

Afet Kırat

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.12.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Afet Kırat

1955 amasya doğumlu.

.....Amasya'm

AMASYA'M

Sensin şehir-i şehzadem şanlıyan yer aşkıyla
Anlatmak mümkün müdür dilimizde şarkıyla
İçimize yer ettin yeşilin farkıyla
Kayaların göğsünde nice sırları gizler
Sandığında saklarsın anılardan çeyizler
Ak duvağı başına takayım mı Amasyam?
Uzaklardan ah edip bakayım mı Amasyam?

Ferhat yağız bir civan Şirin'ine sevdalı
Yoksulluktan tuttuğu kopartıyor her dalı
Şirin billurdan berrak su misali sedalı
Amasya susuz kalmış buydu Bey'in niyeti
Demir dağı delmekti kavuşmanın diyeti.
Dedi ki; Şehir yandı tez zamanda bir su bul!
Düşünmeden sonunu Ferhat'ım etti kabul.

Dokunmak için yârin saçlarının teline
Aldırmadan ırmağın coşkun akan seline
Firkatin umudunu yükleyerek beline
Koynunda saklayarak Şirin'in yazmasını
Allah! Diyerek vurdu dağlara kazmasını.
Görev çetindi ırmak akar mıydı bilinmez
Yoksa sevda Ferhat'ı yakar mıydı bilinmez.

Rüzgârın sevdaların izlerini taşıyor
Yalınayak yıllarla sınırları aşıyor
Nasıl bir tutkuydu ki dinleyenler şaşıyor
Sır asılı duvarda yalı boyu evlerin
Ziyaretgâhı oldu gelip geçen devlerin.
Unutmak mümkün müdür efsaneni Amasyam
Yüreğime nakşettim her seneni Amasyam.

Bir tebessüm açıyor düşününce gamzeler
Hasretinin hançeri gelip bağrımı deler
Düşte uyurken kirpik iyi kötü an eler
Uyanıp esnerken gök unuttur beni rüzgâr
İsteğim toz tanesi gelsin şehrimden ne var
Bilmez mi Amasya'nın havasına tutkundum
Başı bozuk nefesle suskunluğu yutkundum.

Yastıkaltı öyküler sevdaları işliyor
Çile çeken çizikler geleceği şişliyor
Alnında gam lekesi, zaman her an işliyor
Bu manzum bir öyküdür ulu orta salınan
Şimdiki sevdalarla en sonunda kalınan.
Şairlerin koşuyor ırmak boyu heceyle
Karanlığı yırtıyor yarışarak geceyle.

Bir nefes çekmeliyim tanıdık gazellerle

Ya dua etmeliyim kınalanan ellerle
Nasibimi keserek bir anda yadellerle
Gök gözlü bu kadının yükselirken ağıdı
Kömür yasa boyadı kardan beyaz kağıdı
Kalemin karasıyla bak haykırdım Amasya'm
Kindan çekip kılıcı artık kırdım Amasya'm.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

.....Yakarış

Ey, gökleri ve yeri yoktan var eden Rahman!
Bu âlemde bir hiçtim, kudretinle yarattın.
Acılar içindeydim, sendin derdime derman
Doğmak mıydı günahım üzerime nâr attın?
Ecrâm u ecsâm sana her zaman zikrederken
"Bu gaflet uykusu ne, hani duanız? " derken
Titreyerek uyandım, işte bu sabah erken
Şöyle baktım çevreme, bu ne muhteşem tasvir!
Kim kopya edebilir, bu resmi El Musavvir!

"Ol! " Emrinle var oldu, yeri yeşerten güneş
Bilirim karanlıklar, tek emrinle kayıptır
Hiç olur mu gökte ay, gecelerde güne eş?
Görmezlikten gelirim, affedilmez ayıptır.
Mutsuzluğa gark etti, korkutuyor hasletim
Merhamet et, ben garip, ben öksüzüm, ben yetim...
Yardımına muhtacım, şekva değil niyetim.
Ölmüşe can verensin, ölü eden diriye...
Beni artık canlandır, yalvarırım, El Muhyi!

Açılan yüreğimle, boşalan gözyaşımla
Cemalinden süzülen nur katreleri gibi
Bütün varlığım ile bu çileli başımla
Secdeye kapanarak sana geldim, Yarabbi!
Kabul eyle duamı, bağışla günahımı
Ne olursun duy artık, çektiğim bu ahımı!
Gölgelerden uzak kıl, gelecek sabahımı
Günahına mani ol, dilimin ve elimin
Beni sensin koruyan, sahip ol, El Müheymin!

Acziyetimi basıp, ateş düşen koynuma
Eyyup sabrını sarıp, tevekkül hırkasıyla
Geldim işte kapına, tüm vebalim boynuma...
Yakarıyorum sana, duaların hasıyla.
Senden korkum nâr değil, uzak kalmak sevginden...
Gönderdiğin kitabın doyumsuz ahenginden...
Uzak kalmak, cennetin cezbedici renginden...
Sebebinden gafilim, tükendi tüm mecalim
Bildiğin gibi kurtar, bu çileden, Ey Âlim!

Kudretinden daha çok bahşet derman hediye
Göğü inleten ahla durmadan yalvarayım
Kalbimden taşan aşkın daha da yaksın diye!
Bir yüzü ak kulunum karadan da karayım
Ar ederim önünde diz çöküp yalvarmaktan
İçmeye yüzüm yoktur şerbet akan ırmaktan
Muhtacım vuslatına usandım bu firaktan.
Yarattığın bu kula sensiz yaşamak haram...
Nura gark et kalbimi Zül Celâl -i Ve'l - İkrâm!

Gün gelip can verirken, eksik koyma suyumu
Ki içimi kavuran, mahveden ateş sönsün!
Şavkınla ışıktandır, ıssız çölde kuyumu
Ki mekânım zindandan, huzurlu köşke dönsün!
Rahmeti gazabını aşmış olan Güzel Yâr!
Tutunduğum dallardan hani elimde ne var?
Dünyanın ateşinden imdat eyle sen kurtar!
Bilirim cürmüm büyük, değil yalvarmak haddim
Yardıma muhtacım, el uzat El – Mukaddim!

Ya İlâhi! Zikrinle çağıldarken bu pınar
Çağların kirlettiği ruh bedenim arınsın
Yaralarım çok derin, yaşlı yüreğim kanar
Hayata çizgi çeken kulun sende barınsın!
Ya İlâhi yıprandım, yoruldum kederimden
İsyanıma pişmanım, bu kötü kaderimden
Bak yine mağlup olup döndüm son seferimden
İstikbalim elinde, her cefana eyvallah!
Ak pak eyle ruhumu, çare sende, Ya Allah!

AFET KIRAT

Afet Kırat

.....Gülle Muhabbet

Nedir ey kırmızı gül, böyle cilveli bakış?
Yârinin dudağından yoksa buse mi çaldın?
Dikenin mi acıttı? Kanadın nakış nakış...
Gördün mü yaptığını! Beni hicrana saldın.
Neresidir vatanın, bilinmeyen diyar mı?
Kimdir seni ilk öpen, yoksa sevdalı yâr mı?

Nedir bu güzel koku, maşukun teri midir?
Ne oldu utandın mı? Yanakların kızardı.
Mahcubiyet gereksiz, burası yeri midir?
Sendeki soylu duruş ezelden beri vardı.
Akan ne çığlık çığlık, çektiğin ah-u zâr mı?
Senden ayrıldı diye şeydana intizar mı?

Nedir o, şebnem midir? Sakın 'Gözyaşım...' deme!
Gelen mutlak gidecek, bitirip imtihanı
Ve nihai karara erdirecek mahkeme.
Gönüllerin sultanı terk eyledi cihanı.
Köklerine yurt olan, bu küçücük mezar mı?
Yaradanım bu sonu, kötü olsa yazar mı?

Salın ey gül rüzgârda! Yazda, kışta, baharda...
Mest olsun cümle canlar, seni resmeden kalem...
Eğme sakın başını! Yakışmaz intihar da.
Seninle şenlenecek, efkârlanınca âlem
Kıyma damlalarına, yaprakların pınar mı?
Acılı gözyaşınla kara toprak kanar mı?

Merhametle işlendin, Rabbimden armağansın
Gönlü bizar bülbülün solmayacak sevdası...
Uzat başını göğ'e, bulutlar aşka kansın!
Tanımasın hiç kimse; elem, keder ve yası!
Şarkıda geçse adın, gönülleri yakar mı?
Paylaşalım derdini, yetecek kadar var mı?

Çekinme ey gül, söyle! Kavuşmamak mı derdin?
Ferhat Şirin'e erse, sürer miydi efsane?
Aşkların güzelini tüm dünyaya gösterdin
Mahşere kadar bekle! Burası çilehane...
Ne sanmıştın bizleri, vurulacak şikâr mı?
Boynumuz kıldan ince, dikenin zülfikâr mı?
AFET KIRAT

Afet Kırat

....Bir Baba- Bir Kız

KIZIMA

Kelâmın açık olsun bu günkü bahtın gibi
Olmaya cihanda taht, saadet tahtın gibi
Görölmeye nesnede bir nebze ahtın gibi
-At cüzdanı, tut vicdanı kazan imanı kızım.

Güneş gibi parlasın istikbâlin yolunda
Şad ve şadan olasın evvelinde sonunda
Elzem ise terk -i can Hak ve hakkın yolunda
-Terk et canı kov şeytanı dile Rahman'ı kızım.

Ayrılma hakikatten o yol Hakk'ın yoludur
İster isen ziyneti, hazineler doludur
Hilaf-ı kelâm eden bir gün Hakk'ı unuttur
-Etme ânı, bul Mevlâ'nı canımın canı kızım.
16/02/1955 – Seyfeddin İnce

BABAMA

Sözlerim açık seçik çekinmedim yazmaktan
Kötünün mezarını ellerimle kazmaktan
Yeterince güçlüyüm korkmadım da azmaktan
Sakin merak etme sen olmam malamat babam.
Sürmesem de hamdolsun burda saltanat babam.
Haline şükrediyor tamdır imanı babam
Dikkatli kullanıyor kızın zamanı babam.

Hak için terkederim yalan olan cihanı
Yüregimde taşırım can verecek cananı
Gücüme güç katarım taşıyarak şeytanı
İnançım ile yenerim eyle itimat babam.
Doğrudan şaşmaz yavrun birazcık inat babam.
Bazen acı geçse de hayat romanı babam
Meraklanma tükenmez vardır dermanı babam.

Ayrılmam hakikatten verseler sahte cennet
İşlediğin ahlaktır bana en büyük ziynet
Soyuma vatanıma etmem asla ihanet
Tek dileğim yapmaktır hayır hasenat babam.
Kızın rahat, kuvvetli, huzur ile yat babam.
Unutmaz unutamaz bil ki Rahman'ı babam
Felekle cebelleşmez tamdır imanı babam.

Süzöldün gözlerimden yanaklarım yanıyor
Akıp giden yaşları dudakların sanıyor
Her damlada bin defa yaralarım kanıyor
Mümkün müdür kavuşmam taksalar kanat babam.
Düşlerimde elini ne olur uzat babam.
Bir gel desen yanıma versen fermanı babam
Aşardım denizleri, koca ummanı babam.

Hasret yüklü rüyalar kararttı sabahları

Sabrin mavi alevi tutuşturdu ahları
Görebilsen göklerden çektiğim eyvahları
İstersen benden haber işte izahat babam.
Hayaline kanmadan geçmiyor hayat babam.
Kırdıysam affet beni duy bu amanı babam
Ellerim duadayken tam da zamanı babam.

Duygularım karışık ne haldeyim bilemem
Sert simamın altından zayıf kızı silemem
Kırılmaktır tercihim kimseye eğilemem
Mirasındır varlığım şiir ve sanat babam
Yazarım yorulmadan bitmez kainat babam.
Fena değil hecenin kızın sultanı babam
Ruhunun ateşinden çıkar dumanı babam.

Cebimde taşıyorum üç beş cılız heceyi
Beslemeye çalıştım şiir denen eceyi
Yıldızlarla süsleyip hüzne boğan geceyi
Savaştım savaşırım bence bu cihat babam
Yazdım ama kızdılar bu mu kabahat babam?
Bilir misin burası şiir harmanı babam
Edipler dergahının kızın mihmanı babam.

Falıma bakıyorum göklerin fincanından
Akıp giden yıldızlar süzölürken yanından
Bil ki bıktı usandı yoksul kızın canından
Adına hasret denen yaktı cerahat babam
Kavuşuruz edince sona seyahat babam.
Çalmaya başlayınca ecel kemanı babam
İçinden atsın beni dünya ormanı babam.
16/02/ 2010 – Afet Kırat (İnce)

Afet Kırat

29 Ekim

Göğün alnını sevdi rüzgârın kanatları
Kayıp kentten kayboldu coşkulu ılık sesi
Özgürlük ateşini çakıp yakan atları
Kırbaçlarla dövdüler durana dek nefesi.
Doğduğumda gerçektir bu masal kahramanı
Toprağa gömecekler gelmiş midir zamanı.

Onun için var olan kanda yüzen ak hilal
Ve göğsünde saklanan sevimli küçük yıldız
Her dalgada haykırdı; bizimledir istiklal
Birlikteyiz güçlüyüz yaşlı erkek kadın kız.
Yirmi dokuz ekimde göklere çıkacağız
Cehaleti ve kini kökünden yıkacağız.

Güneş doğacak yarın aydınlatıp şafağı
İnancımız bu bizim döndüremez hiç kimse
Kırmızı şelaleler şen edecek sokağı
Gerekirse mezarda o olacak elbise.
Elimiz sana açık, ebedi kalsın Ya Rab
Mutlu olsun milletim olmasın yine harap.

Afet Kırat

Acaba

Bir rüzgâr kaldırır mı kaldırım kenarını
Büzgülü eteğini ya da yüksek bir dağın
Fırtına söndürür mü volkanların harını
Rengini değiştirir ağaç doğuran bağın.

Bir yağmur kurutur mu bakan gözün nemini
Yıkar mı gemileri çürütür mü taşları
Bilir mi kuraklığın ateşin önemini
Yurtsuzluğa kapılan yasak saklı başları.

Bir ışık çırpınır mı sessiz duran gölgede
Karamsarlığa konar umudu sindirir mi?
Kök salar mı sessizce kayalık bir bölgede
Gümüş ayı saçından tutarak indirir mi?

Bir sözcük çağırır mı kaybolan hürriyeti
Hayırlara vesile olur mu ki aniden
Güldürür mü bir daha solmuş iyi niyeti
Gelir mi Cumhuriyet bir hayırla yeniden.

Afet Kırat

Acılar Toza Karıştı

Yıl bin dokuz yüz altmış beş
Cehennemın demir kapısı söküldü önce
Döküldü tutuklu suçlar tozlarla birlikte
Balyoz sesleri çınlattı taş duvarları
Acı anılar saklandı birer birer
Kimisi gözyaşına yüklü, kimisi hasret kokan
Katli vacipti artık
Yıkılacaktı.

Amansız kavgaların tozuydu ortalığa saçılan
Nefret, kin ve öfkenin ayak izleriydi
Sonu kanla biten öyküler sarmıştı her yanı
Nice ayıplar vardı nice günahlar
Bir asırlık taşlarda
Dökülüyordu her balyoz darbesinde
Kanunun sözleri sürünüyordu yerlerde
Ve ithamlar
Ve yalanlar
Ve ölüm
Bitip tükenmeyen...

Gömleğini çıkarttı gökyüzü
Kirlenmişti, utanıyordu
Bulutların arkasına saklandı güneş
Yeşilirmak'tan yeşil şiirler fışkırdı
Yükseldikçe solarak
Hüzün yağdı yalı boyundaki çatılara
Kuş evlerinde kuşlar üşüdü.

Boynunu büktü Harşena
Bütün ihtişamına rağmen
Dağlar bile delinmişti
Duvar mı yıkılmayacaktı
Nelere şahit olmamıştı ki zirvesinden
Kana bulanık ellerin gökyüzüne açılışını görmüştü
Annesinin suçunu çeken çocukları
İdamlıkların pişmanlığını
Yalnızlığa terk edilenlerin gözyaşlarını...
Dökülüyordu taşlar kazma darbeleriyle
Dökülüyordu kaybedilen umutlar
Yayılmıştı şehrin üstüne
Yaşarken özgürlüğü tatmayan ruhlar.

Yüz yıllık çığlıklar
Yüz yıllık haykırışlar
Ve inlemeler ve güneşe hasret yüzler
Karıştı enkaza
Şehir rahattı artık
Göbeği çatlamayacaktı
Nefretle bakmayacaktı yanından geçenler
Titremeyecekti Hükümet Köprüsü
Geceleri korkudan.

Yok olmuştı cürümhane
Kuşlar cıvıldaştılar
Yıkılırken hapishane...

Afet Kırat

Aç Tavuk

Kocaman bir ÷lkede en büyük başkan oldum
Bakanların başında güçlü başbakan oldum
Hocaların üstünde yürekli dekan oldum
Eskiyeñ kanunları karıverdim bu gece
Temmuzun bohçasına karı verdim bu gece

Güneş i kucaklayıp bütün âlemi yaktım
Bulutlarla çatışıp şimşek olup da çaktım
Aya merdiven kurup insancıklara baktım
Nice pembe hayaller kuruverdim bu gece
Yağmurları ben içtim kuru verdim bu gece.

Benim için çalışır yetmiş milyon karınca
Toprlar getirirler karınca kararınca
Ambarım dolar taşar ortalık kararınca
Toplanan sermayeyi kapıverdim bu gece
Sevenime devletten kapı verdim bu gece.

Öfkelendiğim zaman volkanları patlattım
Zor günlerde deveye hendekleri atlattım
Muhalipler kışkandı hırslarından çatlattım
Tutkalla yapıştırıp yapıverdim bu gece
Gecekondu misali yapı verdim bu gece.

Halil İbrahim sanki soframız boşalmadı
Artıkları döksem de deniz nehir almadı
Fakire fukaraya bir tas çorba kalmadı
Mutluluktan neşeden taşıverdim bu gece
Kaynatsınlar diyerek taşı verdim bu gece.

Başımdaki taç benim sanılmasın ki kavuk
Yanımda besleniyor milyonlarca dalkavuk
Kendini nerde görür bildiniz mi aç tavuk
Bir darı ambarına düşüverdim bu gece
Okuyana bu güzel düşü verdim bu gece.

Afet Kırat

Adaleti Arıyorum Yerini Bilen var mı?

Hani derdin bir zaman adalet benim adım
Dere tepe demeden yürüdüm adım adım
Nerelere saklandın bir türlü bulamadım
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Afrika'ya mı kaçtın çalınırken tamtamlar
Kazan mı kuruyorlar senin için yamyamlar
Belki ile birlikte birikti istifhamlar
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Avrupa'ya mı gittin var mıydı ki ihtiyaç
Doymak mı istiyorsun burada kaldın mı aç
Bilir misin özledi sana insanlar muhtaç
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Amerika'da mısın saklar mı Pensilvanya
Ürpertti mi içini yaşadığın coğrafya
Serbestlik mi istedin sıkı mı dar-ı dünya
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Daha üç kıta gezdim ülkeleri dolaştım
Dalgalı denizleri yüksek dağları aştım
Bulmak imkânsız gibi şaştım vallahi şaştım
Armut dersem saklan da elma dedim çıksana
Benden korkman gereksiz yüreğim açık sana

Afet Kırat

Adı Yok Bu Şiirin

Göz kırparken yıldızlar bulutun arasından
Yok olur bütün dünya sen girersin gözüme
İçime ateş dolar bahtının karasından
Sen tutuklu ben serbest isyan düşer sözüme.

Firar et düşlerimden beni benimle bırak
Yeniden güneş doğsun bahar düşsün yazıma
Yalvardım Allah'ıma secdede hıçkırarak
Meltemler essin diye donduran ayazıma.

Ne mutlu eder acep güneşi mi tutayım?
Adını mı yazayım hüzzam çalan sazıma?
Giderken son halini istersen unutayım
Yokluğunu işleyim her gece niyazıma.

Rahat ettirecekse yok olsun tüm tasalar
Saklayayım bir anda bilinmeyen gizime
Yok edeyim kalmasın bizi üzen yasalar
Kaybolayım bir anda rastlanmasın izime.

Sana yaşamak yasak bana da yazmak haram
Kelimeler takılır yutarken boğazıma
Kimseler görmese de kanar içimde yaram
Felek yıkılsa kanun bakmaz itirazıma.

Sen gözümde masumsun bırak onlar alçalsın
Gülsün eğlensin coşsun dem düşerken sızıma
Adalet tokmağını kendi başına çalsın
Kimse leke süremez gönlümün yıldızına.

Afet Kırat

Ahzan Olur

Yaprak dalına küsse bahane hazan olur
Gazellere ağlayan sadece ozan olur

Hışırdayan sesini kimse duyamaz ama
Gözyaşdır diyerek arada yazan olur.

Dökülür kağıtlara renklerinden azade
Harflerle birleşince ruhta feyezân olur.

Sürüklenir rüzgârda sıkışır bir köşeye
Karıncâ sürüleri şeklini bozan olur.

Ƙaderin defterine yazıldıysa bir defa
Ömrü kısa biçilir bir mevsim ahzân olur.

Afet Kırat

akşam-olur

AKŞAM OLUR

Gölgeler çılgın gibi uçarken akan suya
Kalkar gecese fası veda edip uykuya
Gün yorgunu yaşlılar hicranı duya duya
Duvarlara hapsolup yalnızlığa dalarlar
Tutulan dizleriyle hüzzam beste çalarlar.

Akşam olur gün düşer nasıl olacak yarın
Akşam olur düşünür geçişini yılların.

Kuşların cıvıltısı karanlığa işaret
Tenden soğuk ter sızar yükselirken hararet
Debdebeli yaşamın sonucu bu kefarete
Nerde gençlik hayali umudu vaat eden
Neden bu son yalnızlık bitmeyen hüsrana neden?

Akşam olur görünür birer birer yıldızlar
Akşam olur yüreği acı çekerek sızlar.

Düşmanıdır aynalar çünkü gerçek acıdır
Geç de olsa anlar ki dünyada kiracıdır
Yıllara yenik düşmüş resimler baş tacıdır
Hani nerede şimdi cana derman insanlar
Anılarda yeşerir pembe beyaz zamanlar.

Akşam olur an geçer uzanarak geceye
Akşam olur çözmek zor düşer bir bilmeceye.

Sessizlik can yoldaşı, sessizlik kaderdaşı
İlerlerken bir hızla gözünden akan yaşı
Yumruk çöker bağrına yana kayarken başı
Kavrulur yanar kalbi bir yudum suya hasret
Gerçek âleme göçer son bulur bu ziyaret.

Akşam olur bir insan gerçekken şimdi yalan
Akşam olur geriye bir kaç resimdir kalan.

Afet Kırat

Afet Kırat

Akşam

- Günüüm geçer çabayla severim akşamları
Siler mi süpürür mü içimdeki gamları?
Belki neşeli değil, belki biraz mahzundur
Ne gülden daha kısa ne serviden uzundur
Fırtınadan yorulmuş sakın sessiz durgundur
Derin sulara düşen kızıl bir ışık akşam
Güneşten ayrılmaya artık alışık akşam.

İnerken gözlerine kara duvaktan perde
Kırpikleri kapatır gelir gökten iner de
Dünyaya huzur salar düşürmez biran derde
Dökülür yavaş yavaş toprağa siner akşam
Kapatır kapıları Anka'ya biner akşam.

Düşlerin kanadında gezdirir diyar diyar
Hasretleri bitirir gözlerde özlenen yar
Kıymetini biliriz zamanın şahı sayar
Ilık ılık iç çeker sessizce solur akşam
Geceye yenik düşer kaçır kaybolur akşam.

Afet Kırat

Akşam-2

----- Günüm geçer çabayla severim akşamları
-----Siler mi süpürür mü içimdeki gamları?

Belki neşeli değil, belki biraz mahzundur
Ne gülden daha kısa ne serviden uzundur
Fırtınadan yorulmuş sakın sessiz durgundur
Derin sulara düşen kızıl bir ışık akşam
Güneşten ayrılmaya artık alışık akşam.

İnerken gözlerine kara duvaktan perde
Kırpikleri kapatır gelir gökten iner de
Dünyaya huzur salar düşürmez biran derde
Dökülür yavaş yavaş toprağa siner akşam
Kapatır kapıları Anka'ya biner akşam.

Düşlerin kanadında gezdirir diyar diyar
Hasretleri bitirir gözlerde özlenen yar
Kıymetini biliriz zamanın şahı sayar
Ilık ılık iç çeker sessizce solur akşam
Geceye yenik düşer kaçır kaybolur akşam.

Afet Kırat

Alev Nefesli Evde

Alev nefesli evler hıçkırıyor derinden
Güneşi göremiyor dinmeyen kederinden
Günah! Şekva edemez çileli kaderinden
Hangi toprağa basmış kana bulanmış postal
Hangi semadan düşmüş kanadı kırık kartal?

Uğruna can verilen vatan kimin vatani
Bu günahkâr dünyanın biter mi militanı
Mutlu mu edecekler Suriyeli sultanı
Renginden utanıyor tabutta solan çiçek
Savaşkopat oyunu nasıl oluyor gerçek.

Masumların başında insaf bilmez bir pençe
Büyüyor yeryüzünde deva bulmaz şirpençe
Karıştırıp dururlar dünya kazan kim kepçe
Dibi tutmaz korkmayın altını kısmıştır Hak
Durun! Ebrehe gibi, olmadan siz de helak.

Alev nefesli evde garibin oğlu mehmet
Bir bayrağa sarılı herkes dilerken rahmet
Peşindeki gözlerden okunurken vahamet
Bir çığlık gömülüyor iki büklümken beden
Fısıltılar doğuyor şehit mi bunlar, neden?

Afet Kırat

Alev Nefesli Evde -2

Alev nefesli evler hıçkırıyor derinden
Güneşi göremiyor dinmeyen kederinden
Günah! Şekva edemez çileli kaderinden
Hangi toprağa basmış kana bulanmış postal
Hangi semadan düşmüş kanadı kırık kartal?

Uğruna can verilen vatan kimin vatani
Bu günahkâr dünyanın biter mi militanı
Mutlu mu edecekler Suriyeli sultanı
Renginden utanıyor tabutta solan çiçek
Savaşkopat oyunu nasıl oluyor gerçek.

Masumların başında insaf bilmez bir pençe
Büyüyor yeryüzünde deva bulmaz şirpençe
Karıştırıp dururlar dünya kazan kim kepçe
Dibi tutmaz korkmayın altını kısmıştır Hak
Durun! Ebrehe gibi, olmadan siz de helak.

Alev nefesli evde garibin oğlu mehmet
Bir bayrağa sarılı herkes dilerken rahmet
Peşindeki gözlerden okunurken vahamet
Bir çığlık gömülüyor iki büklümken beden
Fısıltılar doğuyor şehit mi bunlar, neden?

Savaşların mantığını anlayabilmiş değilim....

Afet Kırat

Alıp Aya Sakladım

ALIP AYA SAKLADIM

Suya kayan anların hatırası içimde
Kor desenli sözcükler çalınmış bilmem kimde?
Yağmalandım vuruldum geçen sene ekimde
____Göçmen kuşlar söylerken ayrılık türküsünü
____Şiirlerle öldürdüm sevdanın öyküsünü.

Hecelere yükledim hissettin mi çağrımı?
Rüzgârların dişleri parçaladı bağrımı
Geceye koşan mehtap dindirmedi ağrımı
____Dalgalarla çarpıştı dinmek bilmez celâlim
____Tüm dünyaya yayıldı gönülden ihtilâlim.

Artık solgun resminle ışımlıyor akşamlar
Rahat vermez hücremde süründüren bu gamlar
Kalbimin kırığından acıtan anlar damlar
____Seher vakti çiçekler yudumlarırken son çiyi
____İki düş arasında yitirdim bu sevgiyi.

Sararan yapraklarla ezildi bak kederim
Hasrete mahkûm oldu gönül denen ejderim
Ezaya ekmek banıp "Bu kadar yeter!" derim
____Gururum parçalandı bir örümcek ağında.
____Dert devşirdi kılıçlar birden ağrı dağında.

Günler geçmek bilmedi perişan harap ayım
Çöle düştü ikbâlîm hicran mı benim payım?
İşte budur ahvâlîm daha neler yapayım?
____Zaman geçti üstünden tükendi bende aşkın
____Çağlar içimdeki gam çağlayan kadar taşkın.

Titretsin yeryüzünü dem karası bakışlar
Ezmemeli ruhumu kalpten kalbe akışlar
İlkbaharı özledim uzak kalsın tüm kışlar
____Vuslata zincirleyip derdini yasakladım
____Hayalini cebimden alıp aya sakladım.

<EMBED SRC='http://www.antoloji.com/siir/media/65/
www_antoloji_com_1171665_643
.MP3' autostart=true loop=1 hidden=true,false width=300 height=8>

Afet Kırat

Aman

Sen de biliyorsun ulu Yaradan
Kuruyup döküldü dalımız aman!
Kurtulmak mümkün mü acep karadan
Düzelir mi bilmem halimiz aman!

Cepleri yakıyor market ve Pazar
Sesimiz kesildi bak azar azar
Ne gazete yazar ne şair yazar
Bükülmesin artık belimiz aman!

Yalana yanılsa verilir önem
Kahretti cümleyi girilen dönem
Haine haksıza varsa cehennem
O yana dönmesin yolumuz aman!

Deve hamutuyla yutuldu gördük
Yok mu sayılırız ne zaman vardık
İmkânımız olsa huzur arardık
Yine boş kalmasın elimiz aman!

Hak hukuk ararken kafese düştük
Ranzalar arası keder bölüştük
Bunların kimini belki görmüştük
Helallik vermesin dilimiz aman!

Afet Kırat

Amasya'da Senede Bir Gün

Ayrılık vakti yakın zaman çıktı kınından:
Son sitemi sürelim Çakallar'dan bu şehre.
Bir daha geçer miyim sevdiğim yakınından?
Yarım kalan sevdayı atalım yeşil nehre.
Semaver dumanında ellerimiz birleşsin:
Uçup gitsin beraber bulutlara yerleşsin.

Hani neydi kavlimiz buluşacaktık her yıl:
Ömrümüz olacak mı? Bilemem ki bir daha;
Geleceği görmeye söyle yeter mi akıl:
Mevsimleri geçelim erer miyiz sabaha?
Yaşarsın gözlerimiz, eserken serin rüzgâr:
Umudumuz ölmesin bedenim ölse ne var.

Karşımızda Harşena gülerek göz süzüyor...
Sanki diyor ki bize: "Sonsuzda yaşarsınız."
Bilmiyor ki halimiz bizi nasıl üzüyor.
"Devam" diyor "Korkmayın! Çok engel aşarsınız."
Altında mı kalalım geçip giden günlerin:
Nefesiyle solarız yapılan düğünlerin.

Aşkımız yaşayacak geçse bile yaşımız...
Her sokağın başında ya Üçler ya Şamlar'da.
Irmağın debisini arttırsa gözyaşımız:
Şarkımız söylenecek serseri akşamlarda.
Samanyolu bir hazla gökyüzünde akıyor:
Ay bizi alkışlayıp yıldızdan taç takıyor.

Belki son buluşmamız veda edelim artık...
Bu tepeden tüm şehre busemizi kondurup...
Vuslatın sicimini elimizle koparttık...
Masaya bırakalım sevgimizi dondurup.
Bu aşkın ezasını çekeriz kıyamette:
Bir ihtimal an gelir kavuşuruz cennette.

Afet Kırat

Anıların Gölgesinde BitiŖe Doğru

“Daha dün annemizin kollarında yaŖarken”
Örgölere sığmayan saçlarımız söküldü
İnsan nasıl yaŖlanır diye sorup Ŗaşarken
Fındıkkıran mineler yerlerinden döküldü
Bir ŖimŖir ağacına muhtaç kaldı dizimiz
Kalmadı Ŗarkılarda notalarda izimiz.

Dönerken topacımız kader çarkı da döndü
Tozlara bulanırken korkmazdık kirlenmekten
Kelebek kovalayan gözlerin ferisi söndü
BaŖka derdimiz yoktu kör ebeyi yenmekten.
Anılarda saklanan o günler unutulmaz
KoŖsak bile peŖinden kuyruğundan tutulmaz.

Uçurtmamız delerdi gül yüzlü bulutları
Belki de bu sebepten ağlıyorlar sanırdık
BeŖ taşın seslerinde saklardık umutları
Ne dermanımız biter ne biraz usanırdık.
Ŗimdi soluksuz kaldık yürümek bile azap
O günler soğan baldı Ŗimdi bal bile kezzap.

Kiralık bisiklete bakarken derin derin
Pancardan yaptığımız kağnıları çekerdik
Adını da bilmezdik elemin ve kederin
Pamuk Ŗeker tadında sevgileri ekerdik.
Ŗimdi içimizde kin... Kıskançlık öfke doldu
Bilmem çocuk kalbimiz ne için böyle oldu?

İsli gaz lâmbasında yaparken ödevleri
ŖaŖılacak bir Ŗeydi yorulmazdı gözümüz
Ŗimdi arıyor olduk o kerpiçten evleri
Betonlarda çürüyor rutubetten özümüz.
Artık geride kaldı anlatılan masallar
Yatmamızı bekliyor camide saklı sallar.

Afet Kırat

Anlarsın

Sadakati unutup ananın kıymetini
Yanındaki dostların tavrını tıynetini
Bir koltuğa çökünce başkanın niyetini
Bir zindan köşesinde yattığında anlarsın.

Hiç açığa çıkarma içindeki cevheri
Sakin güvenli sanma dolaştığın her yeri
Arkanı döndüğünde sırtındaki hançeri
Merhamet yoksununu battığında anlarsın.

Evinin kapısını el âleme açarsan
Tasarrufu bilmezsen her tarafa saçarsan
Gücünü tüketirsen el gözünde naçarsan
"Hayır!" Diye kaşını çattığında anlarsın.

Herkes çıkar karşına denemeden inanma
Kimisi dili süsler sahte sözlere kanma
Pişmanlık ateşinde ömür boyunca yanma
Kimmiş gerçek arkadaş battığında anlarsın.

Aleyhe kullanırlar anlatma kâbusunu
Merhameti bilmezler kırarlar fanusunu
Gururunu yok sayıp elinden namusunu
Yıkarak duvarları sattığında anlarsın.

batmak- iflas etmek
batmak_ hançerin batması
ayak aynı gibi görülse de anlamları farklı yanlış anlaşılmasın

Afet Kırat

Artık Gönülden Düştüm

Islık çaldı geceye kara buluttan yağmur
Dilimin en dibinde ağladı küçük kuşlar
Duygularım sırtımda kambur üstünde kambur
Düşlerimin önüne dikildi tüm yokuşlar.
Gayem mutlu olmaktı hep tedavülden düştüm.
Anladın mı sevdiğim geçen eylülünden düştüm?

Çağlayanlar doldurdum geçmişimden cebime
İsmi sayıkladım terennümler ekerek
Masumiyet yükledim susunca edebime
Destursuz hayalleri üzerime çekerek
Aşk kokulu defterden bir fasikülden düştüm
Anladın mı sevdiğim belki müşkülden düştüm?

Aynanın sırlarına anıları sakladım
Konuşurum durmadan hüzün lehçelerinde
Tebessümlü dudağı kendime yasakladım
Güller derdim elimle hazan bahçelerinde.
Yangın vardı içimde kızıl bir gülden düştüm
Anladın mı sevdiğim siyah kâkülden düştüm?

Gama yüklü notalar gökyüzünden inerken
İçime nakşeyledim bir kemanın sesini
Düğümlenen sözlerim şimdi neredeler derken
Boğazımda hissettim acının nefesini
Badeler damlatırken çeşm-i bülbülden düştüm
Anladın mı sevdiğim büyük ödülünden düştüm?

Nice imge yükledim duymasın diye kimse
Şiirler arasına nokta koydum set çektim
Şanma ki dünya duydu bir deftere dedimse
İçimde volkan oldu sussaydım ölecektim.
Kalemimdi hep suçlu belki virgülden düştüm
Anladın mı sevdiğim artık gönülden düştüm?

Afet Kırat

Asla Dayak Yemedim

Erim beni incitmez ne güzelmiş kaderim
Okşar sever ayda bir öğrenmedim özlemi
Onun kulu olurum "Yeter ki emret" derim
Yüzüm değer eline açıksa çayın demi
Bu ne biçim iftira aman sen de ilâhi
Ahırda süt sağarken öküz tepti billâhi.

Beni sever bilirim güvenirim erime
Acıyıp bakma komşu huzurluyum rahatım.
Sakin ha kıskançlıktan erim erim erime
Okşanmaktan yoruldum ondan istirahatım.
İnanmadın mı yoksa söylediğim sözüme
Aniden rüzgâr çıktı kapı çarptı gözüme.

Bir öpücük kondurdu leblerimde gül açtı
Yediverenmiş cinsi solmak nedir bilmedi
Sivri dikenini battı ondan huzurum kaçtı
Şâfi'nin adı bile kızılığı silmedi.
Patlayan bu mayından kalmadı ağız tadı
Dayak falan yemedim sadece uçukladı.

Şikâyet etmem asla söyleyemem suskunum
Gözyaşıma aldırma mutluluktan akıyor
Elek duvarda kaldı yere saçıldı unum
Erim yaman adamdır bana iyi bakıyor.
Geçende sen anmıştın birden tuttu hıçkırık
Dengem falan bozuldu o yüzden kolum kırık.

Hastahane odası bilmem neden yurt oldu
Kimsenin suçu yoktur bu benim kara bahtım
Düşündüm de içime birden bire kurt doldu
Günbatımı olmuşum sanırdım ki sabahtım.
Çöktü inen meleği konuk etti bu hane
Ölüm gelmiş cihâne, bıçaklanmak bahane...

Afet Kırat

Afet Kırat

Aşık Oldum

Fırtınalar derledim bu gün durgun sulardan
Cebime saklayarak yüzümün astarını
Belki kaçtım yıllardır aşk denen pusulardan
Asılırken çizgiler düşünmedim yarını
Gözünüzün içinden bir cennet diliyorum
Geç kaldın deseniz de ben zaten biliyorum.

Özgür kuş değil aklım daha uçup gitmedi
Rüzgârda dökülecek tül değil kanatlarım
Dünya denen kuytuda esaretim bitmedi
Güzü kışı yok eder ilkbahara atlarım.
Çiçeklerle oynasır kuşlarla yarışırım
Mutluluk deresinin suyuna karışırım.

Akarım tüm coşkuyla dost olurum uykumla
Düşleri ipe dizer gerdanıma takarım
Yeni bir yurt bulurum sürüklenen her kumla
İçimdeki ateşle Ferhat' ı da yakarım.
Yaşım yargılar beni ihtilâl sanıyım
Benden iyi kim bilir bu aşkın tanıyım.

Kapatırlar kafese ellerimi bağlarlar
Belki hüsrarla biter girdiğim bu duruşma
Tebessümü asarak yüreğimi dağlarlar
İsyankârım dedim ya biter mi hiç vuruşma
Yatağıma işlerim el değmemiş telleri
Varsın çılgın desinler umursamam elleri.

Nice sevda geçirdim yarışarak rüzgârla
Bir bakışın meyliyle nice göze vuruldum
Zamanımı tükettim içimi yakan harla
Yansıyan hayalimle nice gönle kuruldum.
Belki de bu son şansım ayıp demeyin bana
Saat durmadan önce set vurulmaz zamana.

Bu öyle bir zaman ki şarkılara saklanıp
Nağmelerle oynamak hüzzamdan akmak gibi
Bu öyle bir zaman ki tüm kirlerden aklanıp
Bulutlarla çarpışıp şavkıyla çakmak gibi...
Sanmayın ki yaşlandım sanmayın ki yok oldum
Anlayış gösteriniz ben size âşık oldum.

Afet Kırat

Aşıklar Müzesinde

Gün gelip de Şirin'in sevdasına düşseydim
Parçalardım elimle su görmemiş taşları
Ferhat'ın yüreğini onunla bölüşseydim
Şehre ırmak yapardım gözümdeki yaşları.
Ateşin kızılını sürerdim dudağıma
Kimseyi çıkartmazdım göğsümde aşk dağıma

Kaç mısra çürütürdüm bir balyozun sesinde
Bir udun nağmesinde ne makamlar yakardım
Muradıma ererdim aşk kokan nefesinde
Şehir ışınsın diye şimşek olur çakardım
Sevdasına düşseydim gün gelip de Şirin'in
Çiçeklerle süslerdim tabanını her inin.

Gün gelip de Leyla'nın düşseydim sevdasına
Yıldızlarla bezerdim ateş salan her kumu
Güneşi hapsederdim Mecnun'un odasına
Hayallere daldardım gece bölüp uykumu.
Cennete çevirirdim gündüz yanarken çöller
Gözyaşımı dilerdi seraba dönen göller.

Suskun kalan perinin ellerini tutarak
Sokulurdum Mecnun'un buğulu gözlerine
Düşmanlığı yok edip kinleri unutarak
Aldırmazdım kimsenin ayıran sözlerine.
Sevdasına düşseydim gün gelip de Leyla'nın
Tadını çıkartırdım onunla geçen anın.

Gün gelip sevdalanıp olabilseydim Aslı
Fistanın düğmesini ellerimle sökerdim
Çıldırırdım Kerem'in başlarken yangın faslı
Bulutlara uzanır yağmurunu dökerdim.
Baharın kokusunu sarardım düşlerime
Geçmişten sırlar gibi serip gülüşlerime.

Kozasında saklanan gölgeleri salardım
Asardım tüm evreni sürünen kâkülüme
Çiçeklerden koparıp pembe düşe daldardım
Yeni umut ekerdim savrulurken külüme.
Düşseydim sevdasına gün gelip de Aslı'nın
Parçalardım kalbini bedenleri paslının.

Ne Şirin'im ne Aslı ne de çöllerde Leyla
Bir garip âdemim ki aşktan uzak kalmışım
Bundan sonra kâr etmez ne sükût ne vaveyla
Asırların içinde düşlere mi dalmışım?
Sevdayla yanmak için döner miyim bilinmez
Çocukluktan çizilmiş efsaneler silinmez.

Belki hepsi değildir birkaç sevdayı andım
Gece nazla sallanıp incisini dökerken
Dilimde kelimeler mahşerde gibi yandım
İmgelerin içinden sessiz harfler sökerken
İlmek ilmek söküldüm bir şiir dizesinde
Hayalimi yaşadım Aşıklar Müzesinde.

Afet Kırat

Aşk

Namluda çivi, çiziyor yivi
Katleden devi, ölüm bir nevi
Çelikten kavi, od'a müsavi
- Kalbi parçalayan kama mıdır aşk?
- Eskimiş duyguya yama mıdır aşk?

Gökteki şimşek, tüfekte fişek
Nazlı kelebek, beşikte bebek
Yemin ederek, hep ölene dek
- Sürer mi sonsuza, bir yaz belki aşk
- Değeri bilinmez ama ilki aşk.

En deli sancı, yakar kıskancı
Yürekten acı, bulur muhtacı
Derde otacı, şifanın tacı
- Rafta satılmayan ilaç mıdır aşk?
- Göğsünde şaklayan kırbaç mıdır aşk?

Zem eder suyu, böler uykuyu
Yoktur sağduyu, en derin kuyu
Bozarak huyu, çözer tutkuyu
- Sırlarla boğulmuş bir gecedir aşk
- Dillere taht kuran tek hecedir aşk.

En tatlı rüya, bitmezmiş güya
Doyuran derya, değişik dünya
Güneşe veya; rakiptir aya
- Yazılı ve görsel yayın mıdır aşk?
- Basınca patlayan mayın mıdır aşk?

İki olur bir, en güzel devir
Yokluğu kabir, karanlık şehir
Kalemde nesir, dillerde şiir
- Notayla işlenen bir ahenktir aşk
- Hayatı sevdiren pembe renktir aşk.

Başlarda ayaz, kibritte alaz
Kulakta avaz, haylaz mı haylaz
Duvak bembeyaz, verilir cevaz
-Yalancı cennette iksir midir aşk?
-Zakkum mu, zıkkım mı, zehir midir aşk?

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Aşk ı mı Düşünelim

Huzurumu kaybettim hiçbir yerde yok derken
Eller para önünde boşa secde ederken
Yılan diller ekranda cahilleri güderken
Neler yazmak gerekir aşkı mı düşünelim...

Taş duvar arasında kafesteki bebekler
Annesinin göğsünü özgür emmeyi bekler
Kanatları incinmiş ağırlarken kelebekler
Kim benimle hemfikir aşkı mı düşünelim...

Başımızı ezerken siyasetin oyunu
Birden terörist edip asaletin soyunu
Sandığa doldururken eziyetin oyunu
Bizi görsünler hakir aşkı mı düşünelim...

Tüyünü kaybetmişken güvercinin kanadı
İkilik yaratırken güçlülerin inadı
Yazın ortanca kızı temmuz bile kanadı
Ne hissetsin bu fakir aşkı mı düşünelim...

Afet Kırat

Ateş Sönmez

Yanardağda lav söner içimde ateş sönmez
Mazlumun çığlığına ses olmaya gelmişim
Dünya dönse durmadan fikrimin yönü dönmez
Hainlerin marşına es olmaya gelmişim.

Tehdit öfke hepsi boş şehit erler neslimiz
Yıllar önce vatani yıkadık al kanlarla
Orta Asya'dan gelme Türkoğlu'dur aslımız
Savaşırız korkmayız huzuru yıkanlarla.

Unutulmayacaktır dinimiz ve dilimiz
Her güçlüğün önünde zıpkın gibi bir yumruk
Korkmadan çekinmeden vurmaktır emelimiz
Yaparız yapacağız karşı dursa da hukuk.

Takmasını biliriz kanadımıza bulut
Şimşekler yağdırırız üzerine gafilin
Ruhumuzdan eksilmez bu cesaret bu umut
Kulağına akacak karıncalar aç filin.

Afet Kırat

Ay Ay Ay

Bir ay varmış küçücük göz kırpmadan parlayan
Doğuştan yetenekli karaya ışık yayan
Kocaman gezegenler bu dünyadan uzaklar
Ay'ı alt etmek için kurmuş türlü tuzaklar.
Dedim ya yetenekli, ay düşer mi tuzağa
Ökseye yakalanmaz atıverir uzağa.
Büyük olsalar bile görünmezler dünyadan
Ay sönmez üfürükle uyansınlar rüyadan.

Ay dünyanın ışığı gezegen yaklaşılamaz
Kayıptır karanlıkta boşlukları aşamaz
Düşlere düşüyor ay, süslüyor hayalleri
Gülümseyen yüzüyle çatlatıyor elleri.
Gözlerini kapatıp bazen hayal kuruyor
Işıktan bir mızrakla denizkızı vuruyor.
Bazen gamla doluyor gece yapıyor yayın
Tadına doyulur mu acaba dolunayın?

Bazen yolu uğruyor denizhıyarlarına
Zaten adı uğursuz kalır mı hiç yarına
Bazen sarmak istiyor sekiz kollu ahtapot
İzin verecek mi ay kırdılar binlerce pot.
Yakamozlar içinde vefalı dost arıyor
Bulduğunda saçını ışığıyla tarıyor.
Uydun olsa bile ay gezegenden çok yakın
Ey dünya! Kendine gel! Onu kaybetme sakın!

Afet Kırat

Ay İle Sohbet

Ay darıldı bu gece işmar etmedim diye
Haykırdı hece hece muhtaç imiş sevgiye...
Be hey vefalı yaren olur mu küsmek hemen
Günlük arzular ile dönmüyor bu değirmen
Bağışla bir seferlik unutmuşum tamamen.
Aklım hayli karışık çıkılmaz devrandayım
Balkonu mekân ettim yıkıldım hüsrandayım.

Gözyaşı kulelerim avucumda yokoldu
Çocukça hayalleri çaldıralı çok oldu.
İnce damlalar sızar kirpiğin vuslatında
Umutlar hayâl oldu kanatlanmış atında
Şimdi ben ne bulayım öfkeli suratında?
Kelimelerim öksüz hecelerimse yetim
Namahrem sözcükleri azat etmek niyetim.

An elde eriyen buz kolay değil telâffuz
Mümkün müdür tahaffuz yazar mı levh-i mahfuz?
İstemezdim kayboldu pembe düşler nerede?
Çığlığı duyulmadı boğulurken derede
Onu çekip tutsaydı talihim bir kerede.
Kamçılandı hayaller terkisinde atımın
Sefasını sürmedim günlük saltanatımın.

Ruhumda parça parça bin bir türlü düşünce
Kalkmak gelmez yeniden bir kez yere düşünce
Ne zaman ayrılacak üstümden karanlıklar?
Saatler akıp gitmez daha şafağa çok var
Beni yedi bitirdi içimdeki canavar.
Çekilir gibi değil ruhumdaki ızdırap
Geçmişim perişandı gelecek günler harap.

İpekli kaftanından kan süzüldü sabaha
Ömür tükendi bitti geri ne kaldı daha?
İlmek ilmek işlenip saklanırken her ayıp
Açıyorum elimi sükûnete susayıp
Kopardılar ruhumdan bütün inancım kayıp.
Emret huzur getirsin mavi kanatlı kuşlar
Önümde dümdüz olsun yükselen tüm yokuşlar.

Afet Kırat

Aynalar

Hayalim mi aynadan çalım atan yaşama?
Saçlarımdan çekerek kopartıyor periler.
Çocukça düş kurarım ilerleyen yaş ama
Umutsuz bir masalda ayaklarım geriler.

Köşesinde bir çiçek sevgiyle kurutuldu
İlkbaharda umutla sağanağa tutuldu
Hurdalar arasında tozlandı, unutuldu
_____ Bitmeyen ömür gibi çile çeken aynalar
_____ Boyun büküp bakarım söyle, neden aynalar?

Aynalar, hey aynalar!
Çivilenen yüzümle pasaklanan aynalar
Arkasında sırrıyla dert saklanan aynalar.

Sustum sese susadım artık haykırmalıyım
Çığlığım duyulmalı işte şimdi tam anı.
Çatlayan hayalimi aynayla kırmalıyım
Çıldırmadan bitmeli geldi veda zamanı.

Yerlere savurmalı ardındaki gizleri
Kalmamalı yaşamın acı veren izleri
Son düğüne saklanan bembeyaz çeyizleri
_____ Görücüye çıkarıp "Serin" derken aynalar
_____ Demeyin sakın dönüp "Daha erken" aynalar.

Aynalar, hey aynalar!
Yılların yargıcıyla yasaklanan aynalar
Ya ben çekilmeliyim, ya saklanan aynalar.
Afet KIRAT

Afet Kırat

Azizim

Tüneyerek balkona izlerken sokakları
Rüzgârın şiddetinden uçan tozlar ulurken
Vahşi bir gök tarladan toplanırken çareler
Geriye giden akıl sizden mi düştü bayım
Yakalasam yaramaz ben onu ne yapayım?

Dökülen merhameti yuvasına taşıyor
Isıtmak için evi serçeler gagasında
Başka şey var mı diye bakınıyor yerlere
Dök cebinden insafı sokağa bırak ana
Daha ne denilir ki sabiyi bırakana

Şimşekler parıldıyor pazarın üzerinde
Güneş doğar mı acep yıldırımlar düşmeden
Tezgâhların üstünü koruyamaz çadırlar
Lastikle mi ördünüz küçük torbayı paşam
Doldurdukça büyüyor kayıp içinde yaşam.

İstikrarlı gülüşler gül kokulu yalıda
Dikenî fazla gelmiş yolumuza atılmış
Ok yapar batsın diye çatıya savururum
Öfkelenme boş yere ben yazarım azizim
Gözlerim açık gitmem kalırsa biraz izim.

Afetçe şiir

Afet Kırat

Bahar

Güne Ően bakan çiçek, güneŐe Ően ačan gül
Saçınıza takılan küskün tüyleri atın
Aldırma tasasına alev üfürse bülbül
Toplayın hüznleri ıslak toprağa katın.

Dokunsun alnınıza incelip bahar yeli
Őebnemin aynasına takılsın bakışınız
Başiboş tomurcuğu bu bahçe görmeyeli
Epey zaman olmuştu uzun sürdü kışınız.

Alyansını takıyor ilkbaharın parmağı
Gezin tozun yaza dek miniklerin düşünde
Nice çiçek üretir bu dünyanın kasnağı
Görüşelim yeniden senenin dönüşünde.

Afet Kırat

Bahar - Salgını Unutalım

Bahar geldi nihayet çiçekler haşır neşir
Doğanın uğultusu kalpte uhrevileşir
Filizleri fırlattı hıçkırığı toprağın
Su yürüdü sapına küçük yeşil yaprağın
Huzur buldu gönüller rüzgârın nefesiyle
Şenlendi gülistanlar serçelerin sesiyle
Gökyüzünde güneşin bitmez hüznü silindi
Yedi renk ışıyla arzın üstüne bindi

Bahar geldi umutlu, ölümden korkan canlar
Neşelendi canlandı uyuyan heyecanlar
Sitem etti sessizce ak papatya bahara
"Geç kaldın düşecektim toprak altında hara"
Özgür kıldı nergisler mis gibi kokusunu
Arılar uçuştular bölerek uykusunu
Kelebekler kurtuldu örülü kozalardan
Kahkahalar yükseldi sarı mimozalardan

Bahar geldi ne çare evlerde hapis kaldık
Korkularla kâbusla birlikte yola daldık.
Yazılan şiirlerde türlü türlü acı var
Mutlu mevsim desek de sanmayın hüznü savar.
Diyelim elbet geçer bu dönemler de hızla
Damgasını vuracak belki kara yıldızla.
Şifalar dileyelim Baharın hatırına
Kara gölge düşmesin şiirin satırına.

Bahar geldi nihayet ne gam kaldı ne kasvet
Aşıkların gözünde ısrar eden bir davet
Al güller bülbülüne kırmızı şarap sundu
Hak katında yazılmış bu hal sanki efsundu
Cilveli bir tebessüm dudaklara saplandı
Güneş doğdu simalar mutlulukla kaplandı
Bahar geldi gitmesin mevsimleri alalım
Hazan kalsın yerinde yazı kışı salalım.

Afet Kırat

Bahçivan

Verem otu sarıyor bahçemin her yanını
Emiyor bir gayretle çiçeklerin kanını
Kurutmak mı niyeti kuşların vatanını
Kurtarmaya bu dertten yok mudur bir bahçivan?

Kanatları incinmiş uçmuyor kelebekler
Boynu bükük duruyor umutlanmaz bebekler
Yeşil ufku gözlüyor Allah'tan çare bekler
Kurtarmaya bu dertten yok mudur bir bahçivan?

Gözyaşıyla göl olmuş çitlerin dört köşesi
Sararmamış üzümler gitmiş narın neşesi
İnliyor en derinden lalesi menekşesi
Kurtarmaya bu dertten yok mudur bir bahçivan?

Bulutlar küsüp gitmiş yağmur yuvasız kalmış
Yapraklar titremekte güneş uykuya dalmış
Bahçenin haşmetini acaba kimler çalmış
Kurtarmaya bu dertten yok mudur bir bahçivan?

Afet Kırat

Barakanın Düşleri

Sevgi ekdim sonsuza büyüyecek mutlaka
Yüzümün kapısından firar ederken nefret
Saçağından saçları dökülen bu baraka
Tohumları yutsa da yaşardı ilelebet.

Nabzını durdursa da pencerelerin güneş
Eşyaların içinde saklansa çok firdöndü
Rüzgârın pençeleri olsa bile tebelleş
Anıyla yaşayacak kim diyecek ki; Söndü!

Aşındırsa aşkını kar sızdıran bulutlar
Hatıra defterinde kurusa gül yaprağı
Ölür yeniden doğar sarmalayan umutlar
Belki de kaktüs olur yırtar kara toprağı.

Yeniden yükselecek viran olmuş bu yapı
Duvar da dudak izi nasılsa var olacak
Daha da güçlenecek kırılan sırça sapı
Döküntüler üstüne güneş yine doğacak.

Afet Kırat

Barış Güvercini

Hüzne akan ırmağın kıvrımına takıldık
Hıçkırarak ağlıyor yüzümüzde tebessüm
Daha ateş ermeden kıvılcımla yakıldık
Vakit çok geç olmadan bulunur mu bir çözüm?
Güneş söndü ay söndü matemler bize döndü
Hayalet evler doğdu sokak dehlize döndü.
Belki doğrular döndü yer verdiler yalana
Suçüstüne suç bindi göz yumuldu talana.

Dudağımızda ağıt dökülmüyor buz tuttu
Hanelerde yanıyor acısından kör ışık
Kurtuluş savaşını hangi hain unuttu
Yaşıyorduk birlikte hep el ele barışık.
Kuşlar bile kahrılı uçuyor uzaklara
Düşmeyelim diyerek bombalı tuzaklara.
Duyulmuyor dışarda bir tane çocuk sesi
Şehrin üstüne çöktü göğün gri kubbesi.

Kurtaralım zindandan, mahkûm olan düşlerden
Şehitlerin kanıyla kurulan bu vatani
Vazgeçmek olmaz asla çocuksu gülüşlerden
Yeni baştan görelim sabah ağaran tanı.
Dağılacak mutlaka gökten düşen bulutlar
Allah kadir her şeye tükenmesin umutlar.
Acımasız ayaklar çiğnediler feryadı
Diller konuk etmedi yoktu türkünün tadı.

Bu yangın ki duyulur dünyanın her yanından
Dumanı kan kırmızı ateş saçar her yana
Korkmazlar mı acaba acının isyanından
Bu vahşete bu zulme insan nasıl dayana?
Bekliyoruz sokaklar yeniden uyanacak
Pembe beyaz kırmızı çiçekle boyanacak.
Bülbül yuva yapacak kızların gamzesine
Hüzünler düşmeyecek şiirin dizesine.

Rüzgâr bizim kar bizim yağın yağmur bizimdir
Gökte uçan uçurtma rengârenk kelebekler
Gençlerin içindeki sönmez onur bizimdir
Bizden almak isteyen boşa kapıda bekler.
Uçurtmalar uçacak kelebekle birlikte
Huzur sükûn mutluluk değil midir dirlikte?
Haydi verin el ele bize yakışır barış
Bulunmaz böyle ülke aransa karış karış.

Bu haklı arzuhaller arza dayanacaktır
Gerekirse hukuku yazarız yeni baştan
Gaflet içine dalan elbet uyanacaktır
Küflenmeyiz herhalde gözden dökülen yaştan.
Ey barış güvercini uzaklaşma bize gül
Milliyet deme sakın küser mi güle bülbül
Sen gül ki hepimizin gözyaşları kurusun

Ey barış güvercini bizlerin gururusun.

Afet Kırat

Bay Balon

Patlamana az kaldı kimler şişirdi seni
Ümüğünü sıkmışlar soluk da vermiyorsun
Çok fazla yükselmişsin görüyorum gölgeni
Bulutları kapattın yağmuru sermiyorsun
Kuruduk kömür olduk sönmek vakti bay balon
Parça parça dökülüp dönmek vakti bay balon.

Bay balon ne söylesem kifayetsiz kalıyor
Çıglık mı atmalıyız duymuyor kulakların
Bu aldırılmaz hallerin bizi derde salıyor
Sürekli gaz veriyor yanında çaylakların
Gün gelip gagalayıp patlatırlar bay balon
Güneşte kurutarak çatlatırlar bay balon.

Şamimi mi acaba seni boş yere öven
İnandın mı acaba bir çıkarı yok mudur?
Herkes kendi derdinde kime olmalı güven
Huzuru yerinde mi gönlü karnı tok mudur?
Bu havanı indirmek mümkün müdür bay balon
Nedamet getirmiş mi üzgün müdür bay balon.

Afet Kırat

Bayrak

Güzel bir yıldız çizdim içine ak hilalin
Yerleştirip harfleri al güller bahçesine
Sönmeyen ateşini harlayıp istiklalin
Postaladım hepsini dünya tarihçesine.

Sen ki benim içimde durulmayan şelale
Gönlümü serinleten gözü yaşlı bulutsun
Çırpındıkça göklerde büyüyecek meş'ale
İstikbalin önünde yıkılmayan umutsun.

Aşkın bana bahardır mevsimin olsa da kış
Güneşin ışığını saklamışlar içine
Dualara layıksın dokunur mu kem bakış
Hangi güç yetebilir kalbindeki perçine.

Nice gelecek doğar sırmalanmış tahtında
Cennetinde dolaşır meleklerle hürriyet
Senin adın yazıyor bu vatanın bahtında
Tut götür aşk bahçene bekliyor Cumhuriyet.

Afet Kırat

Bebekler ve Kapalı Görüş

Umut kayıp camına elini koyan bebek
Kanatları incinmiş uçamayan kelebek
Gam yağmış gözlerine göklerden öbek öbek
Kâbuslarla çevrilmiş gece gördüğü düşü
Anlaması mümkün mü bu kapalı görüşü

Özgürce konuşmayı artık yasakladılar
Asıl elebaşını dışarda sakladılar
Dağda silâhlananı terörü akladılar
Nasıl da soldurdular masumane gülüşü
Anlaması mümkün mü bu kapalı görüşü

Annesinin hükmünü göğsünden emen bebek
Kolay mıdır kuşları izlemeyi beklemek
Kişisel olan suçu kabul eder mi bellek
Bir umutla arzuyla bekliyorken öpüşü
Anlaması mümkün mü bu kapalı görüşü

Kandırıldık diye kendilerini aklayan büyüklerin, kandırıldığı için hapsedilen anneleriyle birlikte çile çektirdikleri 600 e yakın bebek için... Şairin sosyal sorumluluğudur.

Afet Kırat

Beklenti

Kimi gün yağmur ol kimi gün rüzgâr
İçimi serinlet odama dolup
Tomurcuk patlasın gelsin de bahar
Güleyim yataktan biraz doğrulup.

Serçe ol camımı tıkırdat sabah
Şakıyan şarkınla şen olsun ruhum
Hasretle yanarsam değil mi günah
Sesinle kül olsun haset güruhum.

Titreyen gölge ol ama üşüme
Loşluğuna bakıp huzur dolayım
Güneş ol ışık ol girip düşüme
Okşa saçlarımı mutlu olayım.

Afet Kırat

Belki Bir Gün

Yeniden yazar kalem hiç yazmamış gibi a
Tutmazsanız tutmayın değil kimseye muhtaç
Açıktan atar taşı yapmaz öyle vur da kaç
Yazdıran st akılsa yazan kalemi kurşun
Kuş beyinli dense de eti yenmez her kuşun.

Fırtınalar karışır yaprakların ziline
Namlusundan boşaltır ne gelirse diline
Kimse engel koyamaz ulaşır menziline
Dağ olsa önündeki yıkar geçer durmadan
Susmak bilmez namlusu hakkedeni vurmada.

Ne tekkede veliyim ne de çölde deliyim
Gnahıma girdiler sadece fkeliyim.

Afet Kırat

Ben Kimim

Özgürüm rüzgâr kadar, fırtınayım eserim
Dolaşırım her yeri sınır tanımam asla
Bazen rehavet verir bazen nefes keserim
Rahatım ve serbestim hecelere kıyasla.
Bir yağmur damlasıyım düşerim okyanusa
Gururla haykırırım damla değil denizim!
Bazen de gizlenirim kristal bir fanusa
Susarım aransam da bulunmaz ki hiç izim.

İğnenin deliğinden sızarak geçen benim
İmgeler denizinden inciler seçen benim.

Vahşi kısrak gibiyim koşarım rüzgâr gibi
Uçsuz bucaksız vadi yeşil kırlar meskenim
Dur durak bilmez aşkım Hak'tan yadigâr gibi
Güneşin huzmesiyle yanıyor yağız tenim.
Volkan olur patlarım engel görürsem eğer
İçimdeki ateşle yıkar geçer aşarım
Hiçbir şey durduramaz ne üzengi ne eğer
Duygum kaleme düşer volkanlardan taşarım.

Yüksünmeden buluttan gözyaşı içen benim
En verimli tarladan nimeti biçen benim.

Sevgileri ekerim sırtımdaki heybeden
Yetişsinler diyerek gözyaşımla sularım
Nasıl mutlu olur ki hürriyeti kaybeden
Gelirse o an çağlar gözümdeki sularım.
Ne çiçekler yetişir çeşit çeşit rengârenk
Yaprağına toz konsa nefesimle iterim
Gerek var mı sınıra sesimle gelir ahenk
Kement atar yakalar tutamazsam biterim.

Rengârenk bahçelerde tomurcuk açan benim
Gönülden gönüllere mis koku saçan benim.

Afet Kırat

Ben Şiirim

Ezilmeyi beklerken üstünde demir örsün
Olmazı varederim deseler de yalancı
Kâlp gözü kör olanlar mısrayı nasıl örsün
Benim adım şiidir çekerim binbir sancı.
İmgeyle nefes alır tek avazda çıkarım
Görünmez tekmelerle yedi âlem yıkarım.
Damlayan gözyaşımla dağları delen benim
Kilitli kapıları açarak gelen benim.

Çiçeklerin kokusu çıkar bende ayyuka
Yaprağını gömerim kökünü al ederim
Kalem kulum kölemdir uydururum hukuka
Nefesimle öldürür dilleri lâl ederim.
Geceyi kovmak için şimşek olur çakarım
Bir çakmak yalazıyla buzdağını yakarım.
Gökyüzünü çelikten kafese koyan benim
Alevin gömleğini közünden soyan benim.

Sözlükte bulunmayan sözcükler doğururum
Filizsiz fidanları uzatırım güneşe
Ekmek teknesi ile çığlıklar yoğururum
Bazen hüznü veririm, bazen ümit ve neşe.
Melânet musluğunu harflerimle tıkarım
Zalimin boğazını hecelerle sıkırm.
Mancınıkla savrulup atılan taşlar benim
Bir dizemle suçlanıp ezilen başlar benim.

Benim suskun seslerin sızılı ayak izi
Sabaha düşen gamın çırpınan kanatları
Benim kırmızı yapan boyayarak denizi
Gölgemde dondururum var olan sanatları.
Gelecek zamanlara rüzgârlarla akarım
Kırk kıratlık değerde elmas tacı takarım.
Şuya kılıf dikerek güneşe seren benim
Üşüyenin kalbine toplayıp veren benim.

Afet Kırat

Afet Kırat

Bendedir

şarabını içtim pembe baharın
düşümü ağlatmaz gelecek yarın
ne faydası varmış ah ile zarın
bahçeler çiçekler allar bendedir

hayallerim vardı firak içinde
yazmam gerekmezmiş çorak içinde
günlerim koşardı merak içinde
kahveler taveler fallar bendedir

uykusuz geceye etmişim veda
ömrümü aşk için edemem feda
gelmesin isterse sokaktan seda
kemanlar kanunlar teller bendedir

sevda kuşu uçtu sevgi elimde
tükettim kalmadı bir emelim de
kalbimde çırpınış tatlar dilimde
arılar petekler ballar bendedir

uçuyorum gökte mavi kuş gibi
süpürdüm içimden kalmadı fobi
yakıştı yüzüme gülerim tabi
şarkılar nağmeler diller bendedir

hepsi içimdeymiş kim bilir aşkı
evim viraneyse istemem köşkü
yanında yaparım ırmakla meşki
mecnunlar şirinler seller bendedir

çelme taktım düştü gökteki aya
dalgalandı coştı haykırdı derya
beni mutlu etti gördüğüm rüya
denizler gemiler sallar bendedir

Afet Kırat

Bıktık Usandık Artık

Umut ipi çürüdü gelecek tasasından
Suçluları mecliste aklayan yarasından
Bombası hazır duran kamyonet kasasından
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Cinsel istismarlardan çocuklara tacizden
Korkusundan hakkını savunmayan acizden
Türk lirası önünde ataktaki dövizden
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Fikrimizi silahla kurşunlayan yasaktan
Dünyaları yutsa da doymak bilmez kursaktan
Siyaset şapkasının üstündeki pasaktan
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Sıkıştıkça köşeye aka kara çalandan
Masumlara atılan iftiradan yalandan
Düzensiz bir düzenden acımasız talandan
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Biraz kalkınma dedik adalet de kayboldu
Bizler düştük hep birden kalkınanlar el oldu
Eskiden ne güzeldi tarlada ürün boldu
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Demokrasi isteriz yıllarca ülkemizde
Ülkümüz de bu bizim inanın ilkemizde
Hep barış yanlısıyız inanç var öfkemizde
Vallahi billahi de bıktık usandık artık.

Afet Kırat

Bilemezsiniz

Bilmeniz mümkün müdür bir namlunun ucunda
Saatleri şaşırmak ölümün avucunda
Sönmesini beklemek can alan fenerlerin
Altında kaydığını titremeyen yerlerin
Ve hissetmek güneşin yavaşça söndüğünü
Unutmak bir an için dünyanın döndüğünü.

Bilmeniz mümkün müdür cevap vermek çağrıya
Nasıl zor olduğunu dayanması ağrıya
Tutunmak bir parmağa sakın bırakma diye
Yeni baştan sarılmak yitip giden sevgiye
Ve saklamak sandıkta yıllarca kundağını
Gözyaşlarıyla öpmek umudun dudağını.

Afet Kırat

Bir Afet Olmalıyım

Bir afet olmalıydım cehaleti yıkacak
Haksızlığı kodese ömür boyu tıkacak
Terör denen belanın kanını akıtacak
Huzur bulsun bu millet bir afet olmalıydım

Bir hortum olmalıydım yutmaya silahları
Sürükleyip denize ağlatan sabahları
Kökünden kazıyarak kula eyvallahları
Mutlu olsun cemiyet bir hortum olmalıydım.

Bir kaya olmalıydım ezmeye iftirayı
Önüne sürüklenip kapatıp mağarayı
Ebruli renk getirip kaybederek karayı
Halkım bulsun adalet bir kaya olmalıydım.

Bir volkan olmalıydım kötülere lav saçan
Cehennem kapısını yalancılara açan
Ama zarar görmesin ne yüzen ne de uçan
Abat olsun bu devlet bir volkan olmalıydım.

Afet Kırat

Bir Ana - Bir Oğul'

"Suya ateş düşse de, tükenmez ümit" dedim.

_____ Uyakla sarmaladım, zehir saçan heceyi
_____ Kâbuslara hapsettim, yaşadığım geceyi
_____ Zorlansam da yıllarca, çözerek bilmeceyi
" Uğraşmak zorundasın, çile sana çit" dedim.

"Gün yorgunu yokuşlar, vermedi geçit" dedim.

_____ Terkisinde hayatın, çekilmez oldu zaman
_____ Göğü sararken isyan, dinlemedi hiç aman
_____ Kanı uçtu güllerin, dertler oldu kocaman
"Ne olursun, merhamet! Derdi benden it! " dedim.

"Islanan ezgilerin, saplanan cirit" dedim.

_____ Kırık seste kayboldu, geçmişten düşen emek
_____ Tufan kuşandı zaman, infilâk etti ekmek
_____ Eteğimden yapışıp, yaşar mı hiç genç erkek?
"Mekânın gurbet olsun, buralardan yit! " dedim.

" Demir pençe ıstırap, ruhumda gel-git" dedim.

_____ Bir akrebin zehriyle, yerle bir oldu evim
_____ Merhamete muhtacım, sanır mı ki bir devim
_____ Madem ki anneymişim, beslemekmiş görevim
-"Ben seninle bittiysem, sen de artık bit! " dedim.

"Çınlayan feryadımı, ne olur, işit! " dedim.

_____ Ben toprağım, anayım, derdi bitmez doğayım
_____ Her gece dua ettim, "Mehtabınla doğ ay'ım"
_____ Bir hançerdi son sözü, "Ben mi dedim doğayım? "
"Zehrini yudumlayıp, kahrolsam da git! " dedim.

Afet Kırat

Bir Bayrak Haykırıyor

Rüzgâr öper alnımdan ucunda bir gönderin
Hatırası kalbimde saklı ulu önderin
Kanını taşıyorum Türk isimli ejderin
Bu vatanın şanıymı namus benim ar benim
Düşmana korku salan ay yıldızım var benim.

Gücüme güç katıyor doğan günün ziyası
Benim ile süslenir geleceğin rüyası
Eğilmeli önümde haini eşkiyası
Gökyüzünden dökülen ince işli kar benim
Düşmana korku salan ay yıldızım var benim.

Bayramlarda en önde efil efil eserim
Tenim kanla boyandı şerefli şaheserim
Yerime göz dikenin nefesini keserim
Gönüllerde yer bulan bir tek efsunkâr benim
Düşmana korku salan ay yıldızım var benim.

Vatan için yaşarım vatan için ağlarım
Asumana uzanır dalgalanır çağlarım
Benim ile süslenir sınırdaki dağlarım
Özgürlük kapısını açan anahtar benim
Düşmana korku salan ay yıldızım var benim.

Yarınları anlatır yıldızım ve hilâlim
Cesur Türk milletine Türkiye'ye timsâlim
Yoktur dünya üstünde benim başka emsâlim
Gölge­mdeki toprağa asıl lütufkâr benim
Düşmana korku salan ay yıldızım var benim.

Başarı levhasında resmim ile öd­üldüm
Şehitlere üz­üldüm halayla barla güldüm
Yüreğim sızlasa da tabutlara ört­üldüm
Ben bir Türk bayrağıym kalpte yanan har benim.
Düşmana korku salan ay yıldızım var benim.

Afet Kırat

Bir Dileğim Var Rüzgardan

Bir garip firariyim yeşil gamzeden kaçan
Kendime mezar eştim mavilerin içine
Güneştim söndürdüler sarı ışıklar saçan
Boyadılar ömrümü simsiyah ise, kine
Anıları taşıma esme üstüme rüzgâr
Yüreğime yük olmuş zaten tonlarca gam var
Ne olursun hasretin kokusunu getirme
Kâbuslarla kirlenmiş uykusunu getirme.

Kelimeler uçurdum kelebek kanadıyla
Durumunu sorarak bıraktığım yerlerin
Türküler besteledim ah çekerek adıyla
Kederini hissettim asırlık eserlerin
Birkaç nağme tutuştur ellerim sana açık
Üşüyorum burada selam getir sıcacık
Bırakmıştım orada, hicranları getirme
Yoklukla geçip giden zamanları getirme.

Sahi hiç dokundun mu Şirin'in gözyaşına
Paslarını sildin mi Ferhat'ın külüngünün
Ellerini sürdün mü Güzelce'in başına
Sevda ile geçti mi yaşadıkça her günün?
Sevgileri topla gel avucuma ser artık
Unutulan aşkları yeni baştan ver artık.
Bırak uzakta kalsın firkatleri getirme
Geleceği olmayan vaatleri getirme.

İğne düşmez Cuma'nın okunan salâsını
Dualarını devşir göğsüne açık ellerin
Mahrem örten perdenin ipek dantelâsını
Gözlerini al getir sevdalı güzellerin
Yeni şiirler üret güllerin şebneminden
Kuşlara gözyaşı yap toprakların neminden
İlkbaharı kucakla kara kışı getirme
Gülücükler kap da gel sert bakışı getirme.

Afet Kırat

Bir Mahkeme Daha Sonuçlandı

BİR MAHKEME DAHA SONUÇLANDI

Fikri sabit bir yargıç oturdu masasına
Okşadı elleriyle zehirli kâğıtları
Aldırmadan konulan devletin yasasına
Dinlemedi duymadı verilen yanıtları.
Ufaldıkça ufaldı öfkeli gözlerdeydi
Naftalinli geçmişte, yeminli sözlerdeydi.

Suçlusun! Dedi birden, yok savunmaya hakkın!
Aniden kollarını göğsünde kenetledi.
Sanık sustu muhtaçtı merhametine Hakk'ın
Boynunu yere eğip düzeni lânetledi.
Belli ki bu demektir; bağımsız mahkemeler
Meydanda nutuk atıp çözdük işi demeler.

Göz görmese ne olur körleşmesin vicdanlar
Kötülük çukuruna batmış bir kez diploma.
Nice masuma çile parmaklıklı zindanlar
Hastalanmış adalet teşhisim kesin; koma.
Zalimden yana olmak nasıl şey susma, söyle!
Nasıl rahat uyursun karalamayla böyle?

Şahit oldum geçende sabit kılındı karar
On parmağı yakanda olacaktır mahşerde.
Mazlumun sırtında mı zarar üstüne zarar
Korkmaz mısın azaptan yatacağın makberde?
Bilirsin ki yalandır isnat edilen bu suç
Böyle mi olacaktı hakça gelinen sonuç?

Afet Kırat

Bir Masal Anlat Anne

Bir masal anlat anne, papatya kadar masum
Barış sevgi yeşertsin dökülecek her tohum
Alemi sarsın koku kuşatsın oylum oylum
Kelebekler uçuşsun çiçekleri solmasın
Zamansız ölüm hüznü yüreklere dolmasın.

Bir masal anlat anne, umut olsun açlara
Rüzgâr serinlik versin darmadağın saçlara
Kuşlar saray kondursun yemişli ağaçlara
Bu dünyada hiç kimse yoksul ve aç kalmasın
Gelecek telaşıyla gam tasaya dalmasın.

Bir masal anlat anne, büyük coşkuyla bağır
Saplansın yüreklere kör kurşun kadar ağır
Herkes duysun sesini kalmasın aşka sağır
Yaşayanlar neşeli kimse mahsun olmasın
Sevda adlı sırlı kuş gönülden kaybolmasın.

Bir masal anlat anne, koynunda büyüsün de
Acı anlar yıkansın mehtabın büyüsünde
Can katıp masalına; "Bozulmaz büyüsün" de
Elimizden o gücü yabancılar almasın
Ümitler göğе çıksın bir daha alçalmasın.

Bilirim bu dilekler yalnız masalda mümkün
Bir masal coşkusuyla sürüp gider mi her gün?

Afet Kırat

Bir Masal Gecesinde

Kelebek kanadında bahçe üstünde uçtum
Gelinciğin gözüne konuverdim dün gece
Bela oldum herkese sanki en büyük suçtum
Ağustosun sonunda donuverdim dün gece.

Gelinciğin gözünde neler gördüm dersiniz
Boşuna zorlamayın demem affedersiniz
Haydi, yine acıdım kızıl yüzlü bir deniz
İçinde çırpınan ben yanıverdim dün gece.

Bir arı iğnesine tutunup firar ettim
Duaları peş peşe dizerek tekrar ettim
Hepsi işe yaradı sanmayın zarar ettim
Bir bulutta yağmura kanıverdim dün gece.

Yağmurun damlasıyla tekrar toprağa düştüm
Yeşermeye başlayan filizlerle gülüştüm
Huysuzluk yapıyordu karıncayla dövüştüm
Her birini yenerim sanıverdim dün gece.

Yenildim karıncaya gülün koynuna kaçtım
Çiyleri yudumlayıp sabah erkenden açtım
Çiçeklerle beraber mis gibi koku saçtım
Sevenimi hissedip anıverdim dün gece.

Afet Kırat

Bir Ses Bana Diyor ki

"Gülümse" diyor bir ses "unut bu bayram gamı
Gülümse ki ruhunda huzur çiçeği açsın"
Ahengiyle sarıyor içimdeki yaramı
"Yaşayan bir insansın mutluluğa muhtaçsın
Rüzgârla savrulurken söndürdüğü küllerin
Yeni baştan yeşersin dökülen kâküllerin."

"Gülüşünle yeşersin saatin yelkovanı
Kuşların seslerini biriktir sandığında
Kelebek kanadıyla doldurarak kovanı
Yudumla ömür gülün soluyor sandığında
As ağaca kurusun hüznün kokan mendilin
Şarkılara yurt olsun bayram boyu şen dilin."

"Göm öfkeyi denize suskunluğu sal aya
Güneşten ateşini yıldızlardan ışık çal
Kudretlisin yaparsın gerek var mı korkmaya
Gece düşlere kul ol sabah da hayale dal
Al eline kalemi ebruli bir dünya çiz
Renklerle var oluruz onlarsız birer hiçiz."

"Bir öpücük tutuştur yarının yanağına
Sonra da geri iste haftalarca rehin tut
Biraz şekerle dokun kuruyan dudağına
Geleceğin tatlısın acı günleri unut
Uzattım bak aliver sana en güzel ikram
Bayram tadında geçsin sevdiklerinle bayram."

Afet Kırat

Bir Şairi

Soluğun son ninnisi dokunup uyartacak
Gözünde sakladığı ilhamın masalını...
Yarı kırık duygular her sözcükte artacak
Vuracak bir kurşunla acı yüklü salını.

Gökyüzünün alnına işleyip sitemleri
Efkâr yumaklarıyla kapatacak üstünü.
Ruhların vadisine çağırarak emleri
Ve doğacak birleşip sözlerin en üstünü.

Zamansız mı serzeniş yasakların dilinde
Ya da sancılı sitem sureti beyazında...
Gardiyan kafeslerin titreyen kandilinde
Dökülecek dizeler duvarın ayazında.

Susacak dudaktaki çığlık atarken çanlar
Kasavet fısıltısı, alından süzülen düş
Gam basmış yüreklere üşüşecek uçanlar
Ve sonunda ruhlara sarılacak bir cümbüş.

Afet Kırat

Bir Yanımda Hüzün Var

Bir yanımda hüzün var, görünmez yanım efkar
Uzak iklimde doğru yelken açsam ne zaman
Sessizlik uzaklaşır içimde tufan kopar
Çılgımlar deler göğü dünyayı kaplar duman.

Dilimden zehir akar kolumda kelepçeler
Bir uçurum önünde kaybolacak hevesim
Hasret çağlatan hançer gelir bağrımı deler
Ressamının emriyle silinecek bu resim.

Yine aynı haldeyim, kaygı düştü bu gece
Bilirim dalacağım uyanılmaz uykuya
Bir anda çözülecek ömrü saran bilmece
Her adımda kaybolan sesleri duya duya.

Alıp birden götüren dönülmez yollar aşan
Korkmaz mısın gönlümün tutuşan ateşinden
Ey sen, geçilmez gerçek adım adım yaklaşan
Sevdiklerim gelecek son kıratın peşinden.

O kırat ki tahtadan, ayağı yok şahlanmaz
Omzunda taşıyacak belki de üç beş kişi
Kopacak kıyamette nasıl yürekler yanmaz
Kızamam ki taşımak yalnız onların işi.

Zebaniler yakarken önüm sıra kandili
Küçük bir yıldız olup aniden kayacağım.
Şarkı söylemeyecek dalgaların şen dili
Bağları bozacağım, ecrimi sayacağım.
_____Afet Kırat

Son nefes aynasında ömür görünür elbet
Bir ömür süresin ki sevince döne hüzün!
Dünyaya arka bahçe cennetler ilelebet
Ahireti unutma yarını günümüzün!
_____Fahri.....teşekkürler sayın Fahri

Amansız gecelere korkular doluşurken
Koca ömrü tüketip huzursuz olacağım
Yüreğimde coşkulu hareler dolaşırken
Belki çok uzaklarda çaresiz olacağım.
_____Burhanettin Akdağ.....Teşekkürler Sayın Akdağ

Afet Kırat

Bitmek Bilmez Yasaklar

Gözlerimin önünde değişmeyen resim var
Yemyeşil çerçeveler, ahşap eski kapılar.
Rüzgârda dans ederken pembe çiçekli perde
Küçük bir kız oturmuş beton merdivenlerde.
Ağacın gölgesinde titrerken beyaz yüzü
Gece düşlerde gezer, hayal süsler gündüzü.

Dolaşırken bahçede kelebekler misali
Melekler kanat takmış masumluğun timsali.
Küçük dudağında sesi çıkmayan ılık
Konuşmaya kapalı ama susmaya açık.
Defalarca okunmuş denetimli kitaplar
Yarınına yüklenmiş ağır yükler hesaplar.

Yükselen duvarların arasında bir mahkûm
Sevgisiz kalmış üzgün okşayan elden mahrum.
Ağlamak yasak ona aciz olmaktır zira
Evinde oturmalı çıkamaz sokaklara.
Konuşmak gülmek haram, kin, öfke, kibir yasak
Müzik dinlemek günah, en çok da şiir yasak

O kız isyan ediyor yasakları deliyor
Savulun vicdansızlar Afet Kırat geliyor!

Afet Kırat

Biz Bu Yüzden

Kimi tersten kimi düzden,
Hoşlanmazlar doğru sözden
İşte dostlar biz bu yüzden
Cemiyetten sürgün olduk.

İyi niyet sezilmedi
Kötü olan ezilmedi
Dost bağında gezilmedi
Her mekânda üzgün olduk.

Bizler kuluz enikonu
Her yaşamın gelir sonu
Terk edecek öz yurdunu
Bazı zaman küskün olduk

Üzülmeye değmez derler
Huzur gökten yağmaz derler
Cetvel cebe sığmaz derler
Kızsalar da düzgün olduk.

Kime gitsek hor görüldük
Gönüllere kor göründük
Her bakımdan zor göründük
Dost olmadık el gün olduk.

Afet Kırat

Bizler Şairiz

Ben mi geç kaldım yoksa yıllar mı erken düştü
Mevsimler mi birleşti, önceden dört sanırdım.
Şimdi kışın karları saçlarıma üşüştü
Görebilseydim bunu doğmaktan utanırdım.

Akşamın büyüyle şimdi ağlar ufuklar
Güllerimi öpmüyor serin sabah rüzgârı
Uçuruma itiyor biçimsiz korkuluklar
İsyân ediyor ruhum çıkartarak çingarı.

Tutuşturur ruhumu çileden düşen ateş
Duman göğe ulaşır alev sarar her yeri.
O ateş ki kızgın lav kıskanır olur güneş
Durmak bilmez bir defa içimdeki serseri.

Kor ateşle kıvranan şiir yazar düşlerim
Bin acıya şifadır sihirli parmakları
Dizedeki nağmeyle büyüyor gülüşlerim
Hiç durmadan çağlıyor hecenin ırmakları.

Avucumda duruyor sözcüklerden yıldızlar
Uçuverir bir anda nura boğar geceyi
Bazen de kaybederim o an yüreğim sızlar
Dalgaların sesinde ararım tek heceyi.

Karalayıp kaçarız ölüm levhalarını
Bir nefesle gelmişiz son nefesle gideriz.
Dünler çileli ama düşünerek yarını
Yazarız bir umutla, bizler şairiz deriz.

Afet Kırat

Bu Gece Sokakta

Sonu gelmez öyküler biriktirip cebimde
Ekmek için bu gece sokağı arşınladım
Sordum gelen geçene mutluluk nerde kimde
Haykırışım fırladı gökyüzünde çınladım.

Yıldızın kuyruğuna takılan sevdaları
Kement atıp bir anda yeryüzüne indirdim
Ellerimle yazdığım bozuk istidaları
İhtiyar bir ulağın heybesine bindirdim.

Rüzgârlarla besledim üşüyen gülüşümü
Serseri bakışımı ayın yüzüne taktım
Bir dilenciye verdim bu geceki düşümü
Yerdeki mendiline hasretimi bıraktım.

Okşadım çiçeklerin el değmemiş tenini
Onlar yeşile döndü döküldü gazellerim
Kundakladım hüznümün acıtan bedenini
Tokatladım hepsini acımadı ellerim.

Simanı yakaladım gölgeli pencerede
Bir sokak lambasında gözyaşını aradım
Azade görünsem de yüreğim cenderede
Sonsuza yürüyordum yollarda adım adım.

Hicranın dudağında sarhoş kadeh misali
Meyhane köşesinde türkülerle ıslandım
Yudumlamak bilmeyen anlar mı ayyaş hali
Nara attım haykırdım hasret narıyla yandım.

Afet Kırat

Bu Günkü Şarkım

Dudaktan dökülen her merhabada
Çiçekler açılır içimde birden
Şesler uzaklaşır kaybolur ya da
Zambaklar fışkırır sessiz kabirden.

Nakşeder sözleri hülyalarım
Meltemler dokunur rüyalarım
Benimle gezinen dnyalarım
Heceler dökülür akan şiiirden.

Alırsam bir selam sabah ve akşam
Kalbimin kşkn sarar ihtişam
Kelebek misali kısaysa yaşam
Umut dş yağar halden bilirden.

Afet Kırat

Bu Kaçınıcı Kaybediş?

Bilirim ki yoksulum cep delik cepken delik
Cebimde saklıyordum etmezdi beş metelik
Halime aldırmadan bir de yaptım efelik
Sokakta dolaşırken fark etmeden düşürdüm.

Neden değer vermedim olmalıydı baş tacım
Hançer gibi saplandı içimde büyür acım
Kendi olmasa bile gölgesine muhtacım
İstmeden acaba defterini mi dürdüm?

Mavi, sarı demedim dolaştım tüm renkleri
Yalvarıp yakarırsam acep döner mi geri
Şimdi yanıp tutuşur içimdeki serseri
Burada bulamadım yoksa Çin'e mi sürdüm?

Dünya derdi bitmiyor birazcık huzur için
Damarımı kuruttum bilemedim ki niçin
Şimdi beni kurtarsın yanarım için için
Temizlik yapıyordum onu da mı süpürdüm?

Kaybolmuş ilham perim bilmem şimdi nerede?
Oltayla tutar mıyım düşürdüğüm derede
Yoksa ağ mı kullansam acaba bir kerede
Desteksizce atarak perimi de küstürdüm.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Bulutlu Bahçem

Dün bahçeme saldırdı acımasız bulutlar
Yatağında düş gören fidanları söktüler
Kızıl kanla sulayıp barut içen haydutlar
Tomurcukken çiçeğin yaprağını döktüler.
Nasıl huzur bulurum bahçem olmuş tarumar
Bu nasıl aymazlıktır sessiz kalmamı umar.

Eve ekmek taşırken kırarak fıskiye
Goncaları açmadan dalında kuruttular
Koynunda büyüttüler gerekli tezkiye (#)
Devleri unuttular karıncayı yuttular.
Boynunuzu bulutlar urganla sıkamaz mıyım?
Büküp toprağa gömüp üstüne çıkmaz mıyım?

Hainlikte sınır yok yıktılar bir duvarı
Bahçemi harap etti milyonlarca haşere
İdare ediyorduk yediler olan varı
Sebep sonuç ortada hepsi de dalavere.
Hesap defterinizi kor olup yakmaz mıyım?
Şekilsiz simanıza lav gibi akamaz mıyım?

Düzelir mi bu durum canlanır mı yeniden
Çabalarsak bir şevkle çabalarsak toprağı
Umut fidanlarını büyüterek aniden
Gözden akan can suyu yeşertir mi yaprağı?
Kader kahkaha atar kurarken bu hayali
Hak katına varır mı mazlumun arzuhali?

(#) Tezkiye - aklama

Afet Kırat

Buzda Kayan Tekerlek

Çelikten bir tekerlek nasıl kayarsa buzda
Bazıları kaydılar geçen sene temmuzda.

Dev altında kaldılar cürmü kendinden büyük
Taşınır mı omuzda taşınır mı bunca yük?

Çırpınışlar çabalar devin lokması kadar
Beddualar zehirler akrep sokması kadar.

Yuttukları herzeler taştan ya da demirden
Kalkışmışlar bu işe nerden gelen emirden.

Savaşan erken ölür gidilmez ki peşinden
Huzur kaybolur gider refah adlı eşinden.

An olur rüyalarda sıcak nefesler donar
Bir zamanlar haykıran zavallı sesler donar.

Yalvarırlar kadere kurtar beni bu ipten
"Çekeceksin bunu" der bir ses gelir gaipten.

Kaçmakla olmaz bu iş asıl hüner direnmek
Doğruysa yaptığınız gelip şeytanı yenmek.

Sizin için insanlar olurlarken mustarip
Yola devam etmeniz yerinizde çok garip.

Kalkın gelin hepiniz her şey ortaya çıksın
Hak adalet dirilsin şer odağını yıksın!

Afet Kırat

Cebi Delik Napolyon

Cebi delik Napolyon dediler bana akşam
Ne gururdan eser var ne de kaldı ihtişam
Samanlıkta iğnedir bize belki de yaşam
Engel diye çamuru önümüze serdiler
Finalin sınırına dikenli tel gerdiler.

Tutuşturun elime gazı tükenmez çakmak
Ne kaldı bana şimdi Neron gibi il yakmak
Göz atıp eserime kahkaha atıp bakmak
Hayallerim tükendi başka çarem yok artık
Düşünceler beynime saplanan bir ok artık.

Söyledim kanmadılar ben yenilmez Herkül'üm
Nice kasırga çıkar sallanırsa kakülüm
Ölmek umurumda mı yeni can verir külüm
Evim yok arabam yok belki biraz yoksulum
Dokunmadan duramam böyle acayip kulum.

Afet Kırat

Cehennemin Dibi

Halimi soruyorsun edilir mi ifade
Ölümü bekliyoruz yaşamaktan ziyade
Kelebek kanadına bir ton demir yüklemek
Ellerini bağlayıp gaddarca sürüklemek
Gibidir emin ol ki söylenmez başka türlü
Sökülesi kapılar üzerime sürgülü.

Beni sana anlatmak zehir içmek gibidir
Burası saray değil cehennemin dibidir.

Sislenmiş yarınlarda kendimi arıyorum
Eyyup'u hatırlayıp sabrını sarıyorum.
Vicdanı didikleyip yem yapmışım ayaza
Ağrılı notaları yazmışım son beyaza.
Anlamsız sözcükleri dilimden atıyorum
Özlemin canisiyle birlikte yatıyorum.

Beni sana anlatmak buzu yakmak gibidir
Burası saray değil cehennemin dibidir.

Anı bohçalarımın ninnilerim sökölür
Acılar mayalanmış taşar kaptan dökölür.
Yerim ateş ülkesi çevrem barut kokusu
Kurşun deliği sanki duvarların dokusu.
İnler kafes kuşları koğuşun her yerinde
Düşleri tutuşturur inan her seferinde.

Beni sana anlatmak çığlık atmak gibidir
Burası saray değil cehennemin dibidir.

Yalnızlığın resmini çiziyorum tuvale
Dürüstlük kılıcıyla geldim işte bu hale
Sessizlik içindeyim kimse duymaz öykümü
Ağıtlarla defnettim yaralanmış türkümü
Elim kolum bağlandı çaresiz yaşıyorum
Adalet mi kayboldu hukuka şaşıyorum.

Beni sana anlatmak volkan yutmak gibidir
Burası saray değil cehennemin dibidir.

Afet Kırat

Ceza Evinden Yeşil Irmağa Mektup

Özlemler çivileniyor taş kesen yüreğime
Taş duvarların arasında soluksuz koğuşlarda.
Azat edilmiş dalgaların dövüyor
Tutuklanan bedenimi
Evrenin saçlarına nem sunarken nefesin
Mührünü basıyorum benden kopartılırken sesin.

Sen ey lirik bir ölümün
Yatağında kıvrılan nehir!
Sen ey Ferhat'ın kanıyla beslenen Yeşilirmak!
Sen gurbetten düşlerime seslenen Yeşilirmak!
Açılırken önümde tarihin düğmeleri
Yalnızlığımı mırıldanıyor
Seninle şenlenen şehir...
Güneşe meftun dalgaların gülümserken sonsuza
Yoluna süzülen gözyaşlarım suyuna eklenirken
Tespihimin tanelerine yapıştırıyor hüznü
Keşkeler kundaklanıyor sularının koynunda
Özlemlerimi savuruyorum yalı boyu evlerine
Kibleden esen rüzgârla...

İrisin kanadından sökülen sırlı yeşil,
Susuz yanan ruhuma dökülen nurlu yeşil!
Yağmurun gözleri mi beslendi biteviye,
Çılgılığı mı oldun antik susuşların,
Köse Dağı'yla mı emdirdin toprakların çatlağını?

Şahdamarımda dolanıyor hasretin
Uykuların kaçıp yatağında dönüp durdukça sen
Yeşil taneleri serpiştirdi gri bulutlar
Bereket ekerek
Geçtiğin ovaların üstüne...

Ne çabuk unuttun suyuna karışan kanı
Ne çabuk unuttun göğsünde kaybolan canı?
Korsan çılgınlıkları işliyorsun şehrimin göbeğinde
Bir yüzü kırık sevdaları taşıyorsun sürünen bedenle
Mazine gömdüm gençliğimi
Asırlık köprülerin altında çürütüldü düşlerim
Şilgim olsa sileceğim resmini dudaklarımdan
Özlemin bir pençeyken alımda...
İçimde tüten semaverin kokusu sızarken semaya
Semai yazsınlar suskunluğuma
Semah yaparken suların...
Türkümün sinir ucunda oynuyor şimdi coşkulu sesin
Güneş tebessüm ediyor sana
Şehre düşerken aksin
Susma söyle Yeşilirmak
Adı konulur mu senden uzakta hapsin?

Afet Kırat

Cinasla Oynaşma

Buhar sarmış her yanı fokurdayan kanımdan
Peri miydi bilemem biri geçti yanımdan
Bu har beni yakmaz mı konuşmazsam bir defa
Belki acır halime onda da vardır vefa.

Kaç muhafız koruyor gözünüzdeki rengi
Dedim etkilemiştir sözlerimin ahengi
Kaç diyor sırlı bir ses yoksa seni vururlar
Onun talibi çoktur aranızda dururlar.

Serin dalgalar gibi kıvrılıyor saçınız
Rûzgâra yoldaş edip üzerimde açınız
Serin lütfen önüme dalayım arasına
Karışayım bir defa saçının karasına.

Çaktınız sevdanızı çivi gibi kalbime
Gönlünüzü verdiniz acaba neye kime
Çaktınız şimşek gibi semadan mı indiniz
Bulutlarla birlikte Anka'ya mı bindiniz?

Kim çaldı mutluluğu bakmadınız hiç bana
Görmediniz mi yoksa dönmediniz bu yana
Kim çaldı kemanları hepsi hüzzam oluyor
Ayrılmak istesem de aklım sizle doluyor.

Kanadım yüreğimden beni duyun bir kere
Sizsiz kalırsam şayet gömülürüm bir yere
Kanadım kırık şimdi başka gönle konamam
Emin olun ellere bir daha dokunamam.

Düşmüşüm hayalmişim duymadınız sesimi
Umursamaz edayla kestiniz nefesimi
Düşmüşüm bir çukura çıkmam artık imkânsız
Tutun biraz elimi yaklaşıarak apansız.

Aevli bir sevdaya düşmeye var mısınız?
Bir kibrit yalazıyla beni yakar mısınız?
Al evli yarınlara girelim mi beraber
Gelmezseniz benimle kalacağım derbeder.

Afet Kırat

Cumhuriyet orbası

Adalet teyzem bana yalvarsam bakar mısın?
Önlüğünü çıkarıp beline takar mısın?
Bir türkü ilıstırıp sızlayan dudağına
Geçelim mi beraber güzelim mutfağına.
Kilerinde dağ olmuş atılmayan erzaklar
Anlamadım onları ellerin niye saklar?

Limon gibi ekşimiş şu köşede nefret var
Öfke ile atalım karşı sokağı kadar.
Böceklenmiş, ağlanmış, şüpheler ve yalanlar
Onlardan zarar görmüş dibindeki kalanlar.
Avare şarkı gibi dolaşıyor kelebek
Üzölüp bu haline acı çekiyor gerçek.

İftirayı gönderip buzullar bölgesine
İsnatları da çöle; tapınsın gölgesine.
Gereksiz ölümleri bir anda öldürelim
Kötü olan ne varsa defterini dürelim.
Bombayı mayınları sınır dışına gönder
Sen yaparsın mutlaka beni görsen de önder.

Ben diyeyim sen ekle yapalım mı bir çorba
Dağıtalım herkese doldurup torba torba.
Tuzunu süpürelim denizin parkasından
Mahirce yağ dökelim biberin arkasından.
Dilimleyip katalım boş duran iyiliğı
Yusuf'un gömleğinin bozulmadan iliğı.

Çerkez, Laz, Tatar, Alevi, Kürt, Sünni'sini
Katalım mı içine hepsinin ninnisini.
Siyaset mi yanık o toplayıp at poşete
Barış daha değerli gerek kalmaz ki ete.
Daha neler olmalı özgürlük ve söz hakkı
Hepsi O'ndan verildi unutmayalım Hakk'ı.

Suyunu ekleyelim sevinç gözyaşlarından
Kurtulsun ülkem artık ozanın taşlarından.
Bırakalım kaynasın karıştırma boş yere
Dibi tutacak diye düşünme hiçbir kere.
Pişince üzerine ekelim mi hürriyet
Çorbamızın adı da olmalı Cumhuriyet.

Afet Kırat

Çekmecedan Çıktı

Talan olmuş sözlerin küllerinde dolaştım
Gül dondu gülüş dondu küller saçıma kondu
Alfabeyi ezerek engel dolu yol aşım
Kesilirken nefesim dilimde sesim dondu.

Tanıktır dedikodu yokluk geceden çıktı.

Dişimin kovuğunda sıkışıp kaldı terör
Aylak sözcüklerimin yalnızlıktır koması
Miadı dolmuş kalem dostlardan bile nankör
Hangi borayla geldi yalnızlık diploması.

Ne geldiyse eminim her şey inceden çıktı.

Nehirlerim kuruyor mataramda bir ceset
Karalandı sözlerim şiirimden zan çıktı
Duvarda paslı sırlar ölüme denk siyaset
Ellerimin içinden yine suizan çıktı.

Çektiğim çilelerim bir çekmecedan çıktı.

Afet Kırat

Çıktı

Talan olmuş sözlerin küllerinde dolaştım
Gül dondu gülüş dondu küller saçıma kondu
Alfabeyi ezerek engel dolu yol aşım
Kesilirken nefesim dilimde sesim dondu.

Tanıktır dedikodu yokluk geceden çıktı.

Dişimin kovuğunda sıkışıp kaldı terör
Aylak sözcüklerimin yalnızlıktır koması
Miadı dolmuş kalem dostlardan bile nankör
Hangi borayla geldi yalnızlık diploması.

Ne geldiyse eminim her şey inceden çıktı.

Nehirlerim kuruyor mataramda bir ceset
Karalandı sözlerim şiirimde zan çıktı
Duvarı paslı sırlar ölüme denk siyaset
Ellerimin içinden yine suizan çıktı.

Çektiğim çilelerim bir çekmecedan çıktı.

Afet Kırat

Çınarım

Denizlerin kahrını mı alnıma damga vuran
Yoksa güneş tahtında kurulan bir hakan mı?
Engerek gözlü müdür zamana şimşek kuran
Ruhumda patlayan ne; Lavla doymuş volkan mı?

Masal süren sözleri sürerdim dudağıma
Ak kâğıdın üstüne kardan beyaz düşleri
Şiirleri toplardım gizli sığınağıma
Hayalimle beslerdim pespembe gülüşleri.

Duygusu sağılmamış bir eserdim belki de
Sevgi dolu göğsümü fırlattılar ezdiler
Yüzbinlerce notaydım mest eden musiki de
Çamura buladılar üzerimde gezdiler.

Kar savuran rüzgâra açarım penceremi
Doldurup ciğerime yeni baştan harlarım
İnançlı sabırlıyım görürüm semeremi
Çiçek açar sonunda kaybolan baharlarım.

Kaybolacak sananlar güvenimden oldunuz
İradem güçlü benim cenderede sıkılmam
Dost kumbaram boşaldı hepiniz kayboldunuz
Kökü güçlü çınarım tufan olsa yıkılmam.

Afet Kırat

Çizelim mi

Bir güvercin çizelim kanatları kocaman
Çırpınırken rüzgârı refah huzur getirsin
Masumlar ağlamasın gülerek geçsin zaman
Kaybolsun kötülükler onur gurur getirsin.
Bu güvercin dolaşsın ülkemi karış karış
İnletsin gökyüzünü barış için yakarış.

Bir ejderha çizelim ağzından ateş saçsın
Tutuştursun terörü külü bile kalmasın
Hepsine cehennemin kapılarını açsın
Yokolsun silahları başka canlar almasın
Bu ejderha beklesin sınırını vatanın
Kafasını koparsın bize kurşun atanın.

Bir kelebek çizelim işlenmiş türlü nakış
Annesine sarılsın bebekler her düşünde
İçimizi ısıtsın sevgi dolu her bakış
Tebessümler içelim onların gülüşünde.
Belki bir masal gibi dillendirdiğim dilek
Bize de gösterir mi böyle günleri felek?

Afet Kırat

Çizelim mi?

Bir güvercin çizelim kanatları kocaman
Çırpınırken rüzgârı refah huzur getirsin
Masumlar ağlamasın gülerek geçsin zaman
Kaybolsun kötülükler onur gurur getirsin.
Bu güvercin dolaşsın ülkemi karış karış
İnletsin gökyüzünü barış için yakarış.

Bir ejderha çizelim ağzından ateş saçsın
Tutuştursun terörü külü bile kalmasın
Hepsine cehennemin kapılarını açsın
Yokolsun silahları başka canlar almasın
Bu ejderha beklesin sınırını vatanın
Kafasını kopartsın bize kurşun atanın.

Bir kelebek çizelim işlenmiş türlü nakış
Annesine sarılsın bebekler her düşünde
İçimizi ısıtsın sevgi dolu her bakış
Tebessümler içelim onların gülüşünde.
Belki bir masal gibi dillendirdiğim dilek
Bize de gösterir mi böyle günleri felek?

Afet Kırat

Çocuk Düşlü Kadın

Bayram çocuğu gibi bir kapının önünde
Aralıktan içeri yavaşça süzüldü göz.
Kapı örtüldü birden her an gibi o günde
Avucundan kayboldu kanatlı iki çift söz.

İsterdi ki bu sefer kapılar kapanmasın
Bayram şekeri dolsun boş duran avuçları.
Soğuktan üşümesin yar narından yanmasın
Son bir defa titredi güçsüz parmak uçları.

Dediler ki; "Fırında ekmek henüz pişmedi
Şöyle biraz kurcala al eline küreği,
Girdiği gönüllerde sevgisi pekişmedi
Biraz daha köz gerek kızart pembe yüreği."

İçindeki tek umut kayarken arasından
Parmakları yumuldu acıttı evladını.
Sandılar ki sıkıyor yüreğin yarasından
Kapıda bıraktılar çocuk düşlü kadını.

Afet Kırat

Değişmeyen Ne Kaldı

Türkü yine o türkü sazlarda tel değişti
Yumruk yine o yumruk bir varsa el değişti.
Neyzen Tevfik

Gece gündüz çalıştık özendik Avrupa'ya
A dan Z ye ne varsa hepsi birden değişti.
Bulduk yeni sözcükler pek de anlamayız ya
Anlar gibi yaparız şiirde dil değişti.

Kimisi sürünürken kimi sürer saltanat
Ana baba sözünü dinlemez oldu evlat
Düzenli birliktelik çıktı çıkalı üstat
Nesebi belli değil vatanda döl değişti.

Bina yaptık ormanı erozyona kul olduk
Yağmur yağdı sel oldu hep beraber mahvolduk.
Boğazımıza kadar çamur çirkefle dolduk
Susuz kaldı kurudu nehir ve göl değişti.

Çağdaş bir ülke olup ilerleyelim derken
Değişen teller olsun sakın ha üzülme sen
Kanser denen illete çare bulunmaz iken
Saç ektiler başına ekranda kel değişti.

Kazak bluz kısaldı etek dersen mini dar
O kadar açıklıktan utanıp eriyor kar
Selüloit kremini süre süre kadınlar
Nerdeyse kırılacak bedenle bel değişti.

Yoksul düşmüş bize ne yalnız güçlüyü tuttuk
Merhamet hissimizi nefes almadan yuttuk
Mesaj attık bayramda kartpostalı unuttuk
Hazır mesaj çıkalı mektupla tel değişti.

Kavgasız spor olmaz malumudur herkesin
Sen mezardan söylen dur duyulmuyor ki sesin
Eller varsın değişsin Türk'ümüz değişmesin
Hep Batı'dan esiyor ılıktı, yel değişti.

Çep takıldı kefene beyaz kefen değişti
Özenti mi sebebi bilmem neden değişti
Görüş duyuş anlayış hepsi birden değişti
Yumruk kadına ait morartan el değişti.

Afet Kırat

Değiştirin Gündemi

Görüntülü yayınlar Kaşıkçı cinayeti
Köylünün ahırında hasta damızlık eti
Bize bağlı seçmenin bozulmadan niyeti
Susturun şu âdemi değiştirin gündemi.

Bulutlara emredin yağmur yağsın sel alsın
Pazartesi gelmesin Pazar uykuya dalsın
Pazarcının kasası elinde dolu kalsın
Çürütsünler bademi değiştirin gündemi.

İnkâr edin her şeyi pahalılık yok densin
Emekli dolabında salam sucuk çok densin
Öksüzün ve yetimin artık karnı tok densin
Bozulsun çayın demi değiştirin gündemi.

Yıldızları karartın aya merdiven kurun
Ülkemiz huzur dolu bir koşu Arap vurun
Mazlumları oynayıp boynunuz bükük durun
Çitleyerek çiğdemi değiştirin gündemi.

Türlü misaller verip andımıza kulp takın
Birkaç hain eliyle sokakta bayrak yakın
Çalıştırın saksıyı aman durmayın sakın!
Yok ederek erdemi değiştirin gündemi.

Afet Kırat

Denizin Gözyaşları'

Bir tek damla su idim, düştüğümde dünyaya
Yıllar su gibi aktı, göremedim hiç rüya
Bir dereye tutuldum, küçükse de cüssesi
Düşlerimden düş çaldı, haykıran çılgın sesi
Dağları aştı geldi, sel oldu yoldaş dere
"Seni besledim" dedi, göğsünü gere gere
Kimi zaman kurudu, hasretten yandı gönlüm
Kimi zaman kudurdu, çileye kandı gönlüm
Tonlarca kir taşıdı, lekeledi bağrımı
Haykırsam da duymadı; imdadımı, çağrımı
Saat aktı, su sustu; kayboldu an tamamen
Öfkem içimde kaldı, sakın durmama rağmen

Ne aya ne güneşe, ne de muma muhtacım
Küçücük tebessüme, gülen bir yüze açım
Fırdadır mutluluk, hüznülere dost oldum
İnleyen bir ney gibi; nemlendim, sızı doldum
Uykusuz gecelerde, yıktım gönül tahtımı
Anladım kara yazmış; kader, kara bahtımı
Ne külkedisiyim ben, ne de pamuk prenses
Cefayı çekeceğim, gelene dek son nefes
Yaşam gerçekten savaş, olamaz ki bir masal
Ey kalem! Tüm renkleri, tülleşen ufkuma sal
Kayaları döverken, denizin gözyaşları
Sürükledi acıyla, kuma dönen taşları

Afet Kırat

Dere

Bulutları mı emdin niye böyle coşarsın
Bereket dağıtmaya sehere mi koşarsın

Ȧambura mı çalarsın nasıl coşkulu beste
Ölmüş yanım canlanır akıp gelen bu seste.

İsteğin ulaşmaksa masmavi bir sahile
Yaz gelince durursun çabalaman nafi.

Korkmaz mısın güneşten gördüm gözlerin kara
Koşarsın yorulmazsın çarparak kenarlara.

Kime mil çekeceksin sürükleyip aşarsın
Nerelerden güç aldın kenarlardan taşarsın.

Beni de al koynuna götür vardığın yere
Kirlensem de fark etmez benzi bulanık dere.

Afet Kırat

Desem ki;

Desem ki; sevdanın oku vuralı
Belki de saati aşka kuralı
Vefasızlık imiş işin kuralı
Zehir içtiğimi biliyor musun?

Desem ki; bağrımı parçala ve ez
Ey vefasız yaren, ey halden bilmez
Ümit sokağından günde bir çok kez
Gelip geçtiğimi biliyor musun?

Desem ki; sorarken "mutluluk nerde? "
Bakanlar buluyor belki her yerde
Elimde bir tırpan düşünce derde
Umut biçtiğimi biliyor musun?

Desem ki; ayrıldım küsüp sıladan
Belki de bu yüzden olmuşum nadan
Acep kayacak mı diye semadan
Yıldız seçtiğimi biliyor musun?

Desem ki; her akşam fallara bakıp
Elimden bırakıp, her şeyi yakıp
Kapkara ilmeği boynuma takıp
Candan geçtiğimi biliyor musun?

Desem ki; muhtacım sonsuz sevgiye
Ey gözü görmezim bu tavrın niye
Bir gün belki geri gelirsin diye
Kapı açtığımı biliyor musun?

Desem ki; boş kaldı kalbimin cebi
Düşünmez oldum bak soyu, nesebi
Öfkelenmemendir belki sebebi
Senden kaçtığımı biliyor musun?

Desem ki; dön artık vefa yoksulu
Yollardım sevdanın olsa okulu
Şende kalmadıysa şeytanın kulu
Ümit saçtığımı biliyor musun?

<EMBED SRC='http://www.antoloji.com/siir/media/02/
www_antoloji_com_992202_269.MP3'autostart=true loop=1hidden=true,false
width=300 height=8>

Afet Kırat

Devenin Üstünde Kuduz Dalar mı

Devenin üstünde kuduz dalar mı?
Değerse afete dalıyor yavrum
Kaderin kemanı hüzzam çalar mı?
Nağmeler küstüyse çalıyor yavrum.

Saklanıyor güneş günler hep kara
Akraban fukara dostun fukara
Eriyip gidiyor pazarda para
Güvendiğin eller çalıyor yavrum.

Saklamış birisi güveni aya
Kanatlar yetersiz gidilmez yaya
Darı ambarına gündüz rüyaya
Çaresiz yoksullar dalıyor yavrum.

Kurudu huzura akmaz dereler
Kanun kavgasında müzakereler
Şifahanelerde bitti çareler
Garip önce kefen alıyor yavrum

Afet Kırat

Dili Olsa

DİLİ OLSA
DİLİ OLSA

Düşmanları yeşille ederken muharebe
Bir motorlu testere gelivermiş galebe
Bilirdi sakinleri kirli havaya gebe
Kim bilir ne söylerdi fidanın dili olsa
Ağacını kaybeden meydanın dili olsa...

Kaçışacak yer arar kelebekler böcekler
Vicdan arar insanda belki merhamet bekler
Düşler üşür kırlarda acı verir gerçekler
Kim bilir ne söylerdi arının dili olsa
Çiçeği nakışlayan sarının dili olsa.

Yutarken bereketi HES denilen ejderha
Çatlayan topraklarda kanarken her ceriha
Kaybolan geleceğe okunuyor Fatiha
Kim bilir ne söylerdi derenin dili olsa
Haykırırdı mutlaka çevrenin dili olsa.

Delik deşik olurken biraz altın uğruna
Koca çelik makine hançer vurur bağrına
Diyemez ki hiç kimse çare olsam ağrına
Kim bilir ne söylerdi dağların dili olsa
Her şeye şahit olan çağların dili olsa...

Afet Kırat

Dolunayı Tatalım

Haydi, gelin çocuklar oltamı hazırladım
Denizin ortasından tatalım dolunayı
Dalgaların üstünde dolaşıp adım adım
En uygun yeri bulup kurtaralım dünyayı
Kalplere dolduralım ışıklı sevgileri
Geriye bakmayalım hep gidelim ileri.

Hiç korkmayın çocuklar varsın sandal sallansın
Masum aşklar yem olsun misinanın ucunda
Unutun kavgaları dilleriniz ballansın
Barışı beslesin ay sizlerin avucunda
Işıl ışıl parlayıp, büyüsün, büyüsün de
İnsanları hapsedsin sevginin büyüsünde.

Haydi, gelin çocuklar girelim mi kol kola
Atalar dememiş mi birlikten kuvvet doğar
Hep beraber girelim barış akan her yola
Bulutlansa gökyüzü üstümüze aşk yağar
Bırakın kini hırsı ben hepsini unuttum
Muradıma ulaştım size dolunay tuttum.

Afet Kırat

Dost Kalem

Farkettim sitemini sayfalardan taşıyor
Aydınlık kararır mı gam ile çile ile
Kartalın kanadında sarp dağları aşılıyor
Tek başına çırpınmak boş avazdır nafile.
Varsa derdin çekinme paylaşalım dost kalem
Her zaman buradayım olsa bile meşgalem.

Yalancı neşelerden olur mu hiç başa taç
Gerçekler yüreğini dilim dilim ederken
Anılar sana tuzak boğmak isteyen kıskaç
Hataya düşüyorsun "Bundan kime ne? " derken.
Varsa derdin çekinme paylaşalım dost kalem
Savaşırız birlikte olsa bile bin elem.

Büküp boynunu susma söyle haykır çilekeş
Çağlayan gözyaşını ellerimle sildiğim
Gecelere aldırma mutlak doğacak güneş
Yıkmak üzeresin kuvvetliydin bildiğim.
Varsa derdin çekinme paylaşalım dost kalem
Ebedi kalmayacak birgün sönecek âlem.

Düşündün mü Rabbimiz neden diken yarattı?
Al gülün değerini herkes öğrensin diye
Akıl verdi batanın şifasını arattı
Çare bulmak dururken susup oturmak niye?
Varsa derdin çekinme paylaşalım dost kalem
Hepimize yetecek sevgi saçan meşalem.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Dosta Mektup 8

Karanlığı fısıldar kulağıma taş duvar
Ağırlaşmış uykuya yenilmeden kirpikler
Dilimin en ucunda dökülmeyen şiir var
Ruhumda esen rüzgâr şüpheleri tetikler.
Bir masal denizini düşünüyorum yine de
Ümit seçmek isterim bulduğum definede.

Zümrüt gözlü mutluluk ya da elmas özgürlük
Huzur ile dizilmiş boğazıma gerdanlık
Titreyen parmağıma yeşil safir bir yüzük
Süslenmek istiyorum yarınlarla bir anlık.
Duvarları aşacak kanatlanmış pelerin
Anahtarı kimdedir artık elime verin.

Dudağımı yakan kor tütüp duran sefalet
Dizlerime zehirdir soluduğum acı nem
Benim için en beter engellenen adalet
Hürriyetten men olmak dünyadaki cehennem
Maaşlı zebaniler çarpmaz mı size sesim
Açın tüm kapıları tükenmeden nefesim.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Dosta mektup 1

Topladınız ne varsa her şeyi birer birer
Bırakın umudumu bir o kalsın cebimde
Bakışınız ok gibi deler göğsüme girer
Yalanlara yenildim doğru bildiğim kimde?
Çok zordayım kendimle kalacağım bu gece
Camdaki kör ışığı çalacağım bu gece.

Düşer diye ummuştum elbet bize de cennet
Kara bir kefen gibi çöktü üzerime dam
Taş duvarlardan emdim cinnet üstüne cinnet
Mezar çukuru gibi gece yattığım ranzam.
Çile çeken kemani çalacağım bu gece
Dert dalgalı deryaya dalacağım bu gece.

Çöle dönen dudağım gam nakışlı gözlerim
İntikamı unuttu teyellenen gûnahtan
Hasıraltı kinlerle iğnelendi sözlerim
Her yer kara kapkara ne umayım sabahtan?
Uyanılmaz uykuya dalacağım bu gece
Son defa nefesimi salacağım bu gece.

Afet Kırat

Dosta mektup 2

İlkbahar takıldı mı saçlarına sevgili
Bembeyaz papatyadan başına taç ördün mü?
Çırpınırken denizin şarkı söyler mi dili?
Bir martı kanadına selam taktım gördün mü?

Yazıver mektubunda açtı mı sarıçiğdem?
Rüzgârlar iletir mi özlemin kokusunu?
Senden haber alayım burada kaldım madem
Güneş ne zaman doğar bölerek uykusunu?

Kıpkırmızı gül gördüm bu gün bir fotoğrafta
Zaten hep aklımdaydın şimdi de seni andım
Hayalini sesini aradım her tarafta
Sanki bir gül koklasam hemen gelecek sandım.

Kitabın arasında sakladığım mor çiçek
Kurusu da yaşanan geçmiş anı getirir
Hasretinden tutuştum yalan değil bu gerçek
Kalemden düşen dize hatıranı getirir.

Afet Kırat

Dosta Mektup 3

Hasret kokan mektubun elimdeydi dün sabah
Soruyorsun sürekli "halin nedir, nasılsın? "
Söyleyeyim sevgili fayda etmiyor eyvah
Bu can kurbanın olsun saçlarınla asılsın.

Demişsin "ne istersin getireyim gelirken"
Bir tutam gerçek getir yalanları ezmeye
Ruhum acı çekmeden göklere yükselirken
Biraz da bahar getir nefesiyle gezmeye.

Denizden damlasını ya da birkaç kuştüyü
Uçurayım buradan duvarları o aşsın
Üzerimden kaldırsın ölüm kokan örtüyü
Tutuklanan bedenim özgürlüğe ulaşınsın.

Defterin arasında al gülün yaprağını
Dikkatli koy ben gibi ezilip incinmesin
Etrafımı çeviren bu örümcek ağını
Silecek silgi getir gam üstüme binmesin.

Bulur musun bilemem çocuk düşümden biraz
Sol yanında saklayıp alıp getirsen bana
Eskide kaldı diye etme sakın itiraz
Bir günü bile olsa derman olur bu cana.

Yalana haksızlığa karşı koymaya canım
Kalmış mıdır bilemem bir parça devlet getir
Burada tükenmeden var dediğim imanım
Az da olsa razıyım hukuk adalet getir.

Afet Kırat

Dosta Mektup 4

Çiviledim toprağa tutuklu bakışımı
Zehir zıkkım yokluğun gözlerimden düşüyor
Üstüme çöken bahar kalan ömrün kışı mı?
Güneş de ısıtmıyor yaşlı elim üşüyor.

Yaraladım kendimi gülüşümü sökerek
Duymamak için bir şey kulağıma ot tıktım
İllegal çılgınlığımı ortalığa dökerek
Hayalde olsa bile kalın duvarlar yıktım.

Kahr yağdı bak yine buruşuk dudağımdan
Esareti çiğniyor erinmeden dişlerim
Zamanında kim çalmış onları kundağımdan
Geri getiren olsa yeni düşler işlerim.

Yağmurun damlasına ilıstırdım şiiri
Özlemlerim gün gelip toprakta yeşerecek
Derleyecek yerinden bahtı karalı biri
Kaybettiğim umuda belki de o erecek.

Afet Kırat

Dosta mektup 5

Bu gün hava kapalı cezaevi misali
Ağlamak için hazır gözlerimde bulutlar
Bir insan kaldırır mı eza veren bu hali
Delinen ceplerimden dökölüyor umutlar.

Baktım karakargalar topluyor döküleni
Uçuyor diğerleri etrafını sarınca
Bahtı kara adamın kalbinden söküleni
Hecelere taşıyor yerden birkaç karınca.

Yine ellerim bomboş vefalı dostum söyle
Avuç açsam Allah'a karınca kararınca
İflah olmak mümkün mü boyun eğerek böyle
Erer miyim salâha yürekten yakarınca?

Afet Kırat

Dosta Mektup 7

ZAVALLI

Hani ya yaklaşmıştın sona bir adım daha
Hani ya gözlemiştin sabah doğarken güneş
Hani ya çeyrek asır batmamışken günaha
Hani ya umutluydun yanıldın mı çilekeş?
Ne oldu yüreğine köz mü düştü zavallı
Konuşmadın dilinden söz mü düştü zavallı?
Kurtarır sanıyordun inandığın hak katın
Söyle niye gecikti müdahil avukatın.

Kimliğin bocaladı belki yarının yandı
Girdiğin bu çukurdan seni kim kurtaracak?
Göğsünde sakladığın inançların aldandı
Etrafında duvarlar hayattan koparacak
Ele kâşane sana in mi düştü zavallı?
Temizdi için dışın kin mi düştü zavallı?
Umut var mı sanırsın temyiz yolu açıksa
Sana biri uğramaz yüz binlerce af çıksa.

Bakışlardan kahkaha firar etmişti o an
İçindeki çınarı vicdansızlar yıkarken
Görmeni engelledi gözünden tüten duman
Yüzün kahra boyandı adliyeden çıkarken
Güvendiğin dağlara kar mı düştü zavallı
Ele gurur da sana ar mı düştü zavallı?
Çile mi emiyorsun loş ışıklı yerdesin
Soruyorsun haykırıp "Ey adalet nerdesin? "

Afet Kırat

Afet Kırat

Dosta mektup 9

Dün utandım demiştin sakın söyleme bunu
Üstümüze toprağı eken neden utanmaz?
Biliyorsun eminim bir düzen olduğunu
Hazırlanmış tuzağa çeken neden utanmaz?

Kaldı ise bir parça adalete güveni
Bir hamlede tekmeyle yıkan neden utanmaz?
Acımadan hunharca görmeyerek döveni
Mazlumun boğazını sıkıan neden utanmaz?

Hâkimi ve savcısı, baronun avukatı
Adalet kürsüsüne çıkan neden utanmaz?
Unutuldu nedense öte yanda hak katı
Günahsız deliğe tıkan neden utanmaz?

Oynanan bir oyundur aşikârdır gün gibi
Kelepçeyi eline takan neden utanmaz?
İki yıl geçse bile herkes bilir dün gibi
Izdırıp ateşini yakan neden utanmaz?

Adalet kılıcını masumların başına
Azabından korkmadan çakan neden utanmaz?
Haram lokma katarak ekmeğine aşına
Eziyeti fark eden bakan neden utanmaz?

.....Adalet kılıcını koruyacak bir kındık
.....Adaleti unuttuk haksızlıkla kalkındık.

Afet Kırat

Dostuma

Yüzündeki o derin çizgilere aldırma
Yıllar uzaklaşırken hatıra bırakmıştır
Bırak duvarda dursun aynaları kaldırma
Işıldayan sırlı cam kaç güzeli yakmıştır.
Unuttun mu geçmiş bir kez hatırla dostum
Konuşalım yeniden birkaç satırla dostum.

Gözünün kenarında ince iz var gördün mü?
Seninle tanışınca onu ben bırakmıştım.
Dalgalı saçlarını kestirdin mi ördün mü?
Uçuşan telleriyle nice düşe akmıştım.
Ak hayaller kurardık bahçesinde lisenin
Gözlerinden akardı sevdanın seli senin.

Gölgesinde oturduk Beyazıt'ta çınarın
Ruhumuza işledi konaklar yalı boyu
Düşünmedik değil mi neler olacak yarın
Düştük bir karanlığa geceden daha koyu.
Bağrı yanık türküyü bazen düşerdik gama
Onu katık ederdik hüznümüzle akşama.

Söylesene can dostum Kuş Köprüden geçtik mi?
Korkmuş muyduk acaba kaleye de çıkmadık
Üçler'de, Yüzevler'de çeşmeden su içtik mi?
Zaman tuzakmış bize duyduk da ayıkmadık.
Ama inan ki canım sağlamız kaya gibi
Hiçbir şey yıkamadı inan budur sebebi.

Daha çok konuşuruz anarız o günleri
Belki de buluşuruz lisenin kapısında
Yeni baştan yaşarız huzur veren dünleri
Şimdi izimiz saklı yıkılan yapısında.
Kızma aynaya dostum o da biz gibi eski
Güzel göstermek ister ama çaresiz belki.

Afet Kırat

Dön Demeyi Unuttum

Suları uçmuş şehrin tozlu sokaklarında
Yıldızlar kan ağlarken ve sen elveda derken
Kurşunlar raks ederken aşkın şakaklarında
Ayrılığı hapsedip birden açıldı yelken.
Bakakaldım arkandan dur demeyi unuttum
Yalnız koymadan önce vur demeyi unuttum.

Gözlerim kilitlendi açılmaz bir daha
Kaldırımın üstünde uykuya yattı gölgem
Büyüme bilmeyecek içimdeki kahkaha
Şahlandı bir kez gamlar artık vurulmaz ki gem.
Hicran çarptı susturdu dön demeyi unuttum
Bana geri gelmezsen sön demeyi unuttum.

Solmayan pişmanlığın kokusunu hissettim
Gözlerim dola dola bakarken son gemiye
Kıpırdamak mümkün mü mermerleşmiş cesettim
Lanet ettim haykırdım bu aşkta acemiye.
Hasretin saçlarını ör demeyi unuttum
Son nefesi vermeden gör demeyi unuttum.

Hüküm giymiş günlerin geçişi azap bana
Gecelere tutuklu saatler geçmek bilmez
Yalamak yokluğunu bal değil kezzap bana
Yüreğimden izini rüyalar bile silmez.
Aklına düştüğümde yaz demeyi unuttum
Elinle mezarımı kaz demeyi unuttum.

_____Dön demeyi o zaman vallahi de unuttum
_____Gelme artık adını billahi de unuttum

Afet Kırat

Dua

Göğün alnını sevdi rüzgârın kanatları
Kayıp kentten kayboldu coşkulu ılık sesi
Özgürlük ateşini çakıp yakan atları
Kırbaçlarla dövdüler durana dek nefesi.
Doğduğumda gerçektir bu masal kahramanı
Toprağa gömecekler gelmiş midir zamanı.

Onun için var olan kanda yüzen ak hilal
Ve göğsünde saklanan sevimli küçük yıldız
Her dalgada haykırdı; bizimledir istiklal
Birlikteyiz güçlüyüz yaşlı erkek kadın kız.
Senelerce inmeden göklere çıkacağız
Cehaleti ve kini kökünden yıkacağız.

Güneş doğacak yarın aydınlatıp şafağı
İnancımız bu bizim döndüremez hiç kimse
Kırmızı şelaleler şen edecek sokağı
Gerekirse mezarda o olacak elbise.
Elimiz sana açık, ebedi kalsın Ya Rab
Baki kalsın vatanım olmasın yine harap.

Afet Kırat

Dün Gece

Omzuma çivilenen hasretinden güç alıp
Lacivertle oynadım hayal kurdum dün gece.
Kanatlandı saatler pembe düşlere dalıp
Kaf'ta Anka kuşuna kamçı vurdum dün gece.
Düşmekten de korkmadım o dağın yamacında
Hüzünlerim sallandı gamlı darağacında
Kaç defa döndüm bilmem anılar burgacında
Akıp geçen yıldıza seni sordum dün gece
Gördüğüm tüm düşleri hayra yordum dün gece.

Birden açılıverdi düş evimin kapısı
Hayaline kavuştum sana vardım dün gece.
Rabbimin hikmetiydi değildi kul yapısı
Sızlayan her yerini aşkla sardım dün gece.
Unuttuk üzüntüyü terk eyledik kederi
Kan rengi güller sardı dolaştığım her yeri
Düşünmek istemedim bir an dönmeyi geri
Musa gibi deryayı ben de yardım dün gece
Vuslat için şevk için çok yalvardım dün gece.

Ne ay koydum ne dünya nice âlemler aştım
Bindim Samanyolu'na onu yordum dün gece.
Dondum kaldım çıldırdım kaderimle savaştım
Yıldızdan daha parlak yanan kordum dün gece.
Hayaller söndürmedi içimden ateşini
Denilir mi hiç unut kovala at eşini
Sol yanımda sancıyan çürüdü ateş ini
Güneş seni götürdü baktım durdum dün gece
Peşin sıra kalbimi ezdim burdum dün gece.

Afet Kırat

Düş Terzisi

Düş terzisi geldi hanım kapınızda duruyor
Kalplerdeki yırtık sökük itinayla dikilir
Sihirli bir değnek ile zilinize vuruyor
Toplu iğne döküldüyse sürfile de çekilir.

İki yaka bir araya gelmiyorsa sorun yok
Bir fermuar takılarak sorunları çözülür
Kâbuslardan kurtulmaya torbasında çare çok
Kanaviçe kumaşından acılar da süzülür.

Yanmış ise bir tarafı yıprandıysa yüreğin
Yama hazır mor çiçekli teyellenir çarçabuk
Tela ekler dimdik tutar eğildiyse direğin
Fase yapmaz, kuplarına farbe ekler ve boncuk.

Obje motif gerekirse hiç çekinmez kullanır
Paftaya da gerek görmez o işinde mahirdir
Kloş etek ve evaze hiç fark etmez pullanır
Elindedir tüm malzeme makas onda sihirdir.

Düş terzisi geldi hanım acelesi var onun
Kalbi kırık insanlarla dolmuş iken bu dünya
Tebessümü kazanç ona değişimden memnunun
Dikkat edin her kapiya uğrayamaz bu rüya.

4+4+4+3 Afetçe şiir

Afet Kırat

Düşle Takas Etmeye Şiiriniz Var mıdır

Bir şiir arıyorum hayale daldıracak
Uçurumun dibinden zirveye kaldıracak
İçimde kaybettiğim besteyi çaldıracak
Yüreğimi kanatan gül dalında hâr mıdır?
Düşle takas etmeye şiiriniz var mıdır?

Bir şiir arıyorum kurutan denizleri
Başka anlam doğurup açık eden gizleri
Gölgeleri silerek parlatan benizleri
Kayboldu mu mısralar imgeler nehar mıdır?
Düşle takas etmeye şiiriniz var mıdır?

Bir şiir arıyorum insana umut veren
Papatya tarlasından tonlarca lale deren
Kaybedilen yüzleri bulutlarda gösteren
Adresini istesem bulunmaz afar mıdır?
Düşle takas etmeye şiiriniz var mıdır?

Bir şiir arıyorum saklayan gerçekleri
Kuru dalda şakıtan bülbülü çimçekleri
Ağlayıp şebnem olan besleyen çiçekleri
İmkânsız mı erişmem düşüm ilkbahar mıdır?
Düşle takas etmeye şiiriniz var mıdır?

Har: diken
Nehar: kayıp
Afar: uzakta
Çimçek: serçenin küçüğü

Afet Kırat

Düşlerime Gün Düştü

Ben hasrete sevdalı, ben uzak iklim kızı
Kırat'ı kamçılaman öfkenin sabırsızı
Kâbusa sarılırken kaydı içimden sızı
_____İpek şala büründüm düşlerime gün düştü
_____Düşünceler şahlandı erken değil dün düştü.

İkbalimi bağladı gecenin kelepçesi
Feryada bade sundu ensemde ecel sesi
Gölgelere asarken elimle son nefesi
_____Hezimetmiş içilen ayrışığın teninden
_____Son demimde kurtuldum başımda tüten inden.

Mecalsiz bedenimle engellerden sekerken
İzdirabı sazımdan mızrabımla çekerken
Düşündüm karar verdim; gülmek için çok erken
_____Kalemime susayıp tutuştu hecelerim
_____Telaşa yangın günde kayboldu gecelerim.

Gururla uçan dilim gökyüzüne ulaştı
Pamuklu şeker tadı dudağıma bulaştı
Mürekkepten kan aktı ulaşılmaz yol aştı
_____Sevgi ekim sineme gün gelip yeşerecek
_____Ruhumun cennetine gökte güneş erecek.

Aşk bağında bir güldüm gülerken dikenlere
Acım sızım bulaştı dolaştığım her yere
Şimdi temizim derim, göğsümü gere gere
_____Yüreğimi dağladım kalmadı bıçak izi
_____Darısı başınıza, Rabbim kurtarsın sizi.
AFET KIRAT

Afet Kırat

Düşünceler

Ne bardağımda çaysın ne de tabakta simit
Sigaramı yakacak ne çakmaksın ne kibrit
Geleceğim yanına ellerimde dinamit
Hayalini adını sesini sileceğim
Kararım kesin bekle vurmaya geleceğim.

Belki çıkmaz bir rüya belki fincanda falsın
Melek sansa da herkes gökten inmiş deccalsın
Giderken al yanına çaldığın sende kalsın
Çelik hançer almışım göğsünü deleceğim
Kararım kesin bekle vurmaya geleceğim.

Eğilmek ne bilmedin düşmanımsın dik adam
Neden kin güdüyorsun geçmiş ezik adam
Sen de can taşıyorsun değilsin çelik adam
Etini kör bıçakla korkmadan dileceğim
Kararım kesin bekle vurmaya geleceğim.

Kime diye sormayın ya şunadır ya buna
Yazmışım birisine değmem suya sabuna.

Afet Kırat

Düşünmeden Yükselenler Düş Görürken Düşerler

Nasıl bir yaratıksın anlamadım huyunu
İçerek bırakmadın memleketin suyunu
Elbette bozacaklar oynadığın oyunu
Bir gün biri kesecek kökünü karakavak

Nice lekeler çaldın çınarın siciline
Uğultular takmışsın rüzgârlardan diline
Huzurlusun şimdi sen aldanma yeşiline
Hazan toprağa serer kürkünü karakavak

Uzadıkça uzadın çekin biraz güneşten
Kuruyup gittiğinde ocaktaki ateşten
Artık mağlup olursun girdiğin her güreşten
Yalnız kendin taşırsın yükünü karakavak

Azrail'den korkmazsın senin dostunmuş güya
Boşuna heveslenme sürmeyecek bu rüya
Zaman her şeye kadir görecekt bütün dünya
Asırlık bir çınardan farkını karakavak

Afet Kırat

Efendim

Göğsümde kuşkanadı çırpınıyor durmadan
Sen dokun yüreğime başka avcı vurmadan
Kan ağlatan hasretin zamanı durdurmadan
Etse beyhude figan vazgeçmez senden gönlüm
Hayalinle göçerim ayrılrsa tenden gönlüm.

Seni andım bu gece yine mestim efendim
Hazanın bahçesinde ben derdestim efendim
Kırılmadan gel artık gönül testim efendim
Al gülün gölgesinde gülüşünü sakladım
Suladım gözyaşımla solmayı yasakladım.

Sabah solgun akşam pus geçen anın şevki yok
Yanımda olmayınca yaşamının zevki yok
Ortalık kapkaranlık aydınlığa şevki yok
Bu hayal deryasında beni nefessiz koyma
Ayrılık hançeriyle gelip göğsümü oyma.

Ne kadar vefasızsın beni yâd etmez misin?
Karanlıkta arayıp bir feryâd etmez misin?
Saçlarında dolanan sıcak bâd etmez misin?
Aramaktan usandım artık durdum efendim
Sen gelirsen şenlenir viran yurdum efendim.

Afet Kırat

Ekran Güzeli

Verdiğin sözler hani yuttun mu unuttun mu?
Cebinde mi kalmıştı leğende mi yıkadın?
Sulamayı bırakıp güneşte kuruttun mu?
Yakışıyor mu şimdi Soyal değil mi adın?
Biraz beni de düşün kırma ekran güzeli
İçime çöktü hüznün kırma ekran güzeli.

Kapatma demiştin ya açık tut pencereni
Boran tipi demedim örtmedim perde bile
Şimdi nasıl anayım muhteşem şecereni
Yemedik ekmeğini bir ağız tadı ile.
Günler geçti yoksun sen gelme ekran güzeli
"Vazgeçtim" de istersen gelme ekran güzeli.

Her şey senin mülkündür sıradağlar ırmaklar
Güneş sana doğuyor rüzgâr senden esiyor
Yüzüne gülümsüyor dönerken fırıldaklar
Bıçaklar bile yalnız senin için kesiyor.
Gökten inen yağmurlar senin ekran güzeli
Ekmek için hamurlar senin ekran güzeli

Beklemekten usandım belki acırsın sandım
Ne çare ki yanıldım yanmışım ateşinde
Uçuruma çekiyor attığım her bir adım
Ölümü bekliyorum ev denilen bu inde.
Gerdanım kıldan ince durma ekran güzeli
Vurdur vakti gelince durma ekran güzeli.

Afet Kırat

Elbet

Kim gözüme serpmiş ki gecelerin nemini
Yaş vardı kirpiğimde çiy düşmüş çiçek gibi
Umursamaz mı bulut bilmez mi önemini
Sabah olup kalkınca ağladım sandım elbet.

Topladım gözlerimden acı tuzunu süzdüm
Düğümlüydü çiçekler açılsın diye çözdüm
Ne doğayı kuruttum ne de kendimi üzdüm
Merhametle işlendim hayırla kandım elbet.

Kurtulmak istemiştım fazlasını vererek
Ak güllerin üstüne gözyaşımlı sererek
Sonra kazanacaktım kokusunu dererek
Mutluluk şırasına lokmamı bandım elbet.

Karanlıklar ondaydı, ondaydı su ve ateş
Işıklar da ondaydı, dolunay yıldız güneş
Ne kadar yandım desem olur muydum güne eş?
Yerimden baktım durdum arşı kışkandım elbet.

Havalandım göklere kanadında bir kuşun
Başını parçaladım önümdeki yokuşun
Sırrına nail oldum belki de var oluşun
El açtım Yaradan'a, aşkıyla yandım elbet.

Afet Kırat

En Sonunda Haykırdım

Bu akşam kadehlere açıp bizi döktüler
Dokunmadım oysaki yudumlardım her meyi
Aşk çivili gözümde gözlerini söktüler
İstemezdim bağından hasret gülü dermeyi.
Hüznünü yudumladım sızı damlatan neyin
Ben sustum arkadaşlar derdimi sizler deyin.

Deyin ki; meftun oldu bir gözleri ceylana
Onun ile kalkıyor hayaliyle yatıyor
Düşleri paramparça savruluyor her yana
Sol yanındaki saat sevda için atıyor.
Sırlarını saklıyor onunla arasına
Derdine katlanıyor tuz basıp yarasına.

Deyin ki; gözyaşını avucunda saklıyor
Görmesin diye kimse bu perişan halini
Tutukluyor her zaman dilini yasaklıyor
Anlatmasın kimseye onun nur cemalini.
Sığınmış mısralara yazmak için yazıyor
Harflerini bilemiş mezarını kazıyor.

Deyin ki; dolaşüyor ıssız kalan sokakta
Suskunluğu içiyor yarısında gecenin
Dizleri bükülüyor bir köşede şafakta
İlmeğini çözüyor masum bir bilmecenin.
Altında eziliyor yaşadığı günahın
Farkında bile değil gülümseyen sabahın.

Sakladığı sevdayı sarıp sigarasına
Yapayalnız caddede çekiyor derin derin
Dumanını üflüyor sevda kumbarasına
Sürünürken yerlerde içi sızlıyor yerin.
Çilesini döküyor ıssız kalan sahilde
Gülüşünü arıyor dolaştığı her ilde.

Hayır, vazgeçtim dostlar susun sakın demeyin!
Tabuları sesimle bir anda kıracağım
Ömrüm geceye düştü güneş yakın demeyin
Sırlarımı dökerek artık haykıracağım.
Olsa da olmasa da bu işin artık sonu
Duyun beni ey millet! Seviyorum ben onu!

Afet Kırat

Esir Dudakların Çağrısı

Ey mavi kanatlı kuş! Sensizim yanıyorum
Yakalamak isterim olsa kar dolu tipi
Serpilen ışıklarda bulurum sanıyorum
Tutsam desem tutulmaz gökte güneşin ipi.
Çelik telli kafesin içinden gözlüyorum
Bilir misin seni ben nasıl da özlüyorum.

Uyku teneffüsünde mahmurlaşan bakışım
Yüzüme değen yüzün gökyüzü tepsisinde
Hala hafızamdadır sana ağıt yakışım
Kaçarsın görünürsün hayallerin sisinde.
Taştan oyulmuş gibi diken serilmiş gibi
Yatak sanki batıyor olsa düşlerin dibi.

Fısıldarım adını kirli beton duvarda
Resmini çizsem desem karalayan kalem yok
Gerçek misin bilemem hayallerimde var da
Senin bitmeyen aşkın bağrıma saplanan ok...
Hüzün karası çökmüş yukarıda pencere
Nabzımı susturuyor kelepçeden cendere.

İlham veren çehreni arıyorum kafeste
Ekmek arası çile yırtıyor ses telimi
Çürümüş çiçek gibi soluyorum her seste
Masala dönen gerçek; bir daha tut elimi.
Tutuşuyor başımda hazan vurmuş tüm saçlar
Neden seni çekmez ki gittiğinde kısıkaçlar?

Esir mi dudaklarım açılmıyor arada
Sızlıyor mu derinden kıpırdatmam imkânsız
Sana olan özlemim çırpınmakta karada
Sen mi yoksa ben miyim yaşıyoruz mekânsız.
Kartalsı pençen ile duvarları yık artık
De ki; çilen bitmiştir yardım ettim çık artık.

Afet Kırat

Eski Kova

Muhayyer bestesiyle dökülürken her damla
Senelerin yükünü bu kadar hissetmedi
Taşmaya az kalmıştı etrafa baktı gamla
Perdeler kapanacak bitecekti komedi.
Gök kızıla dönerken soğudu birden hava
Belki yardım bekledi iç çekti eski kova.

Çoktan uçmuştu bahar delip de geçmişti yaz
Dökülen yapraklarla erişmişti hazana
İçini titretmişti zamanla vuran ayaz
Kader budur demişti düşmeden su-i Zan'a.
Tekmelenmiş dövülmüş hali beter olmuştu
Damlalar biriktikçe biraz daha dolmuştu.

Bir tufan olacaktı yaşlı kova taşınca
Arşı sele verecek dağları yıkacaktı
Zehirli sabır gülü bulutları aşınca
Kapıları kapatıp evinden çıkacaktı.
Büyüdükçe büyüdü halkalar titreyerek
Taşmasın diye artık çeşmeyi kırmak gerek.

Bir mucize bekliyor umutla yaşlı kova
Ey kalem, yeniden yaz! Düşmeden yüce dava...

Afet Kırat

Eşeye Hoşaf Yaptım

Baktım ki ortalıkta fesatlık fink atıyor
Eşnaflar tezgâhında kötü niyet satıyor
İnsanlar duygusunu sürekli abartıyor
Sıraladım hepsini doldurdum tencereye
Kaçanı yakaladım, dedim; durun nereye?
Bu hoşaf eşek için sanmayın onlar yemez
Belki dünya kurtulur sever yerlerse bir kez.

Önce kini doğradım sonra süren nefreti
Çocuğu taciz eden her tür sapık niyeti
Kumarı safahatı kadına eziyeti
Bana bunlar az geldi daha çok katmalıyım
Dedikodu, iftira, yalanı atmalıyım
Bu hoşaf eşek için sanmayın onlar yemez
Belki dünya kurtulur sever yerlerse bir kez.

Kıskançlık ufalayıp ukalalık dökerek
İnsanların beyninden ihaneti sökerek
Zinayı ezmeliyim üzerine çökerek
Kibirle su-i zannı gaspı ve cinayeti
Dilim dilim edelim atıp asabiyeti
Bu hoşaf eşek için sanmayın onlar yemez
Belki dünya kurtulur sever yerlerse bir kez.

Tadı kötü olacak zor yenecek bu hoşaf
Adalet edemezse terslikleri bertaraf
Daha neler doğrarım etmek olur mu hiç af
İnsanlığa yakışmaz sakın ola yemeyin
Hayvan sever görünüp ayıp ettin demeyin
Bu hoşaf eşek için sanmayın onlar yemez
Belki dünya kurtulur sever yerlerse bir kez.

Afet Kırat

Evlat

Bugün elinde olan yarın belki de yiter
Sahip olduğun sevgi elbet tükenir biter
Sana kazanç olacak şimdi akıttığın ter
Gül eğlen ve mutlu ol anını yaşa evlat.

Karun vardı bir zaman sadece adı kaldı
Yoksulla eşit oldu kapkara toprak aldı
Bu gün gerçek unutma dün sadece masaldı
Gül eğlen ve mutlu ol anını yaşa evlat.

Hani nerede şimdi Babil'in bahçeleri
Kimin cebinde kalmış padişah akçeleri
Nemea aslanının kayboldu pençeleri
Gül eğlen ve mutlu ol anını yaşa evlat.

Ölümü aşamadı herkesi yenen Herkül
Solup gidiyor mutlak bülbülün aşkı al gül
Seven de sevilen de yanarak olmaz mı kül
Gül eğlen ve mutlu ol anını yaşa evlat.

Farz et ki dünya battı gelecek sisli, muhal
Hayal et dünya olur bize altıncı Zuhâl
Hani ya olmaz ama dedim ki farzı muhal
Gül eğlen ve mutlu ol anını yaşa evlat.

Tedirginlik yaşama kaybet kalpten kaygıyı
Eksik etme dilinden sabır, selam, saygıyı
Gece gündüz sarın dur sevgi denen yaygıyı
Gül eğlen ve mutlu ol anını yaşa evlat.

Afet Kırat

Ey Barış

Gecenin kanadıyla düş topladım denizden
Sayıklarken ay dede uykuda; barış, barış!
Çocukların çığılı çıkmıyorken genizden
Bu hengâme içinde duyulur mu yakarış?
Mevsimsiz ölüm gördü sokaklarda tamamı
Bir ananın koynunda bulmadan ihtimamı...

Dik soluklu merdiven zirvesinde bir ünlem
Bir cümle haykırıyor; Gönlümüzdedir barış!
Kolay değil ulaşmak asıl budur problem
Kolay mıdır gerçekten aşip menzile varış.
Sen büyüsun bilirsin söylesene ey çınar!
El ele tutuşmazsak barış kanı mı kaynar?

Hangi kavram çığılı kalbimizde atıyor
Yasak duygular gibi hapis özgürlük barış
Hüznün tuzlu suyunu gözyaşına katıyor
Acılar mayalandı ondandır bu kabariş.
Yansıyan isyanlarım boğazımda son lokma
Ey barış! Bir asker ol yurduma savaş sokma.

Savaş sadece Malazgirt savaşı gibi kılıçla, okla yapılan değil, füzelerle, bombalarla yapılan değildir bana göre. Psikolojik savaş, maddi savaş, politik savaş, doğaya karşı açılan savaş, hukuk adalet savaşı ve daha niceleri yok olmalı dünyamızdan. Huzur dolu kardeşçe, barış içinde yaşamaktır dileğimiz. Hatta diyorum ki savaş, cenk, cihat diye ad takılmasın çocuklarımıza.

Bilirim bu dilekler yalnız hayalle mümkün
Barışın coşkusuyla sürüp gider mi her gün?

Afet Kırat

Ey Gafil

Güvenme ey gafil dünya tahtına
Kimse bilmez neler düşer bahtına
Yaren görünenin yalan ahtına
Layık olmasan da öngören vardır
Haklıyı haksızı bir gören vardır.

İnsanoğlu fani gelip geçecek
Belki son yudumu yarın içecek
Ölüm tarlasından acı biçecek
Maddiyat yoluna döndüren vardır
Ecel defterini bir düren vardır.

Dostmuş akrabaymış yalan olacak
Gönül çiçeklerin birden solacak
Doymayan gözüne neler dolacak
Hapset öldür diye haykıran vardır
Tutup can telini bir kıran vardır.

İlkbaharın hazan yazın kış olur
Gidişin sevene can yakış olur
Anı tezgahına son bakış olur
Mevsimin sonunda kar boran vardır
Hayat saatini bir kuran vardır.

Afet Kırat

Ey Gönül

Bir kahır perdeledi susturulmuş sevdamı
Kararmış anıların sırtında ecel mi var?
Hak etmedi mi dersin geçmiş zaman idamı?
Bu suçun arkasında yaren mi var el mi var?

Âminsiz dualardan aşk dilendin ey gönül
Hasretin kundağında çok belendin ey gönül!

Vuslatına söz vermiş kurbanlık dileklerim
Veda etti sessizce dumanlı gecelerde
İmkânsız olsa bile umut ile beklerim
Adını sayıklarım ak düşmüş hecelerde.

Kaybolan selamına gönül koydum ey gönül
Yatağının başına bir gül koydum ey gönül!

Yarası kabuk tutmuş anıları kanattım
Tuz bastım üzerine ezdim yaktım kavurdum
Tatmadığım acıyı bu gece yine tattım
Recmettim gülüşümü küllerini savurdum.

Kan demledim içimde alıp içtim ey gönül
Yağmursuz meralardan çile biçtim ey gönül!

Eyvahım yıkanırken toz ve boran içinde
Çarmıhlara gerilmiş bir sevda taşıyorum
Duygularım yenildi öfke de bitti kin de
Anılara saklandım seninle yaşıyorum.

Kan kokan ninnilerle düşe daldın ey gönül
Uçup gitti her şeyim bir sen kaldın ey gönül!

İçimdeki bu deprem yalnız senin eserin
Fay kırıldı ruhumda sekiz on şiddetinden
Uçurumlar açıldı önümdeki yar derin
Yıkıldı bütün dünyam sunduğun afetinden.

Ne haldeyim diyerek etme merak ey gönül
Huzur ile yatayım rahat bırak ey gönül!

Afet Kırat

Ey Mahirce Akan Nehir

Mahirce akan nehir denize koşuyorsun
Sanıyor musun yoksa herkes mutlu barışık
Işıklanan ülkede ondan mı coşuyorsun
Kurgulanmış tüm roller sayfalarda karışık.

Hangi bayrak kapatır cinayet utancını
Hangi yasa kurtarır canını mazlumların
Söyle ülkem hekimler dindirir mi sancını
Kim eler acısını cam kırıklı kumların?

Beni asamazsınız devrimci miyim sanki
Asla vuramazsınız aşırı solcu muyum?
Cumhuriyet aşkıyla tutuşurum inan ki
Hiç kimseyi tutamam bir karakolcu muyum?

Geriye kalan nedir bir gençlik ateşinden
Belki birkaç hatıra leş gibi ölüm kokan
Gittiğin yol belirsiz kim gelir ki peşinden
Ellerin kan dilin kan kandır denize akan.

Afet Kırat

Eyletme-2

Gönül yangınım sönmez sürer gider dem be dem
Her cefaya razıyım bana âmân eyletme
Çile çekmek içindir elbette ben-i Âdem
Gerekse dilimi al bana figan eyletme.

Canım sultanım için yürüdü dâra gönlüm
Kanasa da elleri gidecek hâra gönlüm
Hiçbir şeye bakmıyor zarara kâra gönlüm
Sükûnete muhtacım tek feveran eyletme.

Ne zaman alır beni yanına dil nevâzım
Çağırırım her gece yettiğince avazım
Sönmüş küle çevirse artık aşk-ı mecazım
Savur gitsin hepsini bana isyan eyletme.

Benim canım cihanım sen vird-i zebanımsın
Kararan gecelerde sen meh-i devranımsın
Acı çeken ruhuma hekimim dermanımsın
Zehir versen içerim beni tuğyan eyletme.

İsyan ettikten sonra mutlak eylem gerekir
Her haykırış peşinden sonda ünlem gerekir
Bunu yapacak yiğit ve müselleme gerekir
Engelle bir şekilde kalbi kıran eyletme.

Küllî kadere isyan beyhudedir inandık
İman yüklü yürekler asudedir inandık
Amelsiz hayat süren fersudedir inandık
Zikir şükür olmadan çok yaşayan eyletme.

Suda ebru bozuldu suhufta hat bozuldu
Mahkeme salonunda çok içtihat bozuldu
Şairin kaleminden müellefat bozuldu
Çalıp çırpıp yazarak darmaduman eyletme.

Çok emelin menzili uzun olur biliriz
Ö yolda fırtınalar tayfun olur biliriz
Olmayan dileklerden cünun olur biliriz
Nefsimizi yeneriz bizi ziyan eyletme.

Kaderim mi düşmüşüm böyle hayali hâma
İhtiyacım var gibi gelecek her ilhama
Kalem çizip dururken düşersem de evhama
Verdiğine bin şükür beste dehân eyletme.

Etse beyhude figan yine vazgeçmez gönül
Olmaz der halim yaman yine vazgeçmez gönül
Kırılır kırar her an yine vazgeçmez gönül
Ey Nakkaş-ı ezeli hiç hûn fesan eyletme.

Afet Kırat

Fal

Gök fincandan fal açtım yarınlar niyetine
Bir baktım ki dibine kara bulutlar çökmüş
Anlamadım kaderin bizlere niyeti ne
Filizlerin üstüne gözyaşlarını dökmüş.

Bir güvercin yürüyor kanatları kırılmış
Büyüyor üstümüzde kaybolup giden dünler
Barış içeren sözler arada haykırılmış
Ama hiç duyulmamış yutuvermiş bu günler.

Kırmaz mıyız şimdi biz kara günlü fincanı
Uzayın boşluğuna fırlatıp atmaz mıyız?
Elimizden gelirse feda edip bu canı
Tedirginlikten kaçıp toprağa yatmaz mıyız?

Afet Kırat

Fasulyenin Kılçığı Enflasyona

Ne yenir yutulursun
Her dertten kurtulursun
Taç gibi tutulursun
Fasulyenin kılçığı

Çok mu gereklisin de mutfaktan çıkmıyorsun
Konukluğun uzadı kalmaktan bıkmıyorsun
O kadar tehdit ettik bir an ayıkmıyorsun
Sevmiş miydin bizleri fasulyenin kılçığı

Sana demişler paha
Yalvarırım Allah'a
Çıkmayasın sabaha
Fasulyenin kılçığı.

Kimler gönderdi seni elin hep cebimizde
Farkında değil misin yoksuluz hepimiz de
Küfre kaçıyor sözler kayıp edebimiz de
Yok ettin acizleri fasulyenin kılçığı.

Seni denize atsak
Ya da beleşe satsak
Biz de huzurla yatsak
Fasulyenin kılçığı.

Çöreklendin kalkmadın yıkılsın iktidarın
Ne musibet şeymişsin dağı aştı zararın
Kurtulmak mümkün müdür bu gün olmazsa yarın
Yükselttin dövizleri fasulyenin kılçığı.

Afet Kırat

Gel artık

Bir sancı uyandırır sessiz sensiz geceden
Kan fışkırır kalemle dokunduğum heceden
Keskin kılıç dilimler yüreğimi inceden
Nerdesin ahu-zarım vakit doldu gel artık.

Adını işlemişim ruhumdaki yaraya
Altın taht mı kurdurdun yıkılmış mağaraya
Aradım bulamadım yıllar girdi araya
Nerdesin bergüzarım vakit doldu gel artık.

Ayrıldın dur demedim ama bana ah düştü
Gecelerin ardından kapkara sabah düştü
Kader yazdı çaresiz üstüme eyvah düştü
Nerdesin ruh-u yarım vakit doldu gel artık.

Bıaktın ellerimi ecel suyuna banıp
Gülümsedin giderken sahte cennete kanıp
Kaç kez irkildim bilsen kâbuslardan uyanıp
Nerdesin tek hünkârım vakit doldu gel artık.

Afet Kırat

Gelincik

Yeşil gözlü kırların efsunkâr nazlı kızı
Utandın mı doğmaktan yanakların kırmızı?
Bulutları gözlersin düştü içine sızı
Daha yeni yetiştin korkma sakın gelincik
İnce narin boynuna eda takın gelincik.

Toprak ana besledi kucaklardın sarardın
Güçlü göğsünden nemi ak süt gibi arardın
Olmadı mı önceden, azmin ile yarardın
Toprak senin de anan güven ona gelincik
Umutla bekliyordun dona dona gelincik.

Al duvakla kırlarda salınmaktır mizacın
Yakutlara benziyor başında duran tacın
Yüksel haydi göklere kalmasın daha acın
Raks edelim beraber neden durdun gelincik
O mahzun bakışınla beni vurdun gelincik.

Tül kanatlı kelebek eşlik edecek sana
Güzel yüzün hüznü biraz mutlu olsana
Gülmek haram mı oldu yazılırken yasana
Biraz sonra esecek ılık rüzgâr gelincik
Bilir misin kanun bu, sana zarar gelincik.

Acele et gülümse ömrün uzun mu sandın
Ateşli gelinlikle sadece sen mi yandın
Delikanlı baharın cilvesine aldandın
Yaşa artık gönlünce eğlenerek gelincik
Bu kısacık ömründe gülmek gerek gelincik.

Kırkayaklı canlılar bedenini saracak
Meftun kaldığın rüzgâr dalını koparacak
Yazın kızgın güneşi toprağınla karacak
İnan senin kaderin terk- i candır gelincik
Bu gelişler gidişler imtihandır gelincik.

Cenin gibi rahminde hissederek ayazı
Duyulacak korkutan kışın güçlü avazı
Özlemle anacaksın daha sonraki yazı
Son bir defa salın da dünya yansın gelincik
Titreyen duvağınla zevke kansın gelincik.

<DIV>

<EMBED
pluginspage=http://www.macromedia.com/go/getflashplayer src=
http://img523.imageshack.us/img523/7361/gelincik.swf width=500 height=500
type=application/x-shockwave-flash wmode='transparent' quality='high'
allowscriptaccess='never' allownetworking='internal'>

<DIV></DIV></DIV>

<EMBED
SRC='http://www.antoloji.com/siir/media/23/www_antoloji_com_1148223_560.MP3'
autostart=true loop=1 hidden=true,false width=300 height=8>

Afet Kırat

Gelir mi Yeniden

Bir rüzgâr kaldırır mı kaldırım kenarını
Büzgülü eteğini ya da yüksek bir dağın
Fırtına söndürür mü volkanların harını
Rengini değiştirir ağaç doğuran bağın.

Bir yağmur kurutur mu bakan gözün nemini
Yıkar mı gemileri çürütür mü taşları
Bilir mi kuraklığın ateşin önemini
Yurtsuzluğa kapılan yasak saklı başları.

Bir ışık çırpınır mı sessiz duran gölgede
Karamsarlığa konar umudu sindirir mi?
Kök salar mı sessizce kayalık bir bölgede
Gümüş ayı saçından tutarak indirir mi?

Bir sözcük çağırır mı kaybolan hürriyeti
Hayırlara vesile olur mu ki aniden
Güldürür mü bir daha solmuş iyi niyeti
Gelir mi Cumhuriyet bir hayırla yeniden.

Afet Kırat

Giderim

Neyden vazgeçmedim geçmesem senden
Diktiğim kuleyi yıkar giderim
Tarttım kararımı vermedim birden
Daha fazla kalmam çıkar giderim.

Gönlüm geçti demek hafif kalacak
Bilemem yerini neler alacak
Söz ve duygu küpüm hep azalacak
Kâğıdın boynunu sıkarak giderim.

Ne çok akıllıyım ne de bir safım
Taktıysam kafama kalmaz insafım
Dönenlerden olmam bellidir safım
Denizi çakmakla yakarak giderim.

Sözlerim lastiktir çektikçe uzar
Kimler sitem eder bilmem kim kızar
Şiir üretirim ben deli yazar
Deftere kilidi takarak giderim.

Dizeler de mutlu etmiyor artık
Çok mu zorlamıştık ipi kopardık
Neden böyle oldu almıyor mantık
Arkama son defa bakarak giderim.

Şiir buysa şayet kıt'a yüz olur
Önümde engeller hep dümdüz olur
Bahar ve yaz geçer mevsim güz olur
Kalemi kodese tıkar giderim.

Afet Kırat

Giderim - 2

Neyden vazgeçmedim geçmesem senden
Diktiğim kuleyi yıkar giderim
Tarttım kararımı vermedim birden
Daha fazla kalmam çıkar giderim.

Gönlüm geçti demek hafif kalacak
Bilemem yerini neler alacak
Söz ve duygu küpüm hep azalacak
Kâğıdın boynunu sıkar giderim.

Ne çok akıllıyım ne de bir safım
Taktıysam kafama kalmaz insafım
Dönenlerden olmam bellidir safım
Denizi çakmakla yakar giderim.

Sözlerim lastiktir çektikçe uzar
Kimler sitem eder bilmem kim kızar
Şiir üretirim ben deli yazar
Deftere kilidi takar giderim.

Dizeler de mutlu etmiyor artık
Çok mu zorlamıştık ipi kopardık
Neden böyle oldu almıyor mantık
Arkama son defa bakar giderim.

Şiir buysa şayet kıt'a yüz olur
Önümde engeller hep dümdüz olur
Bahar ve yaz geçer mevsim güz olur
Kalemi kodese tıkar giderim.

Afet Kırat

Gönlümle Hesaplaşma

Âminsiz dualardan aşk dilendin ey gönül
Hasretin kundağında çok belendin ey gönül!

Vuslatına söz vermiş kurbanlık dileklerim
Veda etti sessizce dumanlı gecelerde
İmkânsız olsa bile umut ile beklerim
Adını sayıklarım ak düşmüş hecelerde.
Kaybolan selamına gönül koydum ey gönül
Yatağının başına bir gül koydum ey gönül!

Yarası kabuk tutmuş anıları kanattım
Tuz bastım üzerine ezdim yaktım kavurdum
Tatmadığım acıyı bu gece yine tattım
Recmettim gülüşümü küllerini savurdum.
Kan demledim içimde alıp içtim ey gönül
Yağmursuz meralardan çile biçtim ey gönül!

Eyvahım yıkanırken toz ve boran içinde
Çarmıhlara gerilmiş bir sevda taşıyorum
Duygularım yenildi öfke de bitti kin de
Anılara saklandım seninle yaşıyorum.
Kan kokan ninnilerle düşe daldın ey gönül
Uçup gitti her şeyim bir sen kaldın ey gönül!

İçimdeki bu depresyon yalnız senin eserin
Fay kırıldı ruhumda sekiz on şiddetinden
Uçurumlar açıldı önümdeki yar derin
Yıkıldı bütün dünyam sunduğun afetinden.
Ne haldeyim diyerek etme merak ey gönül
Huzur ile yatayım rahat bırak ey gönül!

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Gülümse Diyor Bir Ses

"Gülümse" diyor bir ses "unut bu bayram gamı
Gülümse ki ruhunda huzur çiçeği açsın"
Ahengiyle sarıyor içimdeki yaramı
"Yaşayan bir insansın mutluluğa muhtaçsın
Rüzgârla savrulurken söndürdüğü küllelerin
Yeni baştan yeşersin dökülen kâküllerin."

"Gülüşünle yeşersin saatin yelkovanı
Kuşların seslerini biriktir sandığında
Kelebek kanadıyla doldurarak kovanı
Yudumla ömür gülün soluyor sandığında
As ağaca kurusun hüzün kokan mendilin
Şarkılara yurt olsun bayram boyu şen dilin."

"Göm öfkeyi denize suskunluğu sal aya
Güneşten ateşini yıldızlardan ışık çal
Kudretlisin yaparsın gerek var mı korkmaya
Gece düşlere kul ol sabah da hayale dal
Al eline kalemi ebruli bir dünya çiz
Renklerle var oluruz onlarsız birer hiçiz."

"Bir öpücük tutuştur yarının yanağına
Sonra da geri iste haftalarca rehin tut
Biraz şekerle dokun kuruyan dudağına
Geleceğin tatlısın acı günleri unut
Uzattım bak aliver sana en güzel ikram
Bayram tadında geçsin sevdiklerinle bayram."

Afet Kırat

Gün Görmeyen Bir Kafes

Gün görmeyen bir kafes ne ses özgür ne nefes
Af kanunu diyerek umut beklerken herkes
Soyguncuyu hırsızı katili salacaklar
Ellerinde kitabı tutanı alacaklar
Hukuk mudur şimdi bu düşünceler doğru mu?
Silah bilmez insanı tutuklamak meşru mu?

Artık bellidir adres şehri farklı bir kodes
Hainler etmiş lades es vermekte her heves
Yıllar boyu gözlerden özlemi dökecekler
Titreyen gölgelerden masum yüz sökecekler
An yarını beş geçse işkence silinir mi?
Gün gelip bu lekeyi sürenler bilinir mi?

Yaşattırılan stres değil mi fazla abes
Özgür hayat mukaddes denilmez mi artık pes
Sus artık şair bir gün evini basacaklar
Adnan Menderes gibi bir sabah asacaklar
Hukuk dışı savuran fırtınalar diner mi?
Mutluluk yağmurları bulutlardan iner mi?

Afet Kırat

Güneş

Huzurluydum dün gece güneş düşmüş düşümde
Sezilmezdi küçüktü büyüdü gülüşüm de
Sanki bir bebek doğdu incitilen döşümde
Süzüldüğün yetmez mi gerçekten de düş güneş.

Anladık zirvedeydin her an yüksekte baktın
Solumak istiyorduk binlerce orman yaktın
Kurtulmak istedikçe cinnet yaftası taktın
Gidişin bayram olsun yapalım cümbüş güneş.

“Her koyun bacağından” kimler taparsa tapsın
Yolunda köle olsun ister baş tacı yapsın
Verdiğin sadakayı nefes almadan kapsın
Rahat nefes alırım deseler ölmüş güneş.

Fırtınalar çıkacak nice şimşek çakacak
Gökyüzünde yıldızlar sana ağıt yakacak
Sanma ki göktaşları acıyarak bakacak
Bir bulutun altında yakındır çöküş güneş

Afet Kırat

Güzel Bir Seferdeyim

Gördüm de şahit oldum yeşil yeşile vurgun
El açmadan göklere bulutlardan eşk düşer
Tonlarca yeşil yüklü dağlar doğuştan yorgun
Uçup gezen kuşların kanadından aşk düşer
Bordo ile mavinin karıldığı yerdeyim
İnsanların sevgiyle sarıldığı yerdeyim
Trabzon'da misafir güzel bir seferdeyim

Çoğu zaman böyleymiş duman çökmüş dağına
Sanılmaya bu şehrin üstüne kahr düşer
Karadeniz ezgisi yerleşmiş dudağına
Şes kulağa uçarak eğlenir şakır düşer
Ördeklerin sulara oynadığı yerdeyim
Yeşilin mavilerle kaynaştığı yerdeyim
Uzungöl'de dinlendim güzel bir seferdeyim

Kuş bakışı izledim huzurlu uykusunu
Sırtımdaki hicranlar birden kaybolup düşer
Ciğerime doldurdum çamların kokusunu
Nakışlanan gamlarım aniden solup düşer
Dalgalarla bulutun öpüştüğü yerdeyim
Neşenin gönüllere üşüştüğü yerdeyim
Boztepe'de eğlendim güzel bir seferdeyim

Çöküvermiş üstüne bereketi bu ayın
Huzur kaynar gönülde ne zem ne günah düşer
Taş döşeli yolunda dolaşırken korkmayın
Yoksanız içinize koca bir eyvah düşer
Dağların bulutlara dokunduğu yerdeyim
Ezanın duaların okunduğu yerdeyim
Akçaabat içinde güzel bir seferdeyim

Eğleniyor coşuyor kuşlar ve kelebekler
Cıvıldaayan seslerden sineye neşe düşer
El açmış sakinleri sizi misafir bekler
Şimdiden özlem çöktü gönlüm ateşe düşer
Kenarından dolaştım o mübarek yerdeyim
Cennetin kapısında çiçek çiçek yerdeyim
Çok yakında Of'tayım güzel bir seferdeyim

Afet Kırat

Hakim Bey'im

Üç hakim bir arada idari mahkemede
Tahmin edin bakalım kim idare edildi?
İmzalanan dosyalar verildi kaleme de
Şimdi kayıтта yoklar acaba kimler sildi?

HAKİM BEYİM

___Hukuk hakikat demek, hukuk mazluma haktır
___Mazlum hakkı yiyene tutuşmak müstehaktır.
Mülkün temeli dedik öğrenip adaleti
Bilemedik yemekmiş bazen de mazlum eti
Güçlüden yana olup ezmek miymiş niyeti
Nasıl sileceksiniz düştüğünüz zilleti?
Mazlumun hakkı için akan sular durulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur.

___Yüzleri kızartmaz mı düştüğünüz vaziyet
___Delilleri yok saymak değil mi sünîiyet?
Düşlerin ülkesine yapılıncı seyahat
Gece yatağınızda eder misiniz rahat?
Gerçeklere göz yummak sizdeki tek kabahat
Bu yaralı kalkacak geçtiğinde nekahat.
Mazlumun hakkı için akan lav durdurulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur.

___Ne diye savunmayı sildiniz yok saydınız
___Duruşma salonunda tutulmaz mı kaydınız?
Hatır mıydı sizleri sürükleyen bu yola
Yakışır mı zalimle bir yolculuk kol kola
Yansız olmalıydınız bakmadan sağa sola
Ciğeriniz yanacak lanetle dola dola...
Mazlumun hakkı için hak yiyenler vurulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur.

___Size bu mesuliyet verilmiş ki ne diye
___Hak etmemiş miydiniz aldınız mı hediye?
Yere batsın sizinle verilen o varaka
Gözümüzü açtı bak beklenmeyen bu vaka
Urgan olsun isterim cübbede kızıl yaka
Tepenize yıkılsın kaldığınız baraka.
Mazlumun hakkı için yarınlar uçurulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur.

___Duruşma salonunda beydiniz hakim beyim
___Önümde küçüldünüz şimdi size ne deyim?
Lakap takmak yakışmaz benim gibi kadına
Uygun mu ad ulamak hakimlerin adına
Bir ok da siz attınız garibin kanadına
Tek sözüm var ermesin hak yiyen muradına.
Mazlumun hakkı için el bağlanıp durulur
Gün olur bir mahkeme sizin için kurulur. ___ Afet Kırat

Afet Kırat

Hakkın Davası

Öyle dava açmış ki azâd edip süsünden
Sürekli başvurarak hakkını arıyor hak.
Büyük olmuş dosyası hukukun kürsüsünden
Reddedilen bitmeden yeni dava açarak.
Terazisi denk değil hafif kalmış adalet
Böyle devam ederse sürecektir sefalet.

Neler yok ki içinde zabıt, kayıt, layiha
Birbirine karışmış istifhamı nidası
Ne tetkike müsait ne tavzih, ne ıslaha
Defalarca kaybolmuş davanın istidası.
Sebebi anlaşılmaz desek bile cehalet
Sulh olmalı nihayet sürmemeli rezalet.

Binlerce defa düşmüş, binlerce yenilenmiş
Zaman zaman bir hayli kılınmış hüküm ita.
Hak ile haksızlıklar asla sulh olmaz denmiş
İsabet kaydedilip erilmemiş sübûta.
Korkusuzca iş yapmak işte budur besâlet
Haklıdan yana karar değil midir asalet?

Davanın tarafları hala edilmezken cem
Nasıl bitecek acep sürüp giden bu dava?
Hakkını almak için Hakk'ı arasa Âdem
Daha çok kazanacak çünkü dua bedava.
Davanın zanlıları içindeyken dalâlet
Haklı ile kayboldu göz önünden delalet.

Yardım eylesin hakka Rabbim gerip kol kanat
İslah eylesin artık haksızın cümlesini.
Ve nihâi karara erişsin tüm kâinat
Bizlerden uzak tutsun hukukun böylesini.
Hak Hak'tan yalvararak istemeli dehalet
Belki böyle kurtulur en sonunda adalet...

Afet Kırat

Halayık Geceler

Karanlıktan kurtulup seçilirken ufuklar
Etrafımda belirir insansı korkuluklar.

Gözlerine kin gömmüş yüreği taştan tabut
Ruhlarını kirletmiş dünya denilen mabut.

Dost kılıklı yağcılar önlerinde kılavuz
Bakışları karanlık "Huy" desem yok ki huysuz!

Ne güzeldi geceler kötülük seçilmezdi
Yücelirdi düşüncem gündüzler geldi ezdi.

Gündüzün ayak izi üzerimde duruyor
Zaman adlı saati mutsuzluğa kuruyor.

Çekilmeyen çiledir yaşam artık angarya
Bir yumrukta yıkardım verseler bir an var ya.

Her güneş doğduğunda ansızın içim kanar
Yüreğimde yetişen tutuşur güller yanar.

Görüşümü engeller beni saran dumanlar
Aynalar dönüp baksa halimi hemen anlar.

Kısıver bir an Rabbim güneşin ışığını
Ütülesin geceler ruhun kırıışığını.

Ben gündüze uşığım gece bana halayık
Gömün tüm beyazları karalar daha lâayık.

Afet Kırat

Halıcı Kızın Düşleri

Dudaktaki gülüşün kovuğundan inmiştım
Yerleşerek umutla gönöl kasabasına
Kız demişler adıma kızmamıştım, sinmişim
Bakmamışlar bir tek gün ruhumun çabasına.

Bazen bir halı oldum sabır ile dokunan
Bazen de çılgın çiçek sevgi sundum hayata
Bazen bir kitap oldum yalan yanlış okunan
Bilinmedi değerim satıldım yok fiyata.

Bir elim uzanırken sıcacık denizlere
Diğer elim buzullar arasında kayboldu.
Bir çocuğun düşüyken aniden düştü yere
Sinsice bastı gece beyaz güllerim soldu.

Gölgeleri asarken dokunan ilmeklere
Hayallerim renk oldu işledim nakış nakış.
Karşılık, bir gözyaşı verilen emeklere
Duyulmadı avazım boşa gitti yakarış.

Bir kızın düşlerini çiğnediler görmeden
Bıçak açmaz dilimin türküleri ezildi.
Ne hayaller kurmuştum düğümleri örmeden
Hoyrat ayaklar ile acımadan gezildi.

İnsanım sanıyordum bir halıymışım meğer
Dövüldüm tek sebebi tozumu silkelemek.
Duyguları sorulmaz kıza verilmez değer
Bu şiddete, çileye dayanır mı kelebek?

Afet Kırat

Hal-i Melalim

Bir yanda evladım bir yanda gardaş
Azimle yaşamla ederken savaş
Huzurla yastığa nasıl düşer baş
Rabbim diliyorum hepsine şifa.

İkisi de benim geçilmez kanım
Onlarla doludur geçen her anım
Aylardır meyusum acıyor canım
Rabbim bağışlasın bana bu defa.

Doğru yaşayana çile reva mı?
Hüzünle doldurdu hayal kovamı
Yaşadığım yer ne in mi yuvamı
Rabbim ne olursun görelim sefa.

Afet Kırat

Hamdolsun Allah'a

Hamdolsun Allah'a

Maşallah cennettir bizim ÷lkemiz
Siyanür de olsa suyumuz temiz
Sebzeler organik halkımız semiz
Hamdolsun Allah'a erdik sabaha.

İşleri yolunda insanlar mutlu
Elbet iş çıkacak gençler umutlu
Uyduruk olsa da bayramlar kutlu
Her işi hallettik vardık dergâha.

Kimse dokunmuyor rahat ormanlar
Döveni bekliyor dolu harmanlar
Okundu şekva yok diye fermanlar
Sitemli şiiri verdik mizaha.

Bilim öğretiyor şimdi okullar
Mutluluk türküsü çalar davullar
Patlamaya hazır kızlar oğullar
Zaten eskiden de yardım silahı.

Zirveye yükselsin iftira yalan
Acep çok mu ayıp hırsızlık talan
Ölen ölsün yeter geride kalan
Günahı uyutup sardık mubaha.

Afet Kırat

Hangi Çiçek Dökülse

Hıçkırık mı topladın bulutların bağından
Menekşeler laleler karanfiller ağlıyor
Kızgın ateş mi aldın güneşin yanağından
Birişi taş kesilmiş hangi gözün çağlıyor?
Yanık bağrında sakla çocukça düşlerini
Kelepçele ve hapsed masum gülüşlerini.

Hangi dağın başında patlayacak volkanlar
Kim çekecek içine söyle hangi uçurum
Göğsüne mi yerleşti sır dolu hafakanlar
Kalem kâfi gelmiyor anlatılmaz bu durum.
Yok mu saydılar seni bu neşeli çağında?
Lavlar mı kaynayacak bu ıstırap dağında?

Kaynar mı Dicle Fırat akar mı Yeşilirmak
Donar mı serin sular solar mı ki yosunlar
Mümkün değil biliriz ölüm hattını kırmak
Bozulmazsa oyunlar bükülür çok boyunlar.
Gönül bu alevlenmiş dur sus der mi dinler mi?
Seyhan Ceyhan haykırır ya Sakarya inler mi?

Ah toprak zalim toprak kapandı mı dudağın
Uykuya mı dalmışsın duyulmuyor nefesin
Şıkışmaz ezilmez mi bağrındaki kundağın
İsyân et genç ölüme arzda duyulsun sesin.
Bulutların bağından topladığın hıçkırık
Bizi nefessiz koydu bu yüzden kalpler kırık.

Hangi çiçek dökülse anayım bağrım yanar
Haykırırım titrerim yazarken kalem kanar.

Afet Kırat

Hapishane Duvarına

Tarihten güne düşmüş bilmem kimin eseri
Demir bir bilezikle tanıştığımdan beri
Yürek yakan feryadım inletiyor her yeri
Sanki önümde engel göğ'e uzanan dağlar
Ah duvar, zalim duvar!
Gün gelecek gizinden bıkaçağıım taş duvar
Bir hamlede tepene çıkacağıım taş duvar.

Ebruli renkli düştüm, düştüm aniden yere
Sürüklendim günlerce her yerim yara bere
Karşımda dikilirsin göğ'sünü gere gere
Ruhum bir cenderede bana bulutlar ağılar
Ah duvar, zalim duvar!
Bir kibrit yalazıyla yakacağıım taş duvar
Karşına geçip hazla bakacağıım taş duvar.

Kıymetini bilmedim hazineymiş hürriyet
Karanlıklar içinde yetmiyor iyi niyet
Kılıç yarası gibi dayanılmaz eziyet
İçimdeki şelale çağlar durmadan çağlar
Ah duvar, zalim duvar!
Öfkemle seni bir gün yıkacağıım taş duvar
Asırlık boğazını sıkacağıım taş duvar.

Dünyayla aramızda en tepede pencere
Ellerimi uzatsam değer miyim göklere?
Güneşten bir tutam nur alıversen bir kere
Sıcaklığı bağrımda belki teselli sağlar
Ah duvar, zalim duvar!
Esareti boynuna takacağıım taş duvar
Hasretimi göğ'süne çakacağıım taş duvar.

Afet Kırat

Hapishane Güncesi

Hangi güneş tırmanır ulaşılmaz kafese
Örgülenen lamba mı günün yerini alır
Hangi ayna dayanır acı soluyan sese
Gelmese de bilinir sadece umut kalır.

Hangi şarkı uğuldar rüzgârın kanadında
Lavlar mı eritecek kutupların buzunu
Hangi sevgi sözleri alev olur adında
Bulunmaz yastık yapan ihtiyar omuzunu.

Hangi çiçek dökülür isteyerek yerlere
Arılar terk eder mi balla dolu kovani
Hangi usta yanmaz ki kaybolan eserlere
Rutubetli odalar der mi; doldur kovani.

Hangi yağmur kurutur bakışların yaşını
Kar mı buz mu kapatır gönlünün yamasını
Hangi dolu kırar ki kaldırımın taşını
Zaman adlı ejderha batırır kamasını.

Hangi diş öğütür ki kuruyunca simitler
Sözlerle mi kırılır duyguların incesi
Hangi ölümle susar çığlık atan ümitler
Böyle başlar ve biter hapishane güncesi.

Afet Kırat

Harca Bütün Harfleri

Sal kinini ağzından çıksın hep yuttukların
Aykırı niyetlerin Kaf dağında kalmasın
Parçalayıp yutmaya elinde tuttukların
Mayalansın kabarsın kıskançlığa salmasın.
Bütün harfler senindir kullan dilediğinde
Ver verıştır durma söv işleyip ince ince.

Sen insansan arkadaş cümleler senin kölen
Sözlükler sana kuldur sokak dili alfabe
Umurunda olmasın ezan yüzünden ölen
Seni yazsın kitaplar seni yazsın kitabe.
Durma hayallere dal gerçeğin uzağında
Can versin geri kalan kurduğun tuzağında.

Seç içinden ünsüzü topla çıkart böl ayır
Parçala acımadan verilen emekleri
Recmederek doğruyu yalnız yanlış kayır
Unut git tasarrufu kullan bütün ekleri.
Hiç aldırma Nisa'nın söylediği yalana
Ardına bakma yürü bakma yerde kalana.

Maide'ye inanma bırak arkada dursun
Onlar çağdaş değil ki okuyup da uyasın
Çek kınından argoyu tam da göğsünden vursun
Bir suzinak nağmeyle akan sesi duyasin.
Ok savur mızrak sapla kes kopart giyotinle
Baş etmek mümkün değil zemmeden niyetinle.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Harflerin Anadan Üryan Çığlığı

Birazdan harflerin anadan üryan çığlığını giyinecek bir şair...

Soluğun son ninnisi korkutup uyartacak
Gözünde sakladığı ilhamın masalını...
Yarı kırık duygular her sözcükte artacak
Vuracak bir kurşunla acı yüklü salını.

Gökyüzünün alnına işleyip sitemleri
Efkâr yumaklarıyla kapatacak üstünü.
Ruhların vadisine çağırarak emleri
Ve doğacak birleşip kelimenin üstünü.

Zamansız mı serzeniş yasakların dilinde
Ya da sancılı sitem suret-i beyazında.
Gardiyan kafeslerin titreyen kandilinde
Dökülecek dizeler duvarın ayazında.

Susacak dudaktaki çığlık atarken ç-anlar
Kasavet fısıltısı, alından süzülen düş
Gam basmış yüreklere üşüşecek uçanlar
Ve sonunda ruhlara sarılacak bir cümbüş.

Afet Kırat

Hasta Mektubu

Umut süslü mektubun elimdeydi dün sabah
Diyorsun ki; Nasılsın, sancıların dindi mi?
Sabretmek zorundasın derdi veren de Allah
Kuvvetin yerinde mi şişliklerin indi mi?
---Yaradana şükrolsun umut kesmemek gerek
--- Bende bu azim varken düzelirim giderek.

Tıklatarak bir serçe hastanenin camını
Neşe ile şakıdı içim huzurla doldu
Gagasında çiçekle getirdi selamını
Yüreğimi kanatan gamlar kederler soldu.
-- Her gecenin ardından güneş doğmaz mı gülüm
--- Biz faniyiz nihayet elbet gelecek ölüm.

Penceremin önünde ağaçlar sallanıyor
Vazgeçmek bilmiyorlar ateş olsa da sonu
Kışın üşüseler de baharda allanıyor
Onlar da can taşıyor biz gibi enikonu.
---Dolu yağsa da şimdi mutlaka gelir bahar
---Yağmurlarla sönecek içimi yakan bu har.

Afet Kırat

Hayat

Heceydim şiirdim belki satırdım
Asitle birlikte suya batırdım
Kurusun diyerek güne yatırdım
Önüme gülerek çıkmadın hayat
Yüzüme bir defa bakmadın hayat.

Anlamadım hâlâ neydi amacın
Düzleşmedi gitti dağın yamacın
Benim adım mıydı başında tacın
Koyduğun engeli yıkmadın hayat
Geceme bir ışık yakmadın hayat.

Zamanını aştın şaşırıp kaldın
Sanırım yorgundun uykuya daldın
Neşeye el koydun her şeyi çaldın
Çileden elemden bıkmadın hayat
Şu gibi önümde akmadın hayat.

Sen beyaz sahipsin ben zenci köle
Vaha sana kaldı sürdürdün çöle
Derdimi söyledim küçücük göle
Zalimsin boynunu sıkmadın hayat
Çivili tasmayı takmadın hayat.

Afet Kırat

Haykır Artık

Haykır Artık

Uyuyor sanılsa da asla uyumaz kadın
İçindeki çocuğu büyötmekte ninniyle
Cesaret toplayarak şahlanacak ansızın
Kötölüğe düşmeden en iyi temenniyle...

Uykulu sanmasınlar yatağından çık artık
Kalk kadın duvarları yumruklayıp yık artık.

Asırlardır horlandın mecliste yok sayıldın
Hak etmedin mi daha ermedin mi sabaha
Ne için susuyorsun hayatından mı yıldın
Ateşini saçıyor şiddet denen ejderha.

Çiçek doldur namluya yüreğinden vur artık
Küfür dolu dilleri bağlayıp durdur artık.

Artık susmayı unut korkma kimseden konuş
Çığlığını toparla beyaz sayfalara yaz
Şeni güçlü kılacak yaptığın her dokunuş
Bir an bile yakmasın yazın yediğın ayaz.

Dinamit lokumuna aşk tohumu dök artık
Yüreklerden nefreti ellerinle sök artık.

Mağdur olmak yakışmaz büyüyen cengâvere
İstersen yanardağ ol ister çağlayarak ak
Kim ne diyebilir ki senin gibi cevhere
Saklama çektiğini savur dışarı bırak.

Bağlanan zincirleri hiç çekinme kır artık
Çınlat bütün evreni susmadan haykır artık.

Afet Kırat

Hece Pazarı

Ne ararsan burada, hece, durak, kafiye
Çarşı, market gezersin bilemem ki ne diye
Uç yoruma, övgüye tebriklerim hediye
Sabah akşam açıktır sizler için tezgâhım
Gelmezseniz kızarım vallahi tutar ahım.

Buyurun, gelin, bakın, işte imgenin hası
İnanın ki karışmaz hiç kimsenin kafası
Hüzün sitem ve keder, taşların hülasası
Çeşit çeşit dizeler önünüze serilir
Gönümüz de açıktır bol bol puan verilir.

İstemeyin kalmadı yalan, dolan, entrika
Azıcık abartırız; çok iyisin, harika!
Afet ki bu âlemde alâmet-i farika
Mütevazı olamam kalitedir farkımız
Döner sanır dururuz dönmese de çarkımız.

Adını mı sordunuz? Edebiyat Pazarı.
Bekliyorum özlemle okuru ve yazarı
Selam, maşallah deyin değmesin el nazarı
Zorlarım, çağırırım çok iyi bir esnafım
Kazanırım velâkin olmasaydı şu gafım.

Gereği olmasa da zaman gelir atlarım
Hatayı gördüğümde söylemesem çatlarım
Bazen sitem ederim gün olur ki patlarım
Öfkelenir yazarım, öfkelenir silerim
Kırdıysam bir dostumu ondan özür dilerim.

Afet Kırat

Helal Olsun Arkadaş

Nedensiz kırgınlığı saklayıp parça parça
Veda bile etmeden riyakârca korkakça
Gidiverdin dağıldı dostlukla dolu bohça.
Kaybolurken düşlerim çığlık düşer canhıraş
Kopardın tüm bağları helal olsun arkadaş.

Atmış mıydın öfkeni bir kadehin içine
Her yudumda bulandın küskünlüğe ve kine
Gelip geçen ömürde değer miydi derdine
Elbette soğuyacak bu ateş yavaş yavaş
Kopardın tüm bağları helal olsun arkadaş.

Meraktan soruyorum çok da üzüldüm sanma
Korkaklık duvarının arkasında saklanma
Diyorum ki adımı sakın bir daha anma
Dara düştüğün zaman arıyordun pürtelaş
Kopardın tüm bağları helal olsun arkadaş.

Adını saklamışım derine en derine
Belki dize başına en görünür yerine
Pişmanlık çare olmaz bu yıkık eserine
Elimden gelen buydu haydi az da sen uğraş
Kopardın tüm bağları helal olsun arkadaş.

Afet Kırat

Hemşehrim Suluova

Aynı hava aynı su aynı küspe kokusu
Anılarda saklandı körpe ilçe dokusu
Sarmazdı birimizi geleceğin korkusu
Kağınlardan pancarı çalmaz mıydık hemşerim
Oynamaktan eve geç kalmaz mıydık hemşerim.

Herkes dosttu komşuydu bir çeşmenin başında
Değeri bilinirdi candan arkadaşın da
Helal lokma kaynardı insanların aşında
Sapan ile kuşları vurmaz mıydık hemşerim
Kuru çubuktan ocak kurmazmıydık hemşerim.

Vekil vardı sadece bulunmazdı avukat
Dişe degecek kadar olmuyordu vukuat
Herkeste sonsuz şefkat gösterişsiz itikat
Çocukken her şey hoştu yanıldık mı hemşerim
Büyürüz değişmeyiz sanıldık mı hemşerim.

Ninnileri içerdi süslü tahta beşikler
Komşulara koltuktu kapıdaki eşikler
Sokaklar süpürülür bozulmazdı keşikler
Hangi köşe başında gizlenirdik hemşerim
Büyüklerin gözüyle izlenirdik hemşerim.

Dönen topacımızın kalmış mıdır izleri
Ananlar bulunur mu oralarda bizleri
Hangi dosyada kaldı mutluluk eskizleri
Dönebilmek yeniden mümkün müdür hemşerim
Koptuk diye ilçemiz küskün müdür hemşerim.

Dünler çivili çubuk dokundukça batıyor
İyi kötü günleri birbirine katıyor
Yüzdeki çizgilerde gençliği aratıyor
Unutmak istesek de imkânsızdır hemşerim
Bellek denen canavar vicdansızdır hemşerim.

ÖZLÜ SÖZLERİMDEN

Güvenip sırrını açarsan eğer
Haddinden çok fazla verirsen değer
Dost düşman önünde başını eğer
Gün gelir inancın yerlere değer.

Afet Kırat

Huzuru Arıyordum,Oysa!

Sınırlara bölünmüş alından akan terden
Utanmadan göz attım küs kaldığım aynaya.
Kırık bir hayal düştü bana yansıyan yerden
Ruhumda uyuyan lav başladı kaynamaya.

Dinlenmek hayaliyle çalıştım çabaladım
Yaş aksa da gözümden aldırmadım yaşlandım.
Gerçeği unutuldu, şimdi ihtiyar adım
Yıllar yıldır beni akan terle haşlandım.

Ekmek parası diye peşine düşüp hiçin
Viran ettim ömrümü bilemem ki ne diye.
Maddiyata kul oldum yalnız yaşamak için
Titreyen ellerimi yıllar verdi hediye.

Ufalırken büyüdüm büyülü düşler ile
Bir masalı bitirip kapağını kapattım.
Kâbusla uyanırken ufku görmedim bile
Son geceyi süsleyen hayallerimi sattım.

Dökülen saçlarımda unutuldu ninniler
Ve tekleyen yüreğim bir hekim kapısında.
Beynimdeki eskiler gelir yeniye siler
Çilelerle örülmüş bu Hakkın yapısında.

Umut bitti yalnızlık salınırken iplerde
Yumak yumak içime derdini sarıyorum.
Kapıdan görünür mü aşına yüz ilerde?
Huzurevi içinde huzuru arıyorum.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Hürriyet Baklavası

Bir tatlı yapalım mı alıp dolaptan tası
Dikkatlice kiralım üç umut yumurtası

Yeşil güven serpelim katların arasına
Hepsi gerekli bize bakmayın sırasına

Kalbi yumuşatmaya bir bardak şefkat yağı
Merhamet de katılsa iyi olur bayağı

En beyaz tarafından biraz bereket unu
Hiç korkma her şeyi kat yok ki bunun kanunu

Bir bardak da helal süt karıştırıp dökmeden
Yavaşça yoğuralım fazla çile çekmeden

Doğruluk merdanesi açıversin tül gibi
Ağızların tadıdır bu tarifiin sebebi

Yanınızda bulunsun soğuk şerbet tavaşı
Demeliyiz adına hürriyet baklavası.

Afet Kırat

Hürriyet Türküsü

Papatya tarlasında tanımadım ben seni
Masallardan bilirim kundağıma sarılan
Salınırken göklerde göremezsem gölgeni
Boğazıma dolanır ejderha gibi yılan.

Ninniler mevsiminde okşuyordun başımı
Uç elmaya binerdin beni beslemek için
Yağız atla kuşanıp aştıkça her yaşımı
Zapt edilmezdi aşkın baştan etmiştim yemin.

Dilimden düşürmedim bir asırlık türkünü
Adınla çınlatıyor yarınları mehteran
Senin ile aşmıştı sınırları Türk ünü
Onun için bu coşku onun için feveran.

Cismi aşk kaç kuruştur yanında ateşinin
Ellerini uzatsan devler bile yok olur
Karşı duranı çeker içine ateşinin
Bir harfin bin düşmana zehirli bir ok olur.

Afet Kırat

Hürriyete Türkü

Papatya tarlasında tanımamıştım seni
Masallardan bilirim kundağıma sarılan
Salınırken göklerde göremezsem gölgeni
Boğazıma dolanır ejderha gibi yılan.

Ninniler mevsiminde okşuyordun başımı
Üç elmaya binerdin beni beslemek için
Yağız atla kuşanıp aştıkça her yaşımı
Zapt edilmezdi aşkın baştan etmiştim yemin.

Dilimden düşürmedim bir asırlık türkünü
Adınla çınlatıyor yarınları mehteran
Senin ile aşmıştı sınırları Türk ünü
Onun için bu coşku onun için feveran.

Cismi aşk kaç kuruştur yanında ateşinin
Ellerini uzatsan devler bile yok olur
Karşı duranı çeker içine ateşinin
Bir harfin bin düşmana zehirli bir ok olur.

Afet Kırat

İhtiyar Serzenişleri

Dikenli düşünceler içinde geziyoruz
Çiy düşen yüzümüze, elimize batıyor.
Bilmez gibi yapsak da aslında seziyoruz
Damarlarda tutunan dikişimiz atıyor.
Kördüğömler yapmıştık oysaki dikişlere
Dikkatimizi verdik dünyadaki işlere.

Hakikati unuttuk tutuşuyor mevsimler
Elbette masum değil yaşanılan resimler.
Acep rüzgâr taşır mı sevginin kokusunu
Bize ulaştırır mı bölerek uykusunu?

İnsanlar kendisini sokaklarda aramaz
Arasa da bulamaz hiçbir işe yaramaz.

Gül hazin lale hazin ağıt yakar bülbüller
Çileyle geçen ömür şevkine etti veda
Dikenini çıkardı korkusundan al güller
Serenatla mutluydu zevkine etti veda.
Bülbül asla zem etmez kırmızı açan güle
Bizler de ah demeyiz ömür denen bülbüle.

Kalbimiz kırık dökük aşkı andık derinden
Bulamadık bir türlü çiçek bahçelerinden.
Ne canan ne de ümit ne rüzgârın sesi var
Ne deniz dalgalanır ne de nehirler akar.

Gün geçtikçe soluyor insan denilen mahlûk
Buz tutuyor bu yüzden kalbimizdeki boşluk.

Feryadımıza bugün imdat eden kimse yok
Ne gerçek bir dost kaldı ne de candan arkadaş
Viraneye dönmüşüz abat eden kimse yok
Hayal yalnız düş yalnız bizde kalan yalnız baş.
İnsanların bu halî gökte ayı yakmaz mı?
Çağırıp yıldızları üstüne bırakmaz mı?

Gitti gelmez çocukluk her şey anıda kaldı
Anıların çoğunu gelip yaşlılık aldı.
Geri dönmek imkânsız bir çıkmaz sokaktayız
Geriye kayıyoruz sanki bir kızaktayız.

Uzun yıllar yaşamak elbet güzeldir ama
Yaşlanınca düşüyor insanlar nice gama.

++++
Ey sitemkâr kalemim bu nalanı incitme
Ey elemli lisanım dediklerin yetmez mi?
Ey karamsar bilincim yeter canı incitme
Ey karmaşık hafızam kalan öykü etmez mi?
Yıldırım dolaşüyor saçımızın içinde
Büyümekte gitgide infialler de kin de

Kalbimize vuruyor bir kartalın kanadı
Dokunmasın hiç kimse damarlar da kanadı.
Yaş kemale erince elbet bitecek ömür
Yeni ömür doğacak eskisinden de özgür.

Afet Kırat

İki Hali

Susmalısın dediler her şey söyleme yeter
Zamanın keskin dişi iz bırakır yakanda
Başında esecektir yalnızlık rüzgârları
Kim söylüyor fütursuz susuyor herkes her gün
Biraz daha dikkat et şiirini yazarken.

Korkmuyorum bir şeyden içimde varken panter
Al bayraklı tabutlar dolaşırken her yanda
Görmezden gelemem ki yürek yakan narları
Değil miyiz hepimiz öfkeli kırgın üzgün
Ben yazmışım ne olmuş muhalifçe gıyaben.

Göğsümde atan yürek değil midir bir nefer
Uğruna can veririm gerekirse kurban da
Yıktırmayız kimseye yüz yıllık çınarları
Bölünmez böldürmeyiz vatanımız bir bütün
Başına dağ yıkarız şehitlere mahsuben.

Susarsak bu halimiz olmaz mı daha beter
Elbette patlayacak içimizde volkan da
Göreceğiz mutlaka şehitsiz baharları
Kardeşçe birleşerek yurdu kurmadık mı dün
Yeniden birleşiriz neden duralım neden?

Zafer naralarını attırır bize kader
Sükûnet geri gelir rahat eder vicdan da
Pislikleri kapatır kan dağının karları
Güneşini görürüz kararmayan gündüzün
Yazarım içtenlikle sus dense de susmam ben.

7+7 heceli, her bölüm kendi içinde kafiyesiz, bölümler arası sıralı kafiyeyle Afet'çe şiir.
Altta da aynı şiirin kafiyeyle dizilişi.

Susmalısın dediler her şey söyleme yeter
Korkmuyorum bir şeyden içimde varken panter
Göğsümde atan yürek değil midir bir nefer
Susarsak bu halimiz olmaz mı daha beter
Zafer naralarını attırır bize kader.

Al bayraklı tabutlar dolaşırken her yanda
Zamanın keskin dişi iz bırakır yakanda
Uğruna can veririm gerekirse kurban da
Elbette patlayacak içimizde volkan da
Sükûnet geri gelir rahat eder vicdan da

Başında esecektir yalnızlık rüzgârları
Görmezden gelemem ki yürek yakan narları
Yıktırmayız kimseye yüz yıllık çınarları
Göreceğiz mutlaka şehitsiz baharları
Pislikleri kapatır kan dağının karları

Kim söylüyor fütursuz susuyor herkes her gün
Değil miyiz hepimiz öfkeli kırgın üzgün
Bölünmez böldürmeyiz vatanımız bir bütün
Kardeşçe birleşerek yurdu kurmadık mı dün
Güneşini görürüz kararmayan gündüzün

Biraz daha dikkat et şiirini yazarken
Ben yazmışım ne olmuş muhalifçe gıyaben
Başına dağ yıkarız şehitlere mahsuben
Yeniden birleşiriz neden duralım neden?
Yazarım içtenlikle sus dense de susmam ben.

Afet Kırat

İmkansız

Bitsin deriz cinayet bitsin kadına şiddet
İşlemeli adalet kaybolsun nefret hiddet
Süregelen bu düzen düzelir mi apansız
İmkânsız efendiler örnek birkaç imkânsız.
İğnenin deliğinden yirmi deve geçer mi?
Gün gecenin içinden ışığını seçer mi?

Halimiz halka bariz çocuğa cinsel taciz
Cezaları etkisiz masum yavrular aciz
Süregelen bu düzen düzelir mi apansız
İmkânsız efendiler örnek birkaç imkânsız.
Okyanusların suyu bir bardağa sığar mı?
Balığın gözyaşları yerden göğe yağar mı?

Huzursuzdur fukara sofrasında iftira
Varlıklıya maskara ülkede bu manzara
Süregelen bu düzen düzelir mi apansız
İmkânsız efendiler örnek birkaç imkânsız.
Bulutların içinde buzdağı saklanır mı?
Ocaktan çıkan kömür yanmadan aklanır mı?

Afet Kırat

İncindi

Aynadan sildim bu gün gülen çocuk yüzümü
Susturdum şarkıları attım paslı dilimden
İlkbaharı kaldırdım kışa verdim güzümü
Öğüterek kum yaptım dikilen heykelimden
Umduklarım gelmedi gözüm özüm incindi
Yaralandı kanıyor nazım sözüm incindi.

Yaşamadım bu günü geçmiş zamana sürdüm
Adım attım yarına titreyerek ürkerek
İçimden atmak için sabahları öksürdüm
Her şeyimi kaybettim yeniden doğmam gerek.
Güçlüyüm sanıyordum titrek beden incindi
Bilen varsa söylesin şimdi neden incindi?

Küfürlere bölündü parmağımda kelime
Eller dokundu küstü göğsümdeki mimozam
Parçaladım defteri önümde lime lime
Çırpınıp haykırıyor ağlıyor bütün azam.
Kâğıda küstü silgi kurşun kalem incindi
Bütün dünya yıkıldı sanki âlem incindi.

Afet Kırat

İnfilak Etti Gece'

Haydut bir gece bastı kader karası gibi
Yılların anıları tur atarken kalbinde
Ne idi biliyordu pişmanlığın sebebi
Yeri yoktu bu işin ne hukukta, ne dinde
Zenginlik böyle miydi, leke dolmuştu cebi
_____ Ne şahtı ne Şahmeran ne hanımdı, ne ece
_____ Geç de olsa sonunda çözülmüştü bilmece.

Gecenin salkımından hüznün düşerken yere
Gözyaşları sel gibi sokağı kaplıyordu
Geri dönseydi keşke ne olurdu bir kere
Pişmanlığın ateşi hançerler saplıyordu
Son bir defa göz attı yarattığı esere
_____ Eser miydi gördüğü lanet etti gizlice
_____ Kirletilmiş paradan olur muydu güvence?

Çırpınırken çaresiz bir örümcek ağında
"Haydi" derken sağında Azrail'in nefesi
Umutları bırakıp kirlenen yatağında
Patlarken şakağında korkunç ölümün sesi
Eğretili düşler ile genelev sokağında
_____ Bir "Ah" oldu dudaktan yere dökülen hece
_____ Kayıp ar pazarında infilak etti gece.

Afet Kırat

İris'in Kızı Yeşilirmek

İris'in gözbebeği, irisin zümrüt kızı
Tanrıçanın okşayan eliyle mi beslendin?
Yemyeşil ovaların akıp giden yıldızı
Zenginlik bahşederek nice yokluğu yendin.

Köse Dağ'ından doğup Çarşamba'ya akan su
Doğanın hangi rengi sana ismini verdi?
Yoluna engel koyup dağlar kurdu mu pusu?
Uyuduğun yatağa kim yeşil çarşaf serdi?
Eski adın değişti oldun mu Yeşilirmek?
Yıllarca çile içtin doldun mu Yeşilirmek?

Döşüne mesken kurdu fısıltılı öyküler
Efsaneler anlatır rüzgârlar üzerinde
Seni yazar notalar seni söyler türküler
Hangi ırmak istemez olmak senin yerinde

Ölümle mi doğuyor ölümsüz efsaneler
Değil misin Ferhat'ın sebep olan canına
Geçip gitti asırlar gamla yüklü seneler
Korkmaz mısın Allah'tan kalacak mı yanına?
Sevdaları denize sürür mü Yeşilirmek
Dalgalanıp koşar mı yürür mü Yeşilirmek?

Alıp getirdin bize ilk evinden yeşili
Bu günlere sığdırdın kaç asırlık zamandan
Renklerinle süsledin dolaştığın kaç ili
Bulutlar sana koşar eriyerek sevdandan.

Hayat buldu seninle sayısız medeniyet
Yedi bin yıl az değil topladığın duruyor
Azabına razıyız yakışmıyor şikâyet
Suyunu yasaklama yeşil yatak kuruyor.
Yorulmak ne bilmedi durur mu Yeşilirmek?
Unutursak adını kurur mu Yeşilirmek?

Aşkların çağlayanı hayata bin renk kattın
Yaşarsın yorulmadan maviye dökülerek
Yuvasız mı kalmıştın köprü altında yattın
Uzaklara uzandın yerinden sökülerek.

Kaç ilkbahar takıldı çocuksu bakışına
Ve kaç kış ayazında buz olup katılaştın
Engel koydu coşarak gurbete akışına
Buzdan damın altında nice engeller aştın.
Rüyalara renk kattın gecede Yeşilirmek.
Tarihten an taşıdın hecede Yeşilirmek.

Adını şiirlerle sevgi ile anarız

Dalarız hayallere özlemin pençesinde
Sen varsan yanımızda biz de seninle varız
Huzura kavuşuruz çağıldayan sesinde.

Ey engeller aşarak var olan Yeşilirmak!
Dünyanın sandığında saklanan kutsal ziynet
Kolay mıdır sanırsın uzaktan sana varmak
Varlığın hep bereket geçtiğin her yer cennet.
Dursa bile kalbimiz sen durma Yeşilirmak
Vursa bile afetler sen vurma Yeşilirmak.

Afet Kırat

İstemem -1

Yalandır dünyanın varlığı yalan
Yaşarken binleri etsen de talan
Giderken amelin yanında kalan
Zehri yudumlarım balı istemem.

Ne olmuş yastıklar olmuşsa taştan
İdare etmeli hem de en baştan
Bir darbe yedimse dost arkadaştan
Dikenin yeterli çalı istemem.

Kimileri vardır arkadan vurur
Kimileri vardır önünde durur
Kimisi vardır ki sevgisiz kurur
Onlardan gelecek malı istemem.

Gönlümüz zengindir cüzdansa fakir
Başı göğün eren görse de hakir
Başımı sokacak bir ev gerekir
Çul çuval sererim halı istemem.

Meyil vermem asla dalavereye
Riyakârla girmem müzakereye
Yüzmeyi bilmesem düşsem dereye
Hainin tuttuğu dalı istemem.

Afet Kırat

İstemem -2

Ateşte yetişen gülü istemem
Rüzgârda uçmayan tülü istemem
Yeniden yanmayan külü istemem
Sevgiyi çalmayan tek tel istemem.

Dostta arkadaşta yok ise vefa
Eliyle derdime olmazsa şifa
Hısmılık işinden etsin istifa
İzzet ikram etse yad el istemem.

Gittiğim menzilde olmazsa yoldaş
Benimle koşmazsa kalırsa yavaş
Dünyada sürerken her türlü savaş
Barış getirmeyen bir yel istemem.

Lanet teknoloji ölüm sağlarken
Analar başına kara bağlarken
İnsanlar yok olup çocuk ağlarken
Savaşı boğmayan kum sel istemem.

Sevgiyi unutan dili istemem
Terörle patlayan ili istemem
Çamuru çirkefi kili istemem
Başımda emreden tekel istemem.

Afet Kırat

İşçi Kardeşim

Yüzüm çamurlu ama alnım daha ak şükür
Akıttığım terimle gül gibi yaşıyorum
Asgari ücretliyim deseler bile fakir
Gururluyum azmimle dağları aşıyorum.

Gül dedimse aldanıp dikensizdir sanmayın
Küçük görünür ama sakın ha aldanmayın
Çalın çırpın hak yeyin benim gibi yanmayın
Şakin görünsem bile an gelip taşıyorum.

Bizleri düşünmez ki o cepleri büyükler
Sırtımızda kamburdur geçim denilen yükler
Ah ederiz genişler kamustaki sözcükler
Yaşıyorum vallahi ben bile şaşıyorum.

Afet Kırat

İşte Hep Ben Bu Yüzden

Kendime rastlar mıyım dolaşsam caddelerde
Tokat vurur mu acep solgun yüzüme izim
Ya adım kalmış mıdır silik müsveddelerde
Ama gözüm almıyor bu gün biraz halsizim.
Güneşi aradım da her yeri bulut sarmış
Belki talihim budur gün doğmadan kararmış.

Kendime rastlar mıyım içinde mürekkebin
Şiirlerim durur mu eskiyen defterimde
Zehrini içer miyim içimdeki akrebin
Hasret çıbanı çıktı derimde her yerimde.
Bulutlardan fal baktım karşıma çıktı yüzün
Derdine dert ekledi gülümserken gündüzün.

Kendime rastlar mıyım boşalırken bardaklar
Mezeyle öpüşürken bir rakı masasında
Yanmaz mı kavrulmaz mı acısından dudaklar
Ayrılık mı yazılır sevdanın yaşasında?
Anladım ki sen yoksan yokluğa dayanılmaz
Binlerce gece geçse kâbustan uyanılmaz.

Kendime rastlar mıyım yitirilen adreste
Açılır mı önümde kapılar kapanmışken
Açar mıyım perdeyi koşup gelen her seste
Şaf su huzur verir mi tutuşmuşken yanmışken.
İşte ben hep bu yüzden içiyorum her gece
Adını anıyorum kalemle hece hece.

Afet Kırat

İtiraf Ediyorum Hırsızım

Açıklamak istiyorum bir hırsızım polis bey
Ağızımdaki bakla kuru sabırsızım polis bey
Elim kolum bağlı değil sınırsızım polis bey
Bir bülbülün dudağından buse çaldım polis bey
Bulutların yanağından çise çaldım polis bey

Söylenilen şarkıların bestesini yürüttüm
Bestecinin defterinden güftesini yürüttüm
Başarılı tüm yılların ertesini yürüttüm
Denizlerin dalgasından ahenk çaldım polis bey
Yedikardeş altı oldu mor renk çaldım polis bey.

Kırda açan gelinciğin gamzesini kırparak
Mahur çalan bir şarkının dizesini kırparak
Ayyaş gülün sofrasından mezesini kırparak
Mutlu etti kıskananın bakışları polis bey
Sandığımda istif ettim alkışları polis bey.

Ejderhanın dışındaki sevgileri topladım
Aşıkların gönlündeki ilgileri topladım
Silmek için yüzümdeki çizgileri topladım
Şaka hepsi sanılmasın huyum kötü polis bey
Beni böyle söyleten şey aslan sütü polis bey...

----- Şairlerin on sözünden biri belki doğrudur
----- Okuyanlar eleştirir hepsi sanki doğrudur.

4+4+4+3

Afet Kırat

İtiraf ediyorum Silah Tüccarıyım

İtiraf ediyorum silah tüccarı devim
Her türlü mühimmatla doludur küçük evim
Mikrobu bakteriyi temizlemek görevim
Açıkça söylüyorum yuvamızı basmayın
İdam kalkmıştı he mi suçlu diye asmayın.

Hıyarlarım dinamit kalaşnikof pırasa
Acı soğan bombası doludur koca masa
Benim için çalışır korur mu anayasa
Güvenirim elbette yargıç savcı dokunmaz
İsnat edilen suçun esamesi okunmaz.

Ayağı kaydırmaya epey margarinim var
İspanaklar korkmadan etrafa demir sağlar
Başlamışım bir defa derler laf lafı açar
Hepsini dökeceğim önünüze erenler
Kıskansın devrimciler titresin alperenler.

Patlamaya hazırdır tavada cin mısırlar
Yok olmaya layıktır gelip geçmiş asırlar
Denize gömülmeli saraylar ve kasırlar
Yapamazsın denmesin emin olun gücüm var
Daha nice fikirle dolu bir hörgücüm var.

İsotu pul biberi fişeğe doldurmuşum
Sarımsağın suyuyla kem gözleri vurmuşum
Ayıp olur sanmayın delirmiş kudurmuşum
Kaldığım örgüt evi silah depom mutfağım
Al kana boyanmalı gün doğarken şafağım.

Tanklara atmak için bir çuval patates var
Patlıcandan ok yapsam sanki kıyamet kopar
Uzun namlulu bamya enginar karnabahar
Kanmazsınız değil mi her şey pahalı iken
Yediğimiz hayaldir yuttuğumuzsa diken.

Afet Kırat

Kabusun Ardından

Kafesinden çıkardım özgür koyup kuşları
Hüzün çizen ressamın yıpranmış defterinden
Dümdüz ettim elimle yükselen yokuşları
Dünyaya neşe yağdı güneşin iplerinden.
Yalana dostum yine muhtacım ya morale
Gece gördüğüm kâbus salıverdi bu hale.

Notaları topladım kemanın tellerinden
Renklendirip işledim kelebek kanadına
Ne kadar yetim varsa tutarak ellerinden
Zengin sıfatlar ekdim yarım kalan adına.
Yüreğimde alevdi gelir miydi ihmale?
Esleri saklayarak attım bir resitale.

Çağlayanlar ekledim bir derenin suyuna
Yakamoz yapmak için gökten yıldız topladım
Gülerek eğlenerek devam ettim oyuna
Dalgalarla eğleştim aya kadar hopladım.
Küstüm gün ışığına selam verdim Zühal'e
Geceler zaten benim gerek var mı işgale?

Şiirleri hapsettim imge telli kafese
Kendim içtim suyunu yine kendim anladım
Hür soluklar ekledim yarım kalan nefese
Bir masal ülkesine saldı attığım adım.
Abartarak salladım döndüm yine normale
Kötülüğü def edip eriverdim kemale.

Afet Kırat

Kadın

Hukukun tarlasını verem otu bürümüş
Köklerinden tutunup filizlere yürümüş
Hasat etmek imkansız başakları çürümüş
Bir kafesin içinde umut besleyen kadın
Lekelendin yok yere şimdi hükümlü adın.

Dökülür mü göklerden özgürlük yağmurları
Temizler mi yüreğe bulaşan çamurları
Bozuk diye yok etsek mayasız hamurları
Kaybolan zamanların geri gelir mi kadın
Zehrimizi boşaltsak düzelir belki tadın

Sadece Yaradandan bekliyorsun bir çare
Büyük deprem olmadan yıkılmadan minare
Haksızlığı gördükçe oluyorsun bin pare
Ahtan takke dokuyup dua içtiren kadın
Uykuları unutsan olur mu ki muradın?

Katlanarak her şeye diyecek misin kader
Ne evladın yanında ne bacı ne birader
Umutla yaşıyordun hayatın oldu heder
Taş duvar arasında sıkışıp kalan kadın
Yeri göğü inletsen duyulur mu feryadın?

Afet Kırat

Kafes

Çelikten şişler aldım güzel bir kafes ördüm
Şırma işli tül taktım hislerimi sakladım.
Mehtaplı gecelerde tülü çektim ben gördüm
Elimle dut yedirdim sesini yasakladım.
Yaşayacak özgürce sessizce kafesinde
Yalnız ben kalacağım gül kokan nefesinde.

Yazdığım şiirleri tutuşturdum sobada
Süzülen dumanları ciğerime çekerek
Ben de biraz üzüldüm sanırım ki soba da
Söndürmeye çalıştım gözyaşımı dökerek.
Ne için öfkeliydim her dizesi emekti
Geçmişten gelen sesler birer anı demekti.

Gecenin kadifesi sararken yanağımı
Şuşuşlara soyunan tükenmez haykırışım
İçimdeki ezgiler öperken dudağımı
Hicran fısıltısıyla bitmemişken yarışım
Kâğıtlara dökülen umudun çisesiydi
Şiirlerim ruhumun ipek elbisesiydi.

Şiirler yazıyordum esasında öyküsüz
Eller öykü uydurup üstüme yamaladı
Sebep sordum sustular tabi onlar çünküsüz
Bir kaç cevap verdi biraz da saçmaladı.
Eğretili tebessümler gizliydi dizelerde
Kayıp kalem çıkacak belki mucizelerde.

Afet Kırat

Kahve mi Şiir mi

Demem o ki sevgili;
Ne zaman seni içsem kitlenir dudaklarım
Ne zaman seni içsem uğuldar kulaklarım
Dökülünce dilimden lekelenir aklarım
Sihirli lezzetini düşlerimde saklarım.
Gölgende umutların serin rüzgârı eser
Beyaza düşen damlan vazgeçilmez bir eser.

Demem o ki sevgili;
Seherde yanağımdan kalkıp öper ıstırap
Kalbimde kaynar coşar kızıl renkli bir şarap
Yarinsız zamanlarım olmasın diye harap
Benim ile raks eder gönül telimde mızrap.
Ne zaman seni öpsem öfkem mavi kuş olur
Ne zaman seni öpsem sevincime tuş olur.

Demem o ki sevgili;
Ne zaman seni içsem taşar içimden keder
Ne zaman seni içsem derim bu kadar yeter
Ak döşenir renginle resminle dolar her yer
İster al beni benden istersen yerlere ser.
Avare ilhamlarım bilmem nereye konar
Sen girmezsen ruhuma içimde kanım donar.

Demem o ki sevgili;
Sen olmazsan yanımda tüy yastığım taş olur
Yediğim uyaklarım zehirli bir aş olur
İstersem yüceltirim ayak bile baş olur
Yutamazsam bir sabah yanaklarım yaş olur.
Ne zaman seni öpsem dilim o an lal benim
Ne zaman seni öpsem yazdığım helal benim.

Demem o ki sevgili; uzatmaya gerek yok
Sevdan çekip gitmezse kalemimde sözüm çok.

Afetçe şiir

Afet Kırat

Kalaycı Hekim

Kullanmaktan çıktıysa kalbinizin kızılı
Ve süngüt bağıladıysa çalışmaktan böbrekler
Yaşınızdan ötürü yorgunsanız hâsılı
Ağrıyorsa sürekli sırtınızda kürekler
Mahallenize geldi becerikli kalaycı
İşimde ustayım ben sanmayın ki alaycı.

Önce biraz yakarız yağlarınız yok olur
Kibrini kabartırız birkaç damla asitle
Islak kumla ovarız delik gözenek olur
Hemen parlar sanmayın bütün işler taksitle.
Mahallenize geldi becerikli kalaycı
İşimde ustayım ben sanmayın ki alaycı.

Sonra ateş yakarız tercih edilen koktur
Yanmaya başlayınca güç verimiz körükle
İşin özü yanmakta başka çaresi yoktur
Yeterince ısınmaz bir parça üfürükle.
Mahallenize geldi becerikli kalaycı
İşimde ustayım ben sanmayın ki alaycı.

Isınan organlara biraz nışadır gerek
Son işleme hazırsa yoğun olur dumanı
Kalayı bir pamukla malzemeye sürerek
Soğutmaya alırsız istirahat zamanı.
Mahallenize geldi becerikli kalaycı
İşimde ustayım ben sanmayın ki alaycı.

Sormayın sakın bu kim adım kalaycı hekim
Şifaya erersiniz mutlaka benim ile
Bir daha doğamaz ki insanoğlu tek çekim
Bir çalım atarsınız gelince Azrail'e.
Mahallenize geldi becerikli kalaycı
İşimde ustayım ben sanmayın ki alaycı.

Afet Kırat

Kaldı

Zaman geçti saat döndü
Yarınların azı kaldı
Şiir hasta ilham söndü
Özan sustu sazı kaldı.

Dostlukların içi yara
Sevgi oldu yalnız para
Kırk yıl sığmaz fincanlara
Resim soldu yazı kaldı.

Sadakat yok bitti güven
Arkadaşlık hep serüven
Başa geçti sayıp söven
Birkaç başın nazı kaldı.

Kim konuşsa hep siyaset
Ağızlarda bir necaset
Gönüllerde kin ve haset
Kurdu gitti tazı kaldı.

Gezer durur külhanbeyi
Kim dinliyor udu neyi
Eksik olmaz beyaz meyi
İdrak bitti hazzı kaldı.

İnsanlıkmiş kim kaybetti
Sohbet mesaj hep gıybetti
Kimler vurdu kim sabretti
Yüreklerde sızı kaldı.

Afet Kırat

Kalem Şaha Kalkarsa

Kalem şaha kalkarsa mavi kuş olur deniz
Kalem şaha kalkarsa kanat çırpır dalgalar
Gözünüzde canlansın okuyun isterseniz
Ağaçlarda şakırlar bülbül sesli kargalar.
Gök ikiye yarılr şiir yazdığım zaman
Dost düşmana sarılır şiir yazdığım zaman

Kalem şaha kalkarsa taş duvarlar yıkılır
Kalem şaha kalkarsa özgür kalır adalet
Kelepçesi takılır dert zindana tıkılır
Yeşil ejderha gibi ateş saçar bu devlet.
Dağlar un ufak olur şiir yazdığım zaman
Tüm engeller kaybolur şiir yazdığım zaman.

Kalem şaha kalkarsa ölür yoldaş hüznler
Kalem şaha kalkarsa su susturur kederi
Karanlıktan kurtulup güne doyar tüm günler
Bir çocuk kahkahası dolaşır göğü yeri.
Karla yağar umutlar şiir yazdığım zaman
Neşe dolar bulutlar şiir yazdığım zaman.

Kalem şaha kalkarsa devrik cümleler döker
Kalem şaha kalkarsa mırıldanır hayaller
Kurumuş topraklardan yeşil imgeler söker
Tamburumda ses olur acem kürdi sinyaller.
Dua eder melekler şiir yazdığım zaman
Dökülür tüm dilekler şiir yazdığım zaman.

Kalem şaha kalkarsa yok olur cefa çile
Kalem şaha kalkarsa söner öfke ateşi
Kötüyü de severim tavrını bile bile
Öyle güçlü olurum çözerim keşmekeşi.
Pespembe olur dünya şiir yazdığım zaman
Hayat olmaz angarya şiir yazdığım zaman.

Afet Kırat

Kalem ve Şiir

İmgelerim asılı kalemimin ucunda
Sallasam birkaç defa bilemem ki damlar mı?
Hecelerim inliyor şiirin avucunda
Nedir acep sebebi içimdeki gamlar mı?
Haydi durma kalemim ne olursun durma yaz
Çınlasın duygularım bağırsın avaz avaz
Zamanı gömüversin ne kış desin ne de yaz.
Öfkeli kırbaçların şaklayan gölgesinde
"Güneş olamadın ki" bana sen "gölgesin" de.

Saatler mi sustu ne, set vurulmuş zamana
Bahçelerde gül soldu döküldü daldan yaprak
Ahengi rüzgâr çaldı sürükledi harmana
Şiirimle beslendi açgözlü kara toprak.
Kanadı kırık dize göğsüme çivilendi
Hayallerim el açtı sokaklarda dilendi
Acılarım ve hüznüm kör bıçakla bilendi.
Olmaz dedim durmakla ak kâğıda saldırdım
Gökyüzünden renk katıp mürekkebe daldırdım.

Haydi, dokun kalemim mavilerin tonuna
Bulutlara doldurup hecelerin hasını
İlhamımın ateşi erişmeden sonuna
Bitirip yükleyelim gökyüzünün tasını.
Aldırma bu gafilin anlamsız sitemine
Boş ver gitsin üzülmeye düzelir elbet yine
Aşkınla can bulacak dolacak garip sine.
Ey şiir gözümdesin, yüzümdeki bendesin
Ben senin meftununum sen de bana bendesin.

Afet Kırat

Kalemi Kırık Şair

Kapıldım gidiyorum ömrün ten tuzağında
Hayallerle yaşlandım gerçeğim uzağında.

*

Yaşam atolyesinde kırk - elli yıl çıraktım
Yalan dünya yoğurdu dürüstlükten ıraktım.

*

Damarlardan örülü beden denen hasırda
Güven, vefa kalmadı geldiğim bu asırda.

*

Yıllar geçti elemle nice yıla ulaştım
Bir gün gülmedim ama türlü derde bulaştım.

*

Dostlar gibi unuttu sonunda elâlem de
Çırpınmaktan fayda yok tek umudum kalemde.

*

Uçup gitti hayaller ne gücüm var ne ferim
Tek silahım kalemim o da kırık, neferim.

*

Yazıver birkaç satır haydi uyan silahım
Asumana ulaştı bir silgi al sil ahım.

*

Dökmeliyim öfkemi dünya adlı hamama
Yüreğim temizlenip erişmeli tamama.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Kalemim

Yaşlanmış, harap olmuş çatısız meyhanede
Üflenlen bir damlaydı billurdan peymanede
Bir kandil olmasa da yanarak viranede
Kırmızı şarap akan engellenmiş yollara
Mesken olan kalemim yaralandı kanıyor.

Kanıyor çağlayarak en derinden kanıyor
Alevi göğü sardı hem yakıyor yanıyor
Hecelerin içinden tek olanı tanıyor
Ulaşmak imkânsız mı vakit belki çok ama
Çılgılığı nota oldu inliyor kemanede.

Kemanede titriyor ağlıyor kemanede
Vuslata ermek için bu vakti zamanede
Derdine deva değil sebep de bahane de
Uçmaya hazırlandı kanadını açarak
Kâbusa gebe kalan düşünden uyanıyor.

Uyanıyor, uyansın artık çilehanede
Meleklerle buluşsun cennet-i şahanede.

Afet Kırat

Kalemle Hasbıhal

Sus dedi hırsla kadın
Batsın tükenmez adın
İnatla güldü kalem
Dedi; dolmadı çilem.

Kurtulmak istiyorsan saçlarınla as beni
Ya da sulara gömüp kesiver nefesimi
Kurşunla defalarca o bastırsın sesimi
Bıraktırmaz kimseye bu bendeki albeni.

Sus dedi hırsla kadın
Kalmadı artık aydın
İnatla güldü kalem
Yıkılmaz benim kalem.

Kurtulmak istiyorsan gaddarca bir tuzak kur
Bağla beni kayaya orada dinamitle
Susacağım sanma hiç bekleyerek ümitle
En iyisi fırlatıp beni güneşte kavur.

Sus dedi hırsla kadın
Dolmadı mı miadın?
İnatla güldü kalem
Yaktı mı seni elem?

Kurtulmak istiyorsan gidip fesada bulaş
Belki ağır gelirim öksürtürüm bir süre
Doğsam beyaz kâğıtta hatta prematüre
Bulması kolay olur hemen onlara ulaş.

Sus dedi hırsla kadın
Olmadı mı muradın?
İnatla güldü kalem
Çatlasın bütün âlem!

Dün ben eğlendim ama üzüldü kuzucuklar
Onun için bu gün de kötü bir şiir yazdım
Umutları kırıldı sandılar düşeyazdım
Engellemem korkmayın şimdi yazın çocuklar...

Afet Kırat

Kanarya

_____ Parmaklıklar ardında doğan bir bebek düşün
_____ Kâbus gelmez mi dostum yerine pembe düşün?

Güneşten renk çalmıştı sabah günaydın derken
Gece yıldızdan ışık gözlerine takmaya.
Ahenkli nağmelerle kabuğunu delerken
Geriye dönmeliydi korkuyordu bakmaya.

Yüreğine gömüldü çıkmadan kahkahası
Yavaşça araladı kırıştırtıp gözünü
Hani bekleyecekti özgürlüğün en hası?

Aman Allah o da ne! Etrafında tel kafes
Ne konuşabilirdi, ne de alırdı nefes.

Kabuğundan sıyrılıp kafese kul olmuştu
Yaşamaya doymadan hüznü ile dolmuştu.

Hani sel bastığı gün toprak suya kanar ya
İşte öyle kanmıştı tel kafese kanarya.

Özgürlükten ıraktı ne idi buna etken
Yanağına inciler niyetlendi akmaya
İçini kanatmıştı mahpusluk denen diken
Emir mi almışlardı yüreğini yakmaya?

Ne zaman vurulmuştu bu esaret damgası
Ötmeyi becerseydi gam sarardı sözünü
Kucakladı bağrını ilk günden kin dalgası.

Şakıyan nağmesini umut ederken herkes
Açılan gagasından duyulmadı tek bir ses.

Özgürlük uçuvermiş olan yine olmuştu
Gözündeki mutluluk daha ilk gün solmuştu.

Tek bıçak darbesiyle hani yürek kanar ya
İşte öyle kanadı tel kafeste kanarya.

Afet Kırat

Kanlı Şafak

Ey yolcu bakınma başını çevir
Hayal âleminden gerçeklere dön
Hani unuttuğun muhteşem devir
İstersen yan aşkla istersen de sön.
Korkutmasın seni zalim hiç kimse
İradeni kullan, kullan dedimse.

Kanlı maceranın elinden tutma
Dünyaya kapanmaz onurlu millet
Nice şehit verdik bunu unutma
Sana yapışmasın zoraki illet.
Omuzundan tutar giydirir seni
Bembeyaz kefenle silip gölgeni.

Eğilme yenilme ölümlü kurda
Aslanlar gözlese seni bir dağdan
Nice cengâver var düşünsen burda
Kurtul başındaki karmaşık ağdan.
Güçlüsün bilirim dur dersin mutlak
Elbet aydınlanır bu kanlı şafak.

Afet Kırat

Karanfil

Kar tanesi karanfil al şaraba boyandı
Özlemle bastırđım kalbimin ateşinden.
Buz dağları tutuştu kızıl güneşle yandı
Nefretle kaçıp giden bir hayalin peşinden
Akşamlar düşe dalan acı anlar uyandı
Kar tanesi karanfil al şaraba boyandı.

Rüzgârlarla savruldu kan ağladı karanfil
Gözyaşıyla son bulan suzinak bestesiyle.
Vuslatla yanan gönül şimdi perişan, sefil
Şarardı yaprakları eylülün nefesiyle
İcra kondu düşlere ahlar kahırlar kefil
Rüzgârlarla savruldu kan ağladı karanfil.

Korkmaz mısın karanfil, Allah'ın gazabından?
Bağrımdayı saklamaktı seni her an niyetim.
Yudum yudum içerken sunduğın kezzabından
Terk ettin acımadan bıraktın beni yetim
Günler geceye döndü kahroldum azabından
Korkmaz mısın karanfil, Allah'ın gazabından?

<http://www.trtube.com/karanfil-99788.html>

Afet Kırat

Karanlık

Karanlıktan korkma çocuk
Sana bir çözüm dinle bak
Odanı ısıtsın
Rüyalarını yak.

Afet Kırat

Kedicik

Dürüstlüktür mizacım bana yalan yakışmaz
Doğruları söyledim çok kızmışsın kedicik
Hak yemedim çalmadım bana talan yakışmaz
Yapıştın bırakmadın sakızmışsın kedicik.

Sen söyledin ben sustum yine küstün kedicik
Parçalanmaz heykeldin düştü büstün kedicik.

Sana çok isim buldum yakışmadı hiç biri
Nankör mü demek gerek razı mısın kedicik
Beğendin mi heceyle yapacağım tasviri
Döşüme çöreklenen sızı mısın kedicik.

Toplasam cümleleri az geliyor kedicik
İsyanın haykırışı saz geliyor kedicik.

Boşuna miyavlama akıllı olan inanmaz
Kalbini hırpalama tekleyecek kedicik
Nereye atarsan at umut fitili yanmaz
Zebaniler seni de bekleyecek kedicik.

“Keser döner sap döner” elbet bir gün kedicik
Olacaksın dünyadan sonsuz sürgün kedicik.

Canımıza tak etti düşünüp anlasana
Azanlar belasını bulmuyor mu kedicik
Gece gündüz dua et gelmesin sıra sana
Kendir ipten kolyesi olmuyor mu kedicik.

Cik dememe aldırma çok büyüksün kedicik
Kamburumuz büyüdü zorlu yüksün kedicik.

Afet Kırat

Kediler Neler Yediler

Yok, yok oldu pazarında bulunmuyor bizden iz
Zaman zaman geldik geçtik izlerimiz belirsiz
Buna sebep ne oldu ki cevabını verin siz
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Gözaltında küfür edip soyumuzu yediler.

Döviz ile ithal tohum mazotu ve gübreyi
Satın aldık çaresizce yükselterek ibreyi
Kâbuslarda görür olduk verdikleri fireyi
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Ağılları meraları köyümüzü yediler.

Zeytinliğe site kurup zenginlere sattılar
Doğamıza acımadan beton temel attılar
Hile ile hakkımızın üzerine yattılar
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Irmakları körfezleri koyumuzu yediler

İnanmadan secde etti milyonlarca imansız
Çaresizler bu korkudan kurtulmak da imkânsız
Çete derler toplanılmaz düğün olmaz insansız
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Nişanları sünnetleri toyumuzu yediler.

Seçim günü torbalara doldurarak günahı
Sevapları aşırarak ettirmeden sabahı
Sevindiler nasipsizin kesilirken iflahı
Bu pazara pusu kurdu hırsız tekir kediler
Kasalara saklanarak miyav miyav dediler
Boşa kürek sallamışız oyumuzu yediler.

Afet Kırat

Kedimle Atışma

Nasıl becerdi bilmem çatıya çıkmış kedim
Yetmez mi izlediğin gün dönmeden in dedim
Miyavlayan dilinden bir güzel fırça yedim
Kedi dedi ki bana; gerek yok haykırmama
Doymadım seyretmeye işim bitmedi daha
Yıldızlar düşer gökten erişirim sabaha.

Seni şeytan fikirli nursuz suratı öcü
Ak fareyi kolladın seni gidi bölücü
Peşinden koşup durduk bırakıp işi gücü
Kedi dedi ki bana; huyum bu anlasana
Halâ gözüm aç benim bekleyin biraz daha
Yıldızlar düşer gökten erişirim sabaha.

Sadece nankör müsün sen hipnozda ustasın
Kinle nefretle dolu biliriz gönül tasın
Ev halkı perişanken neden altın tahttasın
Kedi dedi ki bana; anlatmak zordur sana
Zamanında sefildim inmek istemem daha
Yıldızlar düşer gökten erişirim sabaha.

İtfaiye çağırın üzerine su sıksın
Ya da merdiven kurup hepsi çatıya çıksın
Kedicik çok yaramaz onu CİKlere tıksın
Kedi dedi ki bana; cik ne ufaltmasana
Ey gafil sus konuşma böyle saygısız daha
Yıldızlar düşer gökten erişirim sabaha.

Her tezgâhta gezersin pişmiş aşım daldın
Mangalda kızartmıştım neden etimi çaldın
Gidemedin bir türlü başıma bela kaldın
Kedi dedi ki bana; zırlama Afet ana
Benden kurtulamazsın ne iş açarım daha
Yıldızlar düşer gökten erişirim sabaha.

Afet Kırat

Kendimle uyandım Bu Gece

Yağmurun gözlerinden şiir içtim bu gece
Patladı tomurcuklar hazla biçtim bu gece
Yanılmışım yıllardır sanki hiçtim bu gece
Her gece sarp dağları azmimle yıkacağım
Düşüğüm bu çukurdan azmimle çıkacağım.

Yıllarca imdatlara koştum durdum ne oldu
Küfürbaz cümlelere kama vurdum ne oldu
Karanlığın tasına ay doldurdum ne oldu
Geçmişimi çarmıha gererek bakacağım
Anıları toplayıp altında yakacağım.

Düşenlerin çekeni olmuyormuş anladım
Gönül gölü selamla dolmuyormuş anladım-
Vefasızlık çiçeği solmuyormuş anladım
Umut tohumlarını yeniden ekeceğim
Gelecekte huzuru elimle çekeceğim.

Kayalar keskin bıçak lav topu gibi sıcak
Harşena'nın gölgesi bu şehre gergef işler
Alnımdaki kızgın ter bilirim ki akacak
Çıldırır ağustosta bu gelişler gidişler

Afet Kırat

Kerem'e Dua (Torunuma)

Günlerin şen olsun yormasın hayat
Acıyı kederi üzerinden at
Annene babana hayırlı evlat
Olasın Kerem Berk huzurlu mutlu
Günlerin geçmesin sisli bulutlu.

Elin boş kalmasın bereket dolsun
Seni üzenlerin siması solsun
Allah'ım her zaman yardımcın olsun.
Olasın Kerem Berk huzurlu mutlu
Günlerin geçmesin sisli bulutlu.

Önünde notalar elinde sazın
Zevkle dinliyoruz olsa da nazın
Haydi, söyle benden varsa niyazın
Olasın Kerem Berk huzurlu mutlu
Günlerin geçmesin sisli bulutlu.

Afet Kırat

Kıskanç Sevgilim

Ne zaman elimden kaçsa bir şiir
Kendimi severim aynaya bakıp
Beni kıskanarak geriye gelir
Türlü imgeleri peşine takıp...
Olur mu hiç böyle kıskanç sevgilim
Niye küstün söyle kıskanç sevgilim.

Ne arkadaş bilir ne de dost bilir
Harcadığım zaman kendine yetmez
Bilmez ki aslında pek çok sevilir
O da beni sever ihanet etmez.
Arada unutsam kaçma sevgilim
Aramızı böyle açma sevgilim.

Seninle var oldum bilirsin elbet
Düşümde gezerken olurum toprak
Senden ayrılamam ben ilelebet
Hazana ermişim döküldü yaprak.
Yarınım sendedir kıskanç sevgilim
Bu kulun bendedir kıskanç sevgilim.

Afet Kırat

Kızıl Çatıya Özlem

KIZIL ÇATIYA ÖZLEM

Zulme çatinca adım duyuldu bin gün ahım
Her darbe nefesinde döküldü bin günahım.

_____Yeni doğan güneşim sulayıp söndürdüler

Dayanamaz sanırdım beni hisseden canlar

Göge koşan dumanı görmüyor mu insanlar?

_____Amacım mutluluktan yolumdan döndürdüler.

Kurtulmaktır tek çare arşı aldı eyvahım

Kevser sunan sulara ulaştırırsın Allah'ım.

Ömrüme yamalandı acım, sızım, kederim

Bu kan kokan ruhumla bilmem ki ne ederim?

_____Bir gün şefkat görmedim öz anneye acıktım

Kurtarır sanıyordum sevdanın güçlü gizi

Düştüm bir cehenneme sesimde bıçak izi

_____Kaçıp gittim sonunda, daha çok ufacıktım.

Umut kaygıda öldü perişan derbederim

Çile çiçeği ömrün karşısında ne derim?

Gün geceye düşerken sazımla düş çalarım

Eza kokan anları acımaz parçalarım.

_____Çağlamaktan utanır içime dolan yaşım

Sevgiyi soluduğum kadardı zalim hayat

On günlük ekmek gibi belki de daha bayat

_____Kızıl gözlü çatılar şimdi benim sırdaşım.

Dirensem de durmuyor coşkun seli salarım

Mor bir çatı altında hayallere dalarım.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Kızıma

Aydınlıklar yurdumun neşe saçan öyküsü
Karanlık gecelerde ışıldayan yıldızım
Dilimin tat merkezi sevgi dolu türküsü
Gönlümün bahçesinde aşkım hasretim sızım

Dilerim Yaradan'dan şen olsun tahtın kızım
Güneşten parlak olsun kaderin bahtın kızım.

Dudağımdan dökülen salkım salkım gülüşüm
Kışa düşen ömrümde pembe baharım yazım
Mehtapsız gökyüzünde umut sağlayan düşüm
Hicran dolu kalbimde titreyen udum sazım

Doğruluk olsun her an dilinde zikrin kızım
Kazanırsın mutlaka şeffafsa fikrin kızım.

Kıymetlim ziynetimsin evimde siyah lalem
Hep seni anacağım kesilse de avazım
İçimden kopan sesim gözümdeki şelalem
Kanarya gibi şakı budur inan niyazım

Tutunacak tek dalım gönlümde yârsın kızım
Ömrüme teyellenen sonsuz diyârsın kızım.

Afet Kırat

Kimin Değil

Bu vatan, toprağın kara bağrında
Sıradağlar gibi duranlarındır;
Bir tarih boyunca, onun uğrunda
Kendini tarihe verenlerindir... Orhan Şaik Gökyay

Şimdi tarihte kaldı anlattığın o vatan
Şahibidir vatanın üç beş kuruşa satan.... Afet Kırat

Bu vatan ölümlerden alınan oylar ile
Meclisin kapısından bakıp da kaçanındır
İçki masalarında oturup maaile
Dansözün tepesinden parayı saçanındır
Bu vatan toprak için can verenin değildir
Ekin ekip sonunda dert derenin değildir.

Bu vatan çıkar için ticarete atılıp
Halkını düşünmeden bozuk mal satanındır
Babasının gücüyle mavi tura katılıp
El tarlada yanarken yan gelip yatanındır.
Bu vatan bayrak için kan dökenin değildir
Patates tarlasından gam sökenin değildir.

Bu vatan kaçak yoldan kar sağlayıp silaha
Canice tuzak kurup askere sıkanındır
Çoluk çocuk demeden erdirmeden sabaha
Paramparça ederek yuvalar yıkanındır.
Bu vatan ekmek için çalışanın değildir
Yokluğa sefilliğe alışanın değildir.

Bu vatan gün gelince çürük raporu alıp
Askerlikten sıyrılıp damat olanlarındır
Millete acımadan bilmeden günah ayıp
Bankada kaşaları küpü dolanlarındır
Bu vatan ışığını söndürenin değildir,
Al bayrağa sarılı döndürenin değildir.

Afet Kırat

Kimin Umurunda ki

Anlamadım bir türlü bunca gürültü niye
Yazdığım her şiirim güne gelmedi diye
Kırıyor döküyoruz yer vermeden sevgiye
Ülke yanmış yıkılmış kimin umurunda ki...

Site olmuş ormanlar kirletilmiş ırmaklar
Dilimizi bağlamış uydurulan yasaklar
Bir fırsat yakalayıp akli kaymış bunaklar
Koltuğuna çakılmış kimin umurunda ki...

Zam mı dediniz bayım emekliye yüzde beş
İster hepsini sakla ister dostunla üleş
Yemeye gerek yok ki gökteki güneş beleş
Cüzdanımız yakılmış kimin umurunda ki...

Eri geçi fark etmez mutlu değil doğanlar
Çevremizde türedi zehirli kurtboğanlar
Düşmemizi bekliyor atmacalar doğanlar
Bize çelme takılmış kimin umurunda ki...

Cebimizde eridi çaresiz birikimler
Yuvamıza el attı bilmem acaba kimler
Sürülmek korkusundan vicdan yıkmış hâkimler
Masum hapse tıkılmış kimin umurunda ki...

Aman ha bu şiiri güne seçmeyin sakın
Sultada canavarlar gelirler akın akın
Aynı şeyden usandık farklı yorumlar bakın
Kurul bile sıkılmış kimin umurunda ki...

Kurtboğan otu: Rize, Trabzon, Artvin yöresinde yetişen gönülçelen güzellikte zehirli bir ottur.

Afet Kırat

Kolay mı

Sen gül ki şen olsun gülşende güller
Şen şakrak ötüşsün mahzun bülbüller
Rayihalar saçsın lila sümbüller
Sönmesin gözünde yanan fenerin
Gülümsemek olsun senin hünerin.

Sen gül ki yeşersin kupkuru bağlar
Güneşten yanmasın tepeler dağlar
Huzur ile geçsin önünde çağlar
Yalnız seni görsün her ley-ü nehar
Kışın çabuk geçsin gelsin ilkbahar.

Derdi bana annem ölmeden önce
Şimdi söyler miydi bizi görünce
Belki de alırdı türlü düşünce
Zaman çok değişti gülmek ar oldu
Yapraklar döküldü sonbahar oldu.

Umudum kalmadı gelecek günden
Feragat mı ettim her gün öğünden
Çevremiz geçilmez aksi üzgünden
Maaşlar yerinde oynarken seksek
Düz yollar tılandı her taraf tümsek.

Geçmiyor saatler tatlı rüyayla
Farkımız kalmadı yoksul Asya'yla
Sarıldık hepimiz yalan riyayla
Bu dünya bildiğin değil ki annem
Kime cennet bilmem bize cehennem.

Afet Kırat

Konuşma Dedi Kedi

Ne yapsa düşmüyordu kör olası gözümden
Adını zikrederdi biri iki sözümde
Yalancıkta değildi içimden ta özümde
Boşuna büyötmüşüm ömrümü yedi kedi
Sözlerimi duyunca konuşma dedi kedi.

Tırmaladı hoş gördüm sonra utanır diye
Nefretle mi beslenmiş alışmadı sevgiye
Başımı ağrıtıyor bilemem ki ne diye
Miyavladı sürekli ömrümü yedi kedi
Sus canına okurum konuşma dedi kedi

Ta bebekken almıştım besledim biberonla
Her gün eğlensin diye oynatmıştım balonla
Eti eksik etmedim serdim önüne tonla
Boşa nankör demezler ömrümü yedi kedi
Urganın bol mu geldi konuşma dedi kedi.

Kolay mıdır uğraşmak bu kocamış arsızla
Ömrümüze yerleşti anlamadan bir hızla
Bıyığını yolmalı ucu paslı cımbızla
Durmak nedir bilmedi ömrümü yedi kedi
Canınıza okurum konuşma dedi kedi.

Afet Kırat

Kova

Muhayyer bestesiyle dökülürken her damla
Senelerin yükünü bu kadar hissetmedi.
Taşmaya az kalmıştı etrafa baktı gamla
Perdeler kapanacak bitecekti komedi.
Gök kızıla dönerken soğudu birden hava
Belki yardım bekledi iç çekti eski kova.

Çoktan uçmuştu bahar, delip de geçmişti yaz
Dökülen yapraklarla erişmişti hazana.
İçini titretmişti zamanla vuran ayaz
"Kader budur" demişti düşmeden su -i zan'a.
Tekmelenmiş dövülmüş hali beter olmuştu
Damlalar sıklaştıkça biraz daha dolmuştu.

Bir tufan olacaktı yaşlı kova taşınca
Arşı sele verecek dağları yıkacaktı.
Zehirli sabır gülü bulutları aşınca
Kapıları kapatıp evinden çıkacaktı.
Büyüdükçe büyüdü halkalar titreyerek
Taşmasın diye artık çeşmeyi kırmak gerek.

-Bir mucize bekliyor umutla yaşlı kova
Ey kalem! Yeniden yaz! Düşmeden yüce dava.-

Afet Kırat

Körebe Oyunu

Körebe mi olmuşum kayboldunuz aniden
Gözümü açsam birden görür müyüm yeniden
Mümkün mü peşimdeki kurtulmak zebaniden
Aman Adalet hocam, nerde kilitli kaldın
Aradım bulamadım beni dertlere saldın.

Toprağı eşeledim kaldırdım tüm taşları
Takip ettim sessizce önümdeki başları
Sorguladım bıkmadan bütün arkadaşları
Aman Hürriyet ablam, nerde kilitli kaldın
Aradım bulamadım beni dertlere saldın.

Gökyüzüne yükselip yıldırımla yarıştım
Yeniden inmek için yağmurlara karıştım
İçimdeki özlemle Allah'a yakarıştım
Aman Barış ağabey, nerde kilitli kaldın
Aradım bulamadım beni dertlere saldın.

Hangi ağaç dalında hangi kuş yuvasında
Hapis ettiler seni haksızlık davasında
Beraat eder misin hak hukuk devasında
Aman Özgür enişte, nerde kilitli kaldın
Aradım bulamadım beni dertlere saldın.

Afet Kırat

Kurşun Kalemli Kadın

Susuyorsa biliniz içinde volkan kaynar
Biliniz ki kalbinde hiç sönmeyen ateş var
Diline perçinlenmiş en acı kelimeler
Ok gibi fırlar birden zalim bağrını deler.
Bekleyin gelecektir o gün de zaman yakın
Başlarsa bir vurmaya susar sanmayın sakın.
Dinleme gönlü kır at dursa bile soyadın
Mısraları et azat kurşun kalemli kadın!

Elleri kaşınıyor kalemi tutmak için
Boşaltıp yüreğini artık unutmak için.
Toplayıp tepesinden dur bilmez cinlerini
Saçacak üstünüze içinden kinlerini
Çekecek tetiğini elindeki kalemin
Dili uçuklayacak şahit olan âlemin.
Bekle zaman gelecek olacaktır muradın
Tam alnından delegecek kurşun kalemli kadın!

İsyanındır sükûnun çınlayacak elbette
Mutlaka hayır vardır yaşanan musibette.
Sevdiklerin tutacak gereksiz matemini
Mısralar anlatacak bitmeyen sitemini.
Yıkılma yılma sakın zafer gelecek bekle
Kirlenmezsin çamurda biraz emeklemekle
Ezmesin seni cinnet duyulacak feryadın
Sabır boynunda ziynet kurşun kalemli kadın!

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Kuru Deniz

Deniz kahkaha attı düşe dalmadan önce
Vakit geldi diyerek yıldızları görünce.
Mehtapta parıldadı köpük köpük dişleri
Hissedildi kumsalın derin iç çekişleri.
Gün boyu dalgalanıp kayaları dövmüştü
Lisan-ı hali ile çirkinliğe sövmüştü.
Bilirdi kolay olmaz kötülerle baş etmek
Masumu kincilerle yaren arkadaş etmek.

Onun da bir deniz var içinde dalgalanan
Dost diye el uzatıp sonra ateşte yanan
Tutuşur mu denmesin su tutuştu yanıyor
Alevlendi damlalar yüreğinden kanıyor.
Ok attilar hınzırca göğsünden yaralandı
Mesnetsiz iftirayla yok yere karalandı.
Temizlenmek istiyor ak olmalı kardan ak
Kurtulmaya çalıştı çevresine çarparak.

Kaderi çizilmişti biter miydi arbede
Küçüldü damla oldu yediği her darbede.
Koskoca bir deryayı bir şişeye koydunuz
Kırbaçla vurmak için üzerini soydunuz.
Yakışır mı eziyet yakışır mı insana
Merhamet etmediniz yalnız kalan bu cana.
Huzur refah kayboldu mutluluğu unuttu
Gözlerinin nemini rüzgârlarda kuruttu.

Umudun çiçekleri solmaktalar önünde
Alıcı kara kuşlar kamp kurdu her gününde.
İstemedi bin aldı belayı çok ettiniz
Umuda yüzüyordu bir anda yok ettiniz.
Gözünüzde kin mi var kalbiniz taştan tabut
Ruhunuzu kirletmiş dünya denilen mabut.
Şizler efendi olun garip kul da halayık
İnandı ya sizlere ona karalar layık.

Afet Kırat

Kuş Kondu Pencereme

Kuş konuğ pencereme kanatları alevden
Ay yıldızlı bayrağa dokunmuş telekleri
Kokusunu getirmiş şehit girmiş bir evden
Gözlerine nur katmış uçuşan melekleri.
Tutuşturdu kalbimi ulaştığım bu resim
O ateşini söndürür hangi resmi merasim.

Kuş konuğ pencereme yaprak rengiydi gözü
Belki de üzerinden uçmuştur bir ormanın
Civıladı yavaşça sevgi dolu her sözü
Çagasında bir ağıt cümlesiydi vatanın.
Üzgündü yetişmişti dağlarda kin fidanı
Düşman olmuş canlıya herhalde yok vicdanı.

Kuş konuğ pencereme tüyü yosun yeşili
Belki Yeşilirmak'ın suyunda yıkanmıştır
Mihri'nin şarkısını söylüyordu şen dili
Kim bilir nice hazine öykülere kanmıştır.
Ayak izleri kalmış üstünde ıslak kumun
Sitemini getirmiş ülkedeki mazlumun.

Kuş konuğ pencereme ağzında zeytin dalı
Kimler bilir ki bunu hangi çağdan kalmıştır
Kanla ödendi diye, dedi; çok da pahalı
Gözyaşıyla sulayıp kurumadan almıştır.
Bırakmalıydı vardı halkımın ihtiyacı
Kanayan yaraların olmalıydı ilacı.

Kuş konmaz pencereme kalmamış ki dermanı
Şehitlere yanmaktan uçmaya takati yok
Barış kokan rüyalar geçemez ki ummanı
Aslında dediğimin pek de hakikati yok.
Alamazlar umudu sarsa da küf kokusu
Güçlüyüz yürekliyiz yoktur ölüm korkusu.

Afet Kırat

Küçük Yaprak

Hızla akmakta zaman ilk adımı attı kış
Bundan böyle dinlemez ne emir, ne yakarış
Geri dönmez gidenler aransa karış karış
İki nefes arası artık menzile varış.
_____ Kıratıyla gelirken karayel haykırarak
_____ İç çekti küçük yaprak sessizce hıçkırarak.

Esintiyle titrerken bir an düşünüp kaldı
Gençliğini yâd edip tatlı hayale daldı
İlk umudu sevinci meyveye yüklü daldı
Bilirdi ki geçmiş dönülmeyen masaldı.
_____ Son yakındı mevsimler geçmese bile kurak
_____ Kapkara bulut gibi başına çöktü firak.

Bir umut hayaliyle ürkerek ufka baktı
Kurumaya yüz tutan gözünden son yaş aktı.
"Elveda" derken dala göğü kavurdu yaktı
Ayrılık çelengini ince boynuna taktı.
_____ Farkındaydı yaşamak artık ona çok ırak
_____ İçini kanatmıştı zaman denilen mızrak.

Mülke sahip değildi kiracıydı dünyada
Her canlı tadacaktı gerek yoktu feryada
Acılara kanmıştı gördüğü bu rüyada
Unutulmalı geçmiş gerek var mıydı yâd'a?
_____ Gökte imzalanmış bak tastamam bütün evrak
_____ Az sonra kapanacak altın yaldızlı varak.

Karayelin sesini ensesinde işitti
Rüzgâr dalın bağrından onu koparıp itti
Son resim son hayalde soldu, kayboldu, gitti
Arkasından dediler; Bir ömür daha bitti.
_____ Kışa bile varmadan mekân oldu son durak
_____ Döne döne uçarak toprağa düştü yaprak.
_____ AFET KIRAT

Afet Kırat

Kül Kedisi

Bir ocağın başında,
Türlü dertler başında
Daha ömrün başında,
Belki yolun başında
Kül kedisi demişler, olmasa bile adı
Yaşamakmış gönlünce, yalnız onun muradı.

Bahtının karasına,
Bakmadan yarasına
Aşının arasına
Gam sardı narasına
Dolaşıp durdu hergün, kasabın kapısında
Sevgi şefkat dilendi, bir kulun yapısında.

Sahibine bendeydi,
Yüzündeki bendeydi
Dudaklarda handeydi
Ahenge sazendeydi
Bir lokma ekmek için, delikleri izledi
Sırdaş oldu dostuna, kötülüğü gizledi.

Dilinde sevgilinin, mübarek parmak izi
Doldururken yıllardır, gözyaşıyla denizi
Gizemli bir perinin, şihirli asasıyla
Vedalaştı aniden, çoğalan tasasıyla
Sevgiyle miyavladı, kayboldu kül kedisi
Gülizarda yaşıyor, o şimdi gül kedisi.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Lale Nergis Menekşe

Balkonda cam saksıda üç çiçeğim var benim
Hepsi de mis kokulu lale nergis menekşe
Kızgın küller döktüler içimdeki har benim
Balkon küstü ellere kalır mı artık neşe?

Umut tomurcukları açılmadan döküldü
Kökleri kurumakta toprağın arasında
Dudağından tebessüm acımadan söküldü
Şimdi öfke büyüyor gözünün karasında.

Merhamet etmediler yazık oldu çok yazık
Geleceğe uzanan dallarını kırdılar
Güvensiz yarınlara ettiler kini azık
Sulayan şefkatlerden haince ayırdılar.

Vicdansızlık etmeyin dünleri de düşünün
Kan döktü nice devler kan içinde boğuldu
İçine taş atmayın çiçeklerin düşünün
Sormaz mı o çiçekler; Gam için mi doğuldu?

Afet Kırat

Mağrur Mehtap

Yıldızlar uyumuş mu mehtap ne kadar mağrur
Olduğundan mı acep karanlıkta tek ışık
Ortak istemiyor mu ondan mı yalnız durur
Bulutlar öfkelenmiş alınları kırışık.

Teklik ayrıcalık mı dünyaya bakıyorum
Aslında gezegen çok uyduları da vardır
Zannediyor mudur ay; göğü ben yakıyorum
Koskocaman uzayda bir karınca kadardır.

Demişler ya büyükler; senden büyük Allah var!
Seni mi kastettiler cevap ver baş efendi
Yüzünü bulut kaplar dönerse bir an rüzgâr
Hepimiz biliyoruz özün hep taş efendi.

Afet Kırat

Mahirce Akan Nehir

Mahirce akan nehir denize koşuyorsun
Sanıyor musun yoksa herkes mutlu barışık
Işıklanan ülkede ondan mı coşuyorsun
Kurgulanmış tüm roller sayfalarda karışık.

Hangi bayrak kapatır cinayet utancını
Hangi yasa kurtarır canını mazlumların
Söyle ülkem hekimler dindirir mi sancını
Kim eler acısını cam kırıklı kumların?

Beni asamazsınız devrimci miyim sanki
Asla vuramazsınız aşırı solcu muyum?
Cumhuriyet aşkıyla tutuşurum inan ki
Hiç kimseyi tutamam bir karakolcu muyum?

Geriye kalan nedir bir gençlik ateşinden
Belki birkaç hatıra leş gibi ölüm kokan
Gittiğin yol belirsiz kim gelir ki peşinden
Ellerin kan dilin kan kandır denize akan.

Afet Kırat

Mahpus Eller

Özgürlük çiçeğine konan masum kelebek
Suçlanır mı yok yere nasıl olur bu gerçek?

Çiğliğini hapsedip gidecek mi sonsuza
Muvaffak olacak mı Allah'tan korkusuza.

Beyninde bir anı var ela gözlü çıyanın
Haykırışı "Kalk! Diye canavar gardiyanın.

Kelebeğin koruna kanarya mı konacak
Ateş olsa da altı konanlar da donacak.

Ahıdır sanıyordu en belalı şerare
Bedduası karıştı külün uçtuğu yere.

Kanatları bin parça yerin altı gülüyor
Alevlerle kararan tozları dökülüyor.

Canhıraş çığlıkların duyulmuyor sus artık
Bulutlara değemez ellerin mahpus artık.

Afet Kırat

Masal

Bir varmışla başlayıp bir yokmuşla sürer ya
Gökten üç elma düşer uyutur ya masallar
Benimki biraz farklı birçoğu iyimser ya
Belki uyartmak için uyuyanları sallar.

Uçan halıma bindim ak pak sarayda indim
Lambadan çıkan cindim gözden düştüm incindim
Ne öfkeydim ne kindim bir beyaz güvercindim
Kötülere şahindim azanlara dizgindim
Belki biraz haşindim gönlüm geniş zengindim
Görüyordum kâhindim kendimden de emindim
Diyerek başlayalım bu acayip masala
Bir denize dalalım dokunmadan kumsala.

Uzakta bir ülkenin insanları mağdurmuş
Herkes hain demiş tahta kral oturmuş
Baş tellalı çağırılmış; "Emir verdim iletin
Sahibi kim olacak elimdeki biletin.
Bu bileti alanlar cenneti kazanacak
Kaybedenin başını koparacak bir nacak.
Göstermeli halkıma hepsi marifetini
Oy almazsa çekerim cımbızlarla etini."

Yeşil duman içinde bir dev görünmüş önce
Renginden şüphelenmiş kral onu görünce.
Dev demiş ki; "Korkmayın asıl kuvvet bendedir
Ellerinden tutarsam bütün dünya sendedir."
Teheccüt diyen deve kral elini banmış
Güç kuvvet masalına bir an için inanmış.
Düşününce anlamış kurnazca niyetini
Alıp altın bir cımbız didiklemiş etini.

Dev:

"Uçan halıma bindim ak pak sarayda indim
Lambadan çıkan cindim gözden düştüm incindim."

Şonra keloğlan gelmiş ömründen güç almıştı
Önderin sayesinde gündemlerde kalmıştı
Demiş; "Yanardönerim barışı getiririm
İnsanları ayırmam savaşı bitiririm."
Kral çok öfkelenmiş; "Ben barış mı istedim
Şiddetle beslenirim şimdi kaybettin dedim.
Şakınırım her zaman bu türlü düşünceden
Konuşmayı bilmezsin ders al biraz İnce'den."

Keloğlan:

Ne öfkeydim ne kindim bir beyaz güvercindim
Kötülere şahindim azanlara dizgindim.

Hoplayıp zıplayarak gelmiş renksiz kurbağa
"Kurtlara hükmederim sahibim yalçın dağa.
Tutarsan ellerimden haykırırız uluruz
Finolar çemkirsinler beraber kurtuluruz."
Kral tutmuş bu fikri; "Aman sen yanımda ol
Kaysın bir uçuruma yüzde kırk beş olsa sol."
Çıkarak çamurlardan çökmüş tahtın dibine
Ayakaltı yakışmış onun da edebine.

Kurbağa;
Belki biraz haşındım gönlüm geniş zengindim
Görüyordum kâhindim kendimden de emindim.

Gökten üç bomba düşmüş başına ahalinin
Masalı olmuş halkın acınacak halinin.

Afet Kırat

Masaldan Düşen Şiirlerim

Masal üflermiş annem sararken kundağıma
Güle meftun bülbülün bitimsiz tutkusundan
Bin bir gece düşünüyürürmüş dudağıma
Serpermiş üzerime yüz yıllık uykusundan

Onun için belki de şiirim masal gibi
Gezerim Anka ile aşarım Kaf dağından
Sanki benim göklerin vazgeçilmez sahibi
Kudretini kaparım hanların otağından.

Sırça çiçek toplarım ak düşler ikliminde
Elimdeki defterim kelebek kanadından
Dolaşırım korkmadan okyanuslar içinde
Şiire taş yaparım şarkıların adından.

Ekerim bahçelere kuyruklu yıldızları
Güneşin oklarını gözlerime takarım
Şerçeye bindiririm minik kalpli kızları
Öfkelenirsem şayet masivayı yakarım.

Yağmur olur yağarım yemyeşil yapraklara
Toplarım şebnemleri güllerin üzerinden
Bulutı yapıştırıp dikene pıtraklara
Kurtarmayı isterim dünyayı kederinden.

Üç elmayı dikerim eteğimin ucuna
Dalgalarla dertleşir ayla ederim sohbet
İnciler bırakırım şiirin avucuna
Zamanla masalın da sonu gelecek elbet

Döktüm içimdekini üzgünüm masal bitti
Zaman gelecek artık huzurla yatacağım
Haykırdım sitem ettim beni herkes işitti
Elimdeki kalemi fırlatıp atacağım.

Afet Kırat

Maskeler

Bir şiir yazacağım hangi maskemi taksam
Ağlayan yürekten mi gülen gözden mi baksam
Ayrılıp gideni mi bilmem ki kimi yaksam
Esasında usandım bu sahte suratlardan
Çamura mı bulasam kızgın köze mi atsam?
Bir füzeyle doldurup uzaya mı fırlatsam?

Sevgiye dair yazdım kırığı var dediler
Siyasete dokundum ciğerimi yediler
Geri kalan yandaşlar küfredip elediler
Yakınlarım üzüldü ettiğim feryatlardan
Para eder mi bilmem tezgâh açıp da satsam
Kurtulurum belki de uçuruma fırlatsam.

Hislerimi gizledim örtülerle büründüm
Bilemem bu hayatta hormonlu mu üründüm?
Süründüm yıllar boyu sayfalarda süründüm
Yüzüm tarlaya döndü yediğim tokatlardan
Şiiri bırakıp da sakın yerimde yatsam
Rüyalar denizine maskemi mi fırlatsam?

Ben bana dönemedim ey yalancı maskeler!
Yapmacık dizelerim hislerimi maskeler
Artık zamanı geçti fayda etmez keşkeler
Yıprandım yeterince saçma tatbikatlardan
Kendimi yazmak içim ruhumdan neler katsam
Sizi tüfeğe sürüp sınırlara fırlatsam...

Afet'çe şikayet:))

Afet Kırat

Matematik

Yadelleri toplayıp
Çıkarıp yarenleri
Fidanları çarptılar
Böldüler bir ormanı
Karesini aldılar
Oyun...
Oyununa kandılar
Kovboyun...

Afet Kırat

Mavi

-----Yorum yoka gitmesin dizelerim semavi
-----Gömleğini çıkartır suya çökerse mavi

Neden yüzün karardı neden gözlerinde yaş
Sindirmek mi amacın semayı yavaş yavaş
Dikleşirken önünde milyonlarca asi baş
Seninle var olurum yakışır mı sanırsın
Bilemem ki ne zaman zulmetten usanırsın.

Denizleri doldurdun çağlayan rahmetinle
Bazen coştun dert oldun verdiğin zahmetinle
Hüzünleri silerek tüm iyi niyetinle
Pamuğun savaşıyla yeniden uyanırsın
Dökersin oklarını sırtıma dayanırsın.

Soyunma mavilerden karanlıktan korkarım
Damlaların artarsa denizlere akarım
Aşkımın ateşiyle dalgaları yakarım
Sen beni benden iyi bilirim ki tanırsın
Arz eylesem halimi sevgimden utanırsın.

Ayıplama halimi budur belki garizam
Ağladıkça sızlıyor bu sebepten her azam
Barışa sevdalıyım yok kimseyle bir nizam
Kim acıttı canını üstüme uzanırsın
Aldırma sitemime her zaman kazanırsın.

Ruhum isyan etse de yakışır sana ezrak
Sözlerim ok diyorsan senin vurduğun mızrak
Yüzüne baktığımda sarar birden istiğrak
Hıçkırıp durma artık gün gelir tıkanırsın
Ben başlarsam yağmaya selimden yıkanırsın...

AFET KIRAT

Afet Kırat

Mavi Kelebekler

Kendini mi arıyor çırpınıyor durmadan
Suyu mu asılıyor rüzgârın kanadına
Kayaların üstüne durmaz damga vurmada
Bilir misin ne derler bu afetin adına?

Yeşeren bahçesine kubbeden kuşlar düşer
Güneşten elmas alır gece kucaklar ayı
Kimi gün şerbet nehir kimi zaman da mahşer
Bu mavi kelebekler mutlu eder dünyayı.

Afet Kırat

Mavi Kelebekler (Denizler)

Kendini mi arıyor çırpınıyor durmadan
Suyu mu asılıyor rüzgârın kanadına
Kayaların üstüne durmaz damga vurmada
Bilir misin ne derler bu afetin adına?

Yeşeren bahçesine kubbeden kuşlar düşer
Güneşten elmas alır gece kucaklar ayı
Kimi gün şerbet nehir kimi zaman da mahşer
Bu mavi kelebekler mutlu eder dünyayı.

Afet Kırat

Mehmetçik Türküsü

Şanlı Türk erleriyiz gözümüz yılmaz asla
Silahsız savaşırız kollarımızda kasla
Beraber can verimiz Van, Iğdır, Muş, Sivas'la
Bir gün doğrulup bize "Siz kimsiniz? " dersiniz
"Orta Asya Türküyüz soyum Oğuz Han" deriz
"Ululardan uluyuz Mehmetçik civan" deriz.

Vatan için can alıp can vermektir işimiz
En güçlü enseyi de keser bizim dişimiz
Biz her zaman var olduk görülmez bitişimiz
Dersiniz bize bir gün "Belki kesilirsiniz"
Allaha yalvarırız "İmdat et Sultan" deriz
Son ana dek savaşır kaçmak mı "Aman! " deriz.

En zayıf askerimiz zincirleri parçalar
Göğsümüzde davullar savaş türküsü çalar
Çelikten bile serttir can denilen sırçalar
Dersiniz bir an bize "Kesilecek sesiniz"
"Şehitlikten korkmayız ölüm bize şan" deriz
Bize söz söyleyene "Derde düş kıvrın" deriz.

Tutsak etmek kolay mı erkek olan aslanı
Sözümüz sözdür bizim söylemeyiz yalanı
Vuruşurken cephede düşünmeyiz kalanı
"Hayalinden gitmiyor" dersiniz "Gözleriniz"
"Hasat günü yakındır cephemiz harman" deriz
"Biraz sabırlı olun geçecek zaman" deriz.

Ayaklarda postallar Kör oğlunun kır atı
Engel bile tanımaz geçecektir sıratı
Buz kesecek eminim düşmanların suratı
Şayet dersiniz bize "Artık siz esirsiniz"
Asla kabul etmeyiz "Çekilmez hüsrân" deriz
Biz ölüme koşarız "Esaret buhrân" deriz.

Başımızda kepimiz, sımsıkı palaskamız
İman dolu yürek var güçlü bizim arkamız
Gözünü kırpmaz bile alayımız, firkamız
"Alacaklar" dersiniz "Ege ya da Akdeniz"
Bir gün gelir olursa "Yurdumuz viran" deriz
Ama asla vermeyiz "Türkoğlu yaman" deriz.

Savaşırız, korkmayız ölmek de var kalmak da
Her zorluğu görmüşüz deprem de, sel, kurak da
Başımız göğe erer varılan son durakta
Şehitlik tacımızı takarız gelerseniz
Huzur ile gideriz "Dönecek devran" deriz
Düşmana satamayız "Kalbimiz umman" deriz
"Aç göğsünü sar bizi geldik asuman" deriz.

Afet Kırat

Mimoza

Kırmızıyla beyazın aşkının tek meyvesi
Yeşil kırdı salınan pembe bir mimozayım.
Küstürmeye yeterli esen rüzgârın sesi
Dokunmak isteyene eza veren cezayım.
Mızrak çarptı göğsüme için için kanadım
Afet miydim bilmem ki Afet olsa da adım.

Amacım hoş kokumla dağıtmaktı mutluluk
Kötü olmasa bile bilinmedi niyetim
Heybemden akıtmıştım varımı oluk oluk
Böyle mi olmalıydı can vermek mi diyetim?
Okşanmayı bekledim hak etmedim dayığı
Çok kötü yaraladı atmacanın tırnağı.

Kor düştü köklerime ince boynum eğildi
Biliyorum yakında dargınlığım geçecek
Sonuç acı olsa da niyet böyle değildi
Esen rüzgâra bile şimdi küstü bu çiçek.
Tutuştum alevlendim sol tarafım yanıyor
Dokunmayın yarama dokundukça kanıyor.

Afet Kırat

Mimoza, güzel kokulu süs bitkisidir. Dokunulduğunda veya rüzgârla temas ettiğinde belirli bir biçimde katlanan yaprakları olduğundan küstüm çiçeği olarak da bilinir. Elinizi mimoza üzerinde gezdirdiğinizde, yapraklar katlanacak ve yaprak sapı boynunu eğecektir. Mimosanın bu hareketleri parlak güneş ışığı altındaki genç bitkilerde daha hızlıdır. Birkaç dakika içerisinde normal hallerine dönerler.

Afet Kırat

Muhalifim

Umut yok sokağında eve varmak zor olur
Parmaklar kaybedilir kapı zili kor olur
Kasalar paramparça bütün iller Bor olur
Kazanma yarışında teklik niyetse şayet
Adım çukura girer hüsrân olur nihayet.

Çabalamak çaresiz faydasızdır feveran
Sizler değil misiniz rakibine taht kuran
Çalışmaktan kaçtınız berbat geçti imtihan
Artık fayda vermiyor ne sitem ne şikâyet
Gördük ki güçsüzsünüz yitip gitti vesayet.

Yandaş olmadım asla sadece sitemkârım
Yanlışları yazarım her doğrudan ben varım
Hatalı olanları kalemimle yakarım
Her şeyi görme diye etmeyin sakın teklif
Eleştiri kanımda muhalifim muhalif.

Afet Kırat

Mümkün müdür Anlatmak

Dilimden savruluyor gırılçıplak bir dize
Kızarıyor arından bir anda kelimeler
Halimi sunmak için gerek var mıdır söze
Sevdalıyım ülkeme içimde kuzu meler
Ruhumdaki bu sesi hapsederek susturun
Haykırmazsam ölürüm yapmayın biraz durun.

Hasatsız toprakları yakıp kavuran benim
Bulutların suyunu saklayıp mendilime
Bir hazan mevsiminde yelle savuran benim
Paslı kilit vurmayın engel koyup dilime
Dikin sarp yamaçlara sevdamin heykelini
İhtiyaç duyan herkes tutuversin elini.

Gönlümün kıpırtısı saçlarımda esiyor
Buluttan çiy düşüyor kuruyan dudağıma
Yağmur giyinen iller nefesimi kesiyor
Bir buse konduruyor serçeler yanağıma
Anlamak kolay değil yaşamak gerek bunu
Sevgiyle uğurlayın bu sevda yolcusunu.

Şımarık dizeleri çıkardım defterimden
Neşesini saçacak görülecek her yana
Nefretleri akıttım alnımdaki terimden
Sevgi imgesi saçtım ellerimle cihana
İsyankâr bir adımla doldurdum her boşluğu
Cümleler anlatamaz duyduğum sarhoşluğu.

Afet Kırat

Mümkün müdür Roleda

İki lafın belini kırmaya niyet etsek
Menderes'in suları gözlerimden dökülür
Çiğdem kabuğu kadar lezzetsiz sohbet etsek
Efes'te harabeler yerlerinden sökülür
Senin ile konuşmak mümkün müdür Roleda
Yüreğinin bir ucu üzgün müdür Roleda.

Sevgili cümleleri bir araya getirsek
Kapkara gece çöker Şakran'ın üzerine
Vefasız sözcükleri aç toprakta bitirsek
Kestane pazarının gam saçılır yerine
Senin ile konuşmak mümkün müdür Roleda
Sana göre tartışmak düğün müdür Roleda.

Kelime sandığının kapağını kaldırsak
Söz dökülür dilimden iner kalkar Bayraklı
A gora'nın göğsüne kadehleri daldırsak
Pergamonda kız ağlar başı telli duvaklı
Senin ile konuşmak mümkün müdür Roleda
Vefalı arkadaşlık yükün müdür Roleda

Tepecikli kıskanır lakırdıyla harp etsek
Kemeraltı tutuşur Konak'ta evler yanar
Vurgulu cümlelerle sevgileri darp etsek
Ulucak höyüğünde bütün katmanlar kanar
Senin ile konuşmak mümkün müdür Roleda
Ne oldu cevap yok mu küskün müdür Roleda.

Bak yine kavga ettik Karşıyaka yıkıldı
Çabalamak çaresiz artık canım sıkıldı.

Afet Kırat

Ne Fark Eder

--Ne fark eder Niğde'de Amasya'da doğmuşum
--Hepsi vatan parçası ölmüş ya da doğmuşum
Düşlerimin düştüğü bir mekânda doğmuşum
Doğu kuzey ve güney her bir yanda doğmuşum.
--Gül güler bülbül şakır, çakır denizler mutlu
--Nehir coşkuyla akar, bakır taşta umutlu

Rüzgârla yarışırken ülkemin ırmakları
Kahırlı kadehlere umut dolduran saki
Lezzetli sularıyla şad eder damakları
Güneş de kurutamaz her zaman kalır baki.
Yine can memleketim aklıma düştü akşam
Kelâmımla kalemim sanki örtüştü akşam

--Ne fark eder İzmir'de Ankara'da doğmuşum
--Adına ülke denen bir karada doğmuşum.
Ha saray ha kulübe elbet evde doğmuşum
Adı Türkiye olan koca devde doğmuşum.
--Bende sevgisi derin, kederin yeri olmaz
--İşlenir ilmik ilmik, dirlik var yeri dolmaz.

Toprağa toprak denmez adı vatan olmazsa
Gördüğümü bilirim duyduklarım hikâye
Uğruna kan dökerek yerde yatan olmazsa
Yaşatmak olmalıdır bizler için tek gaye.
Memleketim bin bir renk alı pullu bir gelin
Bereketli bahçeler müjdecisi ezelin.

--Ne fark eder Tokat'ta, Espiye'de doğmuşum
--En kahraman ülkede; Türkiye'de doğmuşum.
Ay yıldızlı bayrağın gölgesinde doğmuşum
İstiklal marşımızın gür sesinde doğmuşum.
--Mavi yeşil ceketli bereketli Türkiye'm
--Halkı iyi niyetli, en kudretli Türkiye'm...

İhtişamlı tarlalar ipek seccade gibi
Secde ediyor sanki altın renkli başaklar
Nurlar yağmış göklerden belki kutsamış nebi
Naz ile sallanmış ay yıldızlı bayraklar.
Tek bir yudumda içmiş gecenin badesini
Sabaha bırakmamış bitirmiş secdesini.

--Ne fark eder ha köyde ha tarlada doğmuşum
--Ha İstanbul ha Konya ha Barla'da doğmuşum.
Fark eder mi bayramda felakette doğmuşum
Her yanı tarih kokan memlekette doğmuşum.
--Kucağın Anadolu, dolu şehit mezarı
--Korkutmaz bizi bir dâr, bir hükümdar nazarı.

Çetindi savaşların cesurdu hamlelerin
Hiç boşa verilmemiş kahraman diye paye
Gururusun Türkiye'm harflerin cümlelerin

Edersin hepimizi ak bağrında himaye.
Memleketim dağıyla ovasıyla bir cennet
Irmağı deniziyle var olsun ilelebet.

Afet Kırat

Ne İstedin Vermedim

Şelam verdin ıraktan damla taşı bardaktan
Öpmedim mi yanaktan kirlettin kaçtın aktan
Yetiştirdik yapraktan korkmadın mı hiç Hak'tan
Bu vefasızlık niye ne istedin vermedim.

Hep el ele vermiştik mutluluğa ermiştik
Nice çiçek dermiştik odamıza sermiştik
Yapılanı kırmıştık kötü diye yermiştik
Bu vefasızlık niye ne istedin vermedim.

Çok mu uzadı boyun yâri misin kovboyun
Elbet bükülür boyun nedir yaptığın oyun
Hain mi senin soyun aldınız artık doyun
Bu vefasızlık niye ne istedin vermedim.

Afet Kırat

Nerden Bileceksiniz

Nerden bileceksiniz bir şehrin koğuşunda
Yapayalnız kalmanın ne demek olduğunu
Ümit yeşerdiğini şiirin doğuşunda
Tedirgin çiçeklerin birden kaybolduğunu...

Nerden bileceksiniz ışıksız bir odada
Hasbihal edip durmak perilerle cinlerle
Denizin ortasında ağaçsız bir adada
Kanat açmak ne demek hayal güvercinlerle.

Nerden bileceksiniz nasıl sıkıldığımı
Hasretle yandığımı bir şiir cümlesine
Herkesten uzak kalıp eve tıkıldığımı
Artık kırıldığımı şairin cümlesine...

Afet Kırat

Nerede

Nerede akşamların huzur veren batışı
Sarmaşık çiçeğinin büzüşerek yatışı
Saçımda dolaşması serin rüzgâr elinin
Titremesi sonunda değdiği her telinin
Nerede sevgi açan masum çiçekler hani
Kim kopardı dalından asıl gerçekler hani?

Nerede gecikse de gelen bahtiyarlığım
Azapla mı geçecek acep ihtiyarlığım
Kara bulutlar sarmış akıp giden zamanı
Hep mi suzinak çalsın yüreğimin kemanı?
Nerede dizedeki alevlenip yanan kum
Rüyalar sarayında saltanat süren uykum?

Nerede gökyüzünün yaş döken kirpikleri
Yüreğime saplanan minicik dipçikleri
Tebessüm de eridi neharın denizinde
Yalnız ızdırap kaldı anıların izinde
Nerede sükût ile ağlayan kelimeler
Kayboldu mu şiirde dans ederken nağmeler?

Nerede yeşil nehrin yatağının yosunu
Uzaktaki şehrimin hüznü veren efsunu
Sevda kavuşmak değil bazen hasret çekmektir
Aşkla atan yüreğe özlem nuru ekmektir.
Kızıl akşamın hüznü kapladı mı her yeri
Kadere mi yazılmış bu âlemin kederi?

Nerede çocukluğum bitmez hayalim hani
Adım bile zor gelir eski mecalim hani
İkbal mi kaldı sanki bir bir silinip gitti
Şahlanan soyadımın üstüne binip gitti
Nerede şiir diye içimde artan sancı
Ben, benim içimdeydin şimdi bana yabancı.

Afet Kırat

Neredesin Ak Gülüm

Gözlerimde kördüğüm olan zamanı içtim
Kirli düşün saçını ana sütü yıkarmış
Patnos'ta bir duvarda saman yemiş kerpiçtim
Anaları gülünün ayrılışı yıkarmış.
Neredesin ak gülüm neredesin sümbülüm?
Özleminin tespihi dağılıyor içimde
Yeni şekil alıyor her gün ayrı biçimde.

Dudağı uçuklamış asumanın altında
Bir yerdesin eminim ama hangi şehirde?
Hangi nehrin yanında hangi dağın ardında
Hangi metnin içinde hangi güzel şiirde?
Neredesin ak gülüm neredesin sümbülüm?
Kasvetini silmeli avuçlarımdaki ter
Bağrında mı saklıyor Ağrı'daki krater?

Alfabemi bıraksam yaşadığın illere
İşaret koyar mısın sabahın sevdasından
Bir emir verir misin gökteki kandillere
Göz kırpan yıldızların cilveli edasından...
Neredesin ak gülüm neredesin sümbülüm?
Gelir misin yakında bir sabah gerdanında
Özleminden kurtulup sevgilerin yanında...

Afet Kırat

Nereye Düşerim

Sahilinde uykumun, kumun yandığı yerde
Medine'yi düşlerken Fizan'a mı düşerim?
Günahların sevabı ezip kandiği yerde
Sıratın kapısında mizana mı düşerim?

Çatlak dudaktan çıkan şarkımın ortasında
Hasret çekip her ayın altıncı haftasında
Umudum çakılırken dört kolun tahtasında
Her şeyi unutarak isyana mı düşerim?

Acımadan kırarken gönlümün kirmanını
Üstüme çivilenen bu ölüm fermanını
Ellerim gökyüzünde ararken dermanını
Saklanırken kuytuda meydana mı düşerim?

Ne bulurum acaba kırgın ömrün kışında
Yıldızların sehere özlemle bakışında
Kapıları çarparak hüznün her çıkışında
Masalları bitirip romana mı düşerim?

Vazgeçilen umuda aniden haber salıp
Rüyaların içinden pembe nilüfer çalıp
Yükselmeyi isterken gökyüzünden alçalıp
Fırtınadan yıkılmış limana mı düşerim?

Albümden resimleri alev alev yakarken
En güzel anıları sol yanıma takarken
Çekip giden yılların arkasından bakarken
Baharları unutup hazana mı düşerim?

Vefasızca ayrılıp gönlümün muradından
Yeni isimler seçsem çiçeklerin adından
Barışı simgeleyen güvercin kanadından
Savaş adı verilen ummana mı düşerim?

Kimliksiz sevdaları saçlarıma taç yapıp
Sabır yapraklarını yarama ilaç yapıp
Yeniden şaha kalksam kendime kırbaç yapıp
Huzur sarayına mı zindana mı düşerim?

Afet Kırat

Nezaret Güncesi

Yüzümün zümrüdüyle yaş doluyor her çizik
Dans ederdi her zaman şimdi hislerim ezik
Nabzımı attırmıyor takılınca bilezik
Ben terörist değilim neden görüldü reva
Yeminlerle ant içsem olur mu acep deva.

Ürkütölmüş dövölmüş öfkeyle sınanmışım
Yeniden sürgün veren tomurcuğum sanmışım
Dişleyen düşünceler yanında kınanmışım
Sisini hayallerin kabusun dumanını
Sarar mı koğuşumun alıp da her yanını.

Söndü göğün tepsisi ateş böceğı söndü
Güneş küstü denize fırıldak gibi döndü
Yetmese de yıldızlar lambalara öykündü
İşıtsa da yorganlar gittikçe soğuyorum
Ölmek için her defa yeniden doğuyorum.

Kayıp olmak hakkımı ellerimden çaldılar
Mızraklı haykırışla çelik telden daldılar
Kalem kağıt ne varsa valizimden aldılar
Yetmiyor tutumumun incesi en incesi
Ne zaman biter bilmem bu nezaret güncesi.

Afet Kırat

Oğlum

Nasıl oyun yazılmış kaderin defterinde
Gişe rekoru kırdı gözü badem bal oğlum.
Kurtulmanı dilerim acıların derinde
Seni üzen tüm diller oluversin lal oğlum.

Kahkahalar içinde geçip gitsin her günün
Donatılsın masalar dolup taşsın öğünün
Äleme ibret olsun tez zamanda düğünün
Her nefes alışında huzur ile kal oğlum.

Önündeki yokuşlar her zaman dümdüz olsun
Kazancın helal olsun bir koyduğun yüz olsun
Ağlarsan gece olur gülümse gündüz olsun
Mutlulukla yaren ol hüznleri sal oğlum.

Hayrı nasip eylesin yalvarırım Allah'a
Sıkıntıdan kurtulup erişesin felaha
Her işin iyi olsun sen sarıl Bismillah'a
Dualar biriktirdim aç kalbini al oğlum.

Afet Kırat

Oh Olsun

Örgülü kafeslerde bir şehrin köşesinde
Çile mi taşıyorsun esaret şişesinde

Hangi dua kurtarır söylesene be şair
Hangi şiir kurtarır hür güvercine dair?

Nefesi kesilesi iç çekersin derinden
Yüreğin mi tekliyor yüklenen kederinden?

Alevli dokunuşu sönüyor kandilinin
Nağmeleri susuyor dans ederken dilinin.

Sabretmek zor olsa da çek cezayı oh olsun!
Omzundaki deftere yaz niza'nı oh olsun!

Afet Kırat

Ömrünü Sorgulayan Kadın

İhtiyar bir kadını kırış kırış tenimle
Saçımda hüznün akmış yorulmuş bedenimle
Aynanın sırlarına eklerken yeni sırlar
Koşup giden ömürdü sanki geçti asırlar
Kirpiğin arasından anıları süzerken
Sorgulayıp geçmiş zindelik nerde derken
Anladım ki gençliği bir pula satan bendim
Kör kuyunun içine savurup atan bendim.

Şimdi acı öyküler heybemden dökülüyor
Sararan fotoğraflar albümden sökülüyor
Huşu içinde çöksem bükülmüyor dizlerim
İnşa olmadan soldu çizdiğim eskizlerim
İmdat eden çığlıklar yırtarken dudağımı
Sırtımda taşıyorum çile yüklü dağımı
Çığ düşürüp gözüme yarın doğuran bendim
Ak ırmakla besleyip hazla yoğuran bendim.

Avuç avuç kanadım her tokat darbesinde
Beddualar karardı dilimin pembesinde
Unutulmuş âmini saklardı avuçlarım
Sızlardı çitilerken bütün parmak uçlarım
Kızgın güneş içerdim çay keserken bahçede
Yok sayılıp düşerdim verdiğim dilekçede
Alnımın ak yerinden yere çakılan bendim
Fırtınada yağmurda yine yakılan bendim

Gözlerimden efkârı okumak mümkün müdür
Ömrü baştan işlemek dokumak mümkün müdür
Mümkün müdür acaba yeniden doğmak için
Gecenin karasını sabahla boğmak için
Mümkün müdür şiirler yazıp kara bahtıma
Nakışlamak sevgiyle tutup gönül tahtıma
Dizelerin içinden imgeyi seçen bendim
Feda edip ömrümü her şeyden geçen bendim.

Bir kadındım ey ömrüm kadın olamasam da
Hicranı servis ettim kırık dökük masamda
Ellerimle sunduğum gözyaşımı içtiler
Dikensiz güller sundum köklerimi biçtiler
İsterim ki geçmişi bir an gelip silmeyi
Ya da çekip giderek dünyadan eksilmeyi
Kaderin şakağına silahı tutan bendim
Yaşamayı insanca dünde unutan bendim.

Afet Kırat

Özgürlük Özlemi

Hayal, tefekkür, rüya ve sonrası kâbuslar
Özgürlüğü susturan kapalı cam fanuslar
Gürültülü gün içi yapayalnız geceler
Hürriyet şarkısını fısıltıyla heceler
Hayalet gibi gizli bitmeyen düşünceler.
Şilin şu yüzümdeki yorgunluk çizgisini
İşitmek istiyorum barışın ezgisini.

Nasıl görmez bu gözler ışıklarda kamaşan
Nasıl susar bu dilim şelale gibi taşan.
Mutluluk çok uzakta bir çukurda çok derin
Rüzgârı tutamam ki kuvvetli ılık serin
Düşlerdeki aşığım beni çeksin ellerin.
Bir kuş, bir kelebek ol tebessüm ol yüzümde
Bir beyaz gül bir lale bir bahçe ol gözümde.

Yeleleri ateşten gemli ağzı köpüklü
Bir kısrağa binerdim sırtımda şiir yüklü.
Zalimce umutlarla artık ürperiyorum
Çıplak hayallerimi sehere veriyorum
Gam nakışlı yorganı üstüme seriyorum
Arıyorum sürekli bembeyaz sahilimi
Ey dalgalar kabarin özgür kılın dilimi.

Afet Kırat

Pazar Yeri Çıldırması

maaşımı alınca gittim hemen pazara
uğratmadan cüzdanı kem gözlüye nazara
borçları düşünerek vazgeçmeden kazara
ne çare ki kendimi zengin vatandaş sandım
dolaştım tezgahları varlığımdan utandım

domates şaha kalkmış eziyor tezgahları
dolmabiber patlıcan bestelemiş ahları
marul maydanoz roka yok etmiş günahları
esnaflar bağılıyor "pazar yeri çıldırması!"
yetkililer habersiz canı candan yıldırması

kiraz kira peşinde göz kırptıyor kurduna
dayak yemiş kayısı hasret kalmış yurduna
çilekler kanatlanmış dönüp bakmaz ardına
mısırlar esen yelle saçını savuruyor
papaz hafta giyinmiş bakanı kavuruyor

yaz diye sevinmiştik hepsi boşaymış meğer
maaşımız erirken pazarda artmış değer
sebebimiz kim olur açken ölürsek eğer
avakadoyu muzunu ananası unuttuk
toprağımız diyerek kuru soğanı tuttuk

aslın yeşil fasulye inci misin mübarek
torba dolu çıkmaya kırk kutu para gerek
pazarın kenarından yan yan bakıp geçerek
kaderimiz diyerek tuttuk yolunu evin
kimler dua eder ki huzuru bul ve sevin

ne yapalım şimdi biz hayattan mı bezelim
yabani ot sökmeye dağları mı gezelim
çorba kaynatmak için taşları mı ezelim
her şeye katlanırsınız emekliyiz nihayet
terörist derler bize edemeyiz şikayet.

Afet Kırat

Pembe Bakışlı Kıza

Gizemli düşlerimin pembe bakışlı kızı
Yıllardır beraberdik aşındırdık yolları
Kimse almaz yerini hayalimin yıldızı
Beni senden ayırdı ahtapotun kolları.
Mekanik sesler yoktu kaldığımız dünyada
Hüzün damlası gibi düştük mü şimdi yâda.

Yabancıyı değildik pırlantalı bahçenin
Sallanırdık beraber gümüşten salıncakta
Ağlarına düşmezdik herhangi bir lehçenin
Türkuaz meyveleri pişirirdik ocakta
İçimiz ısınırdı şakıyan nağmesiyle
İliklenirdik bazen kristal düğmesiyle.

Aklıma gelir miydi bir fişekle vurulmak
Şu anda avareyim yorgunum asudeyim
Aklına gelir miydi viran kalbe kurulmak
Bir boşluğun içinde bilinmez neredeyim.
İçemem sensizliği ilk yudumda zehirler
Vazgeçmem bu sevdadan deva olmaz zahirler.

Serbest akan dereyi kalıba sokan bizdik
İçini doldururduk en güzel musikiyle
Bir kısrakla göklerde süzülen ikimizdik
Gönüllere akardık sözcüklerin tekiyle.
Leyla'nın aşkı ne ki benimkinin yanında
Kerem gibi yanardık tek dizayle anında.

Sisli düşler içinde bazen dalgın yürüdük
Kimi gün kelebeğin kanadına renk verdik
Eskimiş masalları elimizle kürüdük
Harflerden nota yaptık cümleye ahenk verdik.
Isındık bahçelerde gülün sıcaklığında
Yeşili görmedik mi denizin aklığında.

Yeniden tut elimi pembe bakışlı afet
Benden daha da fazla seveni bulamazsın
Unuttum sanıyorsan ne olur beni affet
Anka'nın kanadında birden kaybolamazsın.
Bir kartal pençesinde perişan olma sakın
Uzattım bak yeniden ördüğüm tacı takın.

Afet Kırat

Pencereler

Penceremden baktım da görüverdim bir anlık
Yıldızlı gökyüzüyle ilerleyen gecenin.
Sokaklar karanlıktı içim daha karanlık
Ortasına düşmüşüm çözülmez bilmecenin.

Kimseyi bulamadım çıkmazları aşarak
Karanlığı izleyen sanki yalnız ben varım.
Ellerimi uzatıp yıldıza ulaşarak
Bir deli yüreğim ki içimde canavarım.

İzledim ışık saçan küçük pencereleri
Kimi kapalı kimi açık kalmış perdeler.
Göz kırpan pencereyle canlanan geceleri
Şenlendiren insanlar acep şimdi neredeler.

Bir kız nasip alıyor gözünden akan tuzdan
Diğer camda bir çocuk gülüyor tatlı tatlı.
Kadın destek buluyor yaslandığı omuzdan
Hayalden ata binmiş hem de bulut kanatlı.

Acılar uçsun diye kimi camını açmış
Kimi nara atıyor düştüğü sarhoşluktan.
Şu küçük haylaz çocuk yine okuldan kaçmış
Usanmamış belli ki bu tür başıboşluktan.

Bir ihtiyar yatıyor ölü gibi upuzun
Dudakları oynuyor sayar gibi zamanı.
Zamanı daha yakın sizin son uykunuzun
Kanatlanıp uçacak gülümseten her anı.

Kim bilir ki kaç hasta bir sonsuzun yolcusu
Gece geçsin bekliyor görmek için sabahı.
Belki de sabah saklar önünde ona pusu
Göğsüne pençe atar dinlemeden eyvahı.

Daha nice öykü var penceremden gördüğüm
Bana ışık olurken gökyüzünde yıldızlar.
Bir ben miyim acıyan çözüldü bak kördüğüm
Şahit olan camların kalbi daha çok sızlar.
AFET KIRAT

Afet Kırat

Peşime Düşme Ayrılık

Artık düşme peşime gömüldüğün yerde kal
Yanına dert ortağı bitmez tasaları al.
Öfkeyle kilitledim kapıları üstüne
Mühür vurdum geçmişte acı veren her güne
Ağlamadım yanmadım bir defa öldüğüne
Yanıma gelme sakın senden bıktım ayrılık
Eza veren ülkenden çekip çıktım ayrılık.
İstersen bağır haykır ister gözyaşını sal
Artık düşme peşime gömüldüğün yerde kal!

Arkamda kaldı kayıp, yönü şaşmış çok sızı
Benim için parlıyor kaderimin yıldızı
Oysa şifa arardım aksayan hecelerde
Yapayalnız mahkûmdum en puslu gecelerde
Sadece sen çıkardın sarmal bilmecelerde
Kır düşmüş saçlarımdan atacağım ayrılık
Üstüne para verip satacağım ayrılık.
İnatlaşma çekil git rahat bırak bu kızı
Arkamda kaldı kayıp, yönü şaşmış çok sızı.

Hani izin nerede öksüz ruhumu saran?
Ne tükenmez sizin var ne de kalbimde yaran
Şarkılarım ağlardı kemanın tellerinde
Konuk muydun bilmem ki gözümün sellerinde
Ömrüm heba olurdu hasretin ellerinde
Güleceğim düşümde sana inat ayrılık
Uçacağım semada takıp kanat ayrılık.
Lekelemek haddin mi dokunmaz bana karan
Hani izin nerede öksüz ruhumu saran?

Umut, hasta kalbimin kalesidir yıkılmaz
Yanar parlar durmadan bir an bile sıkılmaz
Kederlerle ıslattın ekmeğimi öğünde
Siyah duvağı taktın başıma her düğünde
Nasıl sevindim bilsen bir anda öldüğünde
Bağlanmıştık seninle açtım söktüm ayrılık
Yaşlansam da derdinle sanma çöktüm ayrılık.
Ömrümün kalan yanı karanlığa tıklılmaz
Umut, hasta kalbimin kalesidir yıkılmaz

Fark etmedin mi daha toprağa gömdüm seni
Dudağımı çok yaktı çek zehirli buseni
Baharın yeşilini gözlerime takmışım
Gamla yüklü anları sokağa bırakmışım
Hüzünleri toplayıp yüreğimde yakmışım
Tepene kalemimi çakacağım ayrılık
Mezarına uzaktan bakacağım ayrılık.
Şimdi beni üşütmez sıcak güneşin teni
Fark etmedin mi daha toprağa gömdüm seni.
AFET İNCE KIRAT

Afet Kırat

Pi Şeyler

Pİ'yi sordu sunucu yarışma arasında
Pİs bir ışık fırladı gözünün karasında
Ya bir şey öğrenmemiş ya öğrenmiş unutmuş
Derslerini bırakıp sosyal medyayı tutmuş
Rezil olmuş misafir boş vermiş ya mekteBİ
Umursamaz bir tavrı kaldırıyor mezheBİ.

Pİnti dedi sunucu kelime anlamı ne
Pİmpirikli misafir bulamamış bahane
Cimri dense bilirdi kelime haznesi dar
Olimpik havuz nerde bebek küveti kadar
Üçüncü yanlış cevap konuk elendi taBİ
Çekildi biraz mahcup birazcık da asaBİ.

Pİrana nerde yaşar? Yeni konuğa sordu
Pİli bitti aniden cevap vermek çok zordu
Okumamış anlarınız belgesele bakmamış
Aşktan modadan başka hiçbir şeyi takmamış.
Anladık ki gidecek bunun da delik ceBİ
Nasıl ömür yaşamış bir şey bilmiyor harBİ.

Pİ nin yaşamı filmi hangi ülkeye ait
Pİyangodan o çıktı misafir oldu ifrit
Kavga dövüş olmazsa asla izlemem filmi
Nerede nasıl demem bilmem kimin çekimi
Daha neler soruldu bilinmedi bittaBİ
Uğurladı sunucu bu kadarmış nasiBİ.

Arel rumuzlu üyenin "Pi Şeyler" adlı farklı bir şiiri vardı, onun kadar çok kelime kullanamadım ama "pi" ile başlayan "bi" ile yumuşatarak biten bir şiir yazdım. Tabi ki çizgimi bozmadan sosyal bir yaraya dokundurarak... Yazık gençlerimize işe yarar hiçbir şey öğrenmeden, öğretilmeden yetişiyorlar, sonuç; üniversite sınavında 500 bine yakın sıfır çekmiş öğrenci, yazık çok yazık...

Afet Kırat

Pişmanım

Şabahın şafağına uzanırken düşlerim
İrkildim iç sesimle birden bire uyandım
Susuz kalmış gül gibi solmuştu gülüşlerim
Pişmanlık ateşiyle yattığım yerde yandım
Alevlerde kalmıştım içim dışım kavruldu
İnancım ve düşüncem geçmişime savruldu
Yalan dünya insanı olduğuma pişmanım
Hiç yok yere gülmeyip solduğuma pişmanım.

Saygıdeğer koymuşlar riyakârın adını
Kibir gurur bilmem ne denilmiş ciddiyete
Bilemedim dürüstler almazmış muradını
Kimse aldırımıyormuş arzda iyi niyete
Teraziye doldurdum tefekküre dalarak
Tavrımı fitratımı geçmişimden alarak
İnsanlara övgüler yazmamışım pişmanım
Arkasından kör kuyu kazmamışım pişmanım.

"Kışt! " demedim kimsenin kümeste tavuğuna
Uyararak yanlışı yoruldum boşta yere
Yaz havası demedim zemheri soğuşuna
Hep doğruya kul oldum nadimim yüz bin kere
Arımdan uzatmadım ortaya bacağı
Açmadım namahreme boş kalan kucağı
Makyajımla türbanı takmamışım pişmanım
Evlilerin gönlüne akmamışım pişmanım.

Dinletilere gittim oynayıp kıvırmadım
Sessiz sakın bir yerde insanları izledim
Eğilip bükülmedim küfürler savurmadım
Bazen kırılısam bile öfkemi de gizledim.
Anladım kırılmadan sığmazmış cetvel cebe
Doğruluktan iş çıkmaz karnım yalana gebe
Kazandım diye düşe daldığıma pişmanım
Ortalıkta bir yerde kaldığıma pişmanım.

Bundan böyle dilimde canım, cicim, hayatım
Yarınlarda şahlansın adım ile kıratım.

Afet Kırat

Psikoz Serzenişler

Açma perdeleri hemşire izleniyorum
Korkuyorum herkesten o yüzden gizleniyorum...

Yükseliyor isyanım içimin miracına
Ruhumdaki zindanda saklı esir feryatlar
Azgın denizler kaynıyor sol yanımda
Başını kaldırıyor en soylu direnişim
Aynada kıvranan suretim, döküyor sırlarını yere
Saçımın telleri korku içinde boğuluyor
Telaş kokusu sızıyor dudağımın kenarından
Pusuda bekleyen kem gözler
İçimi kavuran.

Açma perdeleri hemşire izleniyorum
Korkuyorum herkesten o yüzden gizleniyorum...

Kalemimin gölgesinde üşüyor hayallerim
Kasvetler sırtımı sıvazlıyor
Rüyalarım mı?
Uyumuyorum ki...
Çürüdü içimde masumiyetimin siması
Gözyaşı giyiniyorum
Kirlenen beyazları soyunup
Kemiklerim titriyor
Üşüyorum
Bir anda düşüyorum.

Açma perdeleri hemşire izleniyorum
Korkuyorum herkesten o yüzden gizleniyorum...

Hicran, boğazımda son lokma
Gözümde insanlar hain
Hepsi ömrüme düşman
Secdemde iniltilerim düğümlenmekte boğazıma
Sırlarımı gömdüm süveydaya
Hangi cerrah erişir sığındığım noktaya?

Açma perdeleri hemşire izleniyorum
Korkuyorum herkesten o yüzden gizleniyorum...

Afet Kırat

Psikoz Terennümler

Kelimeler idam ediliyor dilimde bu gün
On üç, on beş ziyaretine koşuyor kadrındaki akrep
Hasretinin resmini sardım fırçama
Bulutlar çöktü gözlerime
Karalıyorum hayatı
Ölümüne, öldüresiye...

Acıyan bakışların altında bunalıyorum
Saçlarımla beraber koparıyorum hüznün imgelerini
Kimsesiz dolaşiyor nefesim beton bahçede
Koğuşların demirli pencereleri dökülüyor üstüme
Eziliyorum, ezerken bastığım yerleri.

Belirsiz silüetler gözlerimde
Ümitsiz bakışlarımla sildim gökkuşağını
Renklerden azadeyim
Siyah yer, gri gökyüzü beni saran
Kalabalık içinde tek başınayım
İntihar seçeneklerini derliyorum yüzlerden
Merak ediyorum
Kaç uçurum var önümde
Atlamamı bekleyen?

Kalemin gölgesine bağlanan hayalin
Satır aralarına saklanan ter tanelerim
Buluşuyor karşımdaki duvarda
Uzat ellerini, uzat ne olur?

Şiirlerimi astım kirpiklerinde
Gülleri gömdüm gözlerine
Ve dudaklarına jilet kesiği bileklerimi sürdüm
Anladın mı acımı
Anladın mı sensizliğimi?

Tut ellerimi, hayallerimle kundakla köprüden it
Topun namlusuna sür
Ateşle paçavralarla
Çakallarda rakı bardağında boğ
Kırklarda savur rüzgârla küllerimi
Kalemim ol intihar mektupları yazdır sayfalarca
Yeşil ırmağın yeşil mürekkebiyle...

Dur, kaçma yine
Doktor inanmıyor duvardaki sana
Neden benden başkası görmüyor
"Zaten onun için buradasın" diyor.

Afet Kırat

Roleda

Ben her gece yeniden âşık olurum size
İmgelerle sarmalar yazarım dize dize
Layık mıyım bilmem ki sunulan sevginize
Gönlüm tutuklu sizde bir rehine Roleda
Utanmayın ne olur gelin yine Roleda.

Canıma bin can kattım elinizden içerek
Kadehlerin dibinden ayrılığı biçerek
Baş koydum kahrınıza hayatımdan geçerek
Yorgun düşen yılların neferiyim Roleda
Sokağı arşınlayan serseriyim Roleda.

Acıymış, ıstırapmış, yokluğunuz benimde
Al duvaklı güllerin dikenini bedenimde
Çöktü, yandı, yıkıldı, bu şiir madenim de
Görününüz gözüme yazsın kalem Roleda
İnsaf eyleyin biraz bitsin çilem Roleda.

Ayrılık düşer, bakmaz, çağılayan gözyaşıma
Nasıl sitem etmem ben gizli gönüldaşıma
"Bu hız nedir? " demeyin, bakıp da telaşıma
Büklüm büklüm sicimle bağlanmışım Roleda
Yakıyor yüreğimi dağlanmışım Roleda.

Sevda yüklü buluttan nice hayal dermişim
Paramparça kalbimi elinize vermişim
Ömrümü kilim ettim basın diye sermişim
Ezin geçin üstümden isterseniz Roleda
Siz yoksanız ben yoğunum bu da bariz Roleda.

Şafağı avucunda tutup yandıran kadın
Bulutlardan süzülüp toprak kandıran kadın
Aynadaki hayali aşkı andıran kadın
Saati ayrılığa kurmayınız Roleda
Hislerimi yok sayıp vurmayınız Roleda.

Afet Kırat

Ruhuma Akan Kadın

Tebessüm mü emzirdin müstehzi dudağından
Yorgan mıydı saçların üşüten gecelerde
Yere bile koymadın bırakıp kucağından
Seni nasıl anlatsam yetersiz hecelerde.
Düşlerimden eksilmez aydan nur alan adın
Ok edip kirpiğini kalbime çakan kadın

Sallandı acılarım sabrının dallarında
Kırılmak ne bilmedi efsun mu sarılmıştı?
Sussam da huzur buldum şefkatli kollarında
Kalbim eşsiz sevginle bin kez uyarılmıştı.
Umudumdur gücümdür ruhuma dalan adın
Gözündeki ateşle içimi yakan kadın.

Bağışla kusurumu şayet üzdüysem seni
Ya da haddimi aşıp anlamsız haykırdıysam
Eksik etme ne olur o sıcacık buseni
Helal eyle hakkını sebepsizce kırdıysam.
Her şeyi unuttum da aklımda kalan adın
Samanyolu misali ruhuma akan kadın.

Afet Kırat

Ruhuna Fatiha

Vicdan akıl merhamet tutuşmuş bir savaşa
Garnizonlar kurmuşlar her şehre dağa taşa
Bilinmiyordu belki kim zafere ulaşa
Müttefikmiş merhamet uzun süre vicdanla
İşi olmazmış asla ölümlle canla kanla.

Kapitalist dünyanın başındaki akılmış
Beş vakit namazını para üstünde kılmış
Gün olmuş ki vicdana merhamete takılmış
Onun için belki de gereksiz savaş açmış
Çünkü doymak bilmezmiş başta olmaya açmış.

Fazla uzatmayalım belli savaşın sonu
Akıl oyunlarıyla çalışmış enikonu
Bilgisayar içinde tuğra olmuş ikonu
Merhametle vicdanı defnetmişler sabaha
Biz de armağan ettik ruhuna bir Fatiha.

Afet Kırat

Sabah

Çabaya dağ dayanmaz kaybolsa bile hece
Her an rahmet sunuyor sessiz ve sakin gece
İşte yine yanımda ilham adlı şuh ece
Çok az kaldı sabaha birazdan doğacak gün
Kalem coştı yazıyor kalır mı şair üzgün?
Gece korkup kaçınca yüzüme güldü sabah
Ay da kalsaydı diye biraz üzüldü sabah

Hicran yağlı ilmekti boğazıma dolanan
Kar düşen yüreğimde alevlenip de yanan
Gözümün çukuruna kefenlenip uzanan
Artık hicran da bitti ne yazacak bu kalem
Karanlıklar yok oldu tebessüm etti âlem
Ruhumu tamamlayan dikensiz güldü sabah
Eliyle sevgi sunan coşkun gönüldü sabah

Gülücükler doldurdum avucumda duruyor
Acılı zamanları neşelere kuruyor
Şaatin tiktakları nasıl güzel vuruyor
İnsan mutlu olunca uykusuzluk da neymiş
Geç olsa da farkettim yaşamak güzel şeymiş
Güneşin oklarıyla uykumu böldü sabah
Yaradanın emriyle bize ödüldü sabah

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Sabaha Doğru Doğrul

Sabaha doğru doğrul gülümse gözünü aç
Sadece sen mi korktun titriyor bak bir ağaç
Ruhunu gasp etmesin yalnızlık denen kışkaç
Pencereni arala saçını sevsin rüzgâr
Sabırlı ol sakın ol elbet dönecek bahar.

Dalmandan acı veren eskimiş hatırana
Mutlu olduğun günler arkadaş olsun sana
Sımsıkı sarılarak dönüp bakma arkana
Güveni aşılсын portakal rengi çiçek
Her nefes alışında sevgiyi getirecek.

Yel eser sis dağılır yine doğacak güneş
Barışın meşalesi yanacak güneşe eş
Savaş kavga ve terör olmayacak tebelleş
Kanla yoğrulsa toprak yarına umutlu bak
Bırak gamı tasayı etrafına mutlu bak.

Afet Kırat

Sabahçı Meyhanesi

Gün ışımak üzere uyku tutmadı yine
Kaldırımı ezmeye beni memur ettiler
Gel diyor el sallıyor karşımdaki meyhane
Aşkta henüz çıraktım bir anda tükettiler
Gıcırdayıp açıldı tahta kapı apansız
Ayaklarım gidiyor durduramam imkânsız.

Sessizlik hüküm sürmüş içerisi biraz loş
Hüzün kokuyor her yer, duvarlarda resimler
Düş kurarken uyanık inliyor birkaç sarhoş
Kimi mırıldanıyor unutulmuş isimler
Gözleri yarı açık sızmak üzere zaman
Anıları boğulmuş kadeh içinde viran

Uçuşan sineklerle paylaşılan mezeler
Köl geziyor havada kimliği meçhul küfür
Boşalan bardakları bir el gelip tazeler
Mahkûmlar sarhoşluğa, sınırlar ömür özgür
Oturdum bir masaya yağmur gibi döküldüm
Anlattım yokluğunu bir düğümdüm söküldüm.

Tabaktaki zeytinler gözlerin gibi geldi
Dilimlenmiş domates özlediğim dudağın
Olgun kavun kokusu esip bağırimi deldi
Okşanmayı bekleyen beyaz peynir yanağın
Karşımda gülümseyen bu hayalin olmasa
Kadehler kırılacak, çıldıracaktı masa.

Afet Kırat

Sana Şiir Büyüttüm

Şiirleri büyüttüm senin için yarına
Gecelerden koparıp kurgular gülümserken
Taştan katı kalemin bakmadan zararına
Derin bir soluk alıp güneş günaydın derken.
Uzattım ellerimle bir hece alır mısın?
Yoksa uzaktan bakıp öylece kalır mısın?

Bohça dolusu hasret uyurken sandığımda
Merhametine kalmak kolay mıdır gecenin?
Düş atına binerek gelirsın sandığımda
Düştüm altında kaldım dağ cüsseli hecenin.
Söyle sen de hasretle düşlere dalar mısın?
Rüzgâra ilıştırıp bir selam salar mısın?

Özlemimi resmettim kar gibi tuvallere
Utancından tutuştu nâr dokundu kaleme
Düşer miydim bilmezdim acınacak hallere
Rezil oldum bir anda yabana el âleme.
Hayal çiçeklerimi gelip de yolar mısın?
Kurumuş köklerine su olup dolar mısın?

Abandım yalnızlığa yavaşça düşünüyorum
Çağırarak istiyorum bir masal perisini
Âlevler yükseldikçe ben neden üşüyorum
Sesin gelsin yeter ki düşünmem gerisini.
Haykırdıkça gel diye sesimden yılar mısın?
Yoksa vicdana gelir kedersiz kılar mısın?

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Sandal

Dalgalanan denizde sürüklenen sandaldım
Rüzgârla ilerledim nice ülkeler aştım
Bazen kâbusla kalktım bazen düşlere daldım
Yılmadım yenilmedim zorluklarla savaştım
Şimdi yıpranmış eski delik deşik sandalım
İstesem yüzer miyim kırılmadan son dalım?

Hep imrendim salınan gemilere yatlara
Ulaşmak imkânsızdı ama peşinden koştum
Aldırmadım motordan fişkırان feryatlara
Bazen sindim sularda bazen tufanla coştum
Neden küçüğüm diye isyanlara bulaştım
Gün geldi şükür ettim sükûnete ulaştım.

Yaladım denizlerin bitmek bilmez tuzunu
Onca suyun içinde susuzluktan kavruldum
Yüreğimde sakladım kuzeydeki buzunu
Her an batabilirdim fırtınayla savruldu
Gücenmedim hayata dik durmaktı tüm gayem
İnancımdı içimde sakladığım sermayem.

Çekildim duruyorum sahilde bir kumsala
Gece soğuktan donup güneşte yanıyorum
Beni eskiten doğa ne yapar ki kum sala
Kıymetini bilmedim gençliği anıyorum
Koynumda yuva kurmuş türlü çeşit örümcek
Zamanla dağılırım kaçınılmaz tek gerçek.

Afet Kırat

Sandal Çiçek ve Bulut

Denizsiz bir ÷lkede denizin hayaliyle
Çift olmuş papatyalar saf ve masum haliyle

Yağmuru dilemişler uçup giderken bulut
Suyla sandal yüzecek kesmemek lazım umut.

Elleri olmasa da tutuşmuşlar el ele
Yalvarmışlar buluta neler geldiyse dile.

“Ne olur dök yaşını sür÷kle sandalımı
Nasıl da çiçeklenir görsün insan dalımı.

Zor olacak biliriz kuruda sür÷kleme
Dere olur gözyaşın senin desteğın gerek.”

Afet Kırat

Sare

SÂRE

Ne sensiz zamanlar ne sensiz saat
Ne sonsuz yeminler edilen vaat
Etmiyor gönlümde sevgin beraat
Bir selam yolladım almadın Sâre.

Yalnız bir resimdin yalnız iç çekiş
Yüreğime batan buzdan ince şiş
Bilmedin varlığın en güzel bahşış
Gözümün yaşını silmedin Sâre.

Sadece ezgiydin sır dolu nota
Gönül atlasında en doğru rota
Sen bana doktordun ben onmaz hasta
Aylarca bekledim gelmedin Sâre.

Bir rüzgârdın estin içime doldun
Volkandın patladın hasretim oldun
Gelirsin sanmıştım tutacak koldun
Seviyordum seni bilmedin Sâre.

Afet Kırat

Afet Kırat

Sarhoş Sabah Serinliğinde

Perde ardından ayın yudumlamış meyini
Toprak sızmış bu sabah nefesi duyuluyor
Sunak etmiş dünyaya var olan her şeyini
Ağaçlarda kuşların hoş sesi duyuluyor.
Bir rüzgâr uğulduyor uzaktan serin serin
Çekiverdim içime miskini derin derin.

Umutlar mı işlendi bu seher dudağıma
Temiz aşklara gebe cümleler dökülüyor?
Çiğdemler mi ekildi şimdi hicran dağıma
Hasat vakti mi geldi çileler sökülüyor?
İçimdeki bu huzur belki senin eserin
Gece de güzel ama inan başkadır yerin.

Düşeyazan düşlerin dürersin defterini
Yepyeni umutlara kapıları açarak
Alnıma dokundurup kendi alın terini
Dirayet mi verirsin rayihani saçarak?
Saklarsın göstermezsin kaldıysa da kederin
Müjdeler mi sunarsın kalbine derbederin?

Ey sabah armağansın Rabbimizden bizlere
Gitsin diye kararlar nasıl da bekliyordum
El mi attın silinmiş yüzümdeki izlere
Gün zirveye çıktıkça çizgiler ekliyordum.
Akşam senin annen mi gece midir pederin
Dolunay kız kardeşin yıldız mı biraderin?

Afet Kırat

Savaşa

şitem ettim savaşa, şitem sana az dedim
İşitmedi galiba belki de ahraz dedim
Tutup verdim kalemi istiyorsan yaz dedim
Ey vicdansız ey gafil nedir senin telaşın
Memnun musun halinden zehirle dolsun aşın.

Yelkensiz bir gemidir yüregimizde barış
Deniz uykuya dalmış ilerlemez bir karış
Rüzgârdan talep etsek çare midir yakarış
Barış ile kardeşlik çift yumurta ikizi
İki sıfır var diye kim böler ki sekizi
Nişan aldım savaşa tüfeğime kin koydum
Kin koydum yüregime yurttan savaşı soydum.

Savaş saygın yok mudur ay yıldızlı bayrağa
İstedüğün topraksa gireceksin toprağa
Temenni mi etmiştin ölümlle iştirağa
Elinden gelmez bir şey barış her zaman yener
Mutlaka hesap vakti "keser döner sap döner."

Kanadından kan akan karakuş gibi çöktün
Kardeşlik ilmeğini hicran duymadan söktün
Asırlardır kim bilir toprağa ne kan döktün
Yılların ustasısn terör senin çırağın
Ölüm sana da gelir almıyor mu idrağın?
Bırak bize dünyayı cehenneme gir savaş
Bu amansız kördüğüm çözülsün yavaş yavaş.

Sevimsizsin savaş acep seni kim sever
İbret almadın mı hiç Türk milleti cengâver
Tahriklere açıksın ama bizler sulhperver
Ehlileşesin diye kapatalım kafese
Mahpus bile az gelir zararlısn herkese.

Canertesi ağıtlar kanatmaz mı gözünü
Kayıp an hıçkırığı incitmez mi özünü
Barış var sen de kimsin kimler dinler sözünü
Nice ağıt haykırır başında bir toprağın
Dalgasından utanır ay ve yıldız bayrağın.
Almayız seni yurda ister kız ister kudur
Elinden gelecekse haydi barışı durdur

Afet Kırat

Savaşıa Sitem

Sitem ettim savaşıa, sitem sana az dedim
İşıitmedi galiba belki de ahraz dedim
Tutup verdim kalemi istiyorsan yaz dedim
Ey vicdansız ey gafil nedir senin telaşın
Memnun musun halinden zehirle dolsun aşın.

Yelkensiz bir gemidir yüreğimize barış
Deniz uykuya dalmış ilerlemez bir karış
Rüzgârdan talep etsek çare midir yakarış
Barış ile kardeşlik çift yumurta ikizi
İki sıfır var diye kim böler ki sekizi
Nişan aldım savaşıa tüfeğime kin koydum
Kin koydum yüreğime yurttan savaşı soydum.

Savaş saygın yok mudur ay yıldızlı bayrağı
İstedığın topraksa gireceksin toprağı
Temenni mi etmiştin ölümlle ıştırığı
Elinden gelmez bir şey barış her zaman yener
Mutlaka hesap vakti "keser döner sap döner."

Kanadından kan akan karakuş gibi çöktün
Kardeşlik ilmeğini hicran duymadan söktün
Asırlardır kim bilir toprağı ne kan döktün
Yılların ustasısn terör senin çırağın
Ölüm sana da gelir yetersiz mi idrağın?
Bırak bize dünyayı cehenneme gir savaş
Bu amansız kördüğüm çözülsün yavaş yavaş.

Sevimsiz geldin savaş acep seni kim sever
İbret almadın mı hiç Türk milleti cengâver
Tahriklere açıksın ama bizler sulhperver
Ehlileşesin diye kapatalım kafese
Mahpus bile az gelir zararlısn herkese.

Can ertesi ağıtlar kanatmaz mı gözünü
Kayıp an hıçkırığı incitmez mi özünü
Barış var sen de kimsin kimler dinler sözünü
Nice ağıt haykırır başında bir toprağın
Dalgasından utanır ay ve yıldız bayrağın.
Almayız seni yurda ister kız ister kudur
Elinden gelecekse haydi barışı durdur....

Afet Kırat

Savaşkopat Oyunu

Komedi kazanına çevirdiler dünyayı
Dibi tutmasın diye karıştırıp dururlar
Unuttular sanırım Resul-i Kibriya'yı
Kepçeleri kırmadan taneleri vururlar.

Kahkaha atıyoruz gülmek ne ki arkadaş
Bu oyunun sonunu merak eder vatandaş
İzini sürüyorlar mekânı belliyken baş
İşte bizi güldüren yapılan bu kusurlar.

Başrolü kapmak için kapışmışlar kepçeler
Kimlerin bileğine takılır kelepçeler
Allah'a ulaşacak elbette dilekçeler
İzniyle yıkılacak bizi tutan bu surlar.

Kimler sahneye koyar savaşkopat oyunu
Bulmuşlar ya oynarlar izleyecek koyunu
Başroldeki çıksın da görelim bir boyunu
Temizlensin neşterle üreyip duran urlar.

Karıştırıp durmayın çorbanın dibi tutmaz
Unutulur sanmayın tarih asla unutmaz
O kadar şehit var ki taziyeler avutmaz
Gün gelir o elleri ateşte kavururlar.

Afet Kırat

Savaşmaya var mısın?

Fişeklerin içine çiçek tozu doldurup
Elindeki silahın horozunu kaldırıp
Masumu kollamaya kötülüğe saldırıp
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

Tarlaları sürerek ekmek için barışı
Sevgi saygı derelim duyalım haykırışı
Merhamet ile dolsun ülkemin her karışı
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

Minnettarlık doldurup dinamit lokumuna
Huzuru karıştırıp denizlerin kumuna
Biraz düzen vererek güçlünün tutumuna
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

Neşe çiçeği açsın önünde pencerenin
Gurur kaynayıp pişsin içinde tencerenin
Peşi sıra gidelim doğruyu gösterenin
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

İlham bombası gömüp bağrına sokakların
Biraz cesaret verip kalbine korkakların
Köküne kibrit suyu diyerek alçakların
İnsanca hayat için savaşmaya var mısın?

Afet Kırat

Savcılık Makamına

Savcılık makamına; sizedir bu dilekçem
Derdimi açıkladım anlaşılırsa lehçem
Hırsız zaman uğramış kurumuş umut bahçem
Kapının önündeki gülüşümü çalmışlar
Gece başıma geçip son düşümü çalmışlar.

Zarfa not düşüyorum sümen altı yapmayın
Haktan yana davranın doğruluktan sapmayın
Toprağımı kazmışlar altı üstü hep mayın
Fantastik hayalimi, görüşümü çalmışlar
İmgeler demetinden cümbüşümü çalmışlar.

Daha çok yazardım da zayıflamış hafızam
Kader mi demeliyiz bitmez zamanla nizam
İsim ve tarih koydum işte kanuni imzam
Yıllardır şakiyordum ötüşümü çalmışlar
Sevdiğim dostlarıma dönüşümü çalmışlar.

Artık sabrım kalmadı doldu içime sızı
Acilen tutuklayın zaman denen arsız
El koyun her şeyine mahkûm edin hırsız
Dizeleri peş peşe döküşümü çalmışlar
Heceleyen şiiri öpüşümü çalmışlar.

Afet Kırat

Selam Sana - Naat

SELAM SANA-----NAAT

Arzın en muhtaç anı sabahıydı nisanın
Cümlesi çiçek açtı kullandığın lisanın
Amine Bin-i Vehb'in koynuna düştüğünde
O an kalbine girdin seni gören insanın.
Onlar için müjdeydin sen ağladın arz güldü
Zira varlığın bize Hak'tan gelen ödüldü
Yokluğunda yaşamak çoğu için müşküldü
Armağandın cihana ey en büyük Efendi
Allah'ın sevgilisi sana el emin dendi.

Hoş gelmiştin dünyaya gerektin insan için
Hoş gelmiştin dünyaya ahlakı noksan için

Selam nur-i dilara selam sana Ya nebi
Selam sana Efendim bize mihriban olan
Çölünde kum olayım unutursam edebi
Selam sana son Nebi yurdu beyaban olan

Selam sana Efendim Hakka tercüman olan
Selam sana son Nebi nefsine düşman olan

++++++
Kalbi atan ölüydü insanlığın tamamı
Bulutları ağlattı doğanın ihtişamı
Bayram yaptı melekler doğumun şerefine
Gökyüzü gururlandı süslediler akşamı.
Gömülmekten kurtuldu yaşarken kız bebekler
Korkusuzca yaşadı kozada kelebekler
Yıllardır beklenendin elbet sevinecekler.
Senin ile son buldu talan oldu cehalet
Senin ile yerleşti içimize merhamet.

Yaşamak kıldan kılıç sanki sırat Efendim
Lav içinde buz olur zalim hayat Efendim.

Razıyız ey Efendim olmaya da örümcek
Ağ örüp ölesiye seni kurtarmak için
Yastığının yanında dolaşıp duran böcek
Kokusunu hissedip yastığı sarmak için.

Yanımızda durursun seni görmesek bile
Ruhumuzda kalacak özlem dolu bu çile.

++++++
Selam ey Cemalullah, selam Nebiyyi masum
Ayağının izinden kutsal oldu çölde kum
Selam sana ahlakın tek mimarı Muhammet
Öldüğünde ümmetin şefaatine mahkûm...
İlah-ı divanda da ser amedsin Efendim
Sen Ahmed-i Mahmud-u Muhammet'sin Efendim

Cenab- Haktan bize bir rahmetsin Efendim.
Denizde söndü dünler sen geldin ya cihana
Edep hayâ dağıttın dünya denilen hana.

Senin için dağıtır kokusunu al güller
Salat-ı selam diyor yuvasında bülbüller

Kuruyup kalan çölü cennete çevirensin
Âleme rahmet diye seni gönderen Allah
Cehaleti kökünden sökerek devirensin
Aydınlatan nurundan mahrum etmez inşallah.

Dert dökmeye gerek yok ahvalimiz aşikâr
Hicranımız acımız sonsuza kadar yaşar.

++++++

Bu şerefli ümmetin sahibini bulmuştu
Hak için Allah için yeniden var olmuştu
Bizim için gelmiştin bizim için limandın
Senin ile birlikte dünya nurla dolmuştu.
Sensin Ya Resul Allah efendisi âdemin
Hangi bakış dokunur kademine El Emin
Kızgın çölde savruldu tohumları güllerin.
Ey Allah'ın elçisi bize inanç getirdin
Nefis ile işlenen kötülüğü bitirdin.

Hatalıyız elbette biçare kula bakma
Hepimiz ümmetiniz yapayalnız bırakma.

Ey Nebi bizler için nur saçan bir kandilsin
Allah'ın rahmetiyle seninle ferahlarız
Ümmetin yüreğinden nasıl çıkarsın silsin
Salavat getirerek duayla sabahlarız.

Sensin Ya Resul Allah efendisi âdemin
Hangi bakış dokunur kademine El Emin.

++++++

Canımızdan geçeriz ama sevginden asla
Kalpleri çıkarsalar keserek kör makasla
Taş altında kalmadık yosun tutmadı belki
Salavatla anarız adını hep ihlasla.
Hasretinin narıyla zülal yanar bilirsin
Yıldızlar isyan eder Zühal yanar bilirsin
Ay bölünür ikiye sema yanar bilirsin
Halimiz ayan sana bu bir feryat Efendim
Sancağının altında ab-ı hayat Efendim.

On sekiz bin âlemin sultanısın Efendim
Yaralı gönüllerin dermanısın Efendim.

Bitmeyen hıçkırıkla sarsılan bedenleri
Bizler de eriyelim yüreklere müjde ver
Artık sana kavuştur sormadan nedenleri
Esirgeme affını belki hicranlar geçer.

En yalnız zamanını yaşıyoruz kederin
Kelepçesinden kurtar içimizden ejderin.

++++++
Gelişinle Ey Habib kaktık güneşli güne
Gidişinle atıldık karalara sürgüne
Hasretinle yansak da içimizde varsın ya
Nur saçarsın ruhlara şükrolsun gündüzüne.
Ey merhametlilerin en büyük efendisi
Yardım eyle bizlere dağılsın şiddet sisi
Belki çoğu unuttu o binlerce hadisi.
Zalimlerin zulmünden münafık ateşinden
Artık toprak kokmasın isyankârın leşinden.

Nefsine mağlup oldu kimisi ümmetinin
Altında kaldı masum zalimin nefretinin

Kanlı gözde çalıyor kan rengi şelaleler
Dönüp duran devranda dolaşıyoruz her gün
Yüreklere su serpmez dildeki Lahavleler
Yarınımız belirsiz bu gün hepimiz üzgün.

Selam sana son Nebi bakışı umman olan
Selam sana son Nebi düşmana volkan olan.

Afet Kırat

Semanın Gözyaşları

Kamçı şaklattı rüzgâr pamuktan kısıraklara
Şahlanmadan yerinde özenle eyerledi
"Sakin üşenme! " Dedi, "Hayat ver topraklara"
Gökteki yiğitlerin alınları terledi.
Billur damlayla coştı yerde kuruyan halı
Değeri biçilmez ki mücevherden pahalı.
Ol! Emriyle can bulur kupkuru taşlar Hakk'ın
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Dağların al çiçeği yaylanın pembe düşü
Duvağını titretip kucağını açacak
Arza armağan edip dudağından gülüşü
Yeraltında büyüyen kokusunu saçacak.
Cevap aradı akli sonsuz nimetti yağmur
Gökten gelen hediye bir ganimetti yağmur.
Ol! Emriyle yücelir eğilen başlar Hakk'ın.
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Aylardır inliyordu çekilmez kederinden
Damlalar döküldükçe halkalar genişledi
Duyulmasa da sesi ağılıyordu derinden
Yeşil atlastan göle yağmur nakış işledi.
Zerk olunca zerreler gölün göğsü kabardı
"Sürekli yağsa" dedi, hiç dinmese ne vardı.
Ol! Emriyle tatlanır sofrada aşlar Hakk'ın.
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Damlaların yüküyle rükûa durdu kavak
Şükretti Yaradan'ın verdiği nimetine
Sevgi ile salındı etrafına bakarak
Karşılık olmalıydı bu iyi niyetine.
Gülecekti yeniden minicik kuşlar ile
Ecel de vardı elbet şimdi anmadı bile.
Ol! Emriyle hayatlar yeniden başlar Hakk'ın.
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Alnı değdi toprağa secde eden buğdayın
Avuçladı yağmuru nemi değdi tenine
Duaların sonuydu kim bilir ki kaç ayın
Selam vererek kalktı can edip bedenine.
Altın taneli başak yağmurla şakiyordu
Mis kokulu tarlaya gururla bakıyordu.
Eline su dökemez arzda nakkaşlar Hakk'ın.
Rahmetiyle dökülür semadan yaşlar Hakk'ın.

Afet Kırat

Semaverci

Önce sigarasını sonra ateşi körükledi
Canında yar, sinesinde har alnında tuzlu damlalar.

Bir türkü mırıldandı
Notalar ağlamaklı,
Tokmağın vuruşu isyankâr
Ahşap tezgâhta sızlamalar

Örsü çıkarıp saplısını taktı
Havyayı ısıttı ateş kor
Altlığı, musluğu, borusu,
Nişadırlı lehimle birleştirdi bakır.

Bahçelerde tütecek
Balkonlardan seyredecek
Sofralara konuk gidecekti semaver.

Aldı eline çelik kalemini
Bastırdı yanık bağrına

Irmağın yosunlarını
Çocukların samimiyetini
Çınarların ömrünü
Köprünün ayaklarını
Okunan duaları ekledi.

Ferhat'ın balyozundan parmak izini
Kalenin duruşunu
Ezanının okunuşunu
Çiçeklerin rengini
Şerhlerin civıltısını gizdi.

Koyarken vitrine eserini
Öpüp başına koydu alnındaki terini...

Afet Kırat

Sen Değil misin

Lacivert buz pistinden kayarak kaçtı güneş
Yavaş yavaş kayboldu kızılığın koynunda.
Akşam ayaz vurdukça içimi yaktı ateş
Ömrün bütün çilesi gecenin mi boynunda?

Aklıma düşen bu kor söyle sen değil misin?
Zor olandan daha zor söyle sen değil misin?

Saklanmadı çıktı ay önüne bulutların
Yağmur gibi yıldızlar gökyüzüne döküldü
Bu gece yıldan uzun nasıl gelecek yarın
Bakma hiç güldüğüme ciğerlerim söküldü.

Çekip giden aniden söyle sen değil misin?
Gelmem diyen yeniden söyle sen değil misin?

Bu karanlık bu soğuk içime çöken gece
Nedir korkutan sesler yıkıp döken fırtına
Adın mı olmalıydı dilimdeki tek hece
Dağları mı yükledim bilemem ki sırtına?

Yarım kalan nefesim söyle sen değil misin?
Beynimdeki son resim söyle sen değil misin?

Doldursam kinlerimi içine ak kağıdın
Katlasam uçak yapsam rüzgârlarla savursam
Saplasam yüreğine duyulur mu ağdın
Vursam bıkıp kanmadan dönüp yeniden vursam.

Bu öfkemi hak eden söyle sen değil misin?
Bitmez nefrete neden söyle sen değil misin?

Bu gece yıldönümü öksüz kaldığım günün
Bu gece senin için yanıp öldüğüm gece
Bu gece yıldönümü zehir olan öğünün
Bu gece seni andım şiir yazdım sadece.

Kalbimi karalayan söyle sen değil misin?
Ruhumu yaralayan söyle sen değil misin?

Afet Kırat

Sen Eski Sen Değilsin

Ne için uğraşayım boşa gitti her çabam
Genlerimiz uyumsuz ne anamsın ne babam
Üzölmek de gereksiz kalmasın tek merhabam
Tadin tuzun kalmadı sen eski sen değilsin.

Dağıttın saçlarımı meltemdin poyraz oldun
Abideydin gözümde yıkıldın enkaz oldun
Boş koyup ellerini işe yaramaz oldun
Tadin tuzun kalmadı sen eski sen değilsin.

Sevgin kalmadı bende artık kalmadı emek
Sökmek gerekir seni kökünden ilmek ilmek
Dünler eridi bitti "yeni baştan" ne demek
Tadin tuzun kalmadı sen eski sen değilsin.

Yıllar önce ansızın kapını çalmadım mı?
Heybemde hayallerim içeri dalmadım mı?
Yorulmak ne bilmeden uykusuz kalmadım mı?
Tadin tuzun kalmadı sen eski sen değilsin.

Zaman geldi darıldık kapı önüne koydun
Şaklı gizli girsem de bulup gözümü oydun
İhtiyacın kalmadı sanırım artık doydun
Tadin tuzun kalmadı sen eski sen değilsin.

Gökten üç elma düştü benim başıma biri
Biri de senin olsun istemem eleştiri
Üçüncü de çözenin böyle olur ekseri
Tadin tuzun kalmadı sen eski sen değilsin.

Afet Kırat

Sen Gittin ya

Adın vardı semanın karanlık kubbesinde
Sonsuzluk yağmuruyla Mekke'ye geliverdin
Selam durdu ateşler dünyanın habbesinde
İyiliği yaymaktı insanlığa tek derdin
Yüzündeki tebessüm kararttı yıldızları
Eğildi hurma dalı selam ey Habib dedi
Sevindirdi bir anda garibi yalnızları
Seninle gelecektir dünyaya nasip dedi
Sen en büyük yargıda müjdeydin cemaate
Muhtaçtık senden gelen yardıma şefaate
Zulmün ve cehaletin arşı aştığı zaman
Azınlıkta iynin sabrı taşıdığı zaman
İnsanın birbiriyle hep savaştığı zaman
Gelmiştin dünyamıza ya Muhammed Mustafa!

İnsanların ruhunu uçurumdan döndürdün
Ezelden hükmedildi var olan asaletin
Gaddarlık ateşini bir nefeste söndürdün
Pençesinden kurtardın insanı dalaletin
Gökte ay selam verdi Allah'a secde etti
Pervaneyi yakmadı o gece yanan mumlar
Varlığın cehalete aşılmayan bir setti
Rüzgâra karşı koydu kalkmadı göğes kumlar
Sen en güzel huyları içinde taşıyordun
Adıldın ve emindin her şerri aşıyordun
Nemlenmiş gözleriyle anlatırdın yaşamı
Sabaha ermek için bekliyordun akşamı
Aklına hiç koymadan parayı ihtişamı
Maneviyat getirdin ya Muhammed Mustafa!

Sen gittin Ali gitti kan gölüydü Kerbelâ
Adaleti kumlara gömerek Ömer gitti
Şanki buradaydınız reddetse de havsala
İslam'a hizmet eden muzaffer erler gitti
Hazret-i Osman gitti takvasıyla birlikte
Yanıdaydı her zaman Ebu Bekir de gitti
Nice Bilal'ler gitti bin türlü eziyette
Peşin sıra ya Resul mütefekkir de gitti
Sensiz söylenen sözler yalan usulünde idi
En doğrular gerçekler Hakk'ın resulünde idi
Sen gidince acıyı koydular mataraya
Çile içtik sürekli mağlup olduk yaraya
Kendimiz yedik içtik vermedik fukaraya
Huzuru da götürdün ya Muhammed Mustafa!

Islak gözlerin ile dünyayı anlatmıştın
Şimdi gözlerimiz de dünyanın telaşında
Geri geldi cehalet kör kuyuya atmıştın
Sevda yeli esmekte insanların başında
Afganistan vuruldu Keşmir yandı kavruldu
Özü aslı bozuldu çaresiz ümmetinin
Minnet tıynet kalmadı ar uzağa savruldu

Esamisi kalmadı büyüğe hürmetinin
Sen gittin ya ey nebi ritmi bozuk tellerin
Şifasına muhtacız merhametsiz ellerin
Şalallahu aleyhi ve sellem son nebimiz
İki cihan serveri imana sebebimiz
Senin ile yüceldi kalplerde edebimiz
Şefaatt eyle bize ya Muhammed Mustafa!

Afet Kırat

Sen Sokağa Çıkınca

Sen sokağa çıkınca rüzgâr sesini kesti
Saçların dağılmasın tenin yanmasın diye
Nefesini topladı kendi bağına esti
Buluttan bir damlayı sana verdi hediye.

Sen sokağa çıkınca güneş birden saklandı
Kamaşmasın diyerek ısıll ısıll gözlerin
Bulutlar ağlamadı dolarak suya kandı
Artık şekva etmesin yere düşen sözlerin.

Sen sokağa çıkınca ağaçlar selam durdu
Çiçekler ah ettiler titredi yaprakları
Kızıl güller kavruldu kendi kalbini vurdu
Kıskanarak simana benzeyen tüm akları...

Sen sokağa çıkınca kaldırımlar inledi
Cıvıldaayan serçeler susuverdi aniden
Bir ısıll çalıyordun hepsi seni dinledi
Yorulunca sen sustun onlar öttü yeniden.

Sen sokağa çıkınca sırra gömülü tüller
Açıldı birer birer hayran yüzler göründü
Âşıkların bağından savruldu kızgın küller
Tozlara karışarak önün sıra süründü.

Sen sokağa çıkınca değişiyor âlemler
Kararıyor her taraf kaşlarını yıkınca
Dizelerin önünde diz çöküyor kalemler
Hiç durmadan yazıyor sen sokağa çıkınca.

Afet Kırat

Seni Gördüğüm Zaman

bu şiir senin için okur musun bilemem
Azrail tutsa artık nefretimi silemem
soyun silsilen için iyi tek şey dilemem
güneş patlar arz kurur seni gördüğüm zaman

kurtulmak mümkün değil her yerden çıkıyorsun
bükük duran boynuma dağları yıkıyorsun
küçük abdest suyunla yüzünü yıkıyorsun
nefret kalbime vurur seni gördüğüm zaman

Allah seni unuttu defterini dürmüyor
kazık mı çakman gerek dünyadan sürdürmüyor
garezi bana mıdır stres de öldürmüyor
bağırma taş oturur seni gördüğüm zaman

düşmeyi düşünmezsin nereye kadar uçuş
asla yenilmem deme olacaksın sen de tuş
çırpınmayı unuttu içimdeki minik kuş
öfkesinden kudurur seni gördüğüm zaman

Afet Kırat

Seninleydim Bu Gece

Asıverdim yüzümü sır dolu aynalara
Ellerimi yakmakta kundaklanmış feryatlar
Düşlerimde görürsem kapanır mı bu yara
Şana çivili sesim senin ile rahatlar
Üçler'i Pirinçi'yi yine gezdim bu gece
Sokağı kaldırımını iyi ezdim bu gece.

Yeşermiş şarkılara sarıldım dudağında
Kördüğüm anıları sandığımdan alarak
Umudu yakaladım köklerinden dağında
Biraz huzura vardım hayallere dalarak
Sofular'da Nergiz'de seni andım bu gece
Düşlerimden sıyrılıp vardım sandım bu gece.

Pak alını yeşiline secde ederken rüzgâr
Şiirleri bağladım saçının örgüsüne
Çiçeklerle çimlendi umutlarım bu bahar
Hayran kaldım doğanın sağladığı süsüne
Kirazlı Dere'deydim uçtum koştum bu gece
Gözyaşımı giyindim estim coştum bu gece.

Dikiş tutmayan dilim teyel mi tutacaktı
Susacağım demiştin işte yine haykırdım
Söz vermişti yüreğim seni unutacaktı
Kapanan kapıları vurup elimle kırdım
Çakallar'a tırmanıp seni gördüm bu gece
İçimden çıksın diye gam öksürdüm bu gece.

Dolunay ezgisini söylerken ferahfeza
Güvercin kanadına tezhip işlenen şehir
Umudumu canlandır ne olursun bir lahza
Özledim gülüşünü yarın da rüyama gir.
Şamlar'da yıldızların gölgesiyim bu gece
Yazılan her dizinin imgesiyim bu gece.

Selam verdi sessizce ak duvaklı papatya
Al yazmalı gelincik bana günaydın derken
Rayihasını saldı pencerede sardunya
Düşüm beni terk etti yine bu sabah erken
İhsaniye Şeyhcuî derde itti bu gece
Topladı bohçasını çekip gitti bu gece

Seherin bakışına yılgınlık dokununca
Bir saba makamının nağmesiyle uyandım
Asırlık camilerde ezanlar okununca
Anladım ki düşmüş bu hasret nariyle yandım
Gök Medrese ağladı saldı sele bu gece
Aklımdaki bu şehri verdi ele bu gece.

Islığını emzirdi çağlayan yeşil suya
Karanlığın kağnısı gıcırdayıp giderken
Veda ettim gülerek mahzenimde uykuya

Seninle hemhal oldum güneşle selam derken.
Bahçeleriği'ndeydim sevda içtim bu gece
Ferhat'ın mezarından al gül biçtim bu gece.

Afet Kırat

Afet Kırat

Serzeniş

Dikenli düşünceler içinde geziyoruz
Çiy düşen yüzümüze, elimize batıyor.
Bilmez gibi yapsak da aslında seziyoruz
Damarlarda tutunan dikişimiz atıyor.
Kördüğömler yapmıştık oysaki dikişlere
Dikkatimizi verdik dünyadaki işlere.

Hakikati unuttuk tutuşuyor mevsimler
Elbette masum değil yaşanılan resimler.
Acep rüzgâr taşır mı sevginin kokusunu
Bize ulaştırır mı bölerek uykusunu?

Gül hazin lale hazin ağıt yakar bülbüller
Çileyle geçen ömür şevkine etti veda
Dikenini çıkardı korkusundan al güller
Serenatla mutluydu zevkine etti veda.
Bülbül asla zem etmez kırmızı açan güle
Bizler de ah demeyiz ömür denen bülbüle.

Kalbimiz kırık dökük aşkı andık derinden
Bulamadık bir türlü çiçek bahçelerinden.
Ne canan ne de ümit ne rüzgârın sesi var
Ne deniz dalgalanır ne de nehirler akar.

Feryadımıza bugün imdat eden kimse yok
Ne gerçek bir dost kaldı ne de candan arkadaş
Viraneye dönmüşüz abat eden kimse yok
Hayal yalnız düş yalnız bizde kalan yalnız baş.
İnsanların bu hali gökte ayı yakmaz mı?
Çağırıp yıldızları üstüne bırakmaz mı?

Gitti gelmez çocukluk her şey anıda kaldı
Anıların çoğunu gelip yaşlılık aldı.
Geri dönmek imkânsız bir çıkmaz sokaktayız
Geriye kayıyoruz sanki bir kızaktayız.

Afet Kırat

Sessizlik

Sessizlik hep sessizlik, geceler omzumda yük
Karanlığın koynunda batıyor ayak izim
Sınır bilmez vedalar ölümden bile büyük
Hengameler içinde yalnız ben mi sessizim

Gözlerimde soluyor sönmeyen sarı sızı
Kalbimdeki virane tütüyor için için
Ara sıra parlıyor hükmü kayıp kırmızı
Ömrüm sessiz bir nehir ama akıyor, niçin?

Yıldızların nefesi kül gibi savruluyor
Sessizliği örüyor yıldızın keskin şışı
Anıların harıyla yüreğim kavruluyor
Gökyüzünün gölünde boğmak zor mu geçmiş?

Karanlıkta eriyor adımlarım bir anda
Yıldızlara sorarım hiçbiri cevap vermez
Sessizlikle biterim hüznün keder her yanda
Ay ışığım sönerse önümü de göstermez...

Afet Kırat

Sevda Şehri Amasya

SEVDA ŞEHRİ AMASYA

Yemyeşil bir vadinin koynunda yatan ilim
Yabana resmetmeye aciz kalıyor dilim
Yüreğimi yarsalar, dilseler dilim dilim
Sitem edemem sana ellerim vicdanımda
Yollar ayırsa bile adın her an yanımda
Selamlar gönderirim yıldızlarla her gece
Sevdanı zikrederim kalemle hece hece
Senden ayrı kaldım ya, içime hicran düşer
Söyleşirken gönlümle göklerden hüsrân düşer.
Yabana resmetmeye aciz kalıyor dilim
Anlatırım herkese "Cennet" derim "kefilim."

Gamlı zümrüt gözlerin, hangi nakkaş sanatı?
Ak bağrında saklarsın Şirin ile Ferhat'ı
Adın dillere destan bürüyor kâinatı.
Uyuyan evliyalar adına korunaktır
Herbirinin mekânı vazgeçilmez konaktır
Aşıkların şehrisin sen bizim şanımsın
Sevda şehri Amasya'm canımız, kanımızsın
Tarihten günümüze koskoca devran düşer
Her zaman aklımdasın sanma ki bir an düşer
Ak bağrında saklarsın Şirin ile Ferhat'ı
Külüngünün sesinden dinleriz serenatı.

Akşamı sarar dağlar sarar şehri dolar nur
Pirlerin ellerinde nice dua okunur
Seni anmak düşünmek aşığına bir onur
Giyinince gecede yıldızlardan bir gömlek
Mihri gibi her şair ister koynunda ölmek
Irmağından süzülür Ferhat'ın gözyaşları
Bir ah sarar aniden sana meftun başları
Karaçalı dilinden suya bir civan düşer
Yeşile al karışır semaya figan düşer
Pirlerin ellerinde kelimeler okunur
Ferhat'ın efsanesi yüreklere dokunur.

Bir kız varmış şehirde adı gibi Güzelce
Rüyasında süs olmuş döneminde çok gence
Yıldızlar ilham alıp şiir yazmış her gece
Siyah kaya aynada, Güzelce'nin siması
Işığıyla şenlenmiş her an semanın taşı
Gömülmüş sevdiğiyle ikisi bir araya
Ziyaret'in yolunda Aynalı Mağara'ya
Daha nice sevdadan dağlara duman düşer
Bir çoğu unutulmuş eskimiş zaman düşer
Rüyasında süs olmuş döneminde çok gence
Ziyarete gidenler onları anar önce.

Sevdaya dair sözler saplandı yine dile
Vuslatını düşlerim yakın olmasa bile
Sensiz kalan cümleler hicranıma vesile

Yalvarırım Rabbime, geçmişi yoldan evir
Ya da sen kerem eyle, bir gece rüyama gir
Adın ile eriyor ruhumdaki her acı
ahreden derdin sensin, derman olan ilacı
Özleminden üstüme dağ gibi mısran düşer
Buz tutan yüreğime alevli ıran düşer
Vuslatını düşlerim yakın olmasa bile
Ölürsem kavuşur mu Amasya'm benim ile

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Sevdama Yakarış

Ayın gümüş saçına sevdam takılıp gitti
Karıştırırsam düşleri neresinde bulurum
Dilimdeki sözcükler neden tükendi bitti
Pırlantalı denizde arasam kaybolurum.

Islık çalsa geceye kara buluttan yağmur
Dilimin en dibinde ağlasa küçük kuşlar
Duygularım sırtımda kambur üstünde kambur
Düşlerimin önüne dikilir tüm yokuşlar.

Özlem yumaklarını ellerimle sararım
Çözülse getirir mi sevdiğimi çileler
Her engeli aşarak getirmektir kararım
Yetmiyor mu acaba çektiğim tüm çileler.

İsmi sayıklarım terennümler ekerek
Konuşurum durmadan hüzün lehçelerinde
Destursuz hayalleri üzerime çekerek
Belki de buluşuruz ilham bahçelerinde.

Pespembe rüyalardan duvak yapsam başına
Meltemden ninni alıp ona biraz dinletsem
Sözcükleri saklasam tutup sabır taşına
Yazsam durmadan yazsam âlemleri inletssem...

Sırça çiçek toplayıp ak düşler baharında
Yıldızların okunu sıralasam heybeme
Yüreğimi ısıtsam volkanın buharında
Yeni harfler eklesem yetmeyen alfabeme.

Dündeki acıları etsem mi başıma taç
Döner misin sevdiğim uzak kaldığın yerden
Düş kıran hezeyanlar geleceğe tek ilaç
Neredesin diyerek soruyorum seherden.

Biz ki aşk denizinin yer inleyen sesiydik
Şimdi çarmıha gerdim karanlık sokakları
Biz ki yaşam aşkının bitmeyen nefesiydik
Haydi gel ısıtalım bir anlık sokakları.

Afet Kırat

Sevda Yüreğine Emanet

Amasya suya hasret, Ferhat ise Şirin'e.
Dilde bıçak yarası, sinede kor bir ateş.
Düşünürken sılami, aklıma geldi yine;
Mezarını kavurdu üstüne doğan güneş.
Bakmadın mı Amasya, dönüp de eserine?
Sevda âleme şandı, nârınsa güneşe eş.
Kaç asır daha sürer sevda'nın efsanesi;
Işığıyla ısınır sır saklayan hanesi.

Yıldız düştü yıllarca; şenlendi Yeşilirmak.
Sereserpe yatarak güneşlendi kayası.
Mümkün müydü dağları çelik külünkle kırmak?
Olmazı olur etti parçalandı ayası:
"Geldim Şirin! " diyerek istiyorken haykırmak;
Başını eğdi Ferhat, mani oldu hâyâsı.
Bağdaş kurup oturan dağlar birden yarıldı,
Döküldü üzerine ölüm ile sarıldı.

Ateş girdi hokkaya, bir Divan yazdı Mihri:
İlham verdi yıllarca sevdaların diyarı,
Yudumladı bıkmadan şiir denen bu zehri;
Belki gözü görmedi çiçek açan baharı,
Mısraları dizerek nakşetti güzel şehri.
Amasya sevdasıyla, hak etti iftiharını.
Belki şimdi göklerden Amasya'ya bakıyor:
"Cennettin şehrim" diye özlem ile şakıyor.

İlkiydi Mihri Hatun, daha nice gönüle,
İlham oldu dağları; neşe verdi taşları,
Aşk damladı göklerden, kabirde kızıl güle
Sonsuzluğa taşıdı çile çeken başları.
Haydi durma yaz kalem, nur beyaza döküle:
Ünlensin güzel şehrim; çağlasın gözyaşları.
Kar simalı kâğıda, yemyeşil bir kent indi
Notalandı sözcükler; arzdan, nihavent indi.

Yüreğine heyecan üfleyen manzum beste;
Dudağımdan sarkarken kalbi kırık imgeler,
Ah, ederek ağlıyor; aldığı her nefeste.
"Ne olursun dön" diye; gelir, aklıma çeler:
Kahrolurum, yanarım; akıp gelen bu seste.
Çifte su almış çelik açar bağrımı deler.
Şana doğru taradım, ak düşmüş kakülümü:
Çağır beni; rüzgârlar savurmadan külümü.

Ayrılmak kolay değil, zor olan yolu seçtim:
Hasretinin ateşi; beni nâra yandıran.
Bir lokma ekmek için; yardan, yarenden geçtim,
Yokluğun değil midir cehennemi andıran!
Bu baldıran zehrini, başıma dikip içtim:
Dünyanın telâşıydı acımadan kandıran.

Yanıldım ve batırdım, sığındığım sandalı;
Kendi elimle kestim, yeşermeden her dalı!

Uyanmak istiyorum, kâbustan kalkar gibi;
Büyüyen gözlerimin hapsederek sesini;
Çok yazıp hep susmanın firkât midir sebebi?
Duymak, seninle duymak; dağların bestesini.
Mısralarla sevişmek, unutmadan edeb'i.
Amasya'ya adamak sonsuzluk güftesini.
Ayrılığın cehennem; varlığın, bana cennet;
Sevdandır yüreğimde sakladığım emanet.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Sitem

Kırgın kalbe kış düştü infialler üşüştü
Kayıp giden gülüştü sanılmasın bir düştü.
-Giderken uyumaya günün yorgun güneşi
-Düşman bir el uzandı şiirin bahçesine
-Sarhoş muydu bilinmez çiçeğime dokunan
-Kurumu çöktü suya düşmeden uykuya.
Kış gelmişti kar düştü bekçiye nazar düştü
Şaire vakar düştü sarhoşa mezar düştü.

Bakmadan mı görmüştün takar mı seni üstün
Düşlerine mi küştün gece açılmış üstün.
-Monoton nağmelerden şiir hiç içilir mi?
-Geçilir mi sanattan bir akı noksan için
-Aynı hayal peşinde yapılır mı yolculuk?
-Bu pınar farklı akar elin yetişmez senin.
Sandın mı ki bir süştün terk etti seni üstün
Kırılmazdın daha dün şimdi ne diye küştün?

Afetçe sitem

Afet Kırat

Sitem-2

Söylesene savruk gönöl
Alevden mi dışın söyle
Söylesene kavruk gönöl
Yaman mıdır kışın senin.

Her tarafta geziyorsun
Doğru yanlış seziyorsun
Konuşanı eziyorsun
Çıftılık mı işin senin.

Başın dönmüş rengin solmuş
Gözlerine yaşlar dolmuş
Bilmem sana neler olmuş
Zakkumdan mı aşın senin.

Dur bir yerde dolaşma çok
Gurbet elde atarlar ok
Aradığın gibisi yok
Büyümez mi yaşın senin.

Bu şairin akli nerde
Kimler attı seni derde
Gönlünden gül alıp ver de
Acıtmasın taşın senin.

Afet Kırat

Sonsuzdakine

Bahtın beyaz bağına bağlayıp bedenini
Kâh aktı kâh durdurdu devranın ırmağında.
Görmedi gülüşlerin giziyle gidenini
Çırpınıp can vererek ömrün ten tuzağında.

Çıldırır çağlayandan akıp gitti zamanı
Çıglıklar deldi göğü dinlemedi âmânı
Gözlerinde birikti damla damla her anı
Uykuya daldı birden doğduğu kundağında.

Sahipsiz saltanatın kıvılcımlar saçıyor
Yanardağdan lav gibi yüreğime akıyor
Semadaki selamın çınlatıyor çakıyor
Gülücükler kayboldu çatlayan dudağında.

Sen ey toprağın gülü, sen ey dertli sevgili
Hasret miydin yerlere ak kundağa düşeli
Fırtınaya dönüştü şimdi zamanın yeli
Sonsuzda benimlesin ben senin uzağında.

Afet Kırat

Soyadım Cumhuriyet

Doksan üç yaşımdayım burası benim evim
Yatalak hasta gibi atamazlar kapıya
Güç kuvvet sahibiyim her an haykıran devim
Yıkılmak nedir bilmem baksınlar alt yapıya.

Kanla yoğruldu harcım, şehit kemiği taşım
Kadın erkek tüm millet birlik olup ördüler
Ayağım topraktaysa göğe ulaşır başım
Devirmek isteyenler kuvvetimi gördüler.

Sevenim çoktur şükür verirler uğruma can
Daha da çoğalacak büyürse tehlikeler
İçimde millet aşkı ve bitmeyen heyecan
Beni yıldırmayacak denenen tüm şikeler.

Demokrasi ile ben her an var olacağım
Büyüdü büyüyecek laiklik ve hürriyet
Gönlüm öyle geniş ki başarı dolacağım
İlk adım Cumhuriyet, soyadım Cumhuriyet!

Afet Kırat

Sözcük Bahçesi

Rüya gibi bir bahçe sözcükler çiçeklerim
Güç kuvvet versin diye imgeleri eklerim
Sularım gözlerimle açsın diye beklerim
Kanadını açarak kalemlere konarken
Ateşleri söndürür alevlenip yanarken.

Bazen hüznün yağmuru bazen cennet meyvesi
Dünyayı viran eder derdi gamı cilvesi
Kaşığı yazan kalem ak kâğıttır cezvesi
Üç vakte kadar gelen güzel haberdır şiir
Aklını baştan alan nazlı dilberdir şiir

O bir vahşi kısraktır koşmakta rüzgâr gibi
Dur durak bilmez aşkı Hak'tan yadigâr gibi
Yüreğinde coşkular mutluluklar var gibi
Uçsuz bucaksız vadi yeşil kırlar meskeni
Güneşin huzmesiyle yanıyor beyaz teni.

En güzel şarkıların nağmesinde coşandır
Nerede dize varsa düşünmeden koşandır
Düşlerin gizeminde kanatsız uçuşandır
Sevdalı gönüllerde aşkın adıdır şiir
Tuzu yağı biberi ömrün tadıdır şiir

Gururla haykırır o; "Damla değil denizim
Bazen susar kalırım bulunmaz gölgem izim
Bazen coşar taşarım sanmayın çaresizim
İçimdeki ateşle yıkar geçer aşarım
Duygum kaleme düşer volkanlardan taşarım."

Özgürdür rüzgâr kadar, fırtınadır eser o
Sanatların içinde en duygulu eser o
Zalimlerin başını dizelerle keser o
Rengârenk bahçelerde tomurcuk açan şiir
Gönülden gönüllere mis koku saçan şiir...

Yasakların altında döker ezik sözleri
Güneşin kirpiğinde yutar kızgın közleri
Kapanmak üzereyken açılarak gözleri
Ses duyulur haykıran durun daha bitmedim
Sadece gerçek yazdım kimseyi incitmedim.

"İçimde yaşatırım Ferhat ile Şirin'i
Ben hayatın neşesi ben hayatın şirini
Sokakta sürünürken evsiz kalan birini
Şefkatli sözlerimle kollayan ben; Şiirim!
Mecnun'u ıssız çöle yollayan ben; Şiirim!"

Afet Kırat

Suçu Ne

Yıllarca düştük ya her türlü derde
Bir hafta vuruldu dik duran ferde
Saklımız görüldü açıldı perde
Kabahat rüzgârın tûlün suçu ne?

Gururdan hayâdan ardan kaçıldı
Dalında zamansız gonca açıldı
Tetikler çekildi kanlar saçıldı
Kabahat silahın elin suçu ne?

Heyecan kalmadı kül oldu közler
Anneyi ekranda arar öksüzler
İsyana bulaşır söylenen sözler
Kabahat yapanın dilin suçu ne?

Vazgeçmedik bir gün yersiz kibirden
Medet umar olduk faldan tabirden
Güreşe tutuştuk tuş olduk birden
Kabahat bileğin kolun suçu ne?

Siyaset dediler onunla yattık
Fikri çarpıştırıp tüfekte attık
Tercih ettik sağı çirkefe battık
Kabahat bölenin solun suçu ne?

Katiller hapisten yasayla çıktı
Kimisi kâr için ormanı yaktı
Desteksiz topraklar asfalta aktı
Kabahat yağmurun yolun suçu ne?

İdealler birdi hep bir nefestik
Vatan millet diye haykıran sestik
Dosta verdik battı gülleri kestik
Kabahat dikenin gülün suçu ne?

Afet Kırat

sultanım-2

Camlara kızıl değdi koğuşlarda teftiş var
Bedenimi yakıyor buz soluklu taş duvar
İzdirabı yüklerken hüsrân huzuru kovar
İçimdeki acıyı anlatamam sultanım
Benliğim parçalandı sanma tamam sultanım.

Öfkeliyim çalgınım ben hâla bir deliyim
Gözyaşı deresinin coşkun akan seliyim
Etten kandan kemikten nedamet heykeliyim
Hicrânın yalazıyla yanıyorum sultanım
Vuslatı düşlerimde anıyorum sultanım.

Güneş batmak üzere dilime düştü hece
Çöküyor üzerime canavar gibi gece
Korlanmış parmaklıklar görünüyor sadece
Öldürür kavuşmadan beni günah sultanım
Kulağımda çınlıyor sessiz eyvah sultanım.

Her bayram arefesi dolup taşar kederim
Zincire mahkûm oldu özgür uçan ejderim
Düşünce denizinde sürekli keşke derim
Rahatlamak burada kabil değıl sultanım
Gözlerimden akan su sebil değıl sultanım.

Haram olsun çıkarsam hidâyete ermeden
Ahlâkımla tavrımla kifâyete ermeden
Vebâlimi çekmeden nihâyete ermeden
Emin ol ki bu ceza bana ibret sultanım
Bu günler de geçecek biraz sabret sultanım.

Afet Kırat

Afet Kırat

Süt Ekşi Bozuk Maya

Nağmeleri hep aynı döner dolaşır aylar
Düşünce dünyasında günlerin kara rengi
Ok atmaya hazırdır gerili durur yaylar
Dinmiyor rüzgârların acı veren ahengi.
Değişen hiçbir şey yok süt ekşi bozuk maya
Dünden kalan miras var gerek yok ağlamaya.

Hepsi de uzun konu bitmez ki anlatmakla
Neron'u, Napolyon'u, dinli dinsiz Masonu
Yazılara dökmek zor hepsi geliyor akla
Boynumuza takmışız çift yüzlü madalyonu
Tek yanına bakarız süt ekşi bozuk maya
Dünden kalan miras var gerek yok ağlamaya.

Mussolini, Çar İvan altın sırmalı divan
İdi Amin ve Hitler Mao ile Stalin
Bizim tahtta oturan değil mi evlat boğan
Tarih boyunca gördük biter mi katil hain.
Uygarlıklar boyunca süt ekşi bozuk maya
Dünden kalan miras var gerek yok ağlamaya.

Afet Kırat

Şahım

Şahım erdim geldim derken
Yıllar gibi geçeceksin
Fani insan fani gücün
Paldır küldür göçeceksin.

Eğri doğru seçmiyorsan
Hak yolundan geçmiyorsan
Helal yiyip içmiyorsan
Ecel suyu içeceksin.

Zorbalığa diz çökersen
Biber gibi dil dökersen
Hayır biçip şer ekersen
Ektiğini biçeceksin.

İnsanlığı yapmıyorsan
Kötü yoldan sapmıyorsan
Helalleri kapmıyorsan
Aldığını saçacaksın.

Hoş ol ki gidesin hoş
Ömrünü geçirme boşa
İnsan ömrü benzer kuşa
Kuş misali uçacaksın.

Dara düşmez temiz yürek
Her kötüye iyi gerek
Kapımızı çarpan felek
Kilidini açacaksın.

Elma demesini de biliriz alma demesini de:))

Afet Kırat

Şair

Yeniden yazar kalem hiç yazmamış gibi aç
Tutmazsanız tutmayın değil kimseye muhtaç
Açıktan atar taşı yapmaz öyle vur da kaç
Yazdıran üst akılsa yazan kalemi kurşun
Kuş beyinli dense de eti yenmez her kuşun.

Fırtınalar karışır yaprakların ziline
Namlusundan boşaltır ne gelirse diline
Kimse engel koyamaz ulaşır menziline
Dağ olsa önündeki yıkar geçer durmadan
Susmak bilmez namlusu hakkedeni vurmadan.

Afet Kırat

Şairim

Söz kesiyorum diye kızmasın bana kuşlar
Elimde gümüş makas didiklerken cümleyi
Gecenin gözyaşından almaya bu uçuşlar
Nurlarını yıldızdan büyütmek ez cümleyi.

Mine döşeli deniz çığlğın ince ucu
Kara düşmüş akşamlar kelime tanrısıdır
Şırıldayan dereler sözlüklerin marpucu
Sanılmasın akanlar şairin sanrısıdır.

Susku başlamamalı dökülmeli ana dil
Boşluklarda asılı yaşayan bir insanım
Bahardan renk alırım aleve döner kandil
Yazmaya çalışırım yettiğince lisanım.

Afet Kırat

Şeytan Çekici (Yusuf Asım'a)

Maviş gözlü kar tanem, evimin şirin gülü
Sevgi ile karılıp sunulan tek ödülü
Gülüşüne kurbanım annesinin bülbülü
Yaramaz şehzademiz seni şeytan çekici...

Dudağın çikolata, yanağın bal kovanı
Babasının gözünde yenilmez pehlivanı
Nasıl da yürüyorsun yesinler o havanı
Yaramaz şehzademiz seni şeytan çekici...

Söyle bana küçüğüm ne istersen alayım
İsterim ölene dek hep seninle kalayım
Gözlerinin içine sonsuza dek dalayım
Yaramaz şehzademiz seni şeytan çekici...

Seni nasıl sevmeli bilemedi babannen
Mutluluk huzur dolsun sonsuza kadar hanen
Özgüvenin yükselsin yalnız kendine güven
Yaramaz şehzademiz seni şeytan çekici...

Afet Kırat

Şiir

İçimdeki közümlle saklamışım zamanı
Zincirlerle kaplanmış hıçkırık vadisinde
Ağlayan hecelerim doldurur mu ummanı
Duyulur mu nağmesi dalgaların sesinde?

Onu keşfetmek için terini silmek gerek
Kaçanağı gözlerde yakamozlar oynatıp
Sabrın tenine değmek ya da bereket ekmek
Yazmak ölene kadar huzuru baştan atıp.

Beklemek zamansızca şiir alırken demi
Cümle okyanusunda bıkmadan kulaç atmak
Limana yaklaşmalı hüznle giden gemi
Yükünü incitmeden alıp sulara katmak.

Yoğurmak mavilerle süsleyip al mercanla
Belki güneş altında bırakıp mayalamak
Hayallerle beklemek bitmeyen heyecanla
Herşeyden vaz geçerek sona kalmışken ramak.

Şiirle nefes almak beslenmek hecelerle
Yoldaş olmak düşlerle unutarak kötüyü
İmgelerle örülü türlü bilmecelerle
Yazarak mağlup etmek hüznü ve üzüntüyü.

Şiir işte böyle şey şairinin baş tacı
Sırtında taşıdığı gümüş nakışlı kaftan
Gururun vesilesi değildir ki utancı
Çok daha yararlıdır edilecek boş laftan.

AFET İNCE KIRAT

Afet Kırat

Şiir -3

Şiir lâmer şiir lâm
Şiir kelâm vesselâm
Gönül tasımda belâm
Çalıp gitmezse baykuş...

Şiir bir ağrı dağı
Patlar yıkar otağı
Sola çevirir sağı
Çalıp gitmezse baykuş...

Şiir aşkın tetiği
Sözlerin estetiği
Fikir diyalektiği
Çalıp gitmezse baykuş...

Şiir hüznün esrarı
Çeşm-i dilin yararı
Ölmüyordu zararı
Çalıp gitmezse baykuş...

Şiir efkâr soluğu
Şiir sihir oluşu
Renklendirir soluğu
Çalıp gitmezse baykuş...

Afet Kırat

Şiir İçin

Mayıs kadar sakindin aralık kadar hırçın
Bulut salkımı gibi tenine değen saçın
Açılan bir kapının aralığında girdin
Beynimdeki sarkaçlar çığlık attılar çın çın!
Bir tutam ümit sevgi, biraz öfke getirdin.
Hangi peri nağmesi kalbinden geçiyordu
Yüzünde kızıl gülün şebnemler seçiyordu.

Damarımda dünyanın rüzgarları esmişti
İçimde gezen ünlem duvarını kesmişti
Bir sabi gibi sevdim çekilirken ıstırap
Dilsizdi hayallerim neden bana küsmüştü
Olmuştu senelerce zavallı gönlüm harap.
Bir buselik kadının dudaklarım inledi
Şarkıların gezerken ruhum seni dinledi.

Tılsımlı birkaç sıfat düşecekti dalından
Pembe düşlere doğru kurtularak alından
Tüy diktin pırlantadan uyuklayan beşiğe
Denizin yeşilini alarak sandalından
Adım attın korkmadan o telkâri eşiğe.
Sönük dökük ayları eteklerime döktün
Serseri kırıkları çekip kalbimden söktün.

Yolcu doğdum önüme sırlı yol uluyorum
Söz kırıntılarını seninle buluyorum
Karanlıklar yaratır seni kalem tamamlar
Mürekkeple çizerek bahçeni suluyorum
Uyuturuz birlikte topladıysak da hamılar.
Türlü türlü ışığa kapanırken gözlerim
Işığını görmezsem yollarını gözlerim.

Afet Kırat

Şiirim

Rüya gibi bir bahçe sözcükler çiçeklerim
Güç kuvvet versin diye imgeleri eklerim
Sularım gözlerimle açsın diye beklerim
Kanadını açarak kalemlere konarken
Ateşleri söndürür alevlenip yanarken.

Bazen hüznün yağmuru bazen cennet meyvesi
Dünyayı viran eder derdi gamı cilvesi
Kaşığı yazan kalem ak kâğıttır cezvesi
Üç vakte kadar gelen güzel haberdır şiir
Aklını baştan alan nazlı dilberdir şiir

O bir vahşi kısraktır koşmakta rüzgâr gibi
Dur durak bilmez aşkı Hak'tan yadigâr gibi
Yüreğinde coşkular mutluluklar var gibi
Uçsuz bucaksız vadi yeşil kırlar meskeni
Güneşin huzmesiyle yanıyor beyaz teni.

En güzel şarkıların nağmesinde coşandır
Nerede dize varsa düşünmeden koşandır
Düşlerin gizeminde kanatsız uçuşandır
Sevdalı gönüllerde aşkın adıdır şiir
Tuzu yağı biberi ömrün tadıdır şiir

Gururla haykırır o; "Damla değil denizim
Bazen susar kalırım bulunmaz gölgem izim
Bazen coşar taşarım sanmayın çaresizim
İçimdeki ateşle yıkar geçer aşarım
Duygum kaleme düşer volkanlardan taşarım."

Özgürdür rüzgâr kadar, fırtınadır eser o
Sanatların içinde en duygulu eser o
Zalimlerin başını dizelerle keser o
Rengârenk bahçelerde tomurcuk açan şiir
Gönülden gönüllere mis koku saçan şiir...

Yasakların altında döker ezik sözleri
Güneşin kirpiğinde yutar kızgın közleri
Kapanmak üzereyken açılarak gözleri
Ses duyulur haykıran durun daha bitmedim
Sadece gerçek yazdım kimseyi incitmedim.

"İçimde yaşatırım Ferhat ile Şirin'i
Ben hayatın neşesi ben hayatın şirini
Sokakta sürünürken evsiz kalan birini
Şefkatli sözlerimle kollayan ben; Şiirim!
Mecnun'u ıssız çöle yollayan ben; Şiirim!"

Afet Kırat

Şimdi Değil Azrail

Aman yapma Azrail acelen nedir böyle
Cennetteki huriler yetmez mi oldu söyle
Çoğunu unutmuşsun bir dolaşiver söyle
Daha yeni yetmeyim yaşlanınca gelirim
Kutupta sıcaklardan haşlanınca gelirim
Neyzen'in şiiriyle taşlanınca gelirim.

Gece fazla uzundu daha olmadı sabah
Gün mü gördüm yıllardır yazık bana da günah
Yapacak çok işim var çizdim bir kez güzergâh
Almadığım bilete para çıkar gelirim
Adaleti kodese belki tıkar gelirim
Gezmekten eğlenmekten elbet bıkar gelirim.

Aman etme Azrail boştur gönlümün taşı
Neden bana dadandın kalmadı mı başkası
Sakın gitme diyor bak alnımın haritası
Senelerin izleri silinince gelirim
Şair diye dünyaca bilinince gelirim
Şer aklıyla ülkemiz dilinince gelirim.

Afet Kırat

Şizofren Düşünceler

Ne oldu bana bilmem farklı mıyım ellerden?
Kafamdaydı sessizdi konuşuyor yaratık
Birden nem kapıyorum sakın esen yellerden
Kendimden bile şüphe ediyorum ben artık.
Hayal ile gerçekler karışır mı doktor bey
İnsanlar kötülükte yarışır mı doktor bey?

Perdelerim kapalı kapım kilitli durur
Yedi bitirdi beni çözülmez panik hali
Arkamda duran gölge gelip başıma vurur
Uykusuzum kalmadı gözlerimin mecali.
Elimdeki kalemim yazdırıyor doktor bey
Bazen içimdeki ses azdırıyor doktor bey.

Dünya yanmış ne gam ki sanki yalnız ben varım
Ne ağlarım ölüme ne atarım kahkaha
Olumlu duyguları öldürürüm kovarım
Dünya düşmanım sanki göstermem müsamaha.
Uygunsuz duygulanım neden bende doktor bey
Bana düşman mı oldun yoksa sen de doktor bey.

Anlatmak bile zordur aklım karma karışık
Bir oradan bir burdan söz ederim sürekli
Bazen beni kör eder gözümde çakan ışık
Cesur görünsem bile değilim ki yürekli.
Sözcükler uydururum konuşurken doktor bey
Yazdıklarım batıyor sanki diken doktor bey.

Sen hastasın diyorlar asla inanmam buna
Plasebo vererek beni kandıracaklar
Zaten inanmıyorum çabaları boşuna
Üç beş renkli şekeri şifa sandıracaklar.
Muhtaç değilim sana çok zekiyim doktor bey
Gördüğün ben değilim ötekiyim doktor bey.

Afet Kırat

Taş Duvar Ardında

Yüzüm aynada kaldı çiğ yagın düşlerde
Ya üşüyen nefesim bakışında gecenin.
Son hecesi kırılır çıldırtan bilmecenin
İz kalmaz hürriyetten kaybolan gülüşlerde.

Kalbime ezgi düşer dilsiz taş duvarlardan
Suya gömer anları gecenin zemin katı
Kulağıma akan ses duvardan daha katı
Ecele urgan kalır verilen kararlardan.

Sızlayan kemiklerin kanattığı karanlık
Nerelere sakladın ufkun cılız elini?
Yıldız çölüne çeker benden bitmeyen kini
Bir ışık arıyorum pencereden bir anlık.

Şakağıma dayarım bir nefeslik zamanı
Çekerim tetiğini acıları silerim
Yalnız kalan gölgemle özgürlüğü dilerim
Buzdan soğuk duvarlar dinlemezken amanı.

Bakire umutların katledildiği günde
Neler beklendi benden susmam mı gerekirdi?
Yaşama işlediğim umut elimde kirdi
Temizlendi namusum o düşkün öldüğünde.

Çocukça türkülerde eridi yedi rengim
Kanlanan anılarım artık silinmeyecek
Hukuk katında bile derdim bilinmeyecek
Aksayarak gelecek dilimdeki ahengim.

Saplanan karanlıkta yüreğim sıkılacak
Böyle bir yenilgiyi hayattan beklemezdim
Hakkımdı duyun artık yılan başını ezdim
Sabırla öğütülen taş duvar yıkılacak.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Tavan Arası

Siyah imgeler düştü dün evin tavanından
Tepemizde tepinen geçmişin izleriymiş
Eteğini toplamış geçip gitmiş yanından
Öfkeyle kıvrandıran acılı gizleriymiş.
"İçimdeki küçük kız ık tavan arasına
Ebruli renkler ekle çatının karasına."

Çok iyi tanıımışım emir verdim dinledi
Yükseldi bir serçenin kanadından tutarak
Başarır sanıyordum inim inim inledi
Suskunluğa büründü sözlerini yutarak.
ıktım hemen peşinden; "Ne oldu sana böyle?
Elin böğründe kalmış geçmiş ne dedi söyle."

Zamanın gözyaşları bir göl yapmış tavanı
ırpınıyor içinde gönderdiğim küçük kız
Akrepler esir almış bir anda yelkovanı
Onu güçlü sanırdım neden kalmış ki cılız?
Bulut ardına sinmiş gök kuşağı utanmış
ınlatan ığlığımdan güneşin bağrı yanmış.

Atma dedi küçük kız geçmişin denizine
Acı yuttum bir anda bitiyordu nefesim
Rastlamadım orada mutluluğun izine
Gördün mü ne haldeyim acı kusuyor sesim
İçimdeki küçük kız, dedi; geçmişini unut
Kilitle kapıları yarında vardır umut.

Afet Kırat

Temizlik Benim İşim

Kirlettiler ülkemi temizlik benim işim
Halletmeden her yeri beklenmesin gidişim
Çiğnemek istiyorum kamaşıyor it dişim
Şüpürürüm kökünden yoksulluğu yoksulu
İyotlarla silerim kabul etmeyen kulu.

Hakta kalan esnafı faizci tefeciyi
Değişken etiketi önünden dilenciyi
Eşek kasaplarını sahtekâr peynirciyi
Kafasına vurarak bir güzel eziyorum
Dürüst halkla beraber rahatça geziyorum.

Meydanlarda atılan palavra nutukları
Gururla oturulan pislenmiş koltukları
Niyeti bozukları yandaş dalkavukları
Bir torbaya doldurup atıyorum uzaya
Başlıyorum sonunda peşlerinden alaya.

Sebepsiz saldırıyı kediye ve köpeğe
Salyalar akıtanı beşikteki bebeğe
Beleş diye koşanı keneftteki öbeğe
Doğramak istiyorum ucu paslı bıçakla
Kötülük yapıyorlar bilemem ki ne hakla.

Pisliği yok etmeye yardım eder misiniz?
Hep el ele verirse mamur olur ülkemiz
Yeni nesil yetişsin ahlaklı iyi temiz
Yalnız iyi niyetle isyan başlatalım mı?
Hepsini toparlayıp çukura atalım mı?

Afet Kırat

Teselliname

İrmakta suyun var içecek kadar
İçine taş koyduk geçecek kadar
Kulübe yaptırdık göçecek kadar
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Koyun dersin etrafında sürüyle
Sığır dersin komşuların tümüyle
Zahiren var dağarcıkta deriyle
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Sıcak senin, soğuk senin, kar senin
Bağrı yanmış kara kuru yar senin
Nasırlanmış bir çift elin var senin
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Bir lokma ye bin şükreyle haline
Burnun sokma dünyanın ahvaline
Sahiplik et olmayan emvaline
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

İlgilenme hiç kimsenin malıyla
Varsın dolsun elin evi halıyla
İdare et komşu artıklarıyla
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Hasta olsan günahların af olur
Sabredersin adın temiz saf olur
Hakkın yiyen bekle bir gün mahvolur
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Aç yatarsan dinç kalkarsın yarına
Varsın ömür girsin son baharına
Sabrı öğret çocuklarla karına
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Üstün mü yok sarıl eski abana
Sıcak toprak kuvvet verir tabana
O olmazsa benze Adem babana
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Aşın yoksa çakıl doldur kazana
Kızma sakın bu yazıyı yazana
Ot yatağa yat uzana uzana
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Ortak derler müslümanın malları
Al hissene düşen yırtık şalvarı
Yık, yama miras kalan çulları
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Ölmeyince kabristana koymazlar
Kayıp olsan aramazlar bulmazlar

Korkma sakın vergi bile almazlar
Derdin ne ki sızlanırsın kardeşim?

Afet Kırat

Testi

Temiz suyla karmıştı topraktı ilk mayası
Kızıl sırla sarmıştı ustasının ayası
---Dokunmak istemezdi taşlardan çok korkardı
---Tak demişti canına bir gün kükredi esti
---Muhtaçtı akan suya kalkıp pınara vardı
---Kana kana su içti taştan ürkmedi testi.
Farketti ki sebepsiz yalan dünyaya yası
İmkânsızdı kaçması engel oldu hayası.

Gerekirse kırılır ama hiç eğilmezdi
Vakurdu şimdiye dek yılmadan dimdik gezdi.
---Ruhunda taşıyordu ustanın emeğini
---Boyun eğmek taşlara olacaktı ihanet
---Üstünden çıkartmadan kızıl sır gömleğini
---Duada gibi boynu göğe bakmalı elbet.
Geç kalmış olsa bile kendi gücünü sezdi
Taşlarla oynaşarak yersiz korkuyu ezdi.

Kaskatı olmalıydı dünya olsa da kara
Elbette kapanacak bir gün kanayan yara
---Dik durmaktı gayesi küçük sırlı testinin
---Gücü kalmasa bile gururla bakacaktı
---Vakti bitene kadar vuslata koşan tinin
---Hasret ile yanarken bağrına akacaktı.
Ustasının gücüyle sabretmeliydi nâra
Muhtaçtı yaşadıkça korksa bile pınara.

Afet Kırat

Tez Kellesi Vurulsun

Bakın şu edepsize hele bakın densize
Rotasını şaşırmış yol alan dümensize
Diyormuş; hak adalet savcı hâkim bana kul
Sanatçıymış doğuştan gerekmiyormuş okul.
Yargıç olsun vezirim bir mahkeme kurulsun
İrademdir bilinsin tez kellesi vurulsun!

O kadar ihtar ettik takmamış yazmış yine
Ota kuşa yaz dedik hiciv senin neyine
Elindeki kalemle güneşi patlatırmış
Sibirya'da deveye hendeği atlatırmış.
Dili şişle dağlansın bu gafil susturulsun
İrademdir bilinsin tez kellesi vurulsun!

Ayı suya batırmış dağlara diz çöktürmüş
Kovanların içine zehir zıkkım döktürmüş
Halkın sesi ölmakmış zavallının amacı
Söylermış düz olurmuş çakıl taşlı yamacı.
Yazdıkları yakılsın defteri uçurulsun
İrademdir bilinsin tez kellesi vurulsun!

Methiye yazmalıydı gerek var mı isyana
Küflü düşüncesini iletiyor her yana
Yalvarmasın boşuna kendi düşen ağlamaz
Sözüme söz söyletmem sanat beni bağlamaz.
Şair yazar kaybolsun bu kargaşa durulsun
İrademdir bilinsin tez kellesi vurulsun!

Afet Kırat

Tutsak

Yarınlar bize tutsak bizler d nlere tutsak
Beyaz bir kısrak yapsak anın gemini tutsak
Çevremizde çevrili yıkılmak bilmez duvar
G z kırpmayı unutan yaşı gözlerimiz var

Saat akrebe tutsak akrep zehrine tutsak
Kement atıp güneşe ufkun demini tutsak
Nice umut verirdi bereketle doğan gün
Yakardı savaşıları kalmazdı kimse  zg n.

Alevler suya tutsak sular ateşe tutsak
Balonlarla kandırıp bulut nemini tutsak
Zamanın çarklarında nice volkan s nerdi
Silinir hafızadan kinler k le dönerdi.

Afet Kırat

Tutuklu Kadın Marşı

Ar karası değil ki alınına düşen leke
Ne için utanasın neden boşa yanasın
An karası silinir elbette çeke çeke
Beklemek zorundasın sabaha uyanasın.

Kadın üzölme sakın eğme yere başını
Varsın denizler taşsın hür bırak gözyaşını.

Çalıştın emek verdin okudun düşe yazdın
Fikre gem vurulamaz dili durmaz şairin
Zalimler çelme taktı az daha düşeyazdın
Bekle bir gün yüceltir muhakkak ki şiirin.

Kadın üzölme sakın eğme yere başını
Varsın denizler taşsın hür bırak gözyaşını.

Afet Kırat

Uçurtma

Bir uçurtma geliyor uzaktan çok uzaktan
Ebrulî renklerle işlenmiş desen desen
"Üstünde bir yazı var; vatan illaki vatan!
Hayalimde sen varsın düşlerimde yine sen."
Kırmamış kanadını ulaştırmış gök sini
İratmış uçurtmadan bulutların sisini.

Bahtın beyaz ipine bağlamış bedenini
Kâh süzölmüş kâh durmuş buluttan ırmağında
Önüne indiğinde sormadım nedenini
Gördüğü güzelliğı toplayıp kucağında
Getirmiş yaylaların bana yaban gülünden
Şarkılarını almış bahçenin bülbülünden.

Gölümsemiş besbelli altın saçlı ilkbahar
Bir çocuk tebessümü uçurtmaya bağlanmış
Mavileri coşturmuş denizdeki dalgalar
Birkaç da gözyaşı var ip kopunca ağlanmış.
Ülkemdeki ırmaklar ab-ı hayat kesilmiş
Uçurtmada gördüm de gamı kederi silmiş.

Bereketli tarlalar ipek seccade gibi
Secde ediyor sanki altın renkli başaklar
Nurlar yağmış göklerden belki kutsamış nebi
Naz ile sallanmış ay yıldızlı bayraklar.
Tek bir yudumda içmiş gecenin badesini
Sabaha bırakmamış bitirmiş secdesini.

Gökyüzünde salınan bulutlardan nem kapıp
Ayağının altında çiğnemış asırları
Serin kuşluk yelini başına türban yapıp
Saklamış yüreğinde acıları sırları.
Bana yalnız gördüğü güzelliğı gösterdi
Hasretim depreşmişti kelimeler hançerdi.

Gök maviyi yırtarak saklayıp koşan şimşek
Birden korktu uçurtma havalandı yeniden
Takıldı bulutlara giderken öbek öbek
Beni mahrum bıraktı iyi bir temenniden.
O uçarken peşinden öylece bakakaldım
Hayalimden uyandım yine gerçeğe daldım.

Doğası tarihiyle eşi bulunmaz ülkem
Şebep nedir bilemem dar geçitten geçiyor
İsterdim herkes mutlu huzurlu olsun her dem
Elbette düzelecek şimdi çile içiyor.
Uçurtma söylemedi ama ben biliyorum
Her şey sütlüman olsun yürekten diliyorum.

Ne şiddet ne de kaza yakışmıyor vatana
Güvercin kanadında bize de gelsin barış
Bir borcumuz var elbet yer altında yatana

Sevgi rüzgârı gezsın ÷lkemde karış karış.
Kırlarında şahlansın bulut yeleli atlar
÷lkemi kalkındırsın ay yıldızlı kanatlar.

Afet Kırat

Ulaşmak Başka Aşka

Sırrını yudumlarım bitmeyen gecelerin
Günü birlik takılır kirpiklerim bir aşka.
Nağmesiyle coşarak su gözlü hecelerin
Ulaşırim semaya bilirim bu aşk başka.

Damarıma zerk olur müjdeli bekleyişler
Bir alev dansı yansır elimdeki kalemde.
Bin bir türlü renk ile nice güzellik işler
Gergefinde defterin gizli kalan âlemde

Mutlu olur yıldızlar göklerin ötesinde
Masmavi hayallerle şahlanırım bir anda.
Binlerce umut doğar dizelerin sesinde
Kelebekler uçuşur sevgi ile her yanda.

Son ufkumda tülleşen şafağını beklerim
Hayatıma renk verir filizlenen şiirler.
Bazen çekip gitse de "Yine gelecek" derim
İçimde çağlar şiir temizlenir tüm kirler.

Şiirin yakasına yapışırım aniden
Yasakların dalına asarım ümitleri
Kırık düşler dökülür güneş doğar yeniden
Yüreğimde közlenir yaşamın gelgitleri.

Hüzzam anlar demlenir kuruyan dudağımda
Heceye özlem duyar, özlemiyle yaşarım
Nice öyküler vardır sırtımda sadağımda
Bu aşkı tatmayana üzülürüm, şaşarım.
_____Afet Kırat

GİZEMLİ HECELER

Alıp,götürecekse bilinmeyen günlere;
Oyalım gözlerini simsiyah gecelerin.
Şems'ine kavuşunca,gül açar gönüllere...
Bir harfine doyulmaz,gizemli hecelerin.

İsterse gök yarılsın,dağılsın dörtbir yana,
Yeniden kubbe kurar yüreğin sanatları...
Herhangi bir zamanda,varsın çalsın kampana
Yeter ki; kırılmasın umudun kanatları.

Yaşamakla ölümün arasındaki duygu;
Yönünü bulana dek,bırak gönlünce aksın.
Oniki misli büyük,yelkovan'daki kaygu;
Akrepler,zehrini zamanlara bıraksın.

Zırlara bürünmezsek lekesiz iman ile;
Payandasız kubbeye elbette yılan gelir.
Keşke güvenebilsek,bakmasak gûman ile,

Sevdâlara bürünsek gerisi yalan gelir.

Kara gözlü bulutlar aklanır gönüllerde,
Gizemli dizelerde; kimi duygu sır kalır.
Şonsuz sayıda güneş saklanır gönüllerde,
Üstelik bu yürekte, kaç evrene yer kalır? ...

Alıp götürecekse, bilinmeyen günlere;
Oyalım gözlerini simsiyah gecelerin.
Şems'ine kavuşunca, gül açar gönüllere..
Bir harfine doyulmaz gizemli hecelerin.

_____21.05.1996 Ankara - İbrahim Yavuz Bildik (Adana EskiMilletvekili)
_____Teşekkürler sayın Bildik

[http://www.antoloji.com/siir/siir/siir_SQL.asp?
siir_id=331522&sair=5610&sira=1&adet=36](http://www.antoloji.com/siir/siir/siir_SQL.asp?siir_id=331522&sair=5610&sira=1&adet=36)

Afet Kırat

Umut

Kirpiklerinde hapset akıtma gözyaşını
Biniver kanadına boynu bükük hecenin.
Sürünen sözlerinin görmesinler başını
Sessizliğe sarmala kâbusunu gecenin.
___İncitmeden yakala umut nazlı kelebek
___Kovala usanmadan yaşamın bitene dek.

Rüzgârlara çevirme dilinin perçemini
Olur ya açılır da sırrı kalmaz öykünün
Sessiz harfle bula ki yaranın merhemini
Sayfaları kapansın gamla yüklenen günün.
___Salın mavi göklerde umut kuş kanadında
___Ne anladın yıllarca yürekten kanadın da.

Sırlarının paslanmış kilitlenmiş kapağı
Kem gözlerin hışmıyla bir daha açılmasın
Varsın sarsın ömrünü tozlu örümcek ağı
Sıkı tut cümleleri ortaya saçılmasın.
___Kuzunun melemesi umudun türküsüdür
___Masumiyet ve güven hayatın tek süsüdür.

Deva bulmayan dertler tur atarken başında
Direncinin gölgesi korkusundan titresin
Yalnızlığın gülüşü katık olsun aşında
Çılgının kılıcıyla kesilsin solgun sesin.
___Kasabın kapısında nefessiz miyavlasın
___Yalvaran bakışlarla kedin umut avlasın.

Mutluluk sallanmakta dalda bir ip ucunda
Ya sehpayı çekersin ya da dalı kesersin
Yakalarsan bulursun verdiğim ipucunda
Kurtulmak elindedir başaracak esersin.
___Çılgılığında gömülü çıldıran dalgaların
___Umut Yunus'ta saklı senin olacak yarın...

Afet Kırat

Unut Geçmişi

Siyah imgeler düştü dün evin tavanından
Tepemizde tepinen geçmişin izleriymiş
Eteğini toplamış geçip gitmiş yanından
Öfkeyle kıvrandıran acılı gizleriymiş.
"İçimdeki küçük kız ık tavan arasına
Ebruli renkler ekle çatının karasına."

Çok iyi tanıımışım emir verdim dinledi
Yükseldi bir serçenin kanadından tutarak
Başarır sanıyordum inim inim inledi
Suskunluğa büründü sözlerini yutarak.
ıktım hemen peşinden; "Ne oldu sana böyle?
Elin böğründe kalmış geçmiş ne dedi söyle."

Zamanın gözyaşları bir göl yapmış tavanı
ırpınıyor içinde gönderdiğim küçük kız
Akrepler esir almış bir anda yelkovanı
Onu güçlü sanırdım neden kalmış ki cılız?
Bulut ardına sindi gökkuşağı utandı
ınlatan ığlığımdan güneşin bağrı yandı.

Atma dedi küçük kız geçmişin denizine
Acı yuttum bir anda kesilmişti nefesim
Rastlamadım orada mutluluğun izine
Gördün mü ne haldeyim acı kusuyor sesim
İçimdeki küçük kız, dedi; geçmişi unut
Kilitle kapıları yarında vardır umut.

Afet Kırat

Usta

-----Etkin söz söylemeye ilim irfan gerekir
-----Anlaşılması için zeki insan gerekir.

Yıllarca uğraş verdik iğneyle kuyu kazdık
Sözler havaya uçtu kimse takmadı usta
Denizden laf topladık ıssız çöllere yazdık
Ağustosta buz tuttu damla akmadı usta.

Neyzen'in süzgecinden kötü harfleri süzdük
El analı babalı yalnız biz mi öksüzdük
El uzatan olmadı birkaç seveni üzdük
Çok kapıyı çaldık da açıp bakmadı usta.

Ateşin dili dedik kömürün külü dedik
Bazen duygusal olduk bülbülün gülü dedik
Hep açık konuşmadık bazen örtülü dedik
Hak edeni hicvimiz bir kez yakmadı usta.

Kazma kürek demeden hepsini de kullandık
Emek esirgemedik her şey düzelir sandık
Onlar sefa sürerken ırgatlar gibi yandık
Felaket binasını kimse yıkmadı usta.

Şarkıların içine çığlıkları sığdırdık
Gözyaşını kahvenin fincanına yağdırdık
Kasavet yatağında intizarı boğdurduk
Biz söyledik usandık onlar bıkmadı usta.

Afet Kırat

Uyağı Olmaz Umudun

İncir çekirdeğinde ağaç görmektir umut
Ya da su damlasında dolaşan gemileri
Bir kumun zerresinde incileri fark etmek
Güneş rengini seçmek kelebek kanadında...
Serseri bir kurşunun kanlı elinde kalan
Unutursa gülmeyi yaşam olmaz mı yalan...

Uyağı ölmüş dize sayısı bozuk hece
Üstümüze dökülen en üstten eksik artış
Gerçekler bir saksıda susuzluktan kurumuş
Zamansız bahçelerde canlanmak ister filiz.
Düşlerde gezinmesin boyu devrilen putlar
Her şeyi toprak bekler kaybolursa umutlar.

Ejderha bakışları deler zalim rüzgârın
Gözyaşını sızdırır meleklerin saçından
Denizin yüreğinde halay çekerken mehtap
Karıncanın yuvasında umudun kırıntısı...
Bir ağaç kabuğunda olur nice cana can
Her şey yerli yerinde umut cana heyecan...

Afetçe şiir

Afet Kırat

Uyak Kürü

UYAK KÜRÜ

Reklam deyip geçmeyin mucize uyak kürü
Ucuza veriyoruz sanmayınız sömürü
İlk yudumda temizler ciğerdeki kömürü
Sırtınız kaşınırsa bir pamukla sürünüz
Dertlerin cümlesinin defterini dürünüz.

Kilolara faydalı bütün şişmanlar almış
Birkaç şişe içerek Canan Hoca fit kalmış
Kokusu sükün verir hepsi uykuya dalmış
İktidar problemi yaşayan hiç durmasın
Elde etsin az kaldı her gece kudurmasın.

Öksürük tıksırığa hırıldayan boğaza
Anında çare olur saçlardaki beyaza
Acayip sözler bulur zordaki küfürbaza
Diyabete astıma çaredir böbreklere
Hatta maya da olur mutfakta böbreklere.

Beliniz mi ağrıyor bun mu var içinizde
Elleriniz titrerse alın tüketin siz de
Ölürseniz iz kalmaz yapılan analizde
Satıcınız çıldırdı bedava uyak kürü
Hemen sipariş verin bakmayın üstünkörü.

Afet Kırat

Uykuyla Uyanıklık Arası

Uykum yandı deliksiz iğneden geçemedi
Umudum da kalmadı hüznümle yaşıyorum
Kâbusların içinden düşleri seçemedi
Yatakta bazen susup bazen de taşıyorum.
İçimde ateş oldu onulmayan lösemi
Sahile yanaşır mı yoksa batar mı gemi.

Kaya yanar su yanar sahildeki kum yanar
Düşlerim de yok artık deliksiz uykum yanar.

Duvar beyaz, yer beyaz, çarşafklar bile beyaz
Donduracak kalbimi beyazdan vuran ayaz
Sonbaharı atlattık kim bilir belki bu yaz
Ecel fısıldayacak "Haydi, dünyayı terk et!"
Filizler baş gösterir belki mezar uyanır
Bakışlarım değişir sonra nazar uyanır

Kaybolan sağlığımdan yaşayan ruhum yanar
Dicle'm Fırat'ım Göksu'm gemiyle Nuh'um yanar.

Hastalık bir beladır Hak'tan gelen takdirdir
Sebep olur mutlaka affına günahların
Emrine şükür olsun O her şeye kadirdir
Doğmasına sebeptir ötede sabahların.
Bazen sitem etsem de bu yöndedir inancım
Tevekküldür tek çarem hırçınlaştıkça sancım.

Nemrut bile görmedi günüm sabahım yanar
Sadece sevap kalır bütün günahım yanar.

Hayat böyledir işte bazen kötü bitiyor
Onun için şiire benzetirim insanı
Sağlık bozuk olunca uçuruma itiyor
Dizelerin imgenin ağıt olur her yanı.
Kim bilir ne öyküler şiirlerde saklıdır
Kimi haykırır durur kimi de yasaklıdır.

Kafesinden kurtulur bu garip mahkûm yanar
Beni yutmak isteyen koca uçurum yanar.

Afet Kırat

Uzak Kalmak

Uzak kalmak gündemden beyin yakan her demden
En öndeki âdemden bıkmadık mı ademden
Hayal kurup yazarak rahata ermeliyim
Bipolar duyguları denize vermeliyim.
Denizler de taşar mı beni azdıran gamdan
Kurtarır mı dalgalar başımdaki cudamdan
Uzak kalmak gündemden aldığım ceridemden
Düşünürüm epeyden vazgeçmem kaidemden.

Gündemden uzak kalmak tatlı düşlere dalmak
Endişeleri salmak zaman gibi kısalmak
Çareyi büyütmeye güneşe sermeliyim
Daha çiçek açmadan acele dermeliyim
Doğru mudur bilemem olana desem yalan
Rahat mı edeceğim eller ederken talan
Gündemden uzak kalmak yokluklardan ram almak
Boşaldıkça boşalmak gün geçtikçe ufalmak.

Kalmak gündemden uzak olur mu bana tuzak
Düz yollar artık zikzak kiler boş yok ki erzak
Beynimdeki siniri çekip de germeliyim
Yaşamaktan vazgeçip artık gebermeliyim.
Toprak kabul eder mi yeter diyerek gitsem
Çimlenmemiş tohumun türküsünü işitsem.
Kalmak gündemden uzak dokunur mu hiç sazak
Rızkımızı bol etsin yardım etsin El Rezzak.

Huzuru bulmak için uzak kaldım gündemden
Haber formatladım takipçi olmaz benden.

Şiir değil kafiye sadece çalışması

Afet Kırat

Üç Nokta

Noktalar dokuyorum küfürbaz notalara
Mehtabın uyuttuğu denize atıyorum
Feraset bağlıyorum iğneli oltalara
Belki yetmez diyerek utanma katıyorum.
Kelimeler içinde mutlaka şiir yok da
Birisini bitirdim işte sana bir nokta.

Bir sonraki noktaya birazcık nakış döktüm
Sarı yeşil kırmızı kullanıp ibrişimi
Düğüm de tutmuyordu çekip ucundan söktüm
Görseniz gülerdiniz öfkeli titreşimi.
Bu bulmaca içinde belki de girift çok da
Yalan yanlış olsa da işte sana çift nokta..

Değer miydi çabaya orasını bilemem
Kararı sizler verin muhtemel lâl dokunuş
Kızsam da hiç kimseye melanet de dilemem
Yasağa bulaşmadım hepsi helâl dokunuş.
Yay gerili dursa da hızla giden güç okta
Ünleme de gerek yok işte sana üç nokta...

Afet Kırat

Vallahi de Bu Şiiri Ben Yazdım

Urgan halat kalın dedim ip ince
İlham suyu tatlı geldi içince
Kalem yazdı yettiğince kendince
Vallahi de bu şiiri ben yazdım.

Bazen aldım kaportasız otoyu
Harfler ile tamamladım totoyu
Üstüne de yapıştırdım fotoyu
Vallahi de bu şiiri ben yazdım.

Gökte Anka oldum gezdim kanatsız
Edebiyat olur mu hiç sanatsız
Yaşanmazdı bu defterde inatsız
Vallahi de bu şiiri ben yazdım.

Rüzgârlara mektup verdim gönderdim
Ücretini taksit taksit öderdim
Param bitti arşı aldı tüm derdim
Vallahi de bu şiiri ben yazdım.

Kalemimden akıtarak selleri
Uçurtmama bağlayarak yelleri
Kiskandırıp kızdırarak elleri
Vallahi de bu şiiri ben yazdım.

Yılan yaptım bir elmanın kurdunu
Soyup yedim kıpkırmızı yurdunu
Dağa saldımlı ölkücünün kurdunu
Vallahi de bu şiiri ben yazdım.

Tutuklattım Osman ile Iraz'ı
Dolaştım hep Bağdat, Amman, Şiraz'ı
Küsmüş bana ustaların birazı
Vallahi de bu şiiri ben yazdım.

Ayağını Sami Bey'den yürüttüm
İnkâr ettim ak kaşıklı ak süttüm
Afet inat bazısını ürküttüm
Vallahi de bu şiiri ben yazdım.

Afet Kırat

Vasiyet

İster nasihat dersin istersen de vasiyet
Her zaman galip gelir şerlere iyi niyet
Endişe ettiriyor şu andaki vaziyet
Süngüsünün ucuna baş takan olma evlat.

Hak yolundan ayrılma kazanacağım diye
Emek ver çokça yorul alnının terini ye
İhanet etme sakın değer verip sevgiye
Unut iyiliğini baş kakan olma evlat.

Bu kısmını unutma çok önemli bir husus
Ya öğrenme her şeyi ya da bilmez gibi sus
Zirvedeki tek kalır, teklik Allah'a mahsus
Kazanmasan da olur baş yakan olma evlat.

Halk olmak değerlidir uğraşma hiç bakırla
Siyasete atılma iltimasla hatırla
Bir anda düşürürler altmışları hatırla!
Sonu cumhura çıkar başbakan olma evlat.

Afet Kırat

Vatan

Ülkemin toprakları hıçkırıyor derinden
Ağtılar türlü türlü tütüyor her yerinden
Rüzgâr bile esmiyor büyüyen kederinden
Yazın tam ortasında kan mı yağar temmuzda,
Kirli eller acımaz kin mi sağlar temmuzda?
Milletimiz memnun mu bu hain eserinden
Ülkemin toprakları hıçkırıyor derinden.

Yıllarca kan dökerek, emek verildi, emek!
Böyle günler için mi zehre döndü her yemek
Yakışır mı hiç Türk'e yerlerde emeklemek
İnsanlık güneşi mi kan mı doğar temmuzda,
Barış güvercinini kin mi boğar temmuzda?
Hâk; Sevin! Demedi mi, bu düşmanlık ne demek
Yıllarca kan dökerek, emek verildi, emek!

Değil toprak parçası, vatan ulan, bu vatan!
İsyân da edecektir kalbi vatanla atan
Bir gün pişman olacak aldanmış ve aldatan
Toprakların içine kan mı sığar temmuzda,
Aşka âşık kalplere kin mi yığar temmuzda?
Kalkacak, kalkmalıdır şehit düşüp de yatan
Değil toprak parçası vatan ulan bu vatan!

Afet Kırat

Vatan-2

Ne güzelsin vatanım; gökler, dağlar, ovalar...
Sevgisi çözülemez düğüm üstünde düğüm
Yedi iklim bin bir renk huzur dolu yuvalar
Hayalimde düşümde bunlar benim gördüğüm.

Aslında böyle midir ne kadar acı gerçek
Her gün birkaç şehidin kabrini kazıyoruz
Renginden utanıyor tabuta düşen çiçek
Ne yazsak gözyaşıyla yürekten yazıyoruz.

İdare büyüklerin oymalı masasında
Hepsi kuvvet peşinde hepsi makam peşinde
Patlayacak mühimmat bir araç kasasında
Yoksul halkım yanıyor terörün ateşinde.

Yazmaya çalışırken başımızda bir yumruk
Hür düşünce boynunda demirden bir mengene
Üstümüze düşüyor kora dönmüş bir tomruk
Kalemler kırılıyor kilitlenirken gene.

Çırpınır haykırırız bir boşluk bir karanlık
Sabahı beklessek de dakikalar ay gibi
Bulutlar kapatmasa ay görünür bir anlık
Herkeste öfke nefret çekilmiş bir yay gibi.

Yıllar önce kuruldu bir kale yeni baştan
Bir yumrukla yıkılmaz baş eğemez bu surlar
Ne top işler ne tüfek hepsi granit taştan
Belki bir iz bırakır işlenilen kusurlar.

Bir eseri yok etmek zarar vermek suçtur suç
Elbet kalkar ayağa yere düşmez bu millet
Yetmiş milyon Türk'üz biz değiliz ki bir avuç
Yaşadı yaşayacak bu vatan ilelebet.

Afet Kırat

Vay!

VAY!

Dolunay gölgesini kuşanırken karanlık
Geçmişin defterine düşüverdim bu gece.
Anılar perçinlendi gözlerime bir anlık
Yıpranmış resimlere düşü verdim bu gece.
Dedim ki: Bu çizgiler geleceğe hediye...
Zaman zaman çıkarıp nefes alayım diye.

Şafaklar ötesinde kopardım dizginimi
Koştum dünlere doğru tozlanmış sayfalarda
Nedir gönül bilemem dertli düş gezgini mi
Gemiyle yola çıktım ben yandım tayfalar da.
Asil günün avcunda yeşerirken tüm dallar
Hücum etti kalbime geçmişteki masallar.

Kurtuldum amansızca kovalayan korkudan
Karşıladım gülerek en masum hallerimi
Hiç tedirgin olmadım düştüğüm bu uykudan
Sırtlandım üşenmeden bütün veballerimi.
Ne vardı anılarda? Suçun öfkeli sesi
Ve kızıl karanfilin doyum olmaz nefesi.

Güneşe bağlamıştım kırmızı uçurtmamı
Hayaller işlemiştim çivili çitasına
Düş rengi püsküllerle süslenmişti tamamı
Rüzgâr gülü takmıştım düşünüp ortasına.
Dağların kokusunu alıp getirsin diye
İçimdeki özlemi salıp bitirsin diye.

Beş parmak köprüsünün altından beş taş geçti
Hâla ikrâm sunuyor şıkırdayan bestesi
Bitimsiz ahengini dizeler ondan seçti
Ruhuma huzur verdi kalemimin güftesi.
Bazen unuttum onu bıraktım yaslı paslı
Bazen tuttum elinden tebessüme cinaslı.

Binbir gece düşüyle hayâl kurarak yattım
Annemin anlattığı mutluluk masalıyla.
Lâmbadan cin çıkarttım kayıp saray arattım
Evrende gezi yaptım uçan ipek haliyle.
Çelik çember çevirdim rüzgârla yarışarak
Devran döndü an döndü hayatla barışarak.

Sevdalandım Tommiks'e bahtı kara Suzi'yle
Kızıl bir maske taktım gökte uçtum Zagor'la
Tarkan oldum kurt emdim gezdim kurdun iziyle

Baybora'dan ders aldım savaştıım yanan korla.
Bez bebeğimi yaktım kuruturken sobada
Bilyeleri gizledim terekteki kaba da.

Gölümseyen anılar çekti beni içine
Sonbahar sabahının omzumda ıslak çiyi
Büyümekmiş kabahat anıların suçu ne
Hepsi geçmişte kalmış bulamadım sevgiyi.
Güneşin oklarıyla silinirken gökte ay
Dedim: Geçtin habersiz vay divane ömrüm vay!

Afet Kırat

Afet Kırat

Veda Zamanı

<img
src=http://www.antoloji.com/siir/media/70/www_antoloji_com_1015170_920.JPG

Hüznün hüzzam bestesi benliğimi sararken
Ezaya aldırmadım gülüp geçtim yıllardır.
Gülen gonca gülleri gülistanda ararken
Varolanla yetindim diken seçtim yıllardır.

Dönüp duran devranda dolaşıp durdum her gün
Gözlerimde çağıladı dinmeyen şelaleler.
Perişandır yarınım bu günüm daha üzgün
Yüreğimde kurudu boynu bükük laleler.

Kendimi avuturdum vuslat yakındır derdim
Yıllar geçti olmadı yüreğimden kanadım.
Bağlandım hapsedildim bitmedi arttı derdim
Uçup kaçmak istedim kırılmıştı kanadım.

Dünya derdi üstümde kör kurşun kadar ağır
Savaşlar avucumda açlık şefalet tenim.
Hüzün fırtınaları sarıyor ağır ağır
Bütün sıkıntıların sanki vebali benim.

Ben dilsiz muhabbete sevdalanan buzdan gül
Hayat korlaşan ateş acı soluyan gece.
Hüznümü dindirmedi ne ağustos ne eylül
Kışın yağan karlarla kapanır bu bilmece.

Kan kokulu zamanda selamete susadım
Çilelerle çiğnendim şimdi veda zamanı.
Felaketi getirdi sevmediğim bu adım
Benimle gömülmeli eza veren her anı.
_____AFET KIRAT

Zaman-mekan işler iken ademin zamanına
Yaşamak hak-ölüm hak ademin mekanına
Ölümü hatırlamak işlemiş imanına
Allaha kavuşmaktır can dost bu bilmece
_____Rıfat Kaya.....Teşekkürler Sayın Kaya

Her nefes yaklaştırır sonlara adım adım
Yanmaktan kabuk bağlar boşa konuşan dilim
Bir nefes helalliktir bundan sonra muradım
Varsın sonrası gelsin bana gelecek ölüm..
_____İbrahim COŞAR.....teşekkürler hemşerim

Ben ki; bir benî Adem, geldim çile çekmeye,
Heybemde zehi aşım, tutunduğum dal sabır,
Ne kadar insan muhtaç, bir lokmacık ekmeğe,
Dünya denen bu hanın çıkış kapısı: Kabir..
_____Seyfettin Karahocagil.....teşekkürler hocam

Aradım birer birer kıyıları köşeyi
Ne bir sevda izi var ne tanırım neşeyi
Eğer gönlüm avunsa bağışlardım her şeyi
Ey toprak avut beni bundan sonra seninim

_____C.DÜZGÜN.....teşekkürler Cemile Bacım

Kutuptaki buz dağı bilmem neden eriyor
Alevlendikçe coşan kızıl ateş soğuyor.
Toprak altında magma kırmızı gül veriyor
Her veda bir kavuşma batan güneş doğuyor.

_____Fahri.....Teşekkürler arkadaş

Şu gencecik yaşımda nelere tanık oldum
Kırıldı kanatlarım uçmak benim neyime
Karanlık gecelerin girdabında boğuldum
Artık avuçla toprak fırlatın üzerime
_____Nuran Aksoy.....Teşekkürler değerli şairem

Afet Kırat

Virane

Hüzün mevsimlerinin hüküm sürdüğü kentin
Çatısından süzülen türlü iyi niyetin
-Kenar mahallesinde badanasız bir evim.
Yıllar geçti yıkmadı ne rüzgâr ne fırtına
Tonlarca elem, keder yüklenmişken sırtına.

Köhnemiş hayallerin bacasından tüttüğü
Paslı asma kilitte umudu büyüttüğü
-Küçük kulübeyim sanılmasın bir devim.
Minderimin altında saklanırken günahım
Parçalandı camlarım duyuldu her gün ahım.

Bir teneke sobada gözyaşım kora döndü
Gazı bitir lambamın daha akşamdan söndü
-Bütün bunlara rağmen yaşamaktı görevim.
Sıcaktan berbat oldu tel dolapta nevalet
Aldırmadım, sabrettim hor görse de el âlem.

Çileleri işledim işte geldim bu hale
Geçer miyim bilinmez çok az kaldı finale
-Kabul olsun dilerim sunduğum son ödevim.
Dönüp baktığım zaman bir an demedim "Keşke"
Yakışır mı virane gökteki altın köşke?
-Afet Kırat

Afet Kırat

Vur

Güneşin kirpiğine takılsa da bulutlar
Rüzgâr dağıtır elbet bu yöndedir umutlar
Arzın karanlığına bir kez daha savrulur
Türk'ün gönlü ateştir yaklaşırsa kavrulur.
Durma ey askerim vur, durma ey neferim vur!
Demokrasi önünde duran zalimlere vur!
Cumhuriyet'e tuzak kuran zalimlere vur!

Askeri lav etmeye kimin gücü yeter ki?
Taşları çatlamasın sabrımızın yeter ki.
Hepimiz bir askeriz dökülse de kanımız
Bu kutsal vatan için feda olsun canımız.
Durma ey askerim vur, durma ey neferim vur!
Mazlumun yüreğini buran zalimlere vur!
Destek için yad ele varan zalimlere vur!

Peygamber ocağının ey korkusuz erleri
Kaptırmayın kimseye bizim olan yerleri
Sınırları koruyan sizler vatan bekçisi
Siz birer şahinsiniz Cumhuriyet elçisi.
Durma ey askerim vur, durma ey neferim vur!
İhanetle vatani saran zalimlere vur!
Bizleri acılarla karan zalimlere vur!

Afet Kırat

Vur Artık

Hayalimde sen vardın inan düşlerimde sen
Ebruli renkler ile işlerdim desen desen
"Benden sana hayır yok bitmeli" desen de sen;
Yemin ettim bir defa kapında yatacağım
Sabır taşım eridi kaldırıp atacağım.

Yokluğunun ardına takılır kalır adım
Attığımda ilk adım böyle miydi muradım?
Kırık kolum kanadım en derinden kanadım
Duyar mısın bilemem, çınlayan feryadımı?
Allah'tan korkmadın mı doldurdun miadımı?

Zaman geçmek bilmiyor günler uzun seneden
Anılar uzaklaştı söyle öyleyse neden?
Kırdın tüm dallarımı belki de istemeden
Sal artık coşkun suya hırs ve kin sandalını
Al yeni baştan yeşert kırmaz insan dalını.

Son demleri yaşarken demlendi bak kederim
Hasretle yaşanır mı, ben sensiz ne ederim?
Heba olan geçmişe söylesene ne derim?
Gözyaşımla sulayıp vuslata kök salarım
Bir öksüz korkusuyla kabuslara dalarım.

Viran ettin gönlümü anlatılmaz bu durum
Kristaldi kırıldı, bir sözünle gururum
Sensizlik masalını atar yere vururum
Geçmeyen saatleri ecelime kur artık
Daha ne duruyorsun, çek tetiği vur artık!

Afet Kırat

Yağma Gözlerimden Asuman

Yağma Gözlerimden Asuman!

Yağma gözlerinden asuman!
Ölümsüz dağ çiçeğiyim ıslanmasın yanağım
Aldırma kapalı avuçlarıma,
Solgun yıldızlardan dökülen anıları sıkıyorum
Gönderdiğin rüzgârlar uçurmasın elimden
Büyülü şiirleri
Hangi imgeleri, hangi rüya nehrinde kaybettim,
Sözler harabe, silindi mi alfabe?

Yağma gözlerinden asuman!
Beyaz bulutlara merdiven kur
Sakla grileri bir kafeste,
Söndür alevlerini pembe düşlerin,
Taç yap başıma hercai gökkuşağından.
Musa'nın asasını uzat önüme,
Yusuf'un parıltısına dokun, süsle kaftanımı,
Kör kuyulara atma artık
İçimden kaybolmasın iyilikler!

Yağma gözlerinden asuman!
Meltemin ninnilerini duymak istiyorum
Kuşların kanatlarından dökülen melodilerle
Beni unutma!
Etrafımda uçuşan şarkılar haykırınsın
Duyamadığım ezgiler çınlasın içimde,
Kâbuslardan uyanmak istiyorum,
Yağmurda yanmak, bir ateş gibi yaşamak!

Yağma gözlerinden asuman,
İslatma bedenimi,
Sonsuz baharları düşlüyorum,
Tut ellerimden,
Yıkılmasın umutlarım
Düşüyorum, hâlâ yaşıyorum sanarak!

Afet Kırat

Yağmur

Kirpikleri birleştire ağlamaya amade
Makyajı tazelemek belki göğün amacı
Böyle mi ediyordur duygusunu ifade
Akan selle toprağa karışacak her acı.
Ama neden anlamam beni hüznem salıyor
Bakarken damlalara gözlerim hep dalıyor
Bendeki tuzlu yağmur yanağımı yalıyor
Kurusun gözyaşların hicap duyasın yağmur
Gülümse yüzümüze tükensin yasın yağmur.

Hapset duygularını olmak gerekir metin
Yazın salarsın artık semadan yaşlarını
Üşütmek dondurmak mı acele senin niyetin
Sokaktaki yoksulun ıslatma başlarını.
Onlar doğan güneşten huzur umut alıyor
Akan zamana karşı belki mutlu kalıyor
Kaderin çelik eli durmadan ırgalıyor
Sustur çığlıklarını korkmasın canlar yağmur
Ateşinle yanmasın dağda çobanlar yağmur.

Ah yağmur zalim yağmur, korkuyorum sus artık!
Yetmiyor mu garibin gözyaşları dünyaya?
Hainlere mi kızdın bu gün kaşların çatık
Boşver pişman olurlar belki de birkaç aya.
Isırgan otu gibi dokundukça dalıyor
İlerleriz sanırken gittikçe alçalıyor
Terör denilen belâ gücü kimden alıyor
Bizleri rahat bırak inlere uğra yağmur
Sitemim sana değil bakma kusura yağmur.

AFET KIRAT

Afet Kırat

Yağmur-2

Billur bir kadehten döküldün yere
Denizin ufkuna dalarken güneş
Neydi bu uğultu çıldırdı dere
Akşam mı ağladı neydi bu ateş.

Bazen bir tebessüm ektin rüyama
Bazen korkuları kapıma koydun
Her türlü afette hikmet var ama
Güven gömleğini üstümden soydun.

Kurtuluş imkânsız kaygı pek derin
O ne, yıldırım mı yere sapladın
Bu rahmet türküsü senin eserin
Derdini paylaştın arzı kapladın.

Oysaki derdimi yastığa döktüm
Sense dünyamıza sıvadın çamur
Umudun ipini güneşten söktüm
Alnıma bulaştı dur artık yağmur.

Afet Kırat

Yağmur-3

Billur bir kadehten döküldün yere
Denizin ufkuna dalarken güneş
Neydi bu uğultu çıldırdı dere
Akşam mı ağladı neydi bu ateş.

Bazen bir tebessüm ektin rüyama
Bazen korkuları kapıma koydun
Her türlü afette hikmet var ama
Güven gömleğini üstümden soydun.

Kurtuluş imkânsız kaygı pek derin
O ne, yıldırım mı yere sapladın
Bu rahmet türküsü senin eserin
Derdini paylaştın arzı kapladın.

Oysaki derdimi yastığa döktüm
Sense dünyamıza sıvadın çamur
Umudun ipini güneşten söktüm
Alnıma bulaştı dur artık yağmur.
Afet Kırat

<https://afetlesiir.blogspot.com/?m=0>

Afet Kırat

Yalan Kavurması

Kim demiş ki yoksulum açlık bilmez bir kulum
Engel nedir görmedim düze çıkar her yolum
Taşıdığım altından ağırmasa sol kolum
Diyeceğim var mıdır benden daha mutlusu
Dünya yansa yıkılsa yarından umutlusu.

Bir saray yaptırmışım akla gelmez fiyata
Çatısı zümrüt kaplı pencereler pırlanta
Balkon tanzanit süslü tokmaklar Reşat, Ata
Yirmi aslan tutmuşum hırsız zebanilere
Akikten göz takmışım hırslı yabanilere.

Yerini söyler miyim belki Fas'ta Amman'da
Denizin ortasında belki de bir ormanda
İpucu mu istersin "Ak sütü yutan manda"
Bulsa bile giremez hiç kimse asker bekler
Dikeni giyindiler bahçedeki çiçekler.

Suyun değeri ne ki şarap akar musluktan
Kaçak falan demeyin iznim konsolosluktan
Nasılsa kazanmışım bakanlık mebusluktan
Şimdi yeme vaktidir halk ne yapar bana ne
Çalışsın kazansınlar üretmeden bahane.

Uşaklarım İngiliz hizmetçiler zenciden
Diş yaptırdım soyuma ince işli inciden
Heykelleri aşırdım Afyonlu mermerciden
Abartmaya gerek yok her şey benim elimde
Yakuttan toka dolu saçımda her telimde.

Rusya'dan etim gelir Sibiry'a'dan tavuklar
Etrafımda dolaşır yağcılar dalkavuklar
Mercanlarla süslüdür başımdaki kavuklar
Nur saçılır göklerden ayak bastığım yere
Biraz isteyen varsa derim ki; Allah vere.

Anlatmakla bitmiyor gerek yok uzatmaya
Yalanımın üstüne başka yalan katmaya
Uykum geldi şimdiden gideceğim yatmaya
Kurusıki doldurup tencerede kavurdum
Cümlelere yükleyip önünüze savurdum.

NOT:
Baktım da yazdığımı
Şaşırdım azdığımı
Kendi kendime dedim
Kavurdun ben de yedim!

Afet Kırat

Yalnız Ekmek Parası

YALNIZ EKMEK PARASI

Gece gurbete gebe göğü delemek avaz
İstiraplar sızarken yıldızların gözünden.
Son kalan nefesi de kesecek zalim ayaz
Uzamlara düşecek ayrılıp can özünden.

İşte yine buluttan gurbet düştü bu gece
Kor ateşle dağlanır kalpte hicran yarası
Nasıl çözölür bilmem yaşam adlı bilmece
Duyulur tiz narası "Yalnız ekmek parası"

Karanfil kokar birden yalnızlıkların rengi
Gecenin esintisi gözlerden hüznün sağıar.
Gürültü olur kalmaz türkülerin ahengi
Asılan tebessümler dudaktan yere yağar.

Bir yetim edasıyla sema denize ağlar
Elinde bir valizle yaşamın maskarası
Oyunda çırpınırken sefil figüran sağılar
Haykırır fukarası "Yalnız ekmek parası."

Belki bir güzel vardır belki anne düşlerde
Belki de kaval sesi sürükleyen dağlara.
Belki bir gül goncası dileği gülüşlerde
Kavuşamaz gurbetçi takılarak ağılara.

Seneler akıp gider kim bilir kaç kar iner
Yoksul evin üstüne belki bulut karası
Yürek yakan bu acı artık ölünce diner
Demenin tam sırası "Yalnız ekmek parası"

AFET KIRAT – 06.05.2008

Afet Kırat

Yalnızlık Sofrasında

<img src=
http://www.antoloji.com/siir/media/48/www_antoloji_com_1019948_602.GIF

<img src=
http://www.antoloji.com/siir/media/48/www_antoloji_com_1019948_606.GIF

Bir değirmen düşünün öğütür pembe düşler
Çağlayan çığlıklarla akar gelir savaktan.
Kokusu dökülürken kaybolur tüm gülüşler
Son tebessüm can verir ayrılırken dudaktan.

Vefaların ve şükrün yalan olduğu yılda
Masum duygular ile sevgi yağar geceye.
Geçen şevk akşamları kaçır, kalmaz akılda
Hırçın köpükler çarpar şiir düşen heceye.

Heceler ki yorulmaz süpürür öfkeleri
Işıktan ülke olur kanadı kırık sözler.
Güneş doğar uzaktan aydınlatır her yeri
Yıldızlar gibi parlar birden buğulu gözler.

Susmak bilmez inatla yeşerirken heceler
Umut doğar beyazdan kara kalem ebesi.
Gizler ortaya düşer çözülür bilmeceler
O küçük çizgiler yaşamın alfabesi.

Gecelerin hecesi tufandan da kuvvetli
Rüzgârıyla silinir paranoyak zamanlar.
Zamanları sanmayın heceden merhametli
Yalnızlık sofrasında şiir yazanlar anlar.

Afet Kırat

Yanar

Uykum yandı deliksiz iğneden geçemedi
Umudum da kalmadı hüznümle yaşıyorum
Kâbusların içinden düşleri seçemedi
Yatakta bazen susup bazen de taşıyorum.
İçimde ateş oldu onulmayan lösemi
Sahile yanaşır mı yoksa batar mı gemi.

Kaya yanar su yanar sahildeki kum yanar
Düşlerim de yok artık deliksiz uykum yanar.

Duvar beyaz, yer beyaz, çarşafklar bile beyaz
Donduracak kalbimi beyazdan vuran ayaz
Sonbaharı atlattık kim bilir belki bu yaz
Ecel fısıldayacak "Haydi, dünyayı terk et!"
Filizler baş gösterir belki mezar uyanır
Bakışlarım değişir sonra nazar uyanır

Kaybolan sağlığımdan yaşayan ruhum yanar
Dicle'm Fırat'ım Göksu'm gemiyle Nuh'um yanar.

Hastalık bir beladır Hak'tan gelen takdirdir
Sebepler olur mutlaka affına günahların
Emrine şükür olsun O her şeye kadirdir
Doğmasına sebeptir ötede sabahların.
Bazen sitem etsem de bu yöndedir inancım
Tevekküldür tek çarem hırçınlaştıkça sancım.

Nemrut bile görmedi günüm sabahım yanar
Sadece sevap kalır bütün günahım yanar.

Hayat böyledir işte bazen kötü bitiyor
Onun için şiire benzetirim insanı
Sağlık bozuk olunca uçuruma itiyor
Dizelerin i mgenin ağıt olur her yanı.
Kim bilir ne öyküler şiirlerde saklıdır
Kimi haykırır durur kimi de yasaklıdır.

Kafesinden kurtulur bu garip mahkum yanar;
Beni de mahkum eden belki tahakküm yanar!

Afet Kırat

Yanarım

Bigünah dudağından manzum türküler akan
Gelip geçen yolcunun suskun diline bakan
Damlayan mısralarla bastığında hafakan
Yüreğı ferahlatan ihtiraslı pınarım.

Susayan gönüllere dağıtırım serinlik
Ne kıskançlık bilirim ne makam ne de hinlik
Arada öfkelensem asıl işim şirinlik
Köklerim derindedir dirayetli çınarım.

Evimizin önüne türlü tuzak kursalar
Hem maddi hem manevi her taraftan vursalar
Onlardan ayırarak uzağı savursalar
Alev içinde kalsa evladıyla yanarım.

Afet Kırat

Yapma Gafil

Erken bayram etme gafil
Düşenler de kalkar bir gün
Yalancıya olma kefil
Tutar seni yakar bir gün.

Ne söyledi anan baban
Yalan dilde çıkar çıban
Boşa gider bütün çaban
Gözünden yaş akar bir gün.

Yakışır mı cana zulüm
Kıvranırsın büklüm büklüm
Kendine yok sanma ölüm
Çelengini takar bir gün.

Ne eş kalır ne dost yaren
Kötülüğe omuz veren
İfşa edip sırrı seren
Geçmişine bakar bir gün.

Yapma gafil yapma bunu
Heba etme beyaz unu
Neler diyor gör kanunu
Ya gün yakar ya kar bir gün.

Afet Kırat

Yaralara Çare

Gün gelir güneş doğar insan yaşar aşkı da
Mutluluk da yakındır inanmalı her adam
Huzur ile doğmalı kulübesi köşkü de
Yenilmek olmaz asla bulunmalı yol yordam
Adımıza yazılan roman böyle değildi
İnancımız önünde dağlar bile eğildi.

Çok çile çektik ama kurtulduk bu ana dek
Dost kıymeti anlarmış insan yalnız kalınca
İnandık imtihanmış inan budur tek gerçek
Zaten her şey bitecek kul beratı alınca.
Hayat zorluydu lakin baştan böyle değildi
İnancımız önünde dağlar bile eğildi.

Zordur yükü taşımak elbet çekmeyen bilmez
Biraz daha güçlü ol yakışmaz sana zahmet
Zaman üstünü örter kötü anları silmez
Yangını söndürecek göklerden yağan rahmet.
Belki bunaldık biraz duman böyle değildi
İnancımız önünde dağlar bile eğildi.

Sevgi ile karılan merhemini sürünce
Kaçacaktır ruhundan elem hüznün ve sızı
Kötü anlarla dolu defterleri dürünce
Tomurcuk gibi patlar alnına düşen yazı.
Şabiye gam çalmazdı keman böyle değildi
İnancımız önünde dağlar bile eğildi.

Afet Kırat

Yarın Biz

Hayale oynamıştık yine gerçek kazandı
Yeşil çuha üstünde bütün anteler yandı
Dumura mı uğradık al mendiller ıslandı
Şıra yapmak imkânsız tevekler de çürüdü
Köklerinden yapışıp verem otu bürüdü.
Ağlamaya gerek yok her şey güzel olacak
Gökyüzü kasesiyle okyanus içeceğiz.

Umut etmek güzel de inanmamak gerekmiş
Rüyalar perisinin peçesini kim çekmiş
Zar her yöne dönüyor mahir olan bilekmiş
Vazgeçmek ne bilmedik hatır gönül kırmaktan
Yorulmuştuk nicedir koştuktan haykırmaktan
Ağlamaya gerek yok her şey güzel olacak
Mor güneş tarlasından rehavet biçeceğiz

Yazamaz olduk artık deftere satır satır
İster limon suyuna ister sirkeye batır
Yiğit isen çık söyle kanun cürmü uzatır
Çok yolu kat ettik de tepeyi aşamadık
Biliyorduk bunları sonuca şaşamadık.
Ağlamaya gerek yok her şey güzel olacak
Mızrak uçlu dağlardan uçmadan geçeceğiz

Afet Kırat

Yaşamak Buysa Yaşıyorum İşte

İçimde mevsim üşür titrer güçsüz gölgeler
Kağıt kesmez kamalar parçalarken bağrımı
Çelik bir ızgaradan ruhum eleme eler
Rüzgârlar süpürür mü yüreğimden ağrımı?
Başım önüme eğik, omzumda tonlarca yük
Etekleri sürünen üç beden daha büyük
Hesaplanıp işlenmiş yalnızlık taşıyorum
Yaşamak buysa şayet işte hep yaşıyorum.

Özgür uçan bülbüldüm hapsedildim kafese
Dut döktüler önüme o yüzden susuyorum.
İhtiyacım var belki ensemde tek nefese
Hissettiğim öfkeydi sevgiye susuyorum.
Vidansız yıllar yıktı hergün suratım dökük
Toparladım dertleri dermansız boynum bükük
Çıkarttım anıları bu güne taşıyorum
Nasıl unuttum diye kendim de şaşıyorum.

Doldurdum umudumla sırtımdaki heybemi
Uçsuz bucaksız ömre mahmuzladım atımı
Yarıştım fırtınayla alıp azıya gemi
Çalıştım düşünmeden kaybolan rahatımı.
Hak aşkından sarhoşum hem de nasıl körkütük
Almıyor bir çoğunu cepken büyük cep küçük
Fazlasını derleyip yuvama taşıyorum
Engelleri yok sayıp inatla aşıyorum.

Afet Kırat

Afet Kırat

Yaz Gelsin

Korkmuş mudur soğuklar çiçeklenen kirazdan
Neşe huzur getirir ılık rüzgâr birazdan
Usanmıştık aylarca kar soluklu beyazdan
Sıkıntıdan bunalmış yüreklere haz gelsin
Hastaya şifa olsun tez zamanda yaz gelsin

Bahçelerde serpilsin lale nergis menekşe
Serçeler yuvasından dağıtsın arza neşe
Dertlerinden arınsın dağ tepe kıyı köşe
Küfürbazlar yok olsun yerine dilbaz gelsin
Hastaya şifa olsun tez zamanda yaz gelsin

Edenlerle birlikte yere girsin eziyet
İnsanların kalbini ısıtsın iyi niyet
Cinsiyetle ilgili kalksın kötü zihniyet
Haksızlık yapanlara haktan itiraz gelsin
Hastaya şifa olsun tez zamanda yaz gelsin

Afet Kırat

Yemin Olsun Ümide

Yemin olsun güneşe yeminler olsun aya
Tekrardan gelir isem bu yalancı dünyaya
Paranteze hapsedip geçmişin acısını
Çileyle hemhal olan kalbimin sancısını
Neşeli yarınlara ümitle bakacağım
Yeryüzünün zihnine adımı çakacağım.

Yemin olsun incire yeminler olsun aşka
Ben bana benzemeden olacağım bir başka
Soru işaretini atacağım denize
Sorgusuz cümleleri göndereceğim size.
Boşaltıp kasaveti ümitle dolacağım
Kundaklara sarılan bir masum olacağım.

Yemin olsun zeytine yeminler olsun düşe
Herkesi seveceğim bakmadan görünüşe
Ünlemi sileceğim konuşurken sesimden
Gül kokusu gelecek titreyen nefesimden.
Kaygıları unutup ümitle yanacağım
Kanarya misali şen ötüp uyanacağım.

Afet Kırat

Yeni Bir Sabah

Yeni güne gebeydi sancı çekiyor şafak
Bulutları yırtıyor yıldırım parmakları
Gözyaşı akıtıyor acıya kanlı âfâk
Bir hızla ıslatıyor kurumuş yatakları.

Rüyaları hapsetti uçurumun köşesi
Gökkuşağı albümü önümüzde açıldı
Doğdu şimdi dünyanın görünüyor neşesi
Farketmemek mümkün mü rayihalar saçıldı.

Yaşama kapı açar serçenin senfonisi
Yeşilcikler göz kırpar yatağında esnerler
Rüzgârların nağmesi dağıtır olan sisi
Gözler bayram yerinde danseder gül fenerler.

Artık emmeye hazır süt kokan mısralarım
Aç gözlü sabi gibi huzurun sinelerinden
Unutulmuş anları umutla aralarım
Mis kokulu besini almalı annesinden.

Bundan sonra kim takar hüznü gamı hicranı
Süpürdüm birer birer suya attım faraşla
Mikroptan arındırdım temizledim her yanı
Dedim susma hayata bir bebek gibi başla.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Yeni Vergi Önerileri

Meclis neden toplandı bir düşünün vekiller
Umut etmiştik ama boşa çıktı akiller
Sürekli azalıyor bizim mütevekkilller
Yeni vergi dediniz müthiş fikir aferin
Enerji benzin olmaz zaten zamlı motorin.

Dar boğazı geçmeye ortalığı yakalım
Alışıklardı çoktan vatandaşa takalım

Vatandaştan sizlere akla gelmeyen örnek:

Şampanya viski hariç içkiye zevk vergisi
Tütün satıcısına millete sevk vergisi.

Kaldırımdan geçene aşındırma vergisi
Başı bitli gezene kaşındırma vergisi.

Okuyana yazana kâğıt bitti vergisi
Okulda öğrenciye derse gitti vergisi.

Emekli rahat durmaz maaş çekti vergisi
Tarladaki işçiye tohum ekti vergisi

Çiçekçi sepetine tükendi renk vergisi
Dükkan da boş kalmasın isme çelenk vergisi

Taşlama ve ters öğüt hiciv yergi vergisi
Sitede yayınlarsa yüklü sergi vergisi...

Bence bu kadar yeter huylanmasın insanlar
Her gece uykumuzda basar karabasanlar
Hicvetmeye kalkarlar şair akli noksanlar
Öneriler şahane hepinize maşallah
Uygulayıp sunmaya gidiyorum eyvallah.

içkiye zevk vergisi: İZV
millete sevk vergisi: MSV
aşındırma vergisi: AV
kaşındırma vergisi: KV
kâğıt bitti vergisi: KBV
derse gitti vergisi: DBV
maaş çekti vergisi: MÇV
tohum ekti vergisi: TEV
tükendi renk vergisi: TRV
isme çelenk vergisi: İÇV
hiciv yergi vergisi: HYV
yüklü sergi vergisi: YSV

Afet Kırat

Yeni Yıl

Geçen yıl çok ağlamıştık
Karaları bağlamıştık
Yürekləri dağlamıştık
Ne farkın var geçen yıldan.

Şiddet dersən bitmek bilmez
Yoksulluksa gitmek bilmez
Acı hüznün yitmek bilmez
Ne farkın var geçen yıldan.

Karakışı sen getirdin
Canımıza sen yetirdin
Bize dram seyrettirdin
Ne farkın var geçen yıldan.

Zulüm etme bir kez daha
Çöllerimiz olsun vaha
Erişelim pak sabaha
Ne farkın var geçen yıldan.

Kimler verdi bu fermanı
Çilemizin yok dermanı
Aman sardı asumanı
Ne farkın var geçen yıldan.

Olmalısın biraz harbi
Dağıtırım bir gün tabi
Otuzüçlük tespih gibi
Ne farkın var geçen yıldan.

Afet Kırat

Yıpranmış Albümlerde

Güneşi kovalarken, ay cılız cüssesiyle
Gökyüzü damat olur yıldız elbisesiyle
Denizler destan yazar dalgaların sesiyle
Bulutlar beni kutsar incecik çisesiyle

Neden düştüm bilemem şimdi bu gece derde
Hüzünlerle ıslanır sarı yapraklar yerde

Umutlarım yok muydu her an gönlümde duran
Akrebi engelleyip yelkovanı durduran
Anılardan vazgeçip saati yine kuran
Ya da alıp silahı kendi alınından vuran

Pişman olup çabadan belki de her seferde
Sinema şeridinde yürürüm perde perde

Gökyüzünün ışığı düşerken sessiz suya
Koyu gölge dalarken derin derin uykuya
Keskin çekim gücünü yürekten duya duya
İçim ürperir birden dalıp gidince aya

Rüzgârlara yalvarsam belki gelip eser de
Siler bütün gamları koymaz beni kederde

Kalemimden akarken gereksiz bir sadakat
Üryan kalan dizede saklanır tüm hakikat
Hicranın fısıltısı eder bana refakat
Anılarım çoğalır bilincimde katbekat

Uçuşan hayallerim gerçekten şimdi nerde
Düşe dalar giderim yıpranmış albümlerde

afetlesiir.blogspot.com/?m=0

Afet Kırat

Yokluğun Başıboş Çılgılığı

Duvar nemini serdi gölgenin gözlerine
Korkunun şakağına dokunurken karanlık
Yıldırım düşüyordu kalemin sözlerine
Kaygılar mı basmıştı ürpermişti bir anlık.

Amacı olmayan can göğsüne benzer güneşsiz
Zirve uzak olsa da umudu tutmalıydım
Nice düşler dikmişim birbirinden de eşsiz
Olumsuz duyguları kovup unutmalıydım.

Gücünü yitirmişti kargaşanın sesleri
Yaşamın girizgâhı gizliydi bir şiirde
Melezler dergâhının yıkıcı nefesleri
Alt etmeye çalışan beni yıkmasın bir de...

Vefanın renklerini unutanlar olsa da
Edebi sorguları kâğıda dökmeliydim
Saksıdaki güvenim susuz kalıp solsa da
Toprağın kokusunu ruhumdan sökmeliydim.

Sesin muhatabını kolay değil bulmak zor
Dağ gibi yüreğimle çakıllara takılmam
Çehaletin kanadı her yerde sönmeyen kor
Öperim bulutları bir alazla yakılmam.

Afet Kırat

Yokluğuna

Demde akrep üşüdü suya düştü yelkovan
Sensizliğin ufkunda doğmak bilmiyor güneş
Hicrana âşık sözler şimdi elimde kalan
Bir adın bir hayalın akan nağmelere eş.
Kucağımda sardığım yoksa yine mi hicran?
Zaman geçmek bilmiyor döner mi böyle devran?

Dilimde buz tutuşur alev sarar her yeri
Ahımdan dağlar çöker toz dumana karışır
Dilensem dört bir yandan dönmek mümkün mü geri
Düşlerimde kâbuslar birbiriyle yarışır.
İnan ölüm geliyor bana akşam üzeri
Yaşıyorum sürekli ağustosta zemheri.

Gidip rengini çalmak avare bir yıldızın
Hıçkırığa boğdurmak çağlayan bir dereyi
Ruh üflemek içine yerde yatan cansızın
Sonsuzluğa kapatmak sımsıkı pencereyi
Şeni andım aklıma bunlar geldi ansızın
İçimi parçaladı kanattı bak son sızın.

Ayırıp ayrılığı kırlangıç kanadından
Sapsarı dolunayı doldururdum içime
Çiçeklerin başına, taç yapardım adından.
Deyrik cümleler döker boş verirdim biçime
Yağmurlar yağdırırdım dilindeki tadından
Söyle vazgeçer miydin bitmeyen inadından?

Hangi dikenli teller durdurmuş ki hayali
Kaybolan adreslerin beni senden ayırsın
Yanıp sönen yıldızdan yudumladım sinyali
İnancım var bilirim şer değilsin hayırsın.
Kanıadı kırık kuşun acıtmaz mı bu hali?
İnsafın nerde senin çekilir mi vebali?

Zehirledi yeniden akrebim yelkovanı
Kalemimde kahreden ağır bir küf kokusu
Döküldü rakamlarım göstermiyor zamanı
İşte buydu bilmezsin yüreğimin korkusu.
Ahım dağları aştı dolduruyor ummanı
Yokluğundan kurtulmak bu derdimin dermanı.

Afet İnce Kırat

Afet Kırat

Zam Baba

Yedi beş şiddetinde ırgalarsın pazarı
Söyletirsın durmadan şairi ve yazarı
Sükûneti iç artık değmez elin nazarı
Geçimler karman çorman gelsin intizam baba
Öl artık ne olursun yetmedi mi zam baba.

Ateş kusuyor her yer gidilmez oldu çarşı
Kulaklarda çınlıyor cepteki cüzdan marşı
Pahalılık denen şey inan huzura karşı
Düşümüzde kemanlar çalıyor hüzzam baba
Öl artık ne olursun yetmedi mi zam baba.

Hazırladık çoktandır açık durur mezarın
Gülmek hakkı değil mi bizim gibi bizarın
Dokunmaz mı okları yapılan intizarın
Yükledin üstümüze Ağrı gibi gam baba
Öl artık ne olursun yetmedi mi zam baba.

Sarf ettiğimiz sözcük dokunsa yüreğine
Biraz insaf yüklese kalemler çeyreğine
Sarı çiçek bağladık çamurlu küreğine
Ayıp olmaz ayrılmak senin için nam baba
Öl artık ne olursun yetmedi mi zam baba.

Yarını düşünmekten hasret kaldık uykuya
Anlam vermek imkânsız sendeki bu tutkuya
Yol verelim beraber artıp duran kuşkuya
Yokluğunda yaşamlar olur muazzam baba
Öl artık ne olursun yetmedi mi zam baba.

Afet Kırat

Zavallı Gezegenler

Arkama bakıyorum takipteymiş bir guruh
Selam verip sessizce masama çöküyorum
Dalgalı gölgelerin çoğu olsa da mecruh
Kimseye aldırmadan şiirler döküyorum.

Bardağıma düşüyor zavallı gezegenler
Kaşığıma yapışıp sürekli dönüyorlar
Lakap taktım onlara;" Gelişmemiş ergenler."
Yanmaya çalıştıkça aniden sönüyorlar.

Şiirler haykırıyor; " Bırakma bizi yetim!"
Ben sustukça ağlayan sulara dayanamam
O sebeple inadım, bu tükenmez gayretim
Başkasının yerine bir mum ile yanamam

Bahçesine çiçektir söküp attığım diken
En nadide meyvesi kulpu kırık cümleler
Ve büyük hazinesi sokağımda biriken
Ondan fayda etmiyor yapılan tüm hamleler.

Şemsiye arkasına saklanan gölgeleri
Işığımın silerim bir boşluğa atarım
İnatla bulaşırsa şaşar yörüngeleri
Toparlayıp hepsini birbirine katarım.

Arada öfkelenip etsem bile feveran
Yorulurum birazcık ama geri çekilmem
Kimse için edemem gönül evimi viran
Hak doğrunun yanında, ondan korkmayı bilmem.

Afet Kırat

Zevzekliğe Gerek Yok

Yok, yok oldu yurdunda yaşıyoruz ne yazık
Ne tarafa yönelsek çevremiz demir kazık
Bütçemiz yetişmiyor almaya düzgün azık
Yeşillik mi yotalım sökülen ormanlardan
Saman mı devşirelim yakılan harmanlardan.
Sofra garip boş kaldı baklava yok börek yok
Her şey yolunda diye zevzekliğe gerek yok.

Kimlerden miras kaldı fakirlik denen eser
Kışın fırtına boran yalnız yoksula eser
Elektrik özelde canı isterse keser
Plastik şişelere sıcak su mu koyalım
Söylemesi ayıp da oduncu mu soyalım.
Donuyoruz be adam odun kömür tezek yok
Her şey yolunda diye zevzekliğe gerek yok

Sümen altı edildi önemli birçok husus
Varlık bizden çok uzak usta hırsıza mahsus
Anlatmak istiyorum diyorlar ki; kadın sus!
Anlayış yok efendim içimiz onmaz yara
Kurtulmak için beyler girelim mi mezara.
Moral sıfır altında hayal rüya dilek yok
Her şey yolunda diye zevzekliğe gerek yok

Gün döner devran döner dünya döner diyorlar
Bu gün isyan etsinler ateş söner diyorlar
Var mı başka bir yolu haydi öner diyorlar
Hepsini toparlayıp sopa mı atmalıyız
Düşünce tarzlarını bize mi katmalıyız
Kim inanır desek de; ülkemizde döneş yok
Her şey yolunda diye zevzekliğe gerek yok.

Afet Kırat

Zırhlı Barış Erleri

Kül kılıçlar kaldırın zırhlı barış erleri
Kiralık bir sarayın en son kiracısına
İğne yapraklı sözler titretmeli yerleri
Son vermeli sükûnet ormanın acısına.

Uyunmamış uykular toprak altına aksın
Doğmamış filizlerin damarını kırbaçla
Ağaçların anası sana özlemle baksın
Kökü yıllarda gizli sırmalanmış andaçla...

Yüzü saklı gelincik kaldırsın duvağını
Al kanını okşasın pamuk elli rüzgârlar
Mutlulukla doldursun buğdaylar savağını
Ekmek için ezilsin değirmende uygarlar.

Afet Kırat

Zoruma Gidiyor

Görmüş müdür insanlık kelepçeli elimi
Yasaklara sürünüp nasırlanmış dilimi
Rastlayan varsa desin illegal fiilimi
Çok zoruma gidiyor suçlanmak suçsuz yere
Reva mıdır yapılan böyle barışsevere.

Hani nerede şimdi arkadaş sandıklarım
Güven bana dedikçe sözüne kandıklarım
Onlar için üzülp onlarla yandıklarım
Çok zoruma gidiyor dostlukların bitişi
Tutmaya çalışırken uçuruma itişi

Merhametin önüne çekilince perdesi
Başımızı bürüdü ihanetlerin sisi
Çalışıyor sürekli hainlerin kulisi
Çok zoruma gidiyor zavalıca yaşamak
Huzur bulmak imkânsız sona kalmışken ramak...

Afet Kırat